

பன்முத சிந்தனைகளுக்கான...

கூடல்

நிலமானியமும்
அதன் பிறகும்

நேபாளம்
புதிய அனுபவம்

அறிவியலும் தமிழ்ச்சமூகமும்
தேடலும் ஆய்வும்

நமக்கு "ஆசான்" உணர்த்தும் வழி என்ன?

'கூடம்' தயாரிப்பில் இருக்கும் பொழுது நமக்கு வந்தடையும் செய்திகள் மிக மோசமானவை. போர் கட்டவிழ்க்கும் வன்முறைத் தாண்டவம் மிக மோசமான விளைவுகளை உருவாக்கி வருகின்றன. மனித அவலம் எங்கும் வாழ்முறையாகின்றன அல்லது எம்மீது திணிக்கப்படுகின்றன.

தேசிய மற்றும் பன்னாட்டு மட்டங்களில் இலங்கையில் 'சமாதானம்' கொண்டுவருவதற்கான முறையான ஏற்பாடுகள் இல்லை. தொடர்ந்து இலங்கையின் பன்மைத்துவக் கலாசார இருப்பிற்கான அடையாளங்களைப் பேணும் அறிதல் முறை, விழுமியங்கள், மனப்பாங்கு, சகிப்புணர்வு சமூகசமத்துவம், சமூகநீதி, சமூகசனநாயகம் போன்ற உயரிய பெறுமானங்கள் அறவே இல்லாமல் போய்விட்டன. இதனால் பகையும் போரும் அமைதியின்மையும் மற்றும் மனித அவலங்களும் வன்முறைகளும் தான் மிஞ்சுகின்றன.

இலங்கையில் காலனித்துவ ஆட்சிக்குப் பின்னர் புதிய அரசுகளின் அரசியல் கலாசார அபிவிருத்தி இந் நாட்டின் பன்மைத்துவ அரசியல் விழுமியங்களையும் வரலாற்று விழுமியங்களையும் முழுமையாக கையளிக்கத் தவறி விட்டன. சமத்துவமின்மை எங்கும் நிலைபேறாக்கம் அடைந்து புதிய அரசியல் முறைமைக்கு வித்திட்டுள்ளன. இந்த மரபின் தொடர்ச்சியில் தான் நாம் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம்.

ஒரு மக்கள் சமூகத்தை அரசியல் கலாசார ரீதியாக ஆராய்ந்தால் அவர்களது அரசியல் அறிவையொட்டிய செழுமையான முடிவுகள் வெளிக்கொணரப்படும். அப்பொழுது ஓர் அரசியல் கலாசாரம் தனிமனிதரின் நடத்தையை மட்டும் உள்ளடக்கியதாக அமையாது. மாறாக அம் மனிதரது அறிவு பூர்வமான அரசியல் எதிர்ப்பின் ஊடாக எழும் உணர்வுகளினாலும் தோற்றம் பெறும். இந்த எதார்த்த உண்மை இலங்கையின் வாழ்புலத்தில் எத்தகு திசைவழியில் உள்ளது என்பது கவனிப்புக்குரிய விடயமாகும்.

இதுவரையில் இலங்கையில் உருப்பெற்ற அரசியல் கலாசாரம் இனச்சார்பு கொண்டதாகவே விருத்தி பெற்றுள்ளன. பன்மைத்துவத்தின்

சனநாயக மரபை வெளிப்படுத்தும் சமூகசனநாயகம், சமூகநீதி, சமூகசமத்துவம் அரசியல் சிந்தனையிலும் உணர்விலும் மற்றும் தனிமனித நடைத்தையிலும் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தவில்லை. இதுவே இன்னொரு புறம் இங்கு அமைதியற்ற வாழ்வுமுறை உருவாவதற்கும் காரணமாயிற்று இலங்கையில் இதுவரையிலான அனுபவம் எமக்கு கற்றுத்தரும் பாடம் இதுவாகத்தான் உள்ளது.

ஒவ்வொரு உயிரும் தன் விடுதலையைத் தானே தேடிக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே பௌத்தத்தின் மூலக்கொள்கை. மனித உயிர்கள் மற்றும் நல்வாழ்வு புத்தருடைய முதன்மையான அக்கறைகளாக இருந்தன. மகிழ்ச்சியான மனிதர்கள் மட்டுமே மகிழ்ச்சியான சமூகத்தை உருவாக்க முடியும். துன்பங்கள் தீர்க்கப்படும் போது மட்டுமே மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியடைய முடியும். புத்தர் துன்பத்தை விலக்கி மனிதர்களுக்கு மகிழ்ச்சியின் தீர்மானகரமான தருணங்களை ஏற்படுத்தவே ஆயத்தமானார். பொருட்களின் உண்மையான தன்மை பற்றிய அறியாமையே துன்பங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணங்கள் என்பதைக் கண்டறிந்தார்.

பசியை விட மிகப் பெரிய துன்பம் வேறு ஏதுவும் இல்லை. பசி, உடலை, நலவாழ்-

வை, அமைதியை, மகிழ்ச்சியை, மனிதர்கள் பசியோடு இருப்பதை நீடிக்கவிடக்கூடாது. உலகில் யார் எவருமே பசியோடு இருக்கக்கூடாது. இதற்கான வழிவகைகளை நாம் காண வேண்டுமென புத்தர் அறைகூவல் விடுத்தார். வறுமை துன்பத்திற்கு காரணமாகிறது. உயிர்கள் யாவும் இன்பத்தை விளைவிக்கின்றன - துன்பத்தை வெறுக்கின்றன. இதனை புத்தர் தெளிவாக வலியுறுத்தினார். சமூகத்தில் குற்றங்களும் வன்முறைகளும் பசி, வறுமை சோம்பேறித்தனம் மற்றும் வேலையின்மையால் தான் விளைகின்றன என்றார். திரண்ட செல்வம் பெற்றிருந்தும் தான் மட்டும் துய்த்தெழும்; பிறப்பு, செல்வம் குலம், ஆகியவற்றைக் கொண்டு அகங்காரப்பட்டு பிறரை துன்புறுத்துவதுமான இந்த முதலாளித்துவ அமைப்பினுள் மரண தண்டனைகளும் சித்திரவதைகளும் சிறைவாசங்களும் ஒரு போதும் குற்றங்களையும் வன்முறைகளையும் நிறுத்திவிடாது என்பதையும் புத்தர் தெளிவாக வலியுறுத்தினார்.

மக்களுக்கு உதவுவதற்கும் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குமான ஒரே சிறந்த வழி ஆரோக்கியமான பொருளாதார கட்டமைப்பை உருவாக்குவதே ஆகும். வர்க்கக் கட்டமைப்பில் அதிருப்தி உருவாவதையும் கிளர்ச்சி புரிவதையும் யாரும் தண்டனையால் நிறுத்த முடியாது. மாறாக தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கத்தினரின் பொருளாதார வளத்தை முன்னேறும் பொழுதே மாற்றங்களை உருவாக்க முடியும். சமூக நல்லிணக்கம், சமூக நீதிக் கான அறிவுறுத்தல்,

அன்பு அரவணைப்பு இவையே புத்தரின் கோட்பாடுகள். இவற்றை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யும் வழிமுறைகள் பற்றியே அதிகம் சிந்தித்தார். அனைவருக்கும் இயைந்த அறத்தினால் அன்பினால் அரவணைப்பினால் மட்டுமன்றி அதிகாரத்தினால் எதையும் வெல்ல முடியாது. இந்தக் கோட்பாட்டை எதிராளியாக இருந்தாலும் கூட அவர்களின் மனதிலும் நேர்மறையாக ஆழமாக பதியவைத்து அவர்களையும் வென்றெடுக்க முடியுமென்றார். மனிதரின் மனதை உலக மக்களின் மனச்சாட்சியை சீர்திருத்தாமல் உலகைச் சீர்திருத்த முடியாது அன்புவாழ்க்கை ஏற்படுத்த முடியாது என்றார்.

ஆக புத்தர் வழிவந்த சிந்தனை மரபுகளின் வளத்தையும் தளத்தையும் நாம் முழுமையாக உணர்ந்து தெளியும் பொழுது 21ம் நூற்றாண்டுக்கான "விடுதலைத் தத்துவம்" இன்னும் விரிவு பெறும். நமக்கான அரசியல் கலாசார மறுமலர்ச்சிக்கான களங்கள் இன்னும் ஆழப்படுத்தப்படும். மனித வாழ்வு மீதான சிந்தனைகள் விரிவாக்கம் பெறும். இலங்கை பௌத்த நாடு என்ற வகையில் புத்தர் வழிவந்த சிந்தனை வழி நின்று செயல்படுவது தார்மீகக் கடமையும் கூட.

பன்னாட்டு ரீதியில் விரிவு பெறும் அறிகை மரபுகள் பற்றிய தேடலும் கற்றலும் ஆய்வும் பல்கிப் பெரும் பொழுது அந்தந்த சமூகம் தன்னளவில் சுய விசாரணையில் ஈடுபடும். தமக்குரித்தான தனித்துவ யடையாளங்கள் அறிவுருவாக்கச் செயற்பாடுகள் மற்றும் தத்துவ உரையாடல்கள் பற்றிய ஊற்றுக்களில் மேலும் மேலும் கவனம் குவிக்கும் இந்தப் பண்பாட்டை உணர்ந்து கடந்து செல்லும் ஓர் முயற்சியாகவே இம்முறையும் 'கூடம்' கூடுகின்றது.

இம்முறை மூன்று பகுதிகள் 'தேர்வும் தொகுப்பும்' ஆக அமைந்துள்ளன. நடைமுறை விவகாரங்கள் மற்றும் சமூகத் தளங்கள் சமூக நிறுவனங்கள் யாவும் தேடல் ஆய்வு சார்ந்த பின்புலங்களை வரித்துக் கொள்கின்றன. விடுதலைச் சிந்தனைக்கான அறிவுருவாக்கம் மற்றும் சிந்தனை முறைமைகள் பன்முகப் பாங்கில் வெளிப்படுவதற்கான சாதகமான நிலைமைகளை உணர்த்துவதும் கூடத்தின் முதன்மைப் பணியாகிறது. மனித சமூகம் பற்றிய விடுதலைத் தரிசனத்தை விரிவாக்கும் உந்துதலால் அதற்குரிய அடையாளங்களை காட்டுவதில் நாம் அக்கறையாக உள்ளோம்.

சிந்தனைக் கிளர்வுகளை ஏற்படுத்துவதில் நாம் உறுதியாகவும் தெளிவாகவும் உள்ளோம். இது எமது இருத்தலுக்கான அவசியமும் கூட.

தெ.மதுசூதனன்

உள்ளே...

அறிவியலும் தமிழ்ச்சமூகமும் ...

தேர்வும் தொகுப்பும்

04

நோபாள் புதிய அனுபவம்

29

தேர்வும் தொகுப்பும்

நிலமானியமும் அதன் பிறகும்

தேர்வும் தொகுப்பும்

56

இதழ்: 11 ஒக்டோபர்-டிசெம்பர் 2008 விலை: 100.00

ஆசிரியர்
தெ. மதுகேதனன்

ஆசிரியர் குழு:

க. சண்முகலிங்கம்

சாந்தி சச்சிதானந்தம்

கொ. ரோ. கொணர்ஸ்ரன்ரைன்

அச்சுப் பதிவு
Techno Print, Colombo 6.

இதழ் வடிவமைப்பு
த. மைதிலி

வெளியீடு மற்றும் தொடர்புகட்கு
3, Torrington Avenue, Colombo 7
Tel 011 250 6272
E-mail koodam@viluthu.org

அறிவியலும் தமிழ்ச்சமூகமும் தேடலும் ஆய்வும்

தேர்வும் தொகுப்பும்

“அறிவியலும் தமிழ்ச்சமூகமும்: தேடலும் ஆய்வும்” என்னும் இந்தப் பகுதியில் மூன்று கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை: (1) அறிவுவாதம் (2) அறிவியலும் தமிழ்ச்சமூகமும் : சில கேள்விகள் (3) அறிவு உருவாக்கமும் உலக வங்கியும்.

இந்தக் கட்டுரைகள் ஊடாக ‘அறிவு உருவாக்கம்’ பற்றிய தேடுகைக்கான களங்கள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய தத்துவ மரபில் அறிவுவாதம் பற்றிய புரிதல் முன்வைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக மனிதன் தோன்றிய காலம் முதல் பிரபஞ்சத்தை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ளும் முயற்சியும் தொடங்குகிறது. மனித இருப்பு, இயற்கை, சமூகம் ஆகியவற்றுக் கிடையே பொதுவிலகளைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியாகவும் மனிதரின் அறிவியற் பொறுப்புகளையும் சமூகக் கடமைகளையும் வரையறுக்கும் செயற்பாடாகவும் விரிவு பெறுகிறது. இது மேலும் மனிதப் பிரக்ஞைக்கும் இருப்பிற்கும் புற உலகிற்கும் சிந்தனைக்கும் இடையே உள்ள உறவைக் கண்டறியும் பணியாகவும் விருத்தி பெறுகிறது. தொடர்ந்து உண்மை, அழகு, நன்மை ஆகியவற்றைப் பரிசீலிக்கும் பணியாகவும் அறிவுத் தோற்றம் பற்றிய ஆய்வாகவும் தத்துவச் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன.

சமகாலத்திலும் இந்தப் போக்கு தொடர்கிறது. இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பொழுது அரசியல் வரலாறு போலவே தத்துவ வரலாறும் பல்வேறு போக்குகளுக்கிடையிலான முரண்களாகவும் போராட்டங்களாகவும் இருந்து வருவதைக் காணலாம். மேலத்தேச மரபுகள் இடையிலான சிந்தனைப் பரிமாற்றங்கள் விரிவாகவே இடம் பெறுகின்றன. அதே நேரம் கீழைத்தேச கலாசார மரபுகளுக்குள் அறிவுத் தோற்றவியல், தத்துவஉரையாடல் போன்ற விடயங்களையும் தனியாக நாம் ஆராய வேண்டும். காலனிய ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட தமிழர் போன்ற தொல்குடியினர் மத்தியில் செயற்பட்ட அறிவியல் மனப்பாங்கு என்ன என்பது குறித்தும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். செந்தில்பாபு கட்டுரை இதற்கான பின்புலத்தை நமக்குத் தருகிறது.

இதைவிட இன்றைய உலக மயமாக்கல் சூழலில் “அறிவு உருவாக்கம்” பற்றிய விமரிசன நோக்கு, தேடல் நமக்கு வேண்டும். உலக வங்கி போன்றவை மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஏற்படுத்திவரும் தாக்கங்களை நாம் விரிவாக நோக்க முடியும். இதை அடையாளப்படுத்தும் விதத்திலேயே உலக வங்கி தொடர்பான கட்டுரை இடம் பெறுகிறது. சமகாலத்தில் எமது சிந்தனை செயல்வாதம் போன்றவற்றில் உலக வங்கி ஏற்படுத்தி வரும் பிரமைகளை நாம் களைந்து முன்னேற வேண்டும். அறிகை மரபு பற்றிய எத்தகு புலக்காட்சியை முன்வைக்கிறார்கள் என்பது குறித்தும் நாம் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்.

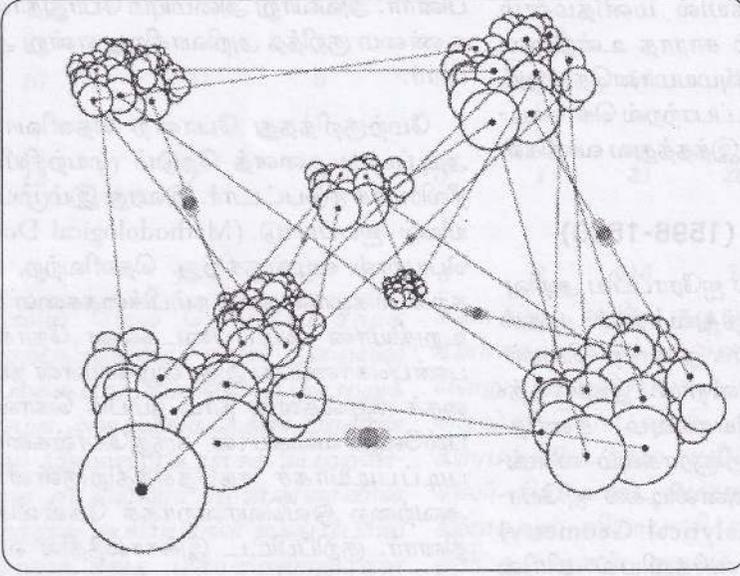
இன்று மேலைத்தேச மரபுகள் இடையிலான சிந்தனைப் பரிமாற்றங்கள் விரிவாகவே இடம் பெறுகின்றன. அதே நேரம் கீழைத்தேச கலாசார மரபுகளுக்குள் அறிவுத்தோற்றவியல், தத்துவஉரையாடல் போன்ற விடயங்கள் குறித்து நாம் தனியாக ஆராய வேண்டும். இதற்கான தேவை அவசியப்பாடு இன்று மேற்கிளம்பி உள்ளது.

ஆக “அறிவுத் தோற்றவியல்” “அறிவியலும் தமிழ் சமூகமும்” போன்ற விடயங்கள் பற்றிய தேடுகைக்கான ஆய்வுக்கான களங்களை அடையாளப்படுத்துவது தான் இந்தப் பகுதியின் நோக்கம். ‘தேர்வும் தொகுப்பும்’ தனக்கான கருத்துநிலையையும் அரசியலையும் வேண்டியுள்ளது. இருப்பினும் பன்முகக் கருத்தாடலுக்கு களம் அமைக்கிறது.

I

'அறிவுவாதம்'

ந.முத்துமோகன்

அறிவுவாதம் (Rationalism)

புலனுணர்வுத் தத்துவம் போலவே அறிவுவாதத் தத்துவமும் 16-19 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தது. குறிப்பிட்ட இக்காலத்தில் புலனுணர்வியலும் அறிவுவாதமும் இணை கோடுகள் போல், ஆனால் ஒன்றோடு ஒன்று விவாதித்து நிலவிவந்தன. இரண்டு தத்துவங்கட்குமே 16-19 நூற்றாண்டுகளின் விஞ்ஞான தொழில்புகழ் பின்புலமாக அமைந்தது. இரண்டு தத்துவங்களுமே மத்திய காலச் சமயச் சிந்தனைகளின்று ஐரோப்பாவை விடுதலை செய்வதில் பங்கெடுத்தன. நிலவுடைமை உறவுகள், மூடநம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை விமர்ச்சிப்பதில் அவை முன்னின்றன. நடைமுறைக்குப் பயன்படக்கூடிய அறிவு, தருக்க பூர்வமான நிரூபணங்கள் ஆகியவற்றை இத்தத்துவங்கள் வலியுறுத்தின. 18ம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு நாட்டை மையமாகக் கொண்டெழுந்த அறிவொளி இயக்கத்திற்கு இவை முன்னோடியாக அமைந்தன. இந்த அர்த்தத்தில் புலனுணர்வுவாதம், அறிவுவாதம் ஆகிய இரண்டு தத்துவப் போக்கு-

களுமே ஒரே நிலையில் வைத்து எண்ணத்தக்கன. இது தமிழகத்தில் பேசப்படும் நாத்திக, விஞ்ஞானச் சார்பு கொண்ட பகுத்தறிவுவாதம் என்பதற்கு ஒத்த நிலையாகும்.

இங்கு நாம் பேசவிருக்கும் ஐரோப்பிய அறிவுவாதம் என்பது 16-19 நூற்றாண்டுகளில் விஞ்ஞானச் சூழல்களுக்குள் புலனுணர்வுக் கொள்கைக்கு எதிராக விளங்கிய அறிவுவாதம் பற்றியதாகும். இங்கு அறிவு என்ற சொல் புலனுணர்வுகள் சாராத மனிதரின் உள்ளாற்றலைக் குறிப்பது. அறிவு என்பது அனுபவம் சாராதது

புலனுணர்வுத் தத்துவம் போலவே அறிவுவாதத் தத்துவமும் 16-19 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தது.

என்றே இத்தத்துவத்தில் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வகை அறிவிற்கு முன்னுதாரணமாக கணித அறிவும், வரை கணித அறிவும், இவை போன்ற சர்வாம்சப் பொதுப் பண்பு கொண்ட தத்துவ அறிவும் கொள்ளப்பட்டன. இத்தகைய அறிவு வகைமைகளை உற்பத்தி செய்யும் திறன் மனித மனத்திற்கு உண்டு என அறிவுவாதத் தத்துவவாதிகள் நம்பினர். இவ்வகையில் மனிதமனம் அனுபவம் சாராத உள்நிலையில் அறிவுமயமானதென்றும் அது படைப்பாற்றல் கொண்டதென்றும் இத்தத்துவ வாதிகள் கூறினர்.

திகார்த் (1596-1650)

புதிய கால ஐரோப்பிய அறிவுவாதத் தத்துவத்தின் முதல் ஆசிரியராக திகார்த் கொள்ளப்படுகின்றார். இவர் தத்துவவாதியாகவும் கணிதவியல் அறிஞராகவும் விளங்கினார். அனலிடிகல் ஜியோமிதி (Analytical Geometry) எனும் கணிதவியல் பிரிவு இவரால் உருவாக்கப்பட்டது. எழுத்தியல் கணிதத்திற்கும் (Algebra) வரைவியல் கணிதத்திற்கும் (Geometry) இடையிலான உறவுகளை எடுத்துக்காட்டியவர் இவர் என்பார். வரைவியல் கணிதத்தில் பயன்படுத்தப்படும் குறியீட்டு வரைபடங்களை X - அச்சு, Y - அச்சு என்ற எதிரெதிர்க்கோடுகளால் ஆன வரைதள அமைப்பில் வரைய வேண்டும் என்ற முறைமையை அறிமுகப்படுத்திய வரும் இவரே. X-அச்சு, Y-அச்சு ஆகியவற்றைக் கொண்ட வரைதளம் இன்றுவரை கார்த்தீசிய வரைதளம் என்றே இவரது பெயரால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கணித அறிவில் காணப்படும் துல்லியமும் தெளிவும் தத்துவ

அறிவிலும் இருக்க வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். இரண்டு புள்ளிகளுக்கிடையேயான குறைந்தபட்ச தூரம் என்பது ஒரு நேர்க்கோடு என்பது ஒரு கணித உண்மை. இந்த உண்மை சகலர்க்கும் பொதுவானது. எல்லா இடங்கட்கும் பொருத்தமுடையது. இது எளிமையானது. எவ்வித சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாதது. கண்கூடானது. சுயநிரூபணம் கொண்டது. இது போன்ற பல தெளிவான உண்மைகளின் மீது கணிதவியல் எனும் விஞ்ஞானம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. இது போலவே தத்துவ அறிவும் துலக்கமான சுயநிரூபணம் கொண்ட உண்மைகளின் மீது கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்று திகார்த் விரும்பினார். அவ்வாறு அமையும் போதுதான் தத்துவம் உண்மை குறித்த அறிவாகிறது என்று அவர் கருதினார்.

மேற்குறித்தது போன்ற தெளிவான தத்துவ அடிப்படைகளைத் தேடும் முயற்சியில் திகார்த் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இவரது இம்முயற்சி முறையியல் ஐயப்பாடு (Methodological Doubt) என்ற பெயரால் வழங்குகிறது. தெளிவற்ற, உறுதியற்ற தற்காலிகமான நமது நம்பிக்கைகளை மறுதலித்து உறுதியான அடிப்படைகளை நோக்கி நகரும் பண்புகொண்டது இது. வழக்கமான நமது வாழ்க்கைச் சூழல்களில் நாம் நம்பிக் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு வகையான கருதுகோள்களை திகார்த் படிப்படியாகச் சந்தேகத்திற்குள்ளாக்கினார். அவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் கேள்விக்குட்படுத்தினார். குறிப்பிட்ட இக்காலத்தில் வாழ்ந்த பல தத்துவவாதிகள் தமது தத்துவக் கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு முன்னால் நாம் தவிர்க்க வேண்டியவை எவை என்ற ஒரு பட்டியலையும் தயாரித்து வழங்கினார். குடும்பச் சூழல், வளர்ப்பு முறை, சமய நம்பிக்கைகள், தனிமனித உளவியல், மொழியின் எல்லைகள் என்பது போன்ற பல்வேறு விஷயங்கள் குறித்து ஒரு தத்துவவாதி எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று மேற்குறித்த தத்துவ அறிஞர்கள் அறிவுறுத்தினர். திகார்த் இந்த எச்சரிக்கை உணர்வையே தனது முறையியலாகக் கொள்கிறார். கடவுள் உலகைப் படைத்தார், இது எனது உடல், நாம் காணும் உலகம் உண்மையானது, புலன்கள் உலகைச் சரியாகத் தருகின்றன என்பது போன்ற விஷயங்களில் தொடங்கி இரண்டும் இரண்டும் நான்கு, சதுரம் நான்கு பக்கங்களைக் கொண்டது என்பது போன்ற கணித உண்மைகள் வரை ஒவ்வொன்றாக திகார்த்தால் சந்தேகத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டன. நாம் உறுதியாக நம்புகின்ற பெரும்பாலான வாழ்க்கைத் தகவல்கள் புலனுணர்வு சார்ந்தவையாக அமைகின்றன. ஆயினும் புலனுணர்வுகளின் மெய்ப்பாட்டைச் சந்தேகப்

படும்போதும் அத்தகவல்களும் சந்தேகத்திற்கு ஆட்படுகின்றன. இன்னும் ஒருவகை நம்பிக்கைகள் நாம் நமது பெற்றோர், ஆசிரியர், பெரியவர்கள் ஆகியோரின் வழி பெறுவதாகும். இவை மெய்ப்பிக்கப்பட்ட உண்மைகளாக விளங்காமல் தலைமுறை தலைமுறையாக சமூகத்தின் கலாசார நம்பிக்கைகளாக வழங்கி வருகின்றன. சமூக வாழ்க்கைக்கு இவை தேவையானவையாகக்கூட இருக்கலாம். ஆயின் இவற்றின் உண்மைத்தன்மை மெய்ப்பிக்கப்படாததாகும். இதுபோன்ற விவாதங்களின் மூலம் திகார்த ஏராளமான தெளிவற்ற விஷயங்களை முறையியல் ரீதியாக விளக்குகிறார்.

இறுதியாக, உறுதியாகச் சொல்லத் தகுந்த அளவில் எது மிஞ்சுகிறது என்ற கேள்வியை திகார்த எழும்புகின்றார்.

எல்லாவற்றையும் நான் சந்தேகத்திற்கு உள்ளாக்குகின்றேன், அதாவது நான் சிந்தித்தேன் என்பது மட்டுமே சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத ஒரே உண்மையாக அவருக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த மையத்தைத் தனது மொத்தத் தத்துவத்திற்கும் அவர் அடிப்படையாக ஆக்குகிறார். மனிதன் சிந்திக்கிறான். மனிதன் சிந்தனைமயமானவன், சிந்தனையின் மூலமாகவோ, சிந்தனையைச் சார்ந்தே மற்ற எல்லாமே நியாயம் பெறுகின்றன, சிந்தனையின் மூலமே தெளிவு ஈட்டப்படுகிறது. நான் சிந்திக்கிறேன், எனவே நான் இருக்கிறேன் என்பது போன்ற முடிவுகட்கு திகார்த வந்துசேர்கிறார்.

இத்தகைய திகார்த்தின் முறையியலிலிருந்து இரண்டு அடிப்படையான முடிவுகள் பெறப்படுகின்றன. ஒன்று, சிந்தனை என்பது சகலவற்றிற்கும் மையமாக அமைகிறது. இரண்டாவது, நான் சிந்திக்கிறேன் வாக்கியத்தின் மூலம் சாதிக்கப்படும் தெளிவும் துல்லியமும் சுய நிரூபணமும் கொண்ட அடிப்படைகளின் மீது தத்துவம் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த இரண்டு கருத்துக்களும் கார்த்தீசிய அறிவுவாதத் தத்துவத்தின் அடிப்படைகளாக ஆகின்றன. புலனுணர்வு தகவல்களின் உண்மையை மெய்ப்பிப்பது எப்படி? அவற்றைப் புற உலகப் பொருட்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஒப்பிடும்போதும் புலனுணர்வுகள்தாம் மீண்டும் ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆக, பொருட்களோடு அவை பற்றிய தகவல்களைப் பொருத்திப் பார்க்க முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. ஆனால் "நான் சிந்திக்கிறேன்" என்ற முடிவை எந்த ஒப்பீடும் பொருத்திப் பார்த்தலுமின்றி, அல்லது வெளி நிரூபணமுமின்றி உண்மை என்று கொள்ள முடியும். இவ்வாறு தனக்குத்தானே உண்மையாகத் தெரியும் ஒன்றைத்தான் அறிவின்

உறுதியான அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பது திகார்த்தின் கொள்கை. புலனுணர்வுகளைவிட உறுதியான அடிப்படை கொண்டது அறிவு என்ற கருத்து இங்கு நிலைப்படுகிறது. பொருளின் இருப்பு, மனித இருப்பு, உலகின் இருப்பு ஆகியவை அறிவின் ஊடகத்தால் நியாயம் பெறுகையில், அறிவு எதனையும் சாராமல் சுய இருப்பு கொண்டதாக தெளிவான அடிப்படை உண்மையாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

நான் சிந்திக்கிறேன் என்ற தெளிவான, சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத முரண்பாடற்ற முதல் உண்மையிலிருந்து திகார்த படிப்படியாகப் பிற உண்மைகளை வருவிக்கிறார். நான் சிந்திக்கிறேன். ஆகவே நான் வாழ்கிறேன். என்னில் இருப்பது அறிவுமயமான ஓர் ஆன்மா, எனக்கு வெளியே உள்ள பொருளுகைப் படைத்தது நான் அல்ல, எனவே அவ்வுலகிற்கு ஆதாரமாகக் கடவுள் என்ற ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என திகார்த தனது விவாதங்களை வளர்த்தெடுக்கிறார். இவ்வாறாக சிந்தனை மயமான மனம், உலகம், இறைவன் என்ற மூன்று அடிப்படை உண்மைகளை அங்கீகரிப்பவராக திகார்த காட்சியளிக்கிறார். இவற்றில் நான் சிந்திக்கிறேன் என்பது மிக அடிப்படையானது. மூலாதாரமானது. இது எதையும் சாராதது. எந்தவெளி ஆதாரத்தையும் வேண்டாதது. நான் சிந்திக்கிறேன் என்ற முடிவை திகார்த சொந்தமாகச் சென்றடைகிறார். இந்த உண்மையை எடுத்துக்காட்ட திகார்த்திற்குக் கடவுள் துணைகூட தேவைப்படவில்லை. மாறாக அவரது சிந்தனையின் ஒரு பகுதியான கடவுளின் இருப்பைச் சந்தேகித்தலும் இருக்க

எல்லாவற்றையும் நான் சந்தேகத்திற்கு உள்ளாக்கின்றேன், அதாவது நான் சிந்தித்தேன் என்பது மட்டுமே சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத ஒரே உண்மையாக அவருக்குத் தோன்றுகிறது.

முடிகிறது. சிந்தனையில் சகல-
வற்றையும் அவரால் சந்தே-
கிக்க முடிகிறது. இங்கு திகார்த்
ஒரு சமரசமற்ற அறிவுவாதி.

கடவுளின் இருப்பு திகார்த்-
தால் நேரடியாக வருவிக்கப்-
படவில்லை. சிந்தனையின்
இருப்பிற்கோ எனது இருப்-
பிற்கோ கூட கடவுள் அவசி-
யப்படவில்லை. ஆயின் எனது
சிந்தனை உலகம் பற்றியதாக
அமைகிறது. எனது மனம் ஓர்
உடலைக் கொண்டுள்ளது.
சிந்தனையிலிருந்து முற்றும்
முழுதாக வேறுபட்டவையாக
உடல் மற்றும் உலகின் பண்பு-
கள் அமைந்துள்ளன. அவற்-
றைச் சிந்தனையினின்று வரு-
விக்க முடியாத நிலையில்
திகார்த் இறைவனின் உதவி-
யை நாடுகிறார். அவற்றைப்
படைத்தது இறைவன் என்று
கூறுகிறார். முதல் உண்மை-
யான நான் சிந்திக்கிறேன்
என்ற கருத்துக்கு ஆதாரமாக
அவருக்குக் கடவுள் தேவைப்-
படவில்லை, என்பது கவனிக்-
கத்தக்கது. இவ்வாறாக சிந்-
தனை, உலகம் மற்றும் உடல்
என்ற இரண்டு அடிப்படை
உண்மைகளை அங்கீகரிப்-
பவராக திகார்த் விளங்கு-
கிறார். உலகம் மற்றும் உலகப்
பொருட்களின் உச்சக்கட்ட
உண்மையை விளக்கும் சிந்-
தனையாகக் கணிதவியலும்,
முரண்பாடற்ற தெளிவான
சிந்தனை குறித்த உண்மை-
களைக் குறிப்பதுவாகத் தத்-
துவமும் விளங்குகின்றன.

ஸ்பினோசா (1632-1677)

திகார்த் தைத் தொடர்ந்து
ஐரோப்பிய அறிவுவாதத் தத்-
துவத்தின் முக்கியப் பிரதி-
நிதியாக விளங்குபவர் ஸ்பி-
னோசா, கணிதவியல், தருக்க-
வியல் ஆகியவற்றின் தெளிவு,
முரண்பாடின்மை, சுயநிரூ-
பணம் போன்றவற்றால் பெரி-
தும் கவர்ச்சிக்கப்பட்டவர்.
இவரது படைப்பான "அறி-

வியல்" (Ethics) எனும் நூல் மிகக் கறாரான கணித-
வியல் வடிவத்தில் எழுதப்பட்ட நூல் என்பர்.
அடிப்படைக் கருதுகோள்கள், முன் நிபந்தனை-
கள், கோட்பாட்டின் வரையறை, அது குறித்த நிரூ-
பணம், அதன் உபவிளைவுகள் என்ற விதத்தில்,
அவரது நூலின் ஒவ்வொரு பகுதியும் வடிவமைக்-
கப்பட்டிருக்கும். தருக்கவியல் ரீதியான, அறிவு
பூர்வமான சிந்தனை ஸ்பினோசாவின் தத்துவத்-
தில் உச்சக்கட்ட வளர்ச்சி பெறுகிறது என்று கூற-
லாம்.

மனித அறிவில் இருவகையான கருத்துக்கள்
உள்ளன என்கிறார் ஸ்பினோசா. முதல்வகை:
இவை புலனுணர்வுகளின் செயல்பாட்டுடன்
தொடர்பு கொண்டவை. இவை புலனார்வுகளைச்
சார்ந்தவை. இவை உடல் சார்ந்தவையாகவும்,
மனம் சார்ந்தவையாகவும் அமையும். உண்மை-
யில் இவ்வகைக் கருத்துகட்கு இரட்டைத் துவக்கம்
உண்டு. ஒருபுறம் புற உலகமும், மறுபுறம் புலன்-
களும் அவ்வகைத் துவக்கங்களாகும். இவை
இரண்டின் சந்திப்பில் விளையும் புலனறிவுக்
கருத்துக்கள் இவை. இவற்றை ஒழுங்கற்ற அனுப-
வங்கள் என்றும் ஸ்பினோசா கூறுவார். உடனடி
அனுபங்களோடு ஞாபத்தில் உள்ள நினைவுகள்
பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றுடன் அவை கலந்து
காணப்படும். புலனறிவுக் கருத்துக்களில் தெளிவு
இருக்காது. நிலைத்த பண்பும் இருக்காது. அவை
தற்காலிகத் தன்மை கொண்டவை. எந்தவித
முறைப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பிற்குள்ளும் அவை
அமையாது. மனிதர்களின் தினசரி வாழ்வு இவ்-
வட்டாரத்தில்தான் நிலவுகிறது. பெரிதும் குழம்-
பிப்போயிருக்கும் புலனறிவுக் கருத்துக்களின்
தளத்தில் ஏதேனும் ஒரு தெளிவை ஏற்படுத்தி,
ஏதேனும் ஒருதிசை வழியை உருவாக்க நம்பிக்-
கைகள் உதவுகின்றன. இந்த நம்பிக்கைகள் கடவுள்
சார்ந்ததாக இருக்கலாம். அல்லது தேசம் அல்லது
லட்சியங்கள் சார்ந்ததாக இருக்கலாம். இவை
மனிதர்களிடம் பரவலாக உள்ள முதல்வகைக்
கருத்துக்களாகும். இரண்டாம் வகை: இவ்வகைக்
கருத்துக்கள் புலனுணர்வுத் தொடர்பு அற்றவை.
முழுக்க விலகியவை. தெளிவு, முரண்பாடின்மை
போன்றவை இவ்வகைக் கருத்துக்களின் பண்பு-
கள். கணிதவியலின் பொதுவான உண்மை இவ்-
வகைக் கருத்துகட்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

ஜான்லாக், தாமஸ் ஹோப்ஸ் போன்ற புலனுணர்-
வுத் தத்துவவாதிகள் புலனுணர்வுத் தகவல்களி-
லிருந்து சூக்குமக் கருத்துக்கள் பொதுமைப்படுத்-
தப்படுகின்றன என்று கூறினார்கள். எனவே அவை
அனுபவம் சார்ந்தவையே என்று முடிவுக்கு வந்தனர்.
ஆயினும் திகார்த், ஸ்பினோசா போன்றோர் இதனை
ஏற்கவில்லை. மனித அறிவு முழுக்க தருக்கரீதியானது
என்றும் சிந்தனை மயமானதென்றும் இவர் குறிப்-
பிட்டார்.

அறிவு எவ்வகையிலும் உணர்ச்சி வசப்பட்டதல்ல. முழுக்கத் தெளிவாக விளக்கம் பெற்ற கருத்துக்களின் வாழ்வு அது. கருத்துக்கள் சந்தித்தலும் சேர்தலும் விலகுதலும் முரண்படுதலும் ஒன்றுபடுதலும் என்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் அவற்றின் இயக்கம் தருக்கவகைப்பட்டது. கிஞ்சித்தும் உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடாதது அது. இந்தக் கருத்துகளில் தனிமனிதப் பதிவுகள் இருப்பதில்லை. தற்சார்பு நிலை இருப்பதில்லை. கருத்துக்கள் சர்வாம்சப்பண்பு கொண்டன. தருக்கரீதியாகப் பரஸ்பரம் தொடர்பு கொண்டவை. ஒன்றிணைந்த அமைப்பாகத் தம்மை உருவாக்கிக் கொள்ளுபவை. இவையே அறிவு மற்றும் உண்மையின் அளவுகோல்கள் என்று ஸ்பினோசாவால் கொள்ளப்படுகின்றன. அறிவு பூர்வமான மனித இனம் முழுக்கத் தருக்கவகைப்பட்ட இயக்கம் கொண்டது என்ற கருத்து இந்நாட்களில் ஜெர்மானியத் தத்துவவாதி ஹெகலால் பெரிதும் வளர்க்கப்பட்டது.

திகார்த், ஸ்பினோசா ஆகியோரின் அறிவுவாதம் புலன் சாராதது, அனுபவம் சாராதது, அனுபூதத் தன்மை கொண்டது. ஸ்பினோசாவின் அறிவுத்தத்துவம் உள்ளுணர்வு (Intuition) என்ற ஒன்றைப் பற்றியும் சிலாகித்துப் பேசுகிறது. மத்தியகால கிறித்துவ மறைஞானிகளால் (Mystics) பாராட்டப் பெற்ற சமயம் சார்ந்த உள்ளுணர்வு என்ற கருத்தாக்கம் ஸ்பினோசாவின் தத்துவத்தில் புதுவடிவம் பெறுகிறது. உள்ளுணர்வு ஸ்பினோசாவால் அறிவு மயப்படுத்தப்படுகிறது. அது அறிவுவாதத் தத்துவத்தின் கருத்தாக்கமாக உருமாற்றப்படுகிறது. அது அறிவுவாதத் தத்துவத்தின் கருத்தாக்கமாக உருமாற்றப்படுகிறது. உள்ளுணர்வின் மூலமாக சாராம்சம் அறியப்படுகிறது. ஆகப் பொதுவான கருத்தாக்கங்களை இது தருகிறது. இவ்வகைக் கருத்துக்களை நிறைந்த கருத்துக்கள் (Adequate Ideas) என்று ஸ்பினோசா குறிப்பிடுகின்றார். இவை தெளிவானவை. சுய இருப்புக் கொண்டவை. அதிகப் பட்சமெய்மை கொண்டவை. உலகின் சாராம்சம் பற்றியவை, உள்ளுணர்வின் மூலம் நிறை கருத்துக்களை எட்டும் மனிதன் சர்வாம்ச முழுமையை உணர்கிறான். சகலமும் சகலவற்றுடனும் உறவு கொண்டவை, தன்னந்தனியானது என்று எதுவும் இல்லை என்பவற்றை உணர்கிறான். புலனறிவு இத்தகைய முழுமையை உணர முடியாதது. ஏனெனில் அது முழுமையை உணர்வதில்லை. புலனறிவு வகைகள் அனைத்திற்கும் இது பொருந்தும். இவ்வாறாக ஸ்பினோசாவின் அறிவுவாதம் அவரது முழுமையாதத்தோடு உறவு கொண்டதாக அமைகிறது.

ஸ்பினோசா உண்மையின் உள்ளார்ந்த பண்பு என்ற கருத்தாக்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். இதன்படி உலகின் உள்ளமைப்பு அறிவு பூர்வமானது. அறிவு பூர்வமான இருப்பு பொருளின் உள்ளமைந்த பண்பாக இருக்கிறது. எனவே அறிவு என்பது மனத்தின் பண்பாக மட்டு மன்றி உலகின் ஒழுங்கு என்ற பொருளின் பண்பாகவும் அமைகிறது. உலகின் ஒழுங்கு என்ற பொருளில் அது உலகின் முழுமையையும் சிந்தனையின் ஒழுங்கு என்ற பொருளில் அறிவின் முழுமையையும் குறிக்கிறது. இந்த இரண்டு ஒழுங்குகளும் பரஸ்பரம் ஒத்த தன்மையுடையவை என்றும் ஸ்பினோசா குறிப்பிடுகிறார். இதுவே சிந்தனைக்கும் உலகுக்கும் இடையில் இணைப்பையும் முழுமையையும் வழங்குகிறது. இவற்றைத் துலக்கமாக உள்ளுணர்வின் மூலம் உணர்கிறோம். நிறை கருத்துக்கள் என்பவை இம்முழுமையைத் துலக்கமாக வெளிப்படுத்துபவை.

ஸ்பினோசாவின் தத்துவத்தில் அறிவும் உலகின் இருப்பும் (ஒழுங்கு) ஒருநிலையில் சமப்படுத்தப்படுகின்றன. உலகு அறிவுமயமானது என்றும், அறிவு உலக ஒழுங்கு போன்றதென்றும் கூறும் போது அவை ஒன்றையொன்று நெருங்கி வருகின்றன. ஸ்பினோசாவின் முழுமையாதத் தத்துவத்தின் பண்பு இது. பின்னால் இதே தத்துவ நிலைப்பாடுகளை ஹெகல் வளர்த்தெடுப்பார். அவரது மிகப் பிரபலமான வரிகளான "எதார்த்தம் அறிவு பூர்வமானது, அறிவு எதார்த்த பூர்வமானது" (Real is Rational and Rational is Real) என்ற வரிகளை இங்கு நினைவூட்டுவோம்.

(நன்றி: மார்க்சியக் கட்டுரைகள் பக்: 71-78)

அறிவு
பூர்வமான
மனித இனம்
முழுக்கத்
தருக்கவகைப்பட்ட
இயக்கம்
கொண்டது
என்ற கருத்து
இந்நாட்களில்
ஜெர்மானியத்
தத்துவவாதி
ஹெகலால்
பெரிதும்
வளர்க்கப்பட்டது.

அறிவியலும் தமிழ்ச் சமூகமும் சிலகேள்விகளும்

த.செந்தில்பாபு

■ காலனியாதிக்கத்தின் மாற்றங்களுக்கு இடையில் இந்தியாவில் குறிப்பிட்ட தொரு பிரதேசத்தில், கணித நடைமுறையின் சமூக வரலாற்றை ஆய்வுசெய்ய முனைந்தபோது எனக்கு சில தமிழ் கணித ஆவணங்கள் கிட்டியது.

■ இந்த கணிதச்சுவடிகளை இருவகையாக பிரிக்கலாம். ஒன்று, எண்சுவடி எனப்படும் தொடக்ககால கணிதக் கல்விக்கான வாய்ப்பாட்டு புத்தகங்கள். இவை கடந்தகாலத்தில் திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்களின் கல்விமுறை சார்ந்து எழுந்தவை. இரண்டு சற்றே உயர்மட்ட அளவில் கணிதம் பயில்கின்ற கணக்கதிகாரம் எனப்படும் சுவடிகள். கணக்கதிகாரம் பல இருப்பினும் இவற்றில் காணப்படும் கணித வழிமுறைகள் மக்களின் பொருள்சார்ந்த வாழ்க்கையில் தோய்ந்து தினசரி உழைப்பின் பரிமாணங்களை கணக்கியல் ரீதியாக அணுகுபவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.¹

■ இச்சுவடிகள் தமிழ்ச் சமூகம் அறிவியலை எதிர்நோக்கியதன் சான்றாக விளங்குகிறது. அப்படி-

யெனில், இச்சுவடிகளின் பொருளடக்கத்தைக் கொண்டு தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் வரலாற்றுரீதியான உறவைக் குறித்து விவாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் சிலகேள்விகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

I

இச்சுவடிகளின் கணிதம் சார்ந்த பொருளடக்கம் பல கேள்விகளைத் தூண்டுகிறது. இக்கேள்விகளுக்கு விடைகாணும் முயற்சிகள் மிகக் கடினமானதாக அமைந்தன. இது வரலாற்று ஆவணங்கள் தரவுகளாக கணிக்கப்படும் பொழுது எழும் கஷ்டங்கள் மட்டும் அல்ல. மேலாக அறிவுமரபுகளை வரலாற்றுக் காலத்தில் (Historical Time) வரையறுக்க பயன்படுத்தப்படும் வரலாற்று உத்திகள் (Methodology) சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளும் எனக்கு எழுந்த கஷ்டங்களுக்கு காரணமாக இருக்குமோ என்று எண்ண முற்படும் பொழுதுதான் புதிய கேள்விகள் சாத்தியமாயிற்று.

உதாரணமாக நம் அனைவருக்கும் இந்தியக் கணித மரபு என்றதும் நினைவுக்கு வருவது என்ன? சுல்ப சூத்திரங்கள் துவங்கி ஆரியபட்டர் பிரம்மகுப்தர் பாஸ்கரர் என்று நீளும் பண்டைக்கால இந்தியக் கணித மரபு தானே. இப்பாரம்பரியம் சமஸ்கிருதத்தில் அமைந்திருந்ததால் மட்டுமே நமக்கு இது இந்தியக் கணிதம் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. இது மொழி சார்ந்து எழும் பண்பாட்டு அதிகாரப் பிரச்சினை அல்ல என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. மாறாக இந்தப் பாரம்பரியத்தில் உள்ள கணிதவழிமுறைகளின் அறிவுப்புலம் ஒரு உயர்மட்ட சிந்தனை முறையைக் கடைபிடித்து சமகால உலகளாவிய கணித அறிவுப்புலத்தோடு தொடர்புபடுத்தியும் ஒப்பிட்டும் காணவல்ல ஒன்று என்ற கூற்றும் சேர்ந்துதான் இந்தக் கணித மரபு நம் பார்வையில் வேறுபட்டு நிற்கிறது. ஆனால் எண்

சுவடிகள் மற்றும் கணக்கதிகாரத்தில் காணப்படும் கணித வழிமுறைகள் முற்றிலும் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. மொழியில் மட்டுமல்ல உள்ளடக்கத்திலும் கூட.

சமஸ்கிருதக் கணிதமரபில் கையாளப்படும் உயர்சிந்தனை முறையின் தன்மைக்கு கூடுதல் வசதியை பெற்றுத் தருவது என்ன? அதன் அடித்தளம் ஒருங்கிணைந்த உற்று நோக்கல் (Organized Observation), தேற்றங்கள் உருவாக்குதல் வானியல் சார்ந்த கணிதம் போன்றவற்றில் உள்ளது. கணக்கதிகாரம் சார்ந்த கணித வழிமுறைகள் மாறாக மக்களின் பொருட்சார்ந்த வாழ்க்கையிலிருந்து எழுந்தவை. - நிலம் அளத்தல், தானியங்கள் அளவிடுதல், வரி கட்டுதல், கூலிக்கணக்கு - எனினும் கணித வழி முறைகள் தோன்றி சிந்தனைத் தளங்கள் மாற்றம் பெற்று உலகளாவிய கணித செயல்பாட்டைச் சாத்தியமாக்கும் கூறுகள் இந்த மரபிலும் தெளிவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இது வரலாற்று மாணவனுக்கு அசாதாரண கேள்வியை எழுப்புகிறது. இருவேறு தளங்களில் தனித்தனியாகத் தோன்றி தனித்தனி வட்டங்களுக்குள் சுழலும் இவ்விரு மரபுகளுக்கும் எத்தகைய உறவு இருந்து வந்துள்ளது? அதாவது அவதானிப்பிலிருந்து தோன்றும் அறிவுப்புலத்தின் வழி முறைகளுக்கும் செயல்பாட்டிலிருந்து தோன்றும் அறிவுப்புலங்களின் வழிமுறைகளுக்கும் என்ன உறவு?

இருவேறு தளங்களுக்கும் பொதுவான கணிதக் கோட்பாடுகள் இருந்தாலும் வெறும் கோட்பாடுகளை வைத்து மட்டும் இவ்விரு மரபுகளுக்குள்ளே பரிமாற்றங்களின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? அல்லது குறிப்பிட்ட கணித வழி முறைகள் எப்படி வித்தியாசமாகக் கையாளப்படுகின்றன என்பதைக் கொண்டு மரபுப் பரிமாற்றங்களை உணர முடியுமா? அல்லது மொழியும் மொழி சார்ந்து ஆய்வு செய்யும் உத்திகளும் நமக்கு இத்தேடலில் உதவுமா? இந்த இருதளங்களின் நோக்கங்களை எப்படி புரிந்துகொண்டு ஒவ்வொன்றின் தன்மையை அவற்றின் தனிப்பட்டக் கூறுகளை எப்படி பிரித்துக் கையாள்வது? மொழி மற்றும் மொழி சார்ந்த உத்திகள் குறித்து சற்றே சந்தேகத்துடன் அணுக வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டால் மரபுகளின் நோக்கங்களை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியுமா?

காலப்போக்கில் வரலாற்றில் தனி நபர்களும் இயக்கங்களும் கொள்கை சார்ந்து இத்தகைய கணித மரபுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்துவந்துள்ளனர். அப்படியானால் உண்மையான கணி-

தத்துறை சார்ந்த செயல்பாடுகள் இந்த மரபுகளிலிருந்து எழுந்த கணிதக் கோட்பாடுகளை எப்படி புரிந்து கொண்டு தத்தம் செயல்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டன?

இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை ஏராளமாக எழுப்பிக்கொண்டே செல்லலாம். அவ்வாறு எழுப்புவதன் மூலமாக எனக்குத் தோன்றுவது என்ன வென்றால் உயர்மட்டச் சிந்தனை என்பதன் வடிவம் மற்றும் அடக்கத்திற்கு நாம் ஏதோ ஒரு தரத்தை மட்டும் நிர்ணயித்துக் கொண்டோம் என்றால் - அதாவது நவீனக் கணிதம் சார் உயர்மட்டச் சிந்தனை மட்டுமே உயர்ந்தது என்பதை மீறி நாம் யோசிக்க முயற்சி செய்தால் உயர் மட்டச் சிந்தனை என்பதன் அடிப்படைத் தன்மைகள் பன்முகத்தன்மை கொண்டவை என்று நமக்குப் புரியும். ஆனால் உயர்மட்டச் சிந்தனைகள் உருவாகும் செயல்படும் இடத்தைக் குறித்து உன்னிப்பான கவனம் தேவை. அந்த செயல்பாட்டு இடத்திலிருந்துதான் உயர்சிந்தனைகள் செயல்படும் விதங்களைக் கொண்டு அவற்றின் பல்வேறு வடிவங்களைப் புரிய முடியும்.

நவீனக் கணிதம் சார் உயர்மட்டச் சிந்தனை மட்டுமே உயர்ந்தது என்பதை மீறி நாம் யோசிக்க முயற்சி செய்தால் உயர் மட்டச் சிந்தனை என்பதன் அடிப்படைத் தன்மைகள் பன்முகத்தன்மை கொண்டவை என்று நமக்குப் புரியும்.

இக்கண்ணோட்டத்தின்படி ஒரு மரபு பிராமணிய மரபு என்றும் மற்றது பிராமணியமற்ற மரபு என்றும் வித்தியாசப்படுத்திக் காண்பதை விட வேறு ஆழ்ந்த வேறுபாடுகளைக் கண்டுணர்ந்து சிந்தனை மரபுகள் குறித்து நம்மால் தெளிவு பெறவே முடியாதா என்ன?

உதாரணத்திற்கு தமிழ்ச்சுவடிகள் உணர்த்தும் கணிதமரபு சார்ந்த உயர்சிந்தனை நடைமுறையிலும் செயல்பாட்டிலும் தோய்ந்து திறன் வளர்ச்சிக்காகவும் குறிப்பிட்டப் பிரச்சினைகளுக்கு குறிப்பிட்ட தீர்வு காணக் கூடிய ஒன்றாகவும் நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மற்றது அவதானிப்பில் தோய்ந்து துவங்கி அறிவுத் தேடலில் இன்பம் காணும் அளவிற்கு ஈடுபட்டு சடங்குரீதியில் அமைந்த சமூகத்தரத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ள உதவிய ஒன்றாக புரிந்துகொள்ள முடியும். இப்படி உயர்சிந்தனை பன்முகத் தன்மை கொண்டவை என்ற புரிதல் ஒருபுறம் இருந்தாலும் சமகாலத்தில் அறிவுத்தேடல் நிகழ்ந்த அதே சமூகத் தளத்தில் அடக்குமுறை சார்ந்த செயல்பாடுகளை புறந்தள்ளிவிட்டு சிந்தனையை மட்டும் தேடிச் செல்வதில் உள்ள சிக்கல்கள் வரலாற்றில் அநேகம் பேர் செய்துள்ளதின் மூலம் நமக்குத் தெரியும். நாம் அதையும் மீறி சமகால தற்கால சமூக அடக்கு முறைகளை கண்டு உணர்ந்து அவை சார்ந்த புரிதலை ஆழப்படுத்தி சிந்தனை மரபுகளின் வரலாற்றை சமூக வரலாறாக எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டிய தேவை இன்று அதிகம் உள்ளது.

மேற்கூறிய தமிழ்ச்சுவடிகளை ஆய்ந்த போது உயர்சிந்தனை குறித்த புரிதல் எவ்வளவு சிக்கலான ஒன்று என்று புரிந்து கொண்டதுடன் மேலும் பல கேள்விகள் முன்னுக்கு வந்தன.

இச்சுவடிகள் எண்சார்ந்த நடைமுறைகளை தரப்படுத்தி வடிவம் கொடுத்த ஒரு சமூகவெளியை உணர்த்தின. சுவடிகள் 17/18ம் நூற்றாண்டை சார்ந்தவையாதலால் அறிவை ஓலையிலோ பின்னர் காகிதத்திலோ பதிவு செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு கொண்ட சமூகமாக அது மாற்றம் பெறும்போது என்ன ஆயிற்று என்ற கேள்வியும் வந்தது. அப்போது குறிப்பிட்ட மொழித்திறன் கொண்ட சிலர் அதுவரை வாய் மொழியால் மட்டுமே சுழற்சியில் இருந்த கணித உயர் சிந்தனையை ஓலையில் பதிவு செய்துள்ளனர். ஆனால் வெறும் சுவடிகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இவற்றை சமூக வரலாற்றிற்கான முழுமையான தரவுகளாக கொள்ள முடியாது அல்லவா? ஏனென்றால் இச்சுவடிகளை யார் எழுதினார்கள் எப்படி சுவடிகள் சுழற்சியில் பரவி கைமாறி அறிவுப் பரிமாற்றத்தில் கருவிகளாக மாறின என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத ஒன்று.

இப்படி தரவு சார்ந்த சிக்கல்கள் இருப்பிலும் கணித ரீதியான கோட்பாடுகள் சார்ந்த வெளிப்பாட்டிற்கும் நடைமுறை சார்ந்த செயல்பாட்டில் தோய்ந்துள்ள கணிதச் செயல்பாடுகளுக்குமிடையில் ஒரு போராட்டம் நிகழ்ந்து வந்துள்ளது என்பதை மட்டும் தெளிவாக உணர முடிகிறது. இந்தப் போராட்டத்திற்கு மையமாகத் தெரிவது ஒன்று - எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் மட்டுமே எண்கணித வழி முறைகளில் ஈடுபடுபவர்கள் அல்ல. கணக்கதிகாரத்தில் உள்ள நிலம் சார்ந்த கணக்குகள் அனைத்தையும் தொகுத்து வகைப்படுத்தி சமகால தொழில்சார் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்ந்தோமானால் உடல் உழைப்பை மட்டும் செலுத்தி வாழ்ந்த மனிதர்கள் தம் தொழில் சார்ந்தும் தொழில் சாராத தினசரி வாழ்விலும் கணிதத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பதும் தெரிகிறது. உதாரணமாக வெட்டியான் (நிலம் அளப்பவர்) நீர்க்காரன், தோட்டி, தலையாரி போன்றவர்கள் தொழில் சார்ந்து உடலுழைப்பில் ஊறிப்போன செயல்பாட்டின் ஊடாகவே கணிதச் செயல்பாட்டிலும் ஈடுபட்டனர். தொழிலுக்கு அப்பால் ஊர் சந்தையில் அடுப்படியில் அரசுடன் வரி கட்டும் செயல்களில் என்று பலவகைகளில் கணித ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக விளங்கினர் என்பதை 18ம் நூற்றாண்டு சுவடிகளும் ஆவணங்களும் தெரியப்படுத்துகின்றன.² கணிதத்திறனுக்கு எழுத்தறிவு

சமகால
தொழில்சார்
சமூக
ஏற்றத்தாழ்வுடன்
ஒப்பிட்டு
ஆய்ந்தோமானால்
உடல்
உழைப்பை
மட்டும் செலுத்தி
வாழ்ந்த
மனிதர்கள் தம்
தொழில்
சார்ந்தும்
தொழில் சாராத
தினசரி
வாழ்விலும்
கணிதத்தில்
தேர்ச்சி
பெற்றவர்களாக
விளங்கியுள்ளனர்.

அத்தியாவசியமான ஒன்றல்ல என்பது தெளிவாகிறது.

ஆனால் இதே சுவடிகளில் இம்மனிதர்களின் உடல் உழைப்பும் செயல்பாடுகளும் கணக்குப் போடுவதற்கான பொருட்களாக மாற்றப்பட்டு பொருட்சார்ந்த மக்கள் வாழ்க்கை கணிதப்பொருள்களாக பாவிக்கப்பட்டு அதிலும் ஒரு உயர்மட்ட சிந்தனை மரபை உருவாக்கி உள்ளனர் என்ற வரலாறு வெளிவருகிறது.

III

இப்பின்னணியில் ஒருவகையான அறிவுப்புலம் பொருள்சார் வாழ்க்கையிலிருந்து உருவாகி இருப்பினும் அது கோட்பாட்டு ரீதியான வெளிப்பாடுகளாக மாறும்பொழுது அவை செயல்பாட்டுத்தளத்திலிருந்து விலகிச் செல்வது தவிர்க்க முடியாமல் போய் விடுகிறதா? ஒரு வடிவம் சார்ந்த உயர் சிந்தனைத்தளம் தனக்கான சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்ட அதே சமயம் அச்செயல்பாட்டிற்கு காரணமாய் அமைந்த உடல் உழைப்புசார் மனிதச் சுவங்களை தன் தளத்தில் சம அளவில் பங்கேற்பதற்கு அனுமதி மறுத்து தன் உயர்சிந்தனை என்ற அளவையை தானே நிர்ணயித்துக் கொண்டு அதிகாரம் பெறுவது இந்தக் கணித மரபின் வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் காணலாம். ஆனால் நம் அனைவருக்கும் ரொம்பவே பழக்கமான அனுமதி மறுப்பு சலுகை சார்ந்த அறிவுச்சுழற்சி என்பது மட்டும் எனக்கு பெரியதொரு கேள்வியாகப் படவில்லை. மாறாக ஏன் இப்படிப் பார்க்கக்கூடாது?

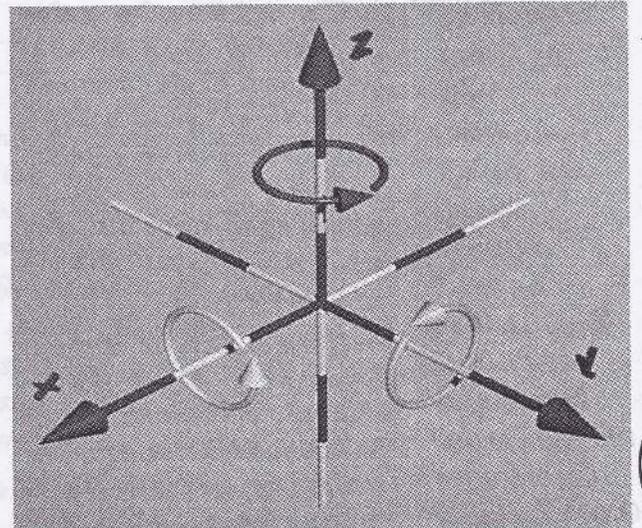
எந்த ஒரு அறிவுப்புலத்தையும் மொழி சார்ந்து வெளிப்படுத்தும் அதேசமயம் அந்த அறிவுப்புலத்தின் வடிவமும் அடக்கமும் மாற்றம் பெறுகிறது என நம்பினோம். ஆனால் எந்தெந்த செயல்பாட்டுத் தளத்தின் வெளிப்பாடுகளிலிருந்து எந்தெந்த அறிவுப் புலங்கள் தத்தம் வடிவத்தையும் அடக்கத்தையும் பெறுகின்றன? இதனால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மேலும் அறிவு சுழல்வதற்கான அடித்தளங்களையும் எப்படி உருவாக்கித் தருகின்றன? இந்த தமிழ் கணிதச்சுவடிகளின் 19ம் நூற்றாண்டு வரலாற்றைக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களை புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கலாம்.

19ம் நூற்றாண்டு துவக்கத்திலிருந்த தமிழ் கணிதச்சுவடிகள் இருவகையான வெளிப்பாட்டினரின் அறிவுப் புலத்தை எதிர்கொண்டன. கிழக்கிந்திய கம்பெனி பிரதிநிதிகள் மற்றும் கிறித்துவ மிஷனரிகள். இந்த இரு தரப்பினர் முழுவதுமாக தமக்குள்ளாகவே அறிவுரீதியாக ஒன்றுபட்டவர்களல்ல என்றாலும் ஐரோப்பிய

அறிவியலின் வாகனங்களாக செயல்பட்டனர் என்பது நாம் அறிந்த ஒன்று.

எண்சுவடிகள் தான் முதன் முதலில் இவர்களை எதிர்கொண்டன. கம்பெனியும் மிஷனரிகளும் தனித் தனியாக புதுவகையான ஆரம்பக் கல்வியை நிறுவ முற்பட்டபோது எண்சுவடி மாற்றத்துக்குள்ளாக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆனால் ஐரோப்பியருக்குள்ளேயே பலவிதமான கொள்கை சார்ந்த வேறுபாடுகள் கல்வித்துறையில் அவர்களின் தாய்நாட்டிலேயே சமகாலத்தில் நிலவியது. அவ்விவாதம் சார்ந்த அனுபவங்கள் இந்திய ஆரம்பக் கல்வியில் நடந்த மாற்றங்களில் பெரிய பங்கு வகித்தன. இக்கலவையின் ஊடாகத்தான் காலனிய அரசின் பொருளாதார தொழில்நுட்ப அரசமைப்பு உருவாகி 19ம் நூற்றாண்டு முழுவதிலும் முழுக்க முழுக்க உள்ளூர் சார்ந்து உள்ளூருக்காக தன்னை வடிவமைத்துக் கொண்ட திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களை எதிர் நோக்க வேண்டிய கட்டாயம் இந்த அரசமைப்புக்கு ஏற்பட்டது.

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடமும் அரசும் தத்தம் பிடிவா-

தத்துடன் ஒருவரை ஒருத்தர் எப்படியாவது மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நிகழ்த்தியப் போராட்டத்தின் வழியாக ஒரு புதுவகையான எண்கணித அறிவுப் புலம் உருவாகி இருக்க வேண்டும். பல பண்பாடுகள் சார்ந்த அறிவுப் புலங்கள் ஒன்றோடொன்று எதிர் கொண்டு மாற்றம் பெற்று நதிக் கிளைகள் ஒன்றிணைவதுபோல் நவீன அறிவியல் - நவீன கணிதம் என்ற ஒரே நதியில் சங்கமித்திருக்க ஒட்டுமொத்த உலக மக்களுக்கு சொந்தமான உலகளாவிய அறிவுப்புலம் அப்படிதானே சாத்தியமாயிற்று. கீழைநாட்டு அறிவியல் - மேலைநாட்டு அறிவியல் இந்து அறிவியல் இஸ்லாமிய அறிவியல் இந்திய அறிவியல் - சீன அறிவியல் என்றில்லாது பல நதிகள் ஒன்றிணைந்து உலகத்திற்கும் பொதுவான நவீன அறிவியல் என்றுதானே நாம் அறிவை - அறிவுசார் மரபுகளை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்?'

ஆனால் திடீரென ஒரு நதிக்கிளை பெரியநதியோடு சேராது எங்கேயோ பல காரணங்களால் மடிந்து போவது முண்டு. அந்தநதியின் சாவிற்கு சமூகக் காரணங்கள் என்னவாக இருக்கலாம் என்று ஆராய்வதே நவீன அறிவியலின் சமூக வரலாற்றுக்கு மிகப் பெரிய சவாலாக அமைகிறது. நமது தமிழ்க் கணிதச்சுவடிகளின் கணிதம் நவீனக் கணிதத்துடன் இணைந்ததா என்ற தேடலில் எந்த ஒரு தடமும் எனக்கு கிட்டவில்லை.

இச்சுவடிகளின் பதிப்பு வரலாற்றை உற்று நோக்கினால் ஒருவேளை இதற்கான சமூகரீதியான காரணங்கள் கிடைக்கலாம் என்று நினைத்தேன். ஏனெனில்

சுவடிகள் பதிப்பு அச்ச நூல்களாக வெளிவரும் பொழுது அதன் அடக்கம் சார்ந்த மாற்றங்களை கண்டு கொள்வதின் மூலமாக அறிவுத் தளத்தின் மாற்றங்களையும் புரிந்து கொள்ளலாம் என்ற உத்தி கை கொடுக்கலாம் அல்லவா?

எண்குவடிகளின் பதிப்புவரலாற்றைப் பொருத்தவரை தமிழ் எண்களையும் எண் குறியீடுகளையும் அப்படியே சுவடியில் இருப்பதுபோல் அச்சிடப்பட்டு எண்குவடிகள் 19ம் நூற்றாண்டு முழுவதிலுமாக வெளியிடப்பட்டன. சிறுநகரங்களில் இருந்து வெளிவந்த இந்தப் பதிப்புகளுக்கும் ஓலைச்சுவடிகளுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் தென்படவில்லை. 1830களில் சரஸ்வதி பதிப்பகம் பதிப்பித்த எண்குவடித்துவங்கி 1930கள் வரை தமிழ் எண் சுவடிகள் தஞ்சாவூர், திருவள்ளூர், வேதாரண்யம் கும்பகோணம், சிதம்பரம் போன்ற இடங்களிலிருந்து வெளிவந்தன. குறிப்பாக இவற்றின் பல பதிப்புகளுக்கு பின்னணியில் சைவ மடங்கள் பல பொருளாதார ரீதியாக உதவியது தெரிய வருகிறது.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮	௯
11	12	13	14	15	16	17	18	19
௧௧	௧௨	௧௩	௧௪	௧௫	௧௬	௧௭	௧௮	௧௯
21	22	23	24	25	26	27	28	29
௨௧	௨௨	௨௩	௨௪	௨௫	௨௬	௨௭	௨௮	௨௯
31	32	33	34	35	36	37	38	39
௩௧	௩௨	௩௩	௩௪	௩௫	௩௬	௩௭	௩௮	௩௯

ஆனால் ஒரு வரலாற்று மாணவனுக்கு என்ன ஆச்சரியமாக உள்ளது என்றால் ஏதாவதொரு பதிப்பில் ஏதேனுமொரு வகையில் இத்தகைய பதிப்புகள் தம் ஊரிலேயே அவர்களின் சூழலிலேயே அறிமுகப்படுத்தி நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட கல்வியில் மையமான நவீனக் கணித வழிமுறைகளைக் குறித்து ஒரு குறிப்பு கூட சொல்லாமல் இந்த எண்களுக்கும் நவீனப் பள்ளிகளில் பயிற்சியளிக்கப்படும் கணிதத்திற்கும் என்ன உறவு என்று குறிப்பிட்டு நான் கண்டதில்லை. இருவேறு உலகங்களில் இந்த இரு தளங்களும் இயங்கியதா என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இந்தப் பதிப்புத்துறைக்கு ஆதாரமானவர்களையும் அதை வாங்குபவர்களின் சமூகப்பின்னணியையும் சற்று சிந்தித்தோமானால் அவர்கள் புதியதாக தமிழ்ச்சமூகத்தில் உருவாகி வந்த ஒரு சிறு முதலாளி சார்ந்த வர்க்கம் என்றே கூறமுடியும். பாடப் புத்தகங்களுக்கு என்று ஒரு மிகப்பெரிய சந்தை உருவாகி வருவதை அவர்கள்

எண்குவடிகளின்
பதிப்பு
வரலாற்றைப்
பொருத்தவரை
தமிழ்
எண்களையும்
எண் குறியீடு-
களையும்
அப்படியே
சுவடியில்
இருப்பதுபோல்
அச்சிடப்பட்டு
எண்குவடிகள்
19ம் நூற்றாண்டு
முழுவதிலுமாக
வெளியிடப்பட்டன.

நவீன அச்சுத் தொழில்நுட்பத்தின் உதவியுடன் தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டனர். ஆனால் அவர்களின் வியாபார உழைப்புக்கு காலனிய அரசும் துணை புரிந்தது. ஒன்று அரசு தான் மட்டுமே பாடப்புத்தகங்களை அச்சடிக்க முடியுமென்ற கொள்கையை 1870களில் தனியார்-மயப்படுத்தியது. இரண்டாவதாக திண்ணைப்-புள்ளிகளையே அரசுப் புள்ளிகளாக மாற்றும் முயற்சியில் 1820களிலிருந்து அரசு எடுத்து வந்த முயற்சிகள் தொடர்ந்து தோல்வி அடைந்து வந்தன.

வண்டிவண்டியாக இப்பள்ளிகளுக்கு சென்ற பள்ளி ஆய்வாளர்கள் திண்ணை வாத்தியார்களை நவீனப் பாடத்திட்டத்திற்கு மாற்ற பலவிதங்களில் எடுத்த முயற்சி உள்ளூர் மக்களால் எதிர்க்கப்பட்டது. ஏனெனில் மக்களுக்கு உள்ளூர் சார்ந்துள்ள திண்ணைப்பள்ளித் திட்டமே தேவையானதாகத் தோன்றியதே ஒழிய நவீனப்பாடத்திட்டம் வாழ்க்கைக்கு தேவையான கல்வி அல்ல என்ற எண்ணம் பரவலாக நிலவியதற்கு பல சான்றுகள் உண்டு.⁵ இந்தப் பின்னணியில்தான் காலனிய அரசு நவீன கணிதப் பாடப்புத்தகங்களின் பின்னிணைப்பு மாதிரி எண்கவடி வாய்ப்பாடுகளை சேர்த்து சமரசம் செய்து கொள்ள முயற்சி செய்தது.

எண்கவடியின் வடிவமைப்பும் உள்ளடக்கமும் திண்ணைப்பள்ளிக்கு உரித்தான மனக்கணக்கு முறையை சார்ந்தே இருந்துவந்த ஒன்று. அதைப் பற்றி எந்தவொரு புரிதலுமின்றி மனக்கணக்குப் பாரம்பரியத்தை சந்தைக்கணக்கு என்று பெயரிட்டது ஆங்கிலேய அரசு. மக்கள் எதிர்ப்பை சரிகட்டுவதற்காகவும் திண்ணைப் பள்ளி ஆசிரியர்களை கவர்வதற்காகவும் அரசு பாடத்திட்டத்தின் கடைசிப் பகுதியில் சேர்த்துவிட்டது.

ஆனாலும் தமிழ்ச்சமூக வியாபாரிகள் இரு வாய்ப்பாடுகளையும் அரசு கூறியது மாதிரியே அச்சிட்டு சந்தையில் இடம்பெற வைத்தனர். இதில் ஒருவர் கூட நவீனக் கணிதத்திற்கும் எண்கவடி யின் வடிவமைப்பிற்கும் உள்ள உறவு குறித்து யோசித்ததே இல்லையா? எதேச்சையாக, 1825ல் பதிப்பிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ் எண் கணிதப் பாடப் புத்தகமான “கணித தீபிகை” எனக்கு கிட்டியது. பந்துலு ராமசாமி நாயக்கரால் எழுதப்பட்ட இதன் பாயிரத்தில் நாயக்கர் அனைத்துத் தரப்பினரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்கில் செம்மொழி சொல்-மொழி இரண்டையும் புத்தகத்தில் பயன்படுத்துவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶

ஆனால் நாயக்கருக்கு எழுந்த முக்கிய சிக்கல் வேறுவகையானது. தமிழ் எண்களில் பூஜ்யத்-

திற்கு குறியீடுகிடையாது. ஆனால் வாய்மொழியால் வடிவமைக்கப்பட்ட எண்முறை என்பதால் பூஜ்யக்குறியீடு இல்லாமலேயே பெரிய எண்களுக்கான குறியீட்டைக் கொண்டது. உதாரணமாக பத்துக்கு ‘ய’ என்றும் நூற்றுக்கு ‘ள’ என்றும் குறியீடு இருந்ததே ஒழிய ‘0’ என்ற குறியீடு இல்லை. ஆனால் இந்தக் குறியீட்டு அமைப்பிற்கும் எண்தான கொள்கைக்கும் முக்கிய உறவுண்டு. அதாவது ஒரு எண்ணின் இடப்பக்கத்தில் அவ்வெண்ணின் மதிப்பு பத்து மடங்கில் கூடும் என்றும் அதுவே வலப்பக்கத்தில் சென்றால் பத்து மடங்கு குறையும் என்றும் சொல்லக் கூடிய எண்தானக் கொள்கை தமிழ்க் குறியீட்டு அமைப்பில் இல்லை. ஆனால் தமிழ் எண்களின் வாய்மொழி உச்சரிப்பில் இது அமைந்துள்ளது. இந்த விவாதத்திற்கு நாயக்கர் செல்லவே இல்லை. மிக சலபமாக அவர் மாணாக்கர்களுக்கு கூறியது என்ன தெரியுமா? எண்தானம் முக்கிய கணிதக்கருத்து. எனவே நீங்கள் அதை கடவுளின் விதியாகக் கருதி அதை கடைபிடிக்கவேண்டும் என்று கூறி ‘ய’ என்ற பத்துக்கான குறியீட்டை ௧0 (10) என மாற்றி புத்தகத்தை கம்பெனியின் மூலமாக வெளியிட்டார்.

வரலாற்று மாணவனுக்கு என்ன தோன்றும்? இம்மாதிரியான கணித மரபுகளின் சந்திப்பில்தான் புதுவகையான உரையாடல்கள் சாத்தியமாகி மரபுகள் தம்மை செழுமைப்படுத்திக் கொள்வது மட்டுமின்றி உலகக் கணித மரபையே வலுவடையச் செய்யும் என்ற உணர்வு எழாமல்லவா? ஆனால் அந்தத் தருணம் நழுவி விட்டது.

எண்கவடியின் வடிவமைப்பும் உள்ளடக்கமும் திண்ணைப் பள்ளிக்கு உரித்தான மனக்கணக்கு முறையை சார்ந்தே இருந்துவந்த ஒன்று.

தமிழ் எண்கணித முறைக்கும் ஐரோப்பிய எண்கணித முறைக்கும் உள்ள உறவு முறைகள் பற்றி எவ்வித விவாதமும் உரையாடலும் அந்தச் சூழலில் நடை பெறவில்லை. உரையாடலுக்கும் விவாதத்திற்கும் எல்லாவிதமான சாத்தியங்களிருந்தும் மொழி ஆளுமை குறித்து இருந்த அக்கறை கணிதமரபுகள் குறித்து இல்லாமல் போய்விட்டது.

ஒரே ஒருவர் மட்டும் தன் கல்விப்பின்னணி சுயமுயற்சி காரணமாக எண் சுவடியை நவீன கணிதத் தேவைக் கேற்ப முற்றிலும் சீரமைத்து எண் விளக்கம் என்று பெயரிட்டு தான் கற்பித்த சில பள்ளிகளில் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் என்பதை வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் கையெழுத்துப் பிரதியான எண் விளக்கம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இருப்பினும் இது வரலாற்றின் பார்வைக்கு கிட்டாமல் ஒரு சிறிய ஆவணக் காப்பகத்தின் பெட்டியில் துவக்கத்திலிருந்தே முடங்கிக் கிடந்ததேயன்றி பொது வெளிக்கு வந்ததே இல்லை.

IV

கணக்கதிகாரச் சுவடிகளுக்கு சுவாரஸ்யமான வரலாறுண்டு. 19ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதிலும் கணக்கதிகாரம் அச்சுப் பதிப்புக்குள்ளாகியது. முதன் முதலில் 1854ல் தஞ்சையில் பதிப் பிக்கப்பட்டது. பின்னர் அதே சுவடி 1899 1938ல் வெவ்வேறு பதிப்பகத் தாரால் வெளியிடப்பட்டது. 1958ல் சைவ சித்தாந்தக் கழகம் ஒரு பதிப்பை வெளியிட்டது. 1998ல் தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் நூலகம் ஒரு தொகுப்புப் பதிப்பை வெளியிட்டது. 1958 கழகப்பதிப்பின் முன்னுரையில் சுவடியின் ஆசிரியர்

அறியாதவர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். ஏன் தெரியுமா? கணக்கதிகாரப் பாயிரத்தில் நூலாசிரியர் பிற மொழியிலிருந்தும் சில கணக்கு வழிமுறைகள் தமிழுக்கு வந்திருக்கலாம் என்று சுட்டிக்காட்டியதால். 1998 சரஸ்வதி மகால் பதிப்பு சிறு உரைகளை ஒவ்வொரு கணித வெண்பாவிற்கும் வழங்கியுள்ளது.

ஆனால் 1854 துவங்கி 1998 வரை எந்தப் பதிப்பும் எந்த முயற்சியும் கணக்கதிகார நூல்களிலுள்ள கணித வழிமுறைகளுக்கும் நவீனக் கணிதத்திற்கும் என்ன உறவு இருக்கக்கூடுமென ஒரு சூசகமான கேள்வியைக் கூட எழுப்பியதில்லை என்பது தெளிவான உண்மை.

இது சற்றே வியப்பூட்டக்கூடிய விசயமில்லையா? 19ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதிலும் நவீனக் கணிதத்தில் பயிற்சி பெற்று வேலைக்குச் சென்றும் கணித ஆய்வில் நிறையபேர் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதில் ஒருவர்கூட தன் சமூகத்தின் பாரம்பரியத்தை நவீனத்துடன் எதிர்கொண்டு அறிவுப்புலத்தை நோக்கவேயில்லை என்பதை எப்படி புரிந்து கொள்வது? ஆவணக்காப்பகத்திற்குச் சென்றால் எத்தனைபேர் நவீனக் கணிதம் பயின்றார்கள் என்ற எண்ணிக்கை கிடைத்துவிடும். யார் என்ன பணிக்குச் சென்றார்கள் யார் யார் கணிதத்துறை தொடர்புடன் வாழ்ந்தார்கள் என்றுகூட ஆவணக் காப்பகம் கூறிவிட்டது. அதில் சிலர் அகில இந்திய அளவில் இந்திய கணித மரபுக்கும் ஐரோப்பிய கணித மரபிற்குமுள்ள நட்புறவை வேறுபாடுகளைப் பற்றி எழுதியுள்ளனர். ஆனால் அத்தகு முயற்சிகள் பெரும்பாலும் ஒரு தேசிய வாத அரசியல் தேடலின் அங்கமாக தேசத்தின் உயர்ந்த மரபுகளின் தோற்றுவாய்களைத் தேடித்திரியும் முயற்சிகளில் ஒன்றாகவே அமைந்தது. A.A கிருஷ்ணசாமி ஐயங்காரின் "A Peep into India's Mathematical Past" என்ற கட்டுரை, மொழி - சமூகம் - காலம் தாண்டி ஒரு அகில இந்திய அளவிலான ஒரே மரபை "இந்திய கணித மரபாக" கட்டமைத்துள்ளது. இதற்கு ஒரு முக்கிய ஆதாரம்.⁸

ஆனால் நவீனத்திற்கும் பாரம்பரியத்திற்கும் அறவே உரையாடல் இல்லை என்றும் ஆணித்தரமாக கூற முடியாது. ஏனெனில் 1920களில் சென்னையில் இருந்த அரிய கணித மேதைகளில் ஒருவரான எம்.டி.நாராயணையங்கார் "கணித மாணவன்" என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எதைப் பற்றி எழுதினார் தெரியுமா? "ஒரு வைணவ பிராமண வாழ்வின் வடிவ கணிதத் தேற்றம்". இக்கட்டுரையில் தன் கணிதத் தொழிலுக்கும் சடங்குசார் செயல்பாட்டின் மூலம் அதிகாரம் பெற்ற ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின்

உரையாடலுக்கும் விவாதத்திற்கும் எல்லாவிதமான சாத்தியங்களிருந்தும் மொழி ஆளுமை குறித்து இருந்த அக்கறை கணிதமரபுகள் குறித்து இல்லாமல் போய்விட்டது.

அறம்சார் வாழ்விற்குமுள்ள உறவை மிக அன்னியோன்னியமாக சித்தரித்துள்ளார். நவீனத்திற்கும் பாரம்பரியத்திற்குமாக உரையாடலின் பரிமாணங்கள் எப்படிப்பட்டதாக தமிழ்ச் சமூகத்தில் இருந்தது என்பதைச் சுட்டவே இவற்றை குறிப்பிடுகிறேன்.

ஏன் இந்த மிக அரிய தமிழ்க்கணித மரபு எவரின் கண்ணுக்கும் அகப்பட வில்லை என்ற கேள்வி உறுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஐரோப்பிய இந்தியவியலாளர்கள் கிறித்துவ ஆய்வாளர்கள் தமிழ் ஆர்வலர்கள் தேசியத்தை வரலாற்றியல் மூலமாக கட்டமைத்தவர்கள் என்ற பலதரப் பட்டவரின் பார்வைக்கு கணக்கதி காரம் அறவே தென்படவே இல்லை. இது ஏதோ ஒரு பெட்டியில் முடங்கிக் கிடந்த சுவடி என்றால்கூட நியாயம் உள்ளது. ஆனால் மிகப்பரவலாக கிடைத்த இந்நூல் நவீனத்தின் வரையறைக்குள் அகப்படாமலேயே போன தென்பது தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றில் கேட்க வேண்டிய முக்கியமான கேள்விக்கு ஆதாரமாக விளங்கும்.

மற்றொரு சுவாரஸ்யமான உதாரணம். 20ஆம் நூற்றாண்டுத் துவக்கத்தில் அரசு முன்முயற்சியில் சில முக்கியச் சுவடிகளை செம்பதிப்பு செய்வதென கமிட்டி போட்டு முடிவுசெய்த பின்னர் 1951ல் திருமயிலை சைவ சர்மா அவர்கள் கணக்கதிகாரம் நூலை ஒத்ததொரு சுவடியை ஆஸ்தான கோலாகலம் என்ற பெயரில் வெளியிடுகிறார்.¹⁰ முதல் 20 பக்கங்களுக்கு அவர் சிறந்த பதிப்பாளராக மூலநூலிலுள்ள தமிழ்க் கணிதச் செய்யுட்களுக்கு உரை எழுதி உதாரணம் தந்து விளக்குகிறார். பின் திடீரென அடுத்த 80 பக்கங்களுக்கு வட்டத்தின் விட்டம் குறித்த ஒருபகுதி வரும்-பொழுது அதை ஒருவிதியை வைத்துக்கொண்டு λ (பை) என்பதன் கொள்கைக்கு விளக்கமளிக்கும் வகையில் ஆரிய பட்டர் பிரம்மகுப்தர் என்று போய் கடைசியில் கணக்கதிகாரத்தை இந்தியக் கணித நூலாக சித்தரிக்கிறார். இங்கே தமிழ்நூல் இந்திய நூலாகிவிட்டது. சைவசித்தாந்தக் கழகத்திற்கோ மூலநூலின் ஆசிரியர் தமிழ்க் கணிதத்திற்கும் பிற மொழிக்கும் சம்பந்தமுண்டு என்று தன் பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டதாலேயே அவர் அறிவிலியாகி விட்டார். மறுபக்கம் இராகவையங்கார் வெளியிட்ட செந்தமிழ் பத்திரிகையில் 1904ல் முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை என்பவர் தமிழ்தான் உலகத்திற்கே எண்களை கொடுத்தது என்ற மிக மேலோட்டமாக வாதிடுகிறார்.¹¹

ஆக உலக அறிவியலுக்கே தோற்று வாயாக தூயத் தமிழ்ப் பாரம்பரியமே என்று ஒரு தமிழ் நடுத்தர வர்க்கம் இயங்கிவந்த அதே சூழலில் அதே வர்க்கத்தை சார்ந்த மற்றொருப் பிரிவினர் உலக அறிவியலின் தோற்று வாயாக இந்திய நாக-

ரிகமே என்று வாதிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் காலந்தான் யாருக்கு யார் பெரியவர் யாருக்கு யார் தூயவர் என்ற காலக் கட்டம். தமிழ்ச்சமூகத்தில் சர்ச்சைகள் நிறைந்த 20 ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்க ஆண்டுகளின் காலம்.

V

இது கணிதத்திற்கு மட்டும் குறிப்பான வரலாறு அல்ல. தமிழ்ச் சமூகம் எந்த அறிவியல் துறையை எதிர்கொண்ட போதும் இதுவே நடந்துள்ளது. நவீன அறிவியலை விமர்சனப்பூர்வமாக எதிர்கொள்வதற்கு மாறாக தமிழ்ச் சமூகம் அதன் ஈடுபாட்டை மொழி மீது அபரிமிதமாக செலுத்தி வந்துள்ளதோ என்ற கேள்வி வருகிறது. எந்த ஒரு அறிவுத்தளத்தையும் அரசியல் பூர்வமாக பண்பாட்டுரீதியாக பல சமூகங்கள் காலனியாதிக் கத்தின் போது எதிர்கொண்டு அறிவியலை தமதாக்கிக் கொண்ட அனுபவங்கள் உலக வரலாற்றிலும் நம்நாட்டின் பிற பகுதிகளில்கூட ஏராளம்.¹² பாரம்பரிய அறிவுச்சொத்துக்களை காலத்திற்கேற்ப நவீன அறிவியலுடன் ஒப்பிட்டு மேம்படுத்தி பொதுச் சொத்தாக அறிவியலை நிறுவனப்படுத்தி தன் சமூகத்தினரின் மொத்த வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட அரசியல் கண்ணோட்டங்களும் முயற்சிகளும் தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றில் காண முடியவில்லை. தேடித் தேடி பார்த்ததில் 1907, தமிழர் கல்வி இயக்கம் என்று சென்னையில் உருவாகி 8வருடங்கள் செயல்பட்ட குழு ஒன்றின் நோக்கம்: தமிழர்களை மேற் கத்திய நாடுகளுக்கு அறிவியல் பயில அனுப்பி வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவது என்பது. 1915ல் இவ்வியக்கம்

20ஆம்
நூற்றாண்டுத்
துவக்கத்தில்
அரசு
முன்முயற்சியில்
சில முக்கியச்
சுவடிகளை
செம்பதிப்பு
செய்வதென
கமிட்டி போட்டு
முடிவுசெய்தனர்

மடியும் வரை ஒருவரைக்கூட அந்த நோக்கத்திற்காக அவர்களால் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப முடியவில்லை.¹³

அறிவுத்தளத்தை விமர்சனப்பூர்வமாக தகவமைக்கும் பலகூறுகளில் ஒன்றே மொழி என்றில்லாமல் மொழியே அனைத்தையும் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக தமிழ்ச்சமூகத்தின் சமூக வரலாற்றில் உருவாகிறது. வரலாற்றுக் கால உணர்வின் தேவையைக்கூட மறக்கடிக்கச் செய்யும் மொழி சார்ந்த சமூக அரசியல் ஈடுபாடுகளும் பார்வைகளும் அறிவியலை விமர்சன வட்டத்திற்கு வெளியிலேயே தழைக்கவிட்டுள்ளன. அறிவியலையும் அறிவுசார் மரபுகளையும் சனநாயகப்படுத்த வேண்டிய அரசியல் அற்றுப்போய் அதற்கான சமூக உணர்வைத் தூண்ட வேண்டிய முயற்சிகளை தொடர்ந்து தமிழ்ச்சமூகம் புறக்கணித்து வந்துள்ளது என்றே கருதுகிறேன்.

ஏன் இன்றும் என்சுவடிகளும் கணக் கதிகாரங்களும் அப்படியே அச்சுப் பிறழாது வெளியிடப்பட்டுக்கொண்டு தானிருக்கும். தமிழ்ச்சமூகத்தில் கடந்தகாலமும் தற்காலமும் எதிர்காலமும் பலருக்கு மாற்றமே இல்லாத ஒரு நெடியகாலப் பாதையாக வரலாற்றுக் காலம் என்ற உணர்வு துளியுமின்றியே சிந்தனை மரபுகள் குறித்த சர்ச்சைகள் வலம் வந்துகொண்டுதான் உள்ளது.

பலகாலமாக தமிழ்க்கணித ஆர்வலராக இருந்து வரும் மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியர் செங்கம் வெங்கடாசலம் தமிழ்க்கணித நுணுக்கங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர். ஆனால் அவருக்கு தலையாயப் பணியாக முன்னிற்பது சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தில் தமிழ்க் கணிதத்தின் சுவடுகள் காணப்-

படுவதை நிச்சயப்படுத்தி அந்த நாகரிகமும் தமிழருக்குச் சொந்தம் என்று நிரூபிப்பதே.¹⁵ ஏன் பல்லாண்டுகளாக எந்தவிதப் பலனும் எதிர்பாராமல் தள்ளாத வயதில்கூட வெறியுடன் தமிழ்க் கணிதத்தை பரப்புவதற்கு முயன்று வரும் மதிப்பிற்குரிய புலவர் கண்ணையனுக்கு¹⁶ ஆதாரமாக இருக்கும் கருத்து - சமஸ்கிருத மொழியால் தமிழின் வல்லமை அழிந்துவிட்டது ஆகவே அந்த வல்லமையை மீட்க வேண்டும் என்பதே. பாரம்பரிய கணக்குப்பிள்ளையாக இருந்த புலவர் கண்ணையனுக்கு தமிழ்க்கணித வழி முறைகள் எப்படி நிலத்திலும் உழைப்பிலும் தோய்ந்து வளர்ந்தது காலனியாதிக்க நிலச் சம்பந்தப்பட்ட தலையீடுகளால் நடந்த மாற்றங்களில் இந்தக் கணித மரபு என்ன ஆயிற்று என்ற அடிப்படையான கேள்வி எழவே இல்லை. மொழியே அவர் முன்னுள்ள பிரதான சவால்.

ஏன் நம் கண்முன் நடுத்தர வர்க்கம் கூட்டம் கூட்டமாக தம் இளம்பிள்ளை களை புதியதாக தோன்றியுள்ள புரோக்கர்களிடம் அனுப்பி வைப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டுதான் உள்ளோம். அபேகஸ் அல்லது (Mental Arithmetics) கணிதப் பயிற்சி மையங்கள் என்று தெருத்தெருவாக கிளம்பியுள்ள இவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் உத்திகள் என் சுவடிகளிலும் கணக்கதிகாரத்திலும் மையமான கோட்பாடுகள் என்பதை இந்த பேயாட்டம் ஆடும் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் எப்படி அறிவர்? அதற்கு சீன முத்திரை குத்தியதும் பறந்தோடும் இவர்கள் தம் இளம்பிள்ளைகளை வெறித்தனமான சர்வதேச மூலதனத்தின் - மலிந்த கூலிக்காக மந்தை மந்தையாக - தேவைக்காக திறன் படைத்த உழைப்பாளிகளை உருவாக்கும் இயந்திரத்தில் பிஞ்சுக் குழந்தைகளின் கல்வியை அடகு வைக்கும் இவர்களுக்கு தமிழ்க் கணித மரபு தெரியவேண்டிய அவசியம் என்ன உள்ளது? உலகளவில் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் அனைவருக்கும் இந்தப் புத்தி பொருந்துமா? அல்லது இந்த அனுபவத்தில் குறிப்பாக தென்படும் தமிழ்க்கூறுகள் என்ற தேடலில் நாம் ஈடுபட வேண்டுமா?

தமிழ்ச்சமூகத்தின் அறிவியல் சந்திப்பு தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டதான் உள்ளது. ஆனால் மொழியின் மூலமாக மட்டுமே. சமீபத்தில் அறிவியல் தமிழ் என்ற பாடத்தை கட்டாயப் பாடமாக அரசுப்பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்திய தமிழக அரசு பிஞ்சுள்ளங்களின் அறிவுத்தேடலுக்கு முற்றிலும் புறம்பாக அவர்கள் வாழ்ந்து விளையாடும் சமூகத்தில் புரையோடும் அறிவுக்களஞ்சியத்தை ஒதுக்கிவிட்டு மொழியாக அறிவியலை பயிற்றுவிக்கும் முயற்சி குறித்து என்ன விவாதம் நடந்தது? ஆனால் இது தமிழ்ச்சமூகத்

திற்கு புதிதல்ல. 1930களிலேயே தமிழ்ப்பேரகராதி திட்டத்தில் அறிவியல் சொற்களை தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் முயற்சியில் முதன்மை யான சர்ச்சையாக வெளிவந்தது அறிவியலின் கோட்பாடுகள் அல்ல - மாறாக எந்த மொழி அறிவியலை உள்வாங்கும் திறன் கொண்டது - வட மொழியா தமிழா? என்பதே.

இந்தப் பின்னணியில் எனக்கு எழும் மிகப் பெரிய கேள்வி: அறிவியல் ஒரு உலகப் பொதுச் சொத்து என்ற வரலாற்றுப்பார்வைக்கும் அதன் உள்ளூர்த் தன்மையை நிர்ணயிக்கும் பலகூறுகளுக்கும் எந்தமாதிரியான உறவுகள் இருந்திருக்க முடியும் என்பதே.

அறிவியலின் வரலாறு என்று இன்று தனித்தியங்கும் பாடத்துறையின் நியாயமானத் தேடலாக இக்கேள்வி அமைந்தாலும் அறிவியலை பண்பாட்டில் நிறுத்தி அதன் சமூகத்தளங்களைக் கண்டறிந்து அறிவியலின் வளர்ச்சியை எதிர்நோக்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து அடிப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது ஏன்? இக்கேள்விகளுக்கு விடைகாணும் முயற்சிகள் அத்தனை கஷ்டமான காரியமாக ஏன் இருக்கிறது?

ஒருவேளை எந்தப் பண்பாடு அதன் குழந்தைகளையும் மாணவர்களையும் ஒருசேர அதன் ஒருமித்த பண்பாட்டுச் சூழலில் அறிவுத்தேடலை தோழமையுடன் அணுக மறுக்கிறதோ அந்த பண்பாட்டிற்கெல்லாம் அறிவியல் பொதுச்சொத்தாவது கடினம்தானோ? ஊரென்றும் சேரியென்றும் இடத்தை வேற்றாக்கும் சமூகத்தில் பொது என்பது சாத்தியமா? பலகாரணங்களால் காலத்தால் உருவாகி நிற்கும் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட அனைத்து விதமான அறிவுத்தேடலுக்கான தளங்களிலும் வேற்று வெளிகள் புரையோடிக் கொண்டிருப்பதால் தான் அறிவியல் பொதுச்சொத்தாக மறுக்கிறதா?

இதனால்தானே எதிர்ப்பியக்கங்கள் பல நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட அறிவுத் தேடல் தளங்களில் எண்ணிக்கை வாரியான பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கை சார்ந்த அனுமதி என்ற அளவில் தங்களை கட்டுப்படுத்திக் கொள்கின்றனவோ? கடந்தகால அடக்குமுறை அனுமதி மறுப்பு சார்ந்து வரும் எதிர்ப் பண்பாட்டு இயக்கங்கள் எந்த மாதிரியான அறிவுத்தளங்கள் தேவை என்ற கேள்விக்குள் முடங்கிக் கிடப்பது எதனால்? பொதுப்பண்பாட்டுச் சொத்தாக இருக்கவேண்டிய அறிவுத்தளங்களின் அடித்தளத்தை உடைத்து கேள்விக்குள்ளாக்கி மாற்றியமைத்து உழைப்பு - பொருள்சார்ந்த செயல்பாடு - அனுபவம் என்பதன் அடிப்படையில் அறிவின் அடித்தளத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டிய எதிர்ப் பண்பாட்டு இயக்

கங்கள் மீண்டும் மீண்டும் மொழிசார்ந்த கட்டமைப்புக்குள் சிக்கித் தவிப்பது ஏன்?

தமிழின் அரும்பெரும் பாரம்பரியத்தில் தனக்கானத் துண்டைத் தேடி அலையும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட போட்டியில் அடக்குமுறைக்கும் அனுமதி மறுப்புக்கும் எதிரான இயக்கங்கள் மூழ்கி சரணடைவது எதனால்? அறிவின் அடித்தளத்திற்கு வித்திட்ட உடல் உழைப்புச் சார்ந்த அனுபவத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு மொழியின் தூய்மையை தோள்மேல் தூக்கி பல்லக்கு ஆட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எதனால் வருகிறதா? எழுச்சிக்கு வித்திட்ட மனிதச்சுயங்களின் கோபங்களை வரலாற்று மாற்றத்திற்கான மனிதச்சுயங்களுக்கு பெயர் மாற்றம் செய்துதான் அறிவுத்தேடலுக்கு அனுமதி கோர வேண்டுமா என்ன?

ஆனாலும் இப்படித் தொடர்ச்சியாக அறிவியலையும் அறிவுசார் மரபுகளையும் அரசியல்ரீதியாக பண்பாட்டு ரீதியாக கேள்விக்கு ஆட்படுத்தாமல் வரலாற்றை வெறுத்து வெற்றி காண முயலும் சிறிய எண்ணம் கொண்ட இயக்கங்களும் மாறும். நிறுவனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று மனித உழைப்பின் சாராம்சத்தை உணர்ந்து அதன் சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களில் முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் பங்கெடுக்கும் தளங்களில் தான் உலகளாவிய அறிவுச்சொத்து என்ற உயர்சிந்தனை சாத்தியமாகி உள்ளது. இந்த உழைப்பு சார்ந்த தளத்தில்தான் உழைப்புக்குச் சொந்தக்காரர்களை சிதறடிக்கும் சக்திகளுக்கு எதிரான வைராக்கியம் வலுப் பெறுகிறது. எந்தச் சாயத்தை சார்ந்த அரசியல் ஈடுபாடாக இருந்

அறிவியல் சொற்களை தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் முயற்சியில் முதன்மை யான சர்ச்சையாக வெளிவந்தது அறிவியலின் கோட்பாடுகள் அல்ல - மாறாக எந்த மொழி அறிவியலை உள்வாங்கும் திறன் கொண்டது - வட மொழியா தமிழா? என்பதே.

தாலும் சரி மனித உடல் உழைப்புச் சார்ந்த தளத்திலிருந்து தன்னை அன்னியப்படுத்திக் கொண்டு உலகத்தளங்களை மறுபுறம் போற்றிக் கொண்டதானது உழைப்பிற்கும் அதற்கு ஆதாரமான உலகத் தத்துவங்களுக்கும் துரோகமிழைக்கும் அரசியலாகவே அவை இருக்க முடியும்.

இறுதியில் எனக்குப் பிடித்த பெரியாரின் கூற்றைக் கூறி என் வாத்ததை விவாதத்திற்கு முன் வைக்கிறேன். தமிழ்-மொழியின் மேன்மைகள் குறித்து அவர் பேசும்போது "...நமது ரிஷிகளும் முனிவர்களும் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் நமக்கு அரிய வரலாற்றை உருவாக்கித் தந்துள்ளார்கள் என்றால் நம்மால் ஏன் இதுவரை வளைக்க முடியாத ஒரு குண்டுசியை செய்ய முடியவில்லை?"

குறிப்புகள்:

- 1) கணக்கதிகாரர் சுவடிகள் பல இருப்பினும் நான் படித்த நூல்கள் இவை. சத்தியபாமா கரிமஸ்வரன் கணக்கதிகாரம் தொகுப்பு நூல் தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் பதிப்பு எண் 388 தஞ்சாவூர் 1998. பி.சுப்பிரமணியன் கே.சத்தியபாமா கணிதவியல் பகுதி - I, II ஆசியவியல் நிறுவனம் சென்னை 1999 மற்றும் திருமலை சைலசர்மா ஆஸ்தான கோலாகலம் சென்னை 1951.
- 2) மேற்கூறிய பதிப்புகளில் இதற்கான ஆதாரங்கள் கிடைக்கும். இவற்றிலுள்ள பல கணக்குகள் இன்றும் கிராமப்புறங்களில் விடுகதைகளாக வலம் வருகின்றன.

- 3) திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்கள் குறித்த ஒரு சமூக வரலாறு இன்றும் இல்லை. ஆனாலும் அவற்றின் பரவலான செயல்பாடு குறித்து பல்வேறு ஆதாரங்களைத் தொகுத்து வழங்கியது, Dharampal, The Beautiful Tree Indigenious Indian Education in the Eighteenth century, Other India Press, Goa.-2000
- 4) இதுமாதிரியான பார்வையோடு அறிவியலின் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம் என்று ஆழ்ந்த ஆய்வுப் புலத்துடன் உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டியவர் ஆங்கில விஞ்ஞானி மற்றும் வரலாற்று ஆசிரியர் ஜோசப் நீட்ஹாம் அவர்கள்.
- 5) இது குறித்து ஆய்வேடுகள் இதுவரை இல்லை. எனினும் சென்னை ஆவணக் காப்பகத்தில் பல சான்றுகள் கிடைக்கும். உதாரணத்திற்கு. Evidence Taken before the Madras Provincial Committee of Education. Government of Madras, 1881.
- 6) பந்துலு ராமசாமி நாயக்கர் கணித தீபிகை சென்னை 1825 பக்.6
- 7) வேதநாயகம் சாஸ்திரி எண்விளக்கம் கையெழுத்துப் பிரதியான இது பெங்களூரில் உள்ள United theological Centreன் ஆவணக் காப்பகத்தில் கிடைக்கும்.
- 8) A.A.Krishnasamy Ayyaanger. A peep into Indian Mathematical Past, The Educational Review. Vol.27, no.2, Feb.1921 and vol.28, Nos. 1-12, Jan-Dec 1922.
- 9) M.T.Naraniengar. The Geometrical Projection of the Life sketch of a Vaishnavite Brahtion, Mahematics Student. Vol.I no.I. 19933.
- 10) திருமலை ஸ்ரீ சைவ சர்மா ஆஸ்தான கோலாகலம் சென்னை கீழ்த்திசை சுவடியியல் நிறுவனம், 1951, சென்னை.
- 11) ஆ. முத்துத் தம்பிப் பிள்ளை தமிழ் உலகிற்கு அளித்த எண்கள் செந்தமிழ் பக்.2. 1904 11. 120 -124.
- 12) இந்திய அனுபவங்கள் குறித்து தெரிந்து கொள்ள, Dhruv Rama & S.Irfan Habib. (ed). Domesticationg Modern Science. A Social History of Science and culture in Modern India, Tulika Books. Delhi.2004
- 13) இதே காலக்கட்டத்தில் தமிழில் வெளி வந்த விவேக சிந்தாமணி என்ற மாத இதழில் இதுகுறித்த தகவல்கள் கிடைக்கும். இந்த

"...நமது ரிஷிகளும் முனிவர்களும் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் நமக்கு அரிய வரலாற்றை உருவாக்கித் தந்துள்ளார்கள் என்றால் நம்மால் ஏன் இதுவரை வளைக்க முடியாத ஒரு குண்டுசியை செய்ய முடியவில்லை?"

- இதழ் சென்னை ஆவணக் காப்பக நூலகத்தில் உள்ளது.
- 14) இதற்கான பலவிதச் சான்றுகளை தற்கால தமிழ்ச் சமூகத்திலிருந்து வெளிவரும் சிந்தனைகளைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். முற்போக்கு இயக்கங்களும் பண்டையத் தமிழ் என்ற கற்பிதத்தில் மாட்டிக் கொண்டு அதை தெரிந்து கொள்ள முகாம்கள் நடத்தி வருவது இதற்கு முக்கிய சான்று.
- 15) புலவர் வெங்கடாசலம் அவர்கள் திருவண்ணாமலை மாவட்டம் செங்கம் வட்டத்தில் வசித்து வருகிறார். தமிழ்க் கணித மரபு குறித்து இடைவிடாத ஆர்வத்துடன் தொடர்ச்சியாக எழுதியும் பல இடங்கள் சென்று அறிமுகப்படுத்தியும் வருகிறார். அடிப்படையான தமிழ்க் கணிதத்தை எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியரும் அவரே.
- 16) புலவர் கண்ணையனை பலருக்கு தெரிந்திருக்கலாம். திண்டிவனம் அருகில் உள்ள மயிலத்தில் வசித்து வரும் இவர் பலவிதங்களில் உற்சாகத்துடன் ஈடுபாடு உள்ளவர். 18ஆம் நூற்றாண்டு கிராமக் கணக்கு சுவடிகள் குறித்து ஆய்வு செய்து வெளிக்கொண்டு வந்தவர். தமிழ்க் கணிதத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். என் ஆய்விற்கு பலவிதங்களில் உற்றத்துணையாக இருந்து வருபவர்.
- 17) வெ.ஆனைமுத்து, பெரியார் சிந்தனைகள், பா. II, திருச்சி, 1974, பக்.1122.
(நன்றி: 'புதுவிசை' அக்-டிசெ-2008)

கால்மார்க்ஸ், சிக்மன்ட்/பிராய்ட், ஜன்ஸ்ரைன் என்ற மூவரதும் கண்டுபிடிப்புகள் இளமைக்காலத்தில் தன்னை மிகவும் ஆர்க்குத்தனவென்று தனது சுயசரிதையில் கால்பொப்பர் கூறுகிறார். இவர்களில் முதலிருவர்களதும் கொள்கைகளைக் காலப்போக்கில் தான் நிராகரித்துவிட்டதாகவும், ஜன்ஸ்ரைன்மட்டுமே உண்மையான விஞ்ஞானமனப்பான்மையுடைய சிந்தனையாளராகக் காணப்பட்டார் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். சமூகத்தின் வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சி சில விதிகளின் படி இயங்குகிறது எனக் கருதிய கால்மார்க்ஸ் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் என்ற கொள்கையை முன்மொழிந்தார். அதே போல சிக்மன்ட்/பிராய்ட் என்ற மருத்துவரும் தன்னிடம் நோயாளர்களாக வந்தோரில் கணிசமானோர் உளநோய் உடையவர்களாக இருப்பதைக் கண்டு அவர்களின் உளநோயைத் தீர்க்கும் வகையில் உள்பகுப்பாய்வு என்ற செல்வாக்குப் பெற்ற உளவியல் கொள்கையை உருவாக்கினார்.

கால்மார்க்ஸ்கும் சிக்மன்ட்/பிராய்ட்டும் தமது கொள்கைகள் உண்மையான கண்டுபிடிப்புகளே என்பதை நிறுவுதற்கான சாதகமான தரவுகளைத் திரட்டுவதில் பெருமுயற்சியுடன் ஈடுபட்டனர். தமது ஊகங்கள் பொய்யாகவிருக்கலாமென அவர்கள் கிஞ்சித்தேனும் சிந்திக்கவில்லை. இதுவே இவர்களிருவரும் விடுத்த பெருந்தவறென கால்பொப்பர் குற்றம்சாட்டுகிறார். கால்பொப்பர் அபிப்பிராயப்படி எந்தவொரு கொள்கையையும் அறுதியாக நிறுவலாமெனக் கருதுவது தவறானது. மேலும் அது விஞ்ஞானமனப்பான்மைக்கு முற்றிலும் எதிரானது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

(நன்றி: சோ.கிருஷ்ணராஜா ஷபின்நவீனம் ஓர் அறிமுகம் பக்-15-1999.)

III

'அறிவு உருவாக்க' மும் உலக வங்கியும்

ஸ்ரீமத் தர்மாதிகாரி

“உலக வங்கி ஓர் அறிவு வங்கியாக வேண்டும்” என்று அதன் தலைவர் ஜேம்ஸ் உல்ஃபென்ஸான் 1996 ஆம் ஆண்டு அழைப்பு விடுத்தார். உலக வங்கி காலந்தோறும் “அறிவை உற்பத்தி செய்து, அதனை உலகெங்கிலும் பற்பல கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுத்து செயல்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தியதாகவும், வங்கியின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைப் போலவே இதுவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது” என்றும் உல்ஃபென்ஸாவின் கூறுகிறார். 2005-08 வரையான முன்றாண்டுகளுக்கு இந்தியாவிடம் காண கடன் வழங்கும் கொள்கை மூன்று அடிப்படைத் திட்டங்களைக் கொண்டிருப்பதாக வங்கியின் இந்திய விவகாரங்கள் குறித்த அறிக்கை கூறுகிறது. அவை: (1). விளைவுகளை மையப்படுத்துவது (2). தேர்ந்தெடுத்து முன்னுரிமை அளிப்பது (3). யதார்த்த அரசியலுக்கேற்ற “அறிவை உருவாக்கவதும் வழங்குவதும்” ஆகியவை.

தனியார்மயத்திற்கும் உலகமயத்திற்குமான அறிவார்ந்த ஆதரவை உருவாக்குதல்

அறிவை உருவாக்கவும் வழங்கவும் உலக வங்கி இந்த

ளவு முனைவது “உலகளாவிய வறுமையை ஒழிக்கவும், மக்கள் வாழ்நிலையை மேம்படுத்தவும் உதவும் திறனைக் கண்டடைவதற்கே” என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கு வேறு காரணங்களும் இருக்கின்றன என்று புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கடன் பெறும் நாடுகள் கொள்கை வகுப்பதில் கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உலக வங்கி தலையிட்டு வருகிறது. தாராளமயம், தனியார்மயம், உலகமயம் நோக்கி இந்நாடுகளை வலுக்கட்டாயமாக தள்ளி, உலகளாவிய தனியார் முதலீட்டைப் பெருக்குவதில் தனியார்மயத்தின் மூலமாக வணிகரீதியில் செயல்பட்டு தனிநாடுகளை சந்தைகளாக மாற்றுவதே இதன் நோக்கம். ஆனால் இச்செயலுக்கு பல நாடுகளிலிருந்து எதிர்ப்பு கிளம்பியவுடன் தொடர்ந்து செயல்பட கண்டுபிடிக்கப்பட்டது தான் இந்த “அறிவு உருவாக்கத் திட்டம்.” ஆனால் லட்சக்கணக்கில் சம்பளம் பெறும் சர்வதேச ஆலோசகர்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்த அறிவானது மெய் நிலைமைகளை கணக்கில் கொள்ளாமல், பெரும்பான்மை மக்களின் பாரம்பரிய அறிவையும் திறனையும் மதிக்காமல், மேற்சொன்ன தனியார்மய - தாராளமய - உலகமயத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தகவல்கள், ஆதாரங்கள், அனுபவங்கள் இவற்றில் எதுவுமே கணக்கில் கொள்ளப்படவில்லை.

அறிவு எங்கு உருவாக்கப்படுகிறது?

‘வளர்ச்சி’ குறித்த ஆய்வை மேற்கொண்டிருக்கும் உலக வங்கி, இருவகையான அறிவை உருவாக்குகிறது. ஒன்று, உலகின் பல பகுதிகளிலும் நாடுகளிலும் பயன்படுத்தத்தக்க வழிமுறைகளைக் குறித்த அடிப்படை ஆய்வு. மற்றது, பொருளாதார திட்டமிடலுக்கான அறிவு. ‘வளர்ச்சிக்கான பொருளாதார மையம்’ (DEC) என்ற ஆய்வு

கடன் பெறும் நாடுகள் கொள்கை வகுப்பதில் கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உலக வங்கி தலையிட்டு வருகிறது.

மையத்தில் நூறு, ஆய்வாளர்கள் உள்ளனர். ஆய்வுக்கான ஒதுக்கீடு இரண்டு கோடியே ஐம்பது லட்சம் வட அமெரிக்க டாலர். வங்கியின் ஆய்வு வலைப்பின்னல், ஆறு பிராந்தியங்களிலிருந்து ஆய்வு முடிவுகளை பத்திரிக்கைக் கட்டுரைகள், நூல்கள், கொள்கை ஆய்வு செயல்பாட்டு அறிக்கை, தரவுகள், உலக வளர்ச்சி மறுபார்வை, ஆண்டு மாநாடுகள் - என தொடர்ச்சியாக வெளியிடுகிறது. 1998க்கும் 2005க்கும் இடையே இந்த ஆய்வு மொத்தம் 4000 அறிக்கைகளையும், நூல்களையும் வெளியிட்டது. உலக வளர்ச்சி அளவீடு என்கிற புள்ளி விவரத் தொகுப்பு. உலகிலுள்ள 150 நாடுகளின் பொருளாதார - சூழலியல் - சமூகப் புள்ளி விவரங்களை அளிக்கிறது.

இந்த ஆய்வுகளைத் தவிர உலக வங்கி தனிநாடுகளில் பலவித முறைகளில் 'அறிவை' உருவாக்குகிறது. பொருளாதாரம், துறைசார் திட்டங்கள், தொழில்நுட்ப உதவி, திட்ட வரைவு, திட்ட மதிப்பீடு, திறன் மதிப்பீடு, திறன் வளர்ப்பு போன்றவற்றில் இந்த 'அறிவு உருவாக்கம்' நடைபெறுகிறது. இவை அந்தந்த நாட்டின் பொருளாதார கொள்கைகளிலும் அவற்றின் விளைவுகளிலும் ஆய்வு செய்வதோடு நின்று விடாமல் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. 2004 ஆம் ஆண்டில் மட்டுமே 1500 திட்டங்களில் உலக வங்கி பங்கேற்றது.

வங்கியின் அறிவு வலைப்பின்னல்:

வங்கியின் உள்கட்டமைப்பைப் போலவே அதற்கு வெளியில் உள்ள ஆய்வாளர்களோடும் ஆய்வு மையங்களோடும் வல்லுனர்களோடும் வங்கி உருவாக்கியுள்ள இணைப்புகளும் வலைப்பின்னல்களும் மிகவும் பரந்துப்பட்டவை. சர்வதேச வேளாண் ஆராய்ச்சிக்கான ஆலோசனைக் குழு (CGIAR) அதில் ஒன்று. இந்த அமைப்பு பதினைந்து ஆய்வு மையங்களைக் கொண்ட உலக வங்கியின் 'அறிவு வங்கி' உருவாக்குவதற்கு முன்பே தோன்றிய அமைப்பாகும். மற்றொன்று 80 நாடுகளில் 120 தகவல் அறியும் மையங்களைக் கொண்டிருக்கும் 'உலகளாவிய வளர்ச்சித் தரவுகளின் வலைப்பின்னல்' (GDN). மூன்றாவது உலக வங்கி மையம் (WBI). இந்த அமைப்பு 2007 ஆம் ஆண்டில் மட்டுமே 700 திட்டங்களை தனது 75,000 வாடிக்கையாளர்களுக்கு அளித்துள்ளது. 211 ஆய்வுக்கான உதவித் தொகைகளை அளித்துள்ளது. இது தனது 'அறிவை' அளிக்கும் நாடுகள்: பாக்கிநா, ஓபாசோ, சீனா, எகிப்து, எத்தியோப்பியா, ஓபிரான்ஸ், கானா, இந்தியா, நைஜீரியா, செனகல், டான்சானிகா, துருக்கி.

இந்த வலைப்பின்னல்கள் அறிவை 'உருவாக்குவதோடு' நிலாமல் அதனைப் பரவலாக்கி, நியாப்படுத்துகின்றன. வங்கியின் ஆய்வு முறையை நிரந்தரமாக்கி, அவை சர்வதேச அளவில் பரவி நிலைப்பதையும் சாத்தியமாக்குகின்றன.

இந்தியாவில் 'அறிவை உருவாக்கும்' உலக வங்கி

பகுதிசார் பணிகள், ஆய்ந்து அறிவுரை வழங்குதல், தொழில்நுட்ப உதவி, மாநாடுகள், பயிலரங்குகள், திட்ட வரைவு ஆய்வுகள், திட்டச் செயல்பாட்டு ஆய்வுகள், திட்ட முடிவுகள் குறித்த மதிப்பீடுகள் என இந்தியாவில் வங்கி 'பணி' செய்கிறது. 2005க்கும் 2008க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் 15 முக்கிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு 'ஆய்வு செய்து அறிவுரை அளிக்கிறது' இவற்றுள் முக்கியமானவை: (1). வளர்ச்சிக்கான நிலப் பிரச்சினைகள் (2). நீர் ஆதாரங்கள் (3). வேளாண்சந்தை ஆகியவை. பதினைந்தில் பத்துப் பணிகள் ஏற்கெனவே முடிந்து விட்டன. மேலும் 7 புதிய ஆய்வுகள் யாவும் பொருளாதாரக் கொள்கைத் திட்டங்களுக்கும், பொருளாதார ஆய்வுக்குமான இந்திய நிறுவனங்களுடனும் சிந்தனைக் குழுக்களுடனும் இணைந்து உருவாக்கப்பட்டவை.

வங்கியின் உள்கட்டமைப்பைப் போலவே அதற்கு வெளியில் உள்ள ஆய்வாளர்களோடும் ஆய்வு மையங்களோடும் வல்லுனர்களோடும் வங்கி உருவாக்கியுள்ள இணைப்புகளும் வலைப்பின்னல்களும் மிகவும் பரந்துப்பட்டவை.

K. Bhuvaneshwari
EDITOR
'JEEVANA PRAVAH'
KALAI AHAM
ALVAI (IN.P.)

இத்தகைய பணிகளை உலக வங்கி பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி, சர்வதேச வளர்ச்சிக்கான பிரிட்டிஷ் அரசின் அமைப்பு போன்ற பிற சர்வதேச அமைப்புகளுடன் இணைந்து நிறைவேற்றுகிறது. நிதி நிறுவனங்களுக்கேற்ப நிறுவனங்கள் அளிக்கும் நன்கொடை தொகைகளை 'நிர்வாகம்' செய்கிற வேலை உலகவங்கிக்கு உண்டு. தண்ணீர் - சுகாதாரத் திட்டம் (WSP), பொது - தனியார் உள்கட்டமைப்பு ஆலோசனைமன்றம் (PIAF) போன்ற நிறுவனங்களும் இதில் அடங்கும். மேற்சொன்ன அனைத்து நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் செயல்பட்டு தாராளமயம், தனியார்மயம், உலகமயம் ஆகியவற்றுக்கு உகந்த நடவடிக்கைகளையே உலக வங்கி ஊக்குவிக்கிறது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை வர்த்தக உறவுகளில் சீரமைப்பு, நேரடி அயல் முதலீடு, பன்னாட்டு கம்பனிகளை மறுகட்டமைப்பு செய்து கடன்களைத் திருப்பித் தராமல் தப்பிக்கும் வழிமுறையை உள்ளடக்கிய வகையில் சீரமைப்பது, தேசிய நிறுவனங்களை தனியாருடன் பேட்டியிடும் வண்ணம் சீரமைப்பது, அதன் மூலம் அந்திய மற்றும் உள்நாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பது ஆகியவையே உலக வங்கி மத்திய அரசில் செய்திருக்கும் மாற்றங்கள். மாநிலங்களில் மட்டுமே நுழைந்த உலக வங்கி தற்போது 'கொள்கை விவாதம்' 'தொழில்நுட்ப உதவி' ஆகியவற்றின் மூலமாக அனைத்து மாநிலங்களிலும் 'சீரமைப்பு' நடவடிக்கைகளில் புகுந்துள்ளது. அஸ்ஸாம், மத்தியப் பிரதேசம், மேற்கு வங்கம் உள்ளிட்ட 12 மாநிலங்களில்

ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி பற்பல நிபந்தனைகளை விதித்து நிதி அளிக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. ஆந்திரம், பிகார், கர்நாடகம், ஓரிசா, ராஜஸ்தான், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் ஆய்வு செய்து அறிவுரையும், கூடுதல் கடனும் வழங்கப் போகிறது.

வறுமை தாண்டவமாடும் நான்கு மாநிலங்களில் மூன்று மாநிலங்களுக்கு அடிப்படை சீரமைப்பு தேவைப்படும் பிரச்சினைகளுக்கான பொருளாதார அறிக்கையை உலக வங்கி தயாரித்துள்ளது. வங்கி ஏற்பாடு செய்யும் மாநாடுகள், கருத்தரங்கம், பயிலரங்கம் ஆகியவற்றில் உருவாகும் 'வசளர்ச்சிக் கொள்கை அறிக்கை' மூத்த ஐ.ஏ.எஸ் கொள்கை அறிக்கை' மூத்த ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரிகளைப் பயிற்றுவிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இவ்வாறு 'உருவாக்கப்படும் அறிவு' எவ்வளவு பிழையானது என்பதை இனி காண்போம்.

எடுத்துக் காட்டு 1:

நீர்த்துறை மறு ஆய்வு - 1998 மற்றும் நீர் விற்பனைக்கான உரிமை

உலக வங்கி 1996 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் நீர் ஆதாரங்களை குறித்த விரிவானதோர் ஆய்வைத் தொடங்கியது. இதில் இந்திய அரசும், உலக வங்கியும் தவிர பிரிட்டன், டென்மார்க், நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளும் பங்கேற்றன. இவை 'இந்திய நீர்த்துறையின் சீரமைப்புக்கும்' செயல்பாட்டிற்குமான திட்டத்தை உருவாக்கின. பல வல்லுனர்களின் உதவியோடு இந்திய அரசு ஏற்படுத்தித் தந்த அனைத்து வசதிகளையும் பயன்படுத்தி உலக வங்கி 1998ல் சில முக்கிய அறிக்கைகளை வரைந்தது. (1). பல்துறைகளுக்கும் நீர் ஒதுக்கீடு : திட்டமும் நிர்வாகமும் (2). நிலத்தடி நீர் முறைப்படுத்தலும் நிர்வாகமும் (3) நீர்ப்பாசனம் (4). கிராமப்புற நீர் விநியோகமும் சுகாதாரமும். இவற்றை உள்ளடக்கிய இன்னொரு அறிக்கையும் வெளியானது.

"நீரை விலைக்கு விற்க வேண்டும். மக்களுக்கு நீர் பெறும் உரிமை உள்ளதால், பயனுள்ள வகையில் நீரைப் பயன்படுத்துவோருக்கு அது பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது என்ற 'அறிவார்த்தமான' புரிதல் அடிப்படையில் நீரை விநியோகிக்க வேண்டும். இதுவே அரசியல் ரீதியில் கவர்ச்சிகரமானது, நடைமுறை சாத்தியமுள்ளது" என்று உலக வங்கி பரிந்துரைத்தது.

இதன் உண்மையான பொருள் அநியாயமானது. அதாவது விவசாயிகள் பயிருக்குப் பாய்ச்சும் நீரை நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு விலைக்கு விற்க வேண்டும். நீரை

உலக வங்கி
1996 ஆம்
ஆண்டு
இந்தியாவின்
நீர்
ஆதாரங்களை
குறித்த
விரிவானதோர்
ஆய்வைத்
தொடங்கியது.
இதில் இந்திய
அரசும், உலக
வங்கியும் தவிர
பிரிட்டன்,
டென்மார்க்,
நெதர்லாந்து
ஆகிய
நாடுகளும்
பங்கேற்றன.

பயிருக்குப் பாய்ச்சுவதைக் காட்டிலும் விலைக்கு விற்பது அதிக லாபம் தரும் என்று கருத வாய்ப்புள்ளது (சென்னையை இதற்கொரு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்).

இந்த அறியாத்தை நியாப்படுத்த உலக வங்கி நமக்கு சிலே நாட்டின் அனுபவத்தைக் கூறுகிறது. சிலே நாட்டின் 1981ஆம் ஆண்டு நீர் விற்பனைக்குரியதாக மாறிய பின்பு கிடைத்த லாபங்களை அறிக்கை முன்வைக்கிறது. அதாவது 'நீரை அதிகப்பட்ச பயனுள்ள முறையில் செலவழிப்பது' என்ற அடிப்படையில் ஆய்வு முடிவுகள் அமைந்திருந்தன. நீர் விற்பனைப் பண்டமானதால் விளைந்த மோசமான பின்விளைவுகளைப் பற்றிய குறிப்பேதும் இந்த அறிக்கையில் கிடையாது. இது போன்ற உலக வங்கி அறிக்கைகள் எதிலுமே பண லாபத்தை மட்டுமே முன்வைத்து, அதனால் மனிதகுலம் அடைந்த துன்ப துயரங்களோடு, சுற்றுச்சூழல் பாதிப்போ, சமூகச் சீர்குலைவோ குறிப்பிடப்படுவதே கிடையாது. சிலே நாட்டில் நீர் விற்பனையால் ஓரிரண்டு வல்லமை படைத்த கம்பெனிகளும், ஒரே ஒரு தனிநபரும் மட்டுமே நாட்டின் நீர் உரிமையில் 70 விழுக்காட்டுக்கு சொந்தக்காரர்கள்!

அறிக்கை என்பது ஒரு திட்டத்தின் நன்மை - தீமை இரண்டையும் குறிக்க வேண்டாமா? அப்போது தானே அது அடுத்தவரிடம் பரிந்துரைக்கப்பட முடியும், தீமைகள் தனியாக வேறொர் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாக வேறொரிட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் திட்டத்தின் தீய விளைவுகள் அறிக்கையில் சேர்த்தால் சிலே நாட்டின் பேரைச் சொல்லி இந்தியாவில் நீரை விற்பனை செய்யும் திட்டத்தை ஏற்கச் செய்ய முடியாது என்று தெரிந்துதான் அதையெல்லாம் சேர்க்கவில்லை என்பது அப்பட்டமாகத் தெரிகிறதல்லவா?

எடுத்துக்காட்டு 2:

பெரிய அணைகளை நியாப்படுத்தும் வெளியிடப்படாத ஆய்வறிக்கைகள்

1980, 1990 களில் பெரிய நீர் அணைகள் கட்டுவதை எதிர்த்து மக்கள் போராட்டங்கள் உலகெங்கும் தோன்றி வளர்த்தன. இதனால் அணைகளைக் கட்ட கடன் வழங்கிய உலக வங்கி கடும் எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. வளர்ச்சியில் பெரிய அணைகளின் பங்களிப்பு குறித்த ஆய்வு 1998ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அணைகளுக்கான உலக ஆணையம் (WCD) 2000 அக்டோபரில் வெளியிட்ட அறிக்கை, பெரும்பாலான அணை எதிர்ப்பாளர்களும் முன்வைத்த வாதங்களை ஒப்புக் கொண்டது. இதனால் பயந்து கடன்தராமல்

ஒதுங்கிய உலக வங்கியிடம் 'எப்படியாவது' கடன் தருமாறு பெரிய அணைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தயாராக இருந்த அரசுகள் வற்புறுத்தின. உலக வங்கிக்கோ ஏதோவொரு நொண்டிச்சாக்கு தேவைப்பட்டது. அதற்கென வங்கி பயன்படுத்திய முறை தான் 'அறிவு உருவாக்கம்'. உலக வங்கி "பெரிய அணைகளால் உருவாகும் பல்வேறு தொடர் விளைவுகள்" என்ற பெயரில் உலகின் நான்கு பெரிய அணைகள் குறித்த ஆய்வைத் தொடங்கியது. "கண்ணுக்குப் புலப்படுகிற நேரடியான விளைவுகளைத் தவிர, மரபான செலவுப் பயனாய்வு அறிக்கைகளில் தென்படாத மறைமுகமான பொருளாதார விளைவுகளும் வெளிப்படும் வகையில்" ஒரு ஆய்வறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவின் பக்ரா நங்கல் அணையும், எகிப்தின் அஸ்வான் அணையும் இதற்கென தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இந்தியாவின் பசியை நீக்கியது, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடையச் செய்தது. பஞ்சாப், சரியான மாநிலங்களை வளமான உபரி உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களாக ஆக்கியது. 'நவீன இந்தியாவின் மதச்சார்பற்ற கோவில்' என நேரு

வால் அழைக்கப்பட்டது. என பக்ரா நங்கல் அணையின் புகழ் பரவலானது. தேர்தலில் கட்டாயமாக வெற்றி பெற்றாக வேண்டும் என்ற நெருக்கடி இருக்கும் போது, 'பாதுகாப்பான' தொகுதியே தேர்வு செய்யப்படுகிறது. உலக வங்கி பக்ரா நங்கல் அணையைத் தனது ஆய்வுக்காக தேர்வு செய்ததும் இதே அடிப்படையில் தான். ரமேஷ் பாட்டியாகவும் ரவீந்தர் மாலிக்கும் அணையின் பிரமாதமான பயன்களை வரிந்து கட்டிக் கொண்டு எழுதியதில், இந்தியாவில் எங்கு வேண்டுமானாலும் அணைக்கட்டுவதை நியாயப்படுத்துவது உலக வங்கிக்கு எளிதாகிவிட்டது. அணைகள் நகர்ப்புற வறுமையை போக்கவும், கிராமப்புற நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு உதவுவதிலும் பெருமளவுக்கு பங்களித்துள்ளன என்று பெரிய அணைகளைக் கட்டுவதற்கு இந்த அறிக்கையை முன் வைத்து நியாயம் கற்பிக்கப்பட்டது.

இதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால் உலக வங்கியின் இது போன்ற முக்கியமான முடிவுகளுக்கும் வாதங்களுக்கும் ஆதாரமான அறிக்கை இதுவரை வெளியிடப்படவே இல்லை. உலகவங்கியின் ஆய்வு முடிவு மத நம்பிக்கைகளை போல கேள்வியின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. பெரிய அணைகள் கட்டுவதை நியாயப்படுத்தும் இந்த அறிக்கையின் முடிவுகளுக்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் துறைசார் வல்லுனர்களின், பொது மக்களின், திட்டம் வகுப்போரின் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்படவே இல்லை. "நான் சொல்கிறேன், அணைகள் நன்மை தான் பயக்கும்" என்கிறது உலக வங்கி.

வங்கி அறிவின் முறைமையும் மேலாதிக்கமும்

1990களில் உலக வங்கி நீர் விநியோகம் தனியார் மயமாக்கலை பெரிய அளவில் ஆதரித்தது. 2004 செப்டம்பரில் நடைபெற்ற சர்வதேச நீர் கூட்டமைப்பின் உலக மாநாட்டில் உலக வங்கியின் மூத்த நீர் வள ஆலோசகர் ஜான் ஃபிரிஸ்கோ, "தனியார்துறை உள்கட்டமைப்பை கவனித்துக் கொள்ளும் என்றெண்ணி வாளாவிருந்ததால் கடந்த பத்தாண்டுகள் வீணாகிப் போய்விட்டன" என்று சொல்லிப் புலம்பினார். அங்கும் இங்கும் சில பத்தாண்டுகள் வீணாகிப் போய்விட்டது உண்மைதான். மக்கள் பெருந்துயரத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதும் உண்மைதான். ஆனால் இதற்கு காரணமான உலக வங்கியின் அறிவுரை மட்டும் இன்றும் பின்பற்றப்பட்டு நடைமுறையிலிருக்கிறதே? ஏன், எப்படி?

உலக வங்கியின் நிதி மேலாதிக்கத்திற்கு வங்கி வழங்கும் கடன்கள் மட்டுமே காரணமல்ல உலகின் தனியார் முதலீட்டிற்கு ஆதாரமான பல நிதி நிறுவனங்களுடன் உலக வங்கிக்கு பலவகை தொழில் ரீதியான தொடர்புகள் உள்ளன. வங்கியின் கடன் வழங்கும் கொள்கை, அறிவுப்பகிர்வு ஆகியவற்றில் பெருந்தொழில் முதலீட்டாளர்களின், பன்னாட்டு பெருமுதலாளிய நிறுவனங்களின் பங்கும் இருக்கிறது. உலக வங்கி மூலமாக கடன் வழங்குவதால் ஆண்டுதோறும் இத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு பலகோடி டாலர் வருமானால் ஒப்பந்தங்கள் மூலமாகவும் ஆலோசனை வழங்கல் மூலமாகவும் கிடைக்கிறது. அது மட்டுமன்றி வங்கியின் ஆய்வும் அறிவும் முன்வைக்கும் திட்டங்கள் பல மடங்கு கூடுதல் வருமானத்தையும் ஈட்டித் தருகின்றது.

'அறிவை உருவாக்குவதிலும் பரவலாக்குவதிலும்' வங்கியின் மேலாதிக்கத்திற்கு பரந்துபட்ட வலைப்பின்னலே காரணம். பல நாடுகளைச் சேர்ந்த ஆய்வு நிலையங்களின் அறிவு ஜீவிகள், ஆசிரியர்கள், தொழில்வல்லுனர்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள் அரசு அதிகாரிகள் ஆகியோரிடமிருந்து இந்த வலைப்பின்னில் சேகரிக்கப்படும் அறிவு அந்தந்த நாடுகளின் அறிவு உற்பத்தியாகும் அமைப்புகளுள் ஊடுருவ வழி செய்கிறது. இதே போன்ற மற்றொரு செயல்பாடுதான் "சுழல் கதவு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தக் கதவின் வழியாகத் தான் அரசின் உயர்மட்ட இடைமட்ட அதிகாரிகள் உலக வங்கியில் குறுகிய காலப் பணிக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டு (Deputation) செல்கிறார்கள்.

வங்கியின் சிந்தனை முறைக்கு முரணான சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தால், வங்கியின் வளர்ச்சி வலைப் பின்னலில் இடம் பெற்றிருந்தாலும்

சரி, சுழல் கதவு வழியே வந்தவர்களானாலும் சரி, அதிக லாபம் பார்க்க முடியாது.

சவால்கள்

வங்கியின் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்று "வேறு மாற்று ஏதும் இல்லை" (There is no Alternative - TINA) என்ற எண்ணத்தை ஆழப்பதியச் செய்வது. உலக வங்கியின் கொள்கைக்கு, அது உருவாக்கும் அறிவுக்கு மாற்று இல்லையென நம்பி செயலற்றுப் போகச் செய்வது.

எனவே அதன் அறிவு உருவாக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து மேலாதிக்கத்தை உடைத்து நொறுக்குவதே இன்று நம்முன் உள்ள சவால். உலகவங்கி இந்த விளையாட்டில் பங்கேற்கும் பல நிறுவனங்களில் ஒன்றே என்பதை முதலில் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். சமீபத்தில் இந்திய - வட அமெரிக்க வேளாண் அறிவு குறித்த முயற்சியாகட்டும், நீர்த்துறைக்கான பழமையான ஆலோசனை மையங்களாகட்டும் - தற்போதுள்ள ஆய்வு நிறுவனங்களிலுள்ள கல்வியாளர்கள் அறிவுஜீவிகள், அரசுகள், பன்னாட்டு லாப நோக்கர்கள் போன்றோராகட்டும் இவர்களிடையே வேறுபாடுகள் மெல்ல மறைந்து வருகின்றன.

இரண்டாவதாக, ஜனநாயகப்படுத்தப்பட வேண்டியது அறிவு உருவாக்கம் மட்டுமல்ல - அதன் இலக்குகளை முடிவு செய்யும் முறையும் கூடத்தான் என்று உணர வேண்டும். இவ்வாறு கருத்துக் கூறும் போது மரபான உள்நாட்டு அறிவைப் பற்றி ஊதிப் பெருக்க நாம் விரும்பவில்லை. அதன் வலிமையையும் வரம்புகளையும் நாம் விரும்பவில்லை. அதன் வலிமையையும் வரம்புகளையும் நாமும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். வல்லுனர் அறிவுக்கும் இது பொருந்தும். இதற்கிணையான முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டியது வேறொன்றுண்டு. அறிவு உருவாக்கம் என்ற செயலை அதிக லாபம் என்ற குறிக்கோளிலிருந்து விலக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் நலன், சமத்தும், நீதி, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை உருவாக்கும் நோக்கம் கொண்டதாக மாற்ற வேண்டும்.

இறுதியாக அறிவு என்பது நமது வளர்ச்சிப் போக்கினைக் கட்டுப்படுத்தும் வலிமை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். கட்டுப்படுத்தும் வலிமையைப் பெறுவது என்ற முக்கியமான நோக்கம் தான் உலக வங்கியை அறிவு உருவாக்கத்தில் இந்தளவு கவனம் குவிக்கச் செய்கிறது. வங்கியின் ஆய்வுகள் குறித்த வெளியாரின் மதிப்பீடு இவ்வாறு கூறுகிறது:

"கடன் வழங்கும் செயல்பாடு குறைக்கப்பட்டு கொள்கை அறிவு வழங்கும் முக்கிய ஆதாரமாக உலக வங்கி புது வடிவம் எடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். வங்கியின் சேவை மாற வேண்டுமென்ற தேவைக்கு செவிசாய்பதாகவே இந்த மாற்றம் உள்ளது. நடுத்தர வருமானம், கொண்ட மெக்ஸிகோ போன்ற நாடுகளுக்கும், நடுத்தர வருமானத்தை எட்ட முயலும் இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கும் உண்மையில் உலக வங்கியின் கடன்கள் தேவையில்லை அல்லது விரைவில் தேவையில்லாத நிலை வந்துவிடும்."

உலக வங்கிக்கு எதிர்காலத் திட்டம் உண்டு.

நமக்கு?

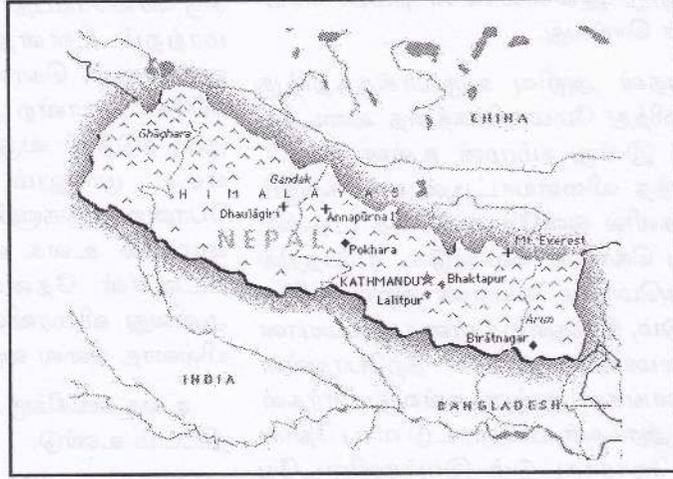
(செப்டம்பர் 21-24, 2007) புதுதில்லியில் பொது விசாரணைக் குழுவிற்கு பொதுமக்கள் சார்பில் திரு. ஸ்ரீபத் எனும் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர். அதன் தேர்ந்தெடுத்த சுருக்கப்பட்ட தமிழ் வடிவம் இது. திரு. ஸ்ரீபத் தர்மாதிகாரி நர்மதா பாதுகாப்பு இயக்கத்தில் மேதா பட்கரோடு இணைந்து மக்களை திரட்டி போராடி வருபவர். பக்ரா நங்கல் அணை பஞ்சாப் உழவர்களுக்கம் சுற்றுச் சூழலுக்கும் ஏற்படுத்தியுள்ள கேடுகளை கள ஆய்வு மூலம் உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியவர். இந்த ஆணையின் காரணமாகவே ஹரியானாவில் 2 லட்சம் எக்டேர் நிலம் உவராகிவிட்டது என்பது கவனம் கொள்ளத்தக்கது. தமிழில்: அமரந்தா)

(நன்றி: 'தமிழர் கண்ணோட்டம்' பொங்கல் மலர்-2008)

இறுதியாக
அறிவு என்பது
நமது வளர்ச்சிப்
போக்கினைக்
கட்டுப்படுத்தும்
வலிமை
கொண்டதாக
இருக்க
வேண்டும்.
கட்டுப்படுத்தும்
வலிமையைப்
பெறுவது என்ற
முக்கியமான
நோக்கம் தான்
உலக வங்கியை
அறிவு உரு-
வாக்கத்தில்
இந்தளவு
கவனம்
குவிக்கச்
செய்கிறது.

நேபாளமாற்றம் புதிய அனுபவம்

தேர்வுத் தொகுப்பும்

காலனித்துவ ஆட்சியாளரின் வருகை தென்னாசிய நாடுகளில் நிலைத்திருந்த அரசியல் முறைமைகளை மாற்றத்துக்கு உள்ளாக்கியது.

இந்தியா போன்றவற்றில் ஏற்பட்ட சுதந்திரப்போராட்டம், எழுச்சி புதிய மாற்றங்களுக்கு வித்திட்டது. இன்னொரு புறம் பாக்கிஸ்தான் வங்காளதேசம் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் 'இராணுவ அரசியல்' தீர்க்கமான பாத்திரம் ஆற்றத் தொடங்கிவிட்டது.

இந்நிலையில் நேபாளம் நாட்டில் சமீபத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் மாற்றம் புதிய அனுபவப் பாடமாக விரிவுபெறுகிறது. நேபாள மாவோயிஸ்டுகள் மாவோ சுட்டிக்காட்டிய புரட்சியின் மூன்று அம்சங்களை வலுவாகப் பற்றிப் பிடித்தனர். அதாவது கட்சி, ஐக்கிய முன்னணி, படை ஆகியவற்றை தமது சமூக எதார்த்த நிலைமைகளுக்கும் புவியியல் நிலைமைகளுக்கும் ஏற்ப வடிவமைத்துக் கையாண்டனர். அதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்கள். ஆயுதப் போராட்டம் புனிதத் தன்மையிலிருந்தும் நாடாளுமன்ற கூச்சலிலிருந்தும் விடுபட்டு உண்மையான மக்கள்யுத்தம், மக்கள் திரள் எழுச்சிகளே வெற்றியைத் தரும் என்பது முக்கிய படிப்பினையாகிறது.

இத்தகு சமகால விடயத்தை எமது பின்புலத்தில் வைத்துப் புரிந்து கொள்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். எமது எதார்த்த அரசியலையும் தெளிவுற, விளங்கிக் கொள்ள நேபாளம் எமக்கு புது வெளிச்சம் பாய்ச்சும்.

கே.ரி. கணேசலிங்கம் நேபாளக் கட்டுரையை அனுப்பிய பின்னர் இக்கட்டுரைக்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் அ.மார்க்ஸ் எழுதிய நேபாளம் (2008) எனும் சமீபத்திய நூலில் இருந்து சில பகுதிகளை இங்கு தேர்வு செய்து இணைத்துள்ளோம். அத்துடன் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வெளிவரும் புதிய போராளி (மே-டிசெ-2008) என்னும் இதழில் இருந்து சில பகுதிகளை இங்கு தேர்வு செய்து இணைத்துள்ளோம். இந்த இதழ் 'மார்க்சிய லெனினிய மாவோயிய அரசியல் ஏடு' என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நேபாளம் தேர்வுத் தொகுப்பும் நமக்கு புதிய அனுபவங்களை பாடத்தை மட்டுமல்ல விழிப்புணர்வுக்கான அரசியல் கற்கையையும் விரிவாக்குகிறது.

-மூர்-

நேபாளம்

அ.மா

I

நேபாள அரசியலிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள நிறையவே உள்ளன. ஏனெனில் அந்த அளவிற்கு இன்றைய உலகின் நவீன சிக்கல்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய நாடு அது. இமயமலையின் அடிவாரத்தில் பிஹார், உபி, வங்கம் ஆகிய மாநிலங்களுடன் சுமார் 1800 கி.மீ பொது (திறந்த) எல்லையைக் கொண்டுள்ள, கடல்வழித் தொடர்புகள் அற்ற இந்தச் சிறிய நாட்டில் வசிக்கும் சுமார் 22.8 மில்லியன் மக்களிடம் 22 சாதிகள், 59 உள்நாட்டு இனக்குழுக்கள், 93 மொழிகள் நடைமுறையில் நிலவுகின்றன. அரசு கணக்கீட்டின் அடிப்படையிலான தரவுகள் இவை. இந்த 93 மொழிகளில் ஆறு முக்கியமானவை. நேபாளச் சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற மலைப்பகுதியினர் பேசும் மொழி நேபாளி. இந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து தராய் சமவெளிப் பகுதியில் வாழும் இந்திய வம்சாவளியினரான மாதேசிகள் இந்தி-உருது மொழிகளைப் பேசுகின்றனர்.

மன்னர்களின் எதேச்சதிகார ஆட்சிகளுக்கு எதிராக நேபாள மக்கள் மத்தியில் உருப்பெற்ற மக்கள் எழுச்சிகள் 'ஜன அந்தோலன்' என அழைக்கப்படுகின்றன. மன்னன் வீரேந்திரனுக்கு (பிரேந்திர - Birendra) எதிராக 1990ல் ஏற்பட்ட எழுச்சி முதல் ஜன அந்தோலன். சமீபத்தில் ஞானேந்திரனது ஆட்சிக் காலத்தில் ஏப்ரல் 2006ல் நடைபெற்றது இரண்டாவது ஜன அந்தோலன். கட்சிகள் அனைத்தையும் தடைசெய்து 'கட்சிகளற்ற பஞ்சாயத்து ஆட்சி' என்கிற பெயரில் 30 ஆண்டுகள் மஹேந்திரன், வீரேந்திரன் ஆகிய இரு மன்-

நேபாளச் சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற மலைப்பகுதியினர் பேசும் மொழி நேபாளி. இந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து தராய் சமவெளிப் பகுதியில் வாழும் இந்திய வம்சாவளியினரான மாதேசிகள் இந்தி-உருது மொழிகளைப் பேசுகின்றனர்.

னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட எதேச்சாதிகாரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து, மன்னராட்சிக்குட்பட்ட பலகட்சி ஆட்சி முறைக்கு வழிவகுக்கும் முதல் ஜன அந்தோலன். இரண்டாவது ஜன அந்தோலனோ மன்னராட்சியையே இன்று முடிவுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. இந்த வகையில் இருபெரும் ஜனநாயகப் புரட்சிகளாக இவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நேபாள மன்னராட்சியின் இரு முக்கிய கூறுகளான இந்துமத அடையாளமும் படைகள் மீதான மன்னர்களின் நேரடிக் கட்டுப்பாடும் இன்று ஒழிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆம் நம்மூர் இந்துத்துவவாதிகளால் பீற்றிக்கொள்ளப்பட்ட 'ஒரே இந்து நாடு' இன்று 'இந்து' அடையாளத்தை உதறித் தள்ளியுள்ளது. 'நேபாள அரசுப் படை' (Royal Nepal Army - RNA) இன்று வெறும் நேபாளப் படையாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னனின் நேரடிக் கட்டுப்பாடு என்பதிலிருந்து அமைச்சரவையின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்குவதாக அது ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

நேபாளத்தின் வரலாற்றை அறிந்தவர்களுக்கு இது எத்தனை பெரிய மாற்றம் என்பது விளங்கும். நாம் இங்கே கவனிக்க வேண்டிய அம்சம் இந்த இரு ஜன அந்தோலன்களுக்கு மிடையே இருந்த முக்கிய வேறுபாடுதான். முதலாவது ஜன அந்தோலன் தலைநகரத்தை காத்தமாண்டை மையமாகக் கொண்டு நடைபெற்றது. இரண்டாவது ஜன அந்தோலன் நாடு தழுவியதாக இருந்தது. நேபாளத்தின் பல்வேறுபட்ட மக்கட் பிரிவினர், இதுகாறும் ஒடுக்கப்பட்டிருந்து பிரிவினர் பலரும் தத்தம் அடையாளத்தை உறுதி செய்-

தனூடாக இந்த இரண்டாம் ஜன அந்தோலன் வெளிப்பட்டது. ஜனநாயகம் என்பது பொதுக் கோரிக்கையாக இருந்த போதிலும் இதுகாறும் அடையாளம் மறுக்கப்பட்ட ஜனஜாதிகள், மாதேசிகள், தலித்கள், பெண்கள் எனப் பலரும் தம் அடையாளங்களை உற்பத்திப்படுத்திக் கொண்ட நிகழ்வாகவும் இது அமைந்தது.

இன்று ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் இரு பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பது முக்கியம். இந்து மன்னராட்சி அழிக்கப்பட்டு அங்கே மதச்சார்பற்ற குடியரசு நிறுவப்பட்டது ஒன்று. இதே அளவிற்கு முக்கியமான இன்னொரு அம்சம், உருவாகியுள்ள புதிய அரசியல் சட்ட அவை (Constitution Assembly -CA) பல்வேறு அடையாளப் பிரிவினர்களுக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்ட எல்லோரையும் உள்ளடக்கிய (Inclusive) ஒன்றாக உள்ளது.

நேபாளத்தில் இயங்கிய முக்கிய மைய நீரோட்ட அரசியற் கட்சிகள் இரண்டும் - நேபாள காங்கிரஸ் மற்றும் மைய நீரோட்டக் கம்யூனிஸ்ட் இந்த இரண்டு அம்சங்களிலுமே உறுதியற்ற நிலையைக் கொண்டிருந்தன. பலகட்சி ஆட்சிமுறை, தேர்தல்கள் ஆகியவற்றை மட்டுமே இவை வலியுறுத்தின. வேறுவார்த்தைகளில் சொல்வதானால் இவையிரண்டும் வெறுமனே அரசியல் சட்ட வாதம் (Constitutionalism) பேசின.

அரசாட்சியை (Monarchy) ஏற்றுக் கொண்டு பலகட்சி ஆட்சி முறையை வலியுறுத்தின. மன்னராட்சி ஒழிக்கப்பட்ட குடியரசு என்கிற கோரிக்கையை அழுத்தமாக முன்வைத்து, தொடர்ந்து அதற்கு அழுத்தத்தை அளித்து, தங்களது தேர்தல் பங்கேற்பின் முன் நிபந்தனையாக்கி இரண்டு மைய நீரோட்டக் காரர்களை-யும் வேறுவழியின்றி ஏற்கச் செய்தது மாவோயிஸ்டுகள் தான். அரசியல் சட்ட வாதத்திலிருந்து குடியரசு வாதத்தை (Republicanism) நோக்கி நேபாள அரசியலை அவர்கள் மடைமாற்றினர். அதே போல 1990களுக்குப் பிந்திய இந்த 18 ஆண்டுகளில் நேபாளத்தில் உருப்பெற்ற அடையாள அரசியலின் நியாயங்களை ஏற்று அந்த வகையில் தமது அரசியல் திட்டத்தை தகவமைத்துக் கொண்டவர்களாகவும் மாவோயிஸ்டுகள் மட்டுமே விளங்குகின்றனர். மற்ற இருவரும் பூனை கண்ணை மூடிக்கொண்டது போல உருவாகி வந்த எதார்த்தங்களுக்குக் கண் கொடுக்க மறுத்தனர். விளைவை இன்று அவர்கள் அனுபவிக்கின்றனர்.

மாவோயிஸ்டுகளின் வெற்றி ஏதோ தற்செயலானது அல்ல. ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்தவர்கள் மீது மக்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய இயல்பான வெறுப்பின் (Antiincumbancy factor) விளைவும்

1990களுக்குப் பிந்திய இந்த 18 ஆண்டுகளில் நேபாளத்தில் உருப்பெற்ற அடையாள அரசியலின் நியாயங்களை ஏற்று அந்த வகையில் தமது அரசியல் திட்டத்தை தகவமைத்துக் கொண்டவர்களாகவும் மாவோயிஸ்டுகள் மட்டுமே விளங்குகின்றனர்.

அல்ல. பாராளுமன்ற அரசியலின் அத்தனை ஊழல்களுக்கும் அசிங்கங்களுக்கும் இடமளித்தவர்களாக இருந்த வகையில் இருமைய நீரோட்டக் கட்சியினரும் தம்மை மட்டுமல்ல, பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையின் ஊழல்களையும் அம்பலப்படுத்திக் கொண்டனர். 1950தொடங்கி கடந்த 58 ஆண்டுகால நேபாள வரலாற்றை உற்று நோக்குகிற யாருக்கும் மன்னராட்சியும் பலகட்சி ஆட்சிமுறையும் இணைந்து செயல்படுவது சாத்தியமே இல்லை என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். நேபாள மன்னன் பிரிட்டிஷ் மன்னனைப் போல வெறும் அலங்கார பொம்மை (Ceremonial King) அல்ல. திரிபுவன் தொடங்கி மகேந்திரன், வீரேந்தின், ஞானேந்திரன் என அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த ஒவ்வொரு மன்னனும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சரவைகளை இடையூறுகளாகவே கருதினர். வாய்ப்புக் கிடைத்த போதெல்லாம் அவற்றைக் கவிழ்த்தனர். வாய்ப்புக் கிடைக்காத போதுங்கூட ஏதேனும் காரணம் சொல்லிக் கவிழ்த்தனர். அத்தகைய காரணங்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புகளையும் இவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர்.

இந்த 18 ஆண்டுகளில் குறைந்தபட்சம் ஐந்து முறை தேர்தல்கள் நடைபெற்றன; ஆறுமுறை பாராளுமன்றம் (House of Representatives) கலைக்-

கப்பட வேண்டும் என பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

ஏழுமுறை சிறப்பு அழைப்பில் பாராளுமன்றம் கூட்டப்பட்டது. 13 முறை ஆட்சிமற்றங்கள் நடைபெற்றன. இவற்றால் சலிப்புற்றிருந்த மக்களின் நாடித்துடிப்பை உணர தேர்தல் கட்சிகளால் இயலவில்லை. அதேபோல மாதேசிகளையும், ஜன-ஜாதிகளையும் வெறும் ஓட்டு வங்கிகளாக இனி கருத இயலாது. அவர்களது கோரிக்கைகளின் நியாயங்களை தமது அரசியல் திட்டத்திற்குள் இணைக்காமல் இனி அரசியல் சாத்தியமில்லை என்பதையும் அவர்கள் காண மறுத்தனர்.

இந்த இரு அம்சங்களுக்கும் போதிய முக்கியத்துவத்தை அளித்தவகையிலேயே மாவோயிஸ்டுகளின் அரசியல் தந்திரம் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தது.

(நேபாளம் : அ.மா)

1970களில் ஏழ்மை நாடுகளின் பட்டியலில் 19வது இடத்திலிருந்த நேபாளம் இன்று இரண்டாவது இடத்திற்குச் சரிந்திருக்கிறது என்கிறார் பாபுராம் பட்டாராய். 71 சத மக்கள் ஏழ்மைக் கோட்டிற்குக் (Absolute Poverty Level) கீழேயுள்ளனர். தேசிய வருமானத்தில் 46.5 சதம் மேலேயுள்ள 10 சதம் கோடிசுவர்களின் கைகளில் உள்ளது, மொத்த மக்கள் தொகையில் 60 சதத்திற்கும் மேற்பட்டோர் தற்குறிகள், 90 சதம் மக்கள் கிராமப்புறங்களிலுள்ளனர், உழைப்பாளர்களில் 81 சதம் மிகவும் பின்தங்கிய விவசாயப் பணிகளில் உள்ளனர். தவிரவும் தேசிய அளவில் முக்கிய உற்பத்தியான உணவு தானிய விளைச்சல் கடந்த 30 ஆண்டுகளில் குறையத் தொடங்கியுள்ளது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 60 சதத்திற்கு மேல் வெளிநாட்டுக் கடனாகிவிடுகிறது.

(நன்றி: நேபாளம்)

தேர்வும் தொகுப்பும்

சமூக அடிப்படையில் மட்டுமன்றி புவியியல் ரீதியாகவும் வேறுபட்ட பல தன்மைகளைக் கொண்ட நாடு நேபாளம். மலைப்பகுதி (Mountain), குன்றுகள் (Hills) மற்றும் சமவெளிகள் என மூன்று வகை புவிப்பகுதிகள் அந்தச் சிறிய நாட்டில் அமைந்துள்ளன. நீர்வளமிக்க தராய் சமவெளி சமீப காலம்வரை வனப்பகுதியாகவே இருந்தது. தராய் உட்புறம் மற்றும் தராய் என இதையும் இரண்டாகப் பிரித்து அணுகுவது வழக்கம். 19ஆம் நூற்றாண்டில் அதிகாரத்திலிருந்த ராணா பரம்பரையினர், அரசு வருவாயைப் பெருக்க வேண்டி தென்பகுதிகளிலிருந்து - அதாவது இந்தியாவிலிருந்து - குடியேற்றத்தை ஊக்குவித்தனர். 5 முதல் 10 ஆண்டுகள் வரை அவர்களுக்கு வரிச்சலுகையும் அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு குடியேறிய இந்திய வம்சாவழியினர் தமது இந்திய சாதி - இந்து அடையாளங்களைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். மணவினைத் தொடர்புகளுக்கும், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு முதலியவற்றிற்கும் ஏன், அரசியல் அடிப்படையிலும் கூட இந்தியாவுடன் குறிப்பாக பிஹார், உபியுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளுக்கும், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு முதலியவற்றிற்கும் ஏன், அரசியல் அடிப்படையிலும் கூட இந்தியாவுடன் குறிப்பாக பிஹார், உபியுடன் நெருக்கமான தொடர்பைப் பேணினர். இவர்களே மாதேசிகள்.

II

'மாதேஷ்' என்றால் மத்திய தேசம் எனப் பொருள்படும். இது ஒரு புவியியல் அடையாளமாக இருந்த போதிலும் இன்று மாதேசிகள் என்றால் அது இந்திய வம்சாவழியினர் என்றே பொருள்படுகிறது.

தராய் பகுதி விவசாயமயமாக்கப்பட்டு வளமான பின்பு அங்கு நிலத்தை உரிமையாகக் கொண்டிருந்தது, ஆனால் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்திருந்தவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திரும்பத் தொடங்கினர். நேபாள ஆளும் வர்க்கமான மலைப்பகுதி ஆதிக்க சாதியினரும் தராயில் நிலம் வாங்கத் தொடங்கினர். பாசன வசதி இல்லாது இடப்பெயர்வுச் சாகுபடியை மேற்கொண்டிருந்த பாரம்பரியப் பழங்குடி இனத்தவர் (Hill Minorities) தமது நிலத்தை விற்றுவிட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திரும்பும் கைபடாத நிலம் எஞ்சியிருந்த தராயின் மேற்குப் பகுதியில் குடியேறினர்.

'தரு' எனும் பழங்குடியினர் இவ்வகையில் முக்கியமானோர். சில நேரங்களில் இவர்களின் முழுக் கிராமமுமே இடம் பெயர்ந்தது. தென் தராய் மாதேசிகள் செறிவாக வசிக்கும் பகுதியாயிற்று. இன்று அங்கே மாதேசி கட்சிகள் செல்வாக்கு வகிக்கின்றன. மேற்கு தராயிலுள்ள பழங்குடியினர் மத்தியில் மாவோயிஸ்டுகள் பலமாக உள்ளனர்.

மொத்தத்தில் நேபாள மக்களை (1) மலைப்பகுதியைச் சேர்ந்த ஆதிக்க சாதியினர் (பார்ப்பன - சத்திரியர்), (2) தலித்கள் உள்ளிட்ட தாழ்ந்த சாதியினர், (3) முஸ்லிம்கள், பவுத்தர், கிறிஸ்தவர் முதலான மதச் சிறுபான்மையினர், (4) 'ஜனஜாதிகள்' எனப்படும் குன்றுப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த உள்நாட்டு இனக் குழுப் பழங்குடியினர், (5) மாதேசிகள் - என ஒரு அகன்ற நோக்கில் பிரிக்கலாம்.

நேபாள மரபிலும் ஆவணங்களிலும் இம்மக்கள் பிரிவினை, கீழ்தரப்பட்ட நான்கு தொகுதிகளாக வகைப்படுத்துவது வழக்கம்.

- (1) பர்வதியாக்கள் (மலைப் பகுதியினர் - Hill People)
- (2) ஜனஜாதிகள் - (குன்றுப் பகுதிச் சிறுபான்மையினர் அல்லது Hill Tribes உள்நாட்டுப் பழங்குடியினர் - நம்நாட்டில் என வழங்கப்படுவோருக்குச் சமமான இவர்கள் நே-

'மாதேஷ்' என்றால் மத்திய தேசம் எனப் பொருள்படும். இது ஒரு புவியியல் அடையாளமாக இருந்த போதிலும் இன்று மாதேசிகள் என்றால் அது இந்திய வம்சாவழியினர் என்றே பொருள்படுகிறது.

பாளத்தில் Hill Minorities என அழைக்கப்படுகின்றனர்.)

(3) தராய் பகுதியினர் (Taraiyans)

(4) பிறர் (முஸ்லிம்கள் உள்ளிட்டோர்)

தலித்கள் மலைப்பகுதிகளிலும் உள்ளனர், சமவெளிகளிலும் உள்ளனர். மொத்த மக்கள் தொகையில் இவ்வெவ்வேறு பிரிவினரின் வீதமும், உட்பிரிவுகளும் வருமாறு:

அட்டவணை 1 : 2001 மக்கள்தொகைக் கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் மக்கள் பிரிவினரின் பங்கு. (மொத்த மக்கள் தொகை 23.15 மில்லியன்.)

(எண்கள் சதவீதத்தைக் குறிக்கின்றன)			
(முக்கிய பிரிவுகள் மட்டும்)			
பர்பதியாக்கள்	ஜன ஜாதிகள்	தராய்	பிறர்
(மலைப்பகுதியினர்)	(குன்றுச் சிறுபான்மையினர்)	பகுதியினர்	
பஹீன் (பார்ப்பனர்) 13	மகர் 7.2	தரு 6.7	முஸ்லிம்கள் 4.2
செத்ரி (தசூரி உள் எரிட்ட சத்திரியர்) 18	நெவார் 5.5	யாதவ் 4	கிறிஸ்தவர்கள்
	தமங் 5.6	தலித்கள்	
		மற்றும் சில	
தலித் 9	ரய் 3	ஜனஜாதிப் பிரிவினர் 19	பவுத்தர், சீக்கியர்
	குருங் 2.4		
	லிம்பு 1.6		
மொத்தம் 40	25	30	5

குறிப்பு :- மலைப்பகுதி மற்றும் தராய் இரு பகுதிகளிலும் உள்ள மொத்த தலித்களின் வீதம் சுமார் 20 சதம் இருக்கலாம்.

நன்றி: டேவிற் என்.கெல்னர்

ஒட்டு மொத்தமாய் 'பர்வதியாக்கள்' என்றால் ஆதிக்கசாதியினர், பிற அனைத்துப் பிரிவு மக்களாலும் வெறுக்கப்பட்டவர்கள் என்ற போதிலும், பர்வதியாக்களில் பார்ப்பனர்களும் (மொத்த மக்கள் தொகையில் 13 சதம்) சத்திரியர்களுமே (18 சதம்) உண்மையான ஆதிக்க சாதியினர். இந்த ஆதிக்க சாதியினருக்கு சேவகம் செய்பவர்களாக உள்ள மலைப்பகுதித் தலித்கள் மற்றும் மகி (கொல்லர்). சர்ஜி (தோல் தொழிலாளர்), தமாய் (தையற்காரர்) முதலியோரும் கூடப் பர்வதியாக்கள், மலைப்பகுதியினர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர்.

ஜனஜாதிப் பிரிவினரில் ஒன்றாக நெவார்கள் (5.6 சதம்) கிட்டத்தட்ட வட இந்திய சாதிகளை ஒத்த ஒரு பிரிவினர். இவர்களில் மேற்தட்டினர் அரச வம்சத்துடனும், ஆதிக்க சாதிகளுடனும் நெருக்கமாக இருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஆதிக்கத்தில் பங்கு வகிக்கின்றனர். 'பசூன் - செத்ரி - நெவார் முக்கூட்டணி என இவர்களைச் சொல்வது வழக்கம்.

பார்ப்பன சத்திரியர்களே அரசுப் பதவிகளில் மட்டுமின்றி இராணுவம், கட்சித் தலைமை, தொழிற்சங்கங்கள் என எல்லாவற்றையும் இன்றுவரை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். கொய்ராலாக்கள் முதல் பிரசான்டா, பாபுராம் பட்டராய் சத்திரியர் 67 சத அரசுப் பதவிகளில் உள்ளனர்.

தரு, நெவார் தவிர பிற ஜனஜாதியினர் மொத்த மக்கள் தொகையில் 22 சதமாக உள்ளபோதும் 7 சதப் பணிகளிலேயே உள்ளனர். 31 சத மாதேசிகளின் பங்கு 11 சதமாகவும் 9 சத மலைப்பகுதி தலித்களின் பங்கு வெறும் 0.3 சதமாகவும் உள்ளது. இந்தி-

ஒட்டு மொத்தமாய் 'பர்வதியாக்கள்' என்றால் ஆதிக்கசாதியினர், பிற அனைத்துப் பிரிவு மக்களாலும் வெறுக்கப்பட்டவர்கள் என்ற போதிலும், பர்வதியாக்களில் பார்ப்பனர்களும் உண்மையான ஆதிக்க சாதியினர்.

யாவிலிருப்பது போலவே நேபாளத்திலும் முஸ்லிம்களின் நிலை கிட்டத்தட்ட தலித்களின் நிலைக்குச் சமமாகவே

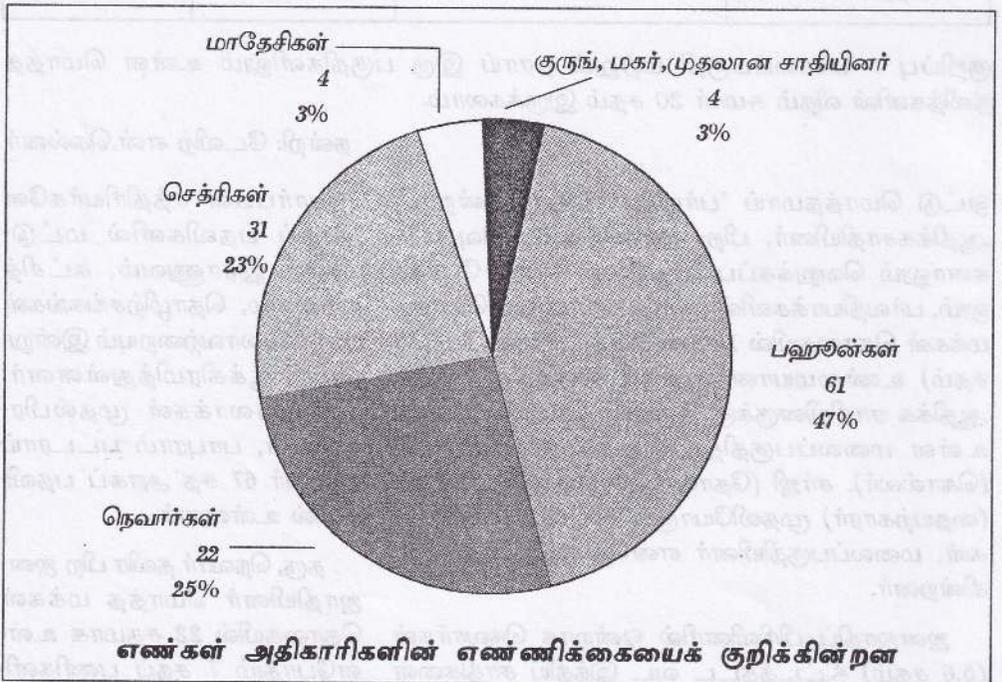
உள்ளது. ஜூலை 2006 தேதிப்படி மொத்தமுள்ள 70 இராணுவ ஜெனரல்களில் தாக்கரிகள் உள்ளிட்ட செத்ரிகள் 78.6 சதம் பேர். எடுத்துக்காட்டுகள் கீழே உள்ள அட்டவணை மற்றும் வரைபடங்களில் உள்ளன.

அட்டவணை 2

கல்வி மற்றும் பாராளுமன்றப் பங்கேற்பில் சாதிப்பிரிவினர்கள் பங்கு. (சதவீதங்களில்)

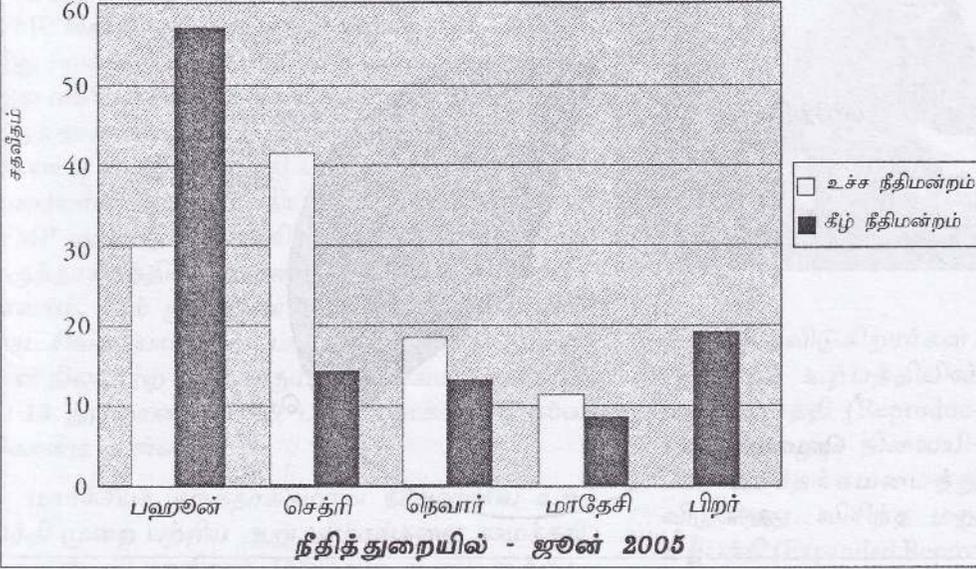
சாதி	1991 சென்ஸ்	உயர்கல்வி		பாராளுமன்றம்	
		1977	1959	1981	1999
பாப்பனர்	12.9	45	27.5	13.3	37.4
செத்ரி	17.6	21	31.2	36.3	17.7
நெவார்	5.6	19	3.7	8.1	8.3
தராய் பகுதியினர்	32	-	22.0	18.5	15.8
மலைப் பழங்குடியினர்	22.4	15	15.6	23.0	15.8
பிறர்	8.3	-	-	0.7	1.1

உயர் சிவில் அதிகாரிகளின் சாதிப்பின்னணி, 1963

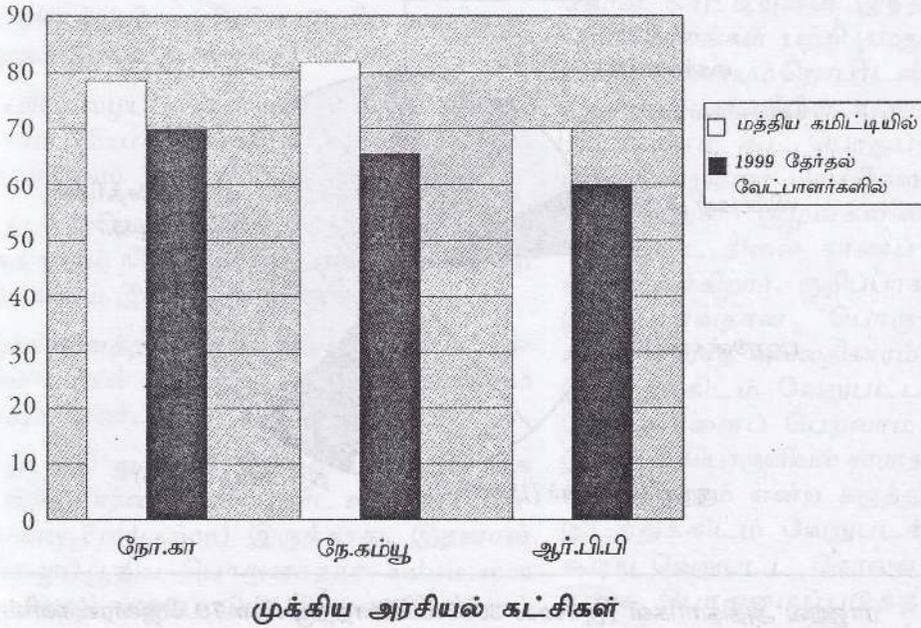

சாதி அடிப்படையில் உயர் சிவில் அதிகாரிகள் 1963 (கட்சிகள் தடை செய்யப்பட்ட பஞ்சாயத்து ஆட்சியில்)

நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை சாதிவாரியாக. 2005

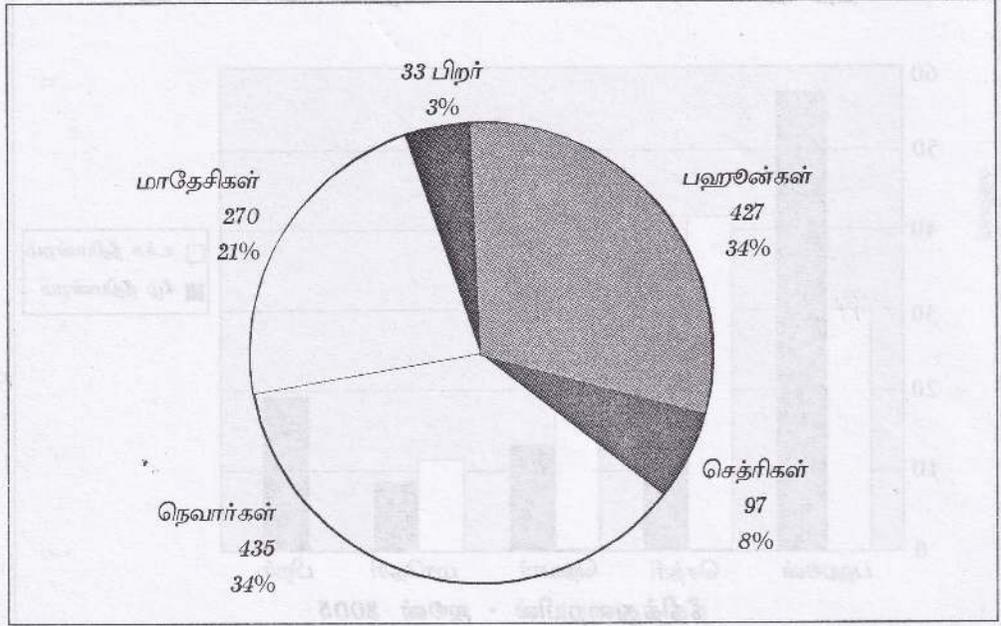

பஹலன்-செத்ரி-நெவார் முக்கூட்டணி அரசியல் கட்சிகளில் வசிக்கும் ஆதிக்கம்

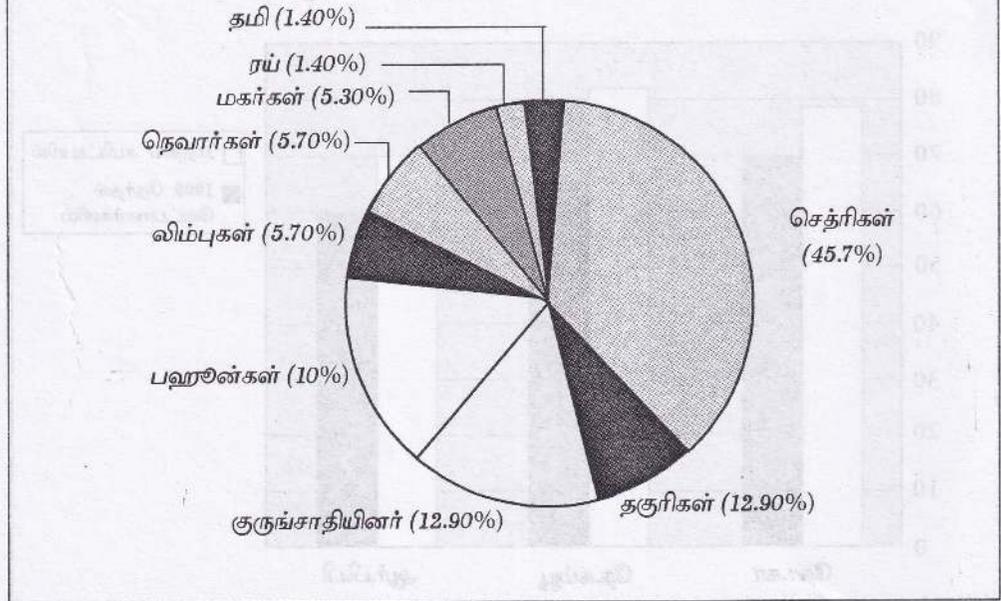
கட்சிகளில் (மத்திய குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் 1991 தேர்தல் வேட்பாளர்கள் அடிப்படையில்)

நேபாள மின்துறை அதிகாரிகளின்
எண்ணிக்கையும் வீதமும், 2007

மின்துறை அதிகாரிகளில் - 2007

நேபாள படையில் உள்ள ஜெனரல்களின் எண்ணிக்கை.
ஜூலை 2006

ராணுவ அதிகாரிகள் (ஜூலை 2006ல் மொத்தமுள்ள 70 ஜெனரல்களில்)
நன்றி : Santa B.Pun, "How Inclusive Nepals Institutions?" in Ananda P.Srestha
and Hari Uprety (ed) "Peace Building Process in Nepet."

'ஜன ஜாதி என்கிற சொல் நேபாள மொழிகள் எதற்கும் உரியதல்ல. அது ஒரு வங்காளிச் சொல். 1990 வரை அப்படியான ஒரு சொல் நேபாளத்தில் பழக்கத்தில் இருந்ததில்லை. டார்ஜிலிங்கில் குடியேறியுள்ள படித்த முன்னேறிய பிரிவினர் வழியாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இச்சொல் இன்று பாரம் பரியமாக நேபாளத்திலுள்ள 59 உள்நாட்டு இனக்குழுவினரையும் (Indigenous Nationalities) குறிக்கும் அடையாளச் சொல்லாக மாறியுள்ளது. 1990களில் தமிழகத்தின் 'தலித்' என்கிற அடையாளச் சொல் (முன்னதாக அரி-ஜனங்கள் / ஆதிதிராவிடர்) அரசியல் பொருளுடனும் உரிமை வேட்கையுடனும் உருப்பெற்றது போல அதே காலகட்டத்தில் 'ஜனஜாதி' என்னும் சொல் இங்கே முன்னோடிகளால் முன் வைக்கப்பட்டது. 1990கள் உலக அளவில் அடையாள அரசியல் மேலெழுந்த ஒரு காலகட்டம். சோவியத் யூனியன் மற்றும் கிழக்கு அய்ரோப்பிய நாடுகளின் வீழ்ச்சியை நாம் இத்துடன் இணைத்து நோக்க வேண்டியுள்ளது. தவிரவும் இந்திய அரசியல் எப்போதும் நேபாளத்தில் உடனடி எதிரொளிப்பை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது. 1947 ஆட்சி மாற்றம் நேபாளத்திலும் ஒரு ஆட்சி மாற்றத்தைத் தோற்றுவித்தது. 1967 நல்சல்பாரி எழுச்சி அங்கே ஜாப ஆயுத எழுச்சியாக வெடித்தது. 1990களில் அம்பேத்கர் நூற்றாண்டை ஒட்டியும் மண்டல் குழு அமுலாக்கத்தை ஒட்டியும் ஏற்பட்ட அடையாள அரசியல் வெளிப்பாடும் அப்படியே அங்கு ஜனஜாதி மற்றும் மாதேசிகளின் உரிமைப் போராட்டங்களாக ஒலித்தன.

பவுத்தம் தோன்றிய நாடு என்ற பெருமை பெற்ற போதிலும், ஜனஜாதி இயக்கம் அம்பேத்கரைப்போல பவுத்த அடையாளத்துடன் இங்கே மலர இயலவில்லை. ஏதோ ஒரு வகையில் இந்துமத அடையாளத்துடன் வலுக்கட்டாயமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தமை, சிறிதளவு கிறிஸ்தவ மதமாற்றம் இயற்கை மந்திர வழிபாடுகளின் எச்ச சொச்சங்கள் ஆகியவற்றின் விளைவாக இதைக் கருதலாம்.

1990களுக்கு முன் மிகச்சில சாதியமைப்புகள் இருக்கத்தான் செய்தன. தருக்களின் 'கல்யாண கரிணி சபா' (1949) அவற்றில் ஒன்று. நிலப்பிரபுக்களால் தலைமை தாங்கப்பட்ட, சமஸ்கிருத மயமாதலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்த அந்தப் பழைய அமைப்புகளுக்கும் 90களின் ஜனஜாதி இயக்கத்திற்கும் வேறுபாடுகள் ஏராளம். 1990ல் 'நேபாளி ஜனஜாதி ஆதிவாசி மஹாஜன சங்கம்' (Nepal Association of Indigenous Nationalities - Neffin) உருவாக்கப்பட்டபோது அதன் உறுப்புச் சங்கமாக ஒன்றே ஒன்றுதான் இருந்தது. இன்று 59

ஜனஜாதிகளும் அதில் உறுப்புகளாக உள்ளன. 2002 பிப்ரவரி 10 அன்று 'சட்டம் நீதி மற்றும் பாராளுமன்றத் துறை' அமைச்சகம் 59 ஜனஜாதிகளையும் அங்கீகரித்துப் பட்டியலொன்றையும் வெளியிட்டது. தவிரவும் இந்தப் பிரிவினரின் மேம்பாட்டுக்காக வாரியம் ஒன்றும் (Nepal Foundation of Indigenous Nationalities - NFDIN) உருவாக்கப்பட்டது. 'சர்வதேச வளர்ச்சிக்கான பிரிட்டிஷ் துறை' (British Dept. of International Development - DFID) இவ்வமைப்புகளுக்கு ஏராளமான நிதி உதவி செய்துள்ளதாகவும் அறிகிறோம்.

ஜனஜாதிகளைப் பொருத்தமட்டில் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். அது அளவில் பெரிய ஒரு சாதித் தொகுதி. பலதரப்பட்ட பிரிவினர் அதில் உள்ளடங்குவர். தவிரவும் அட்டவணை 1ல் உள்ள ஜனஜாதிப் பட்டியலின் கீழ் வராத ஒரு சில ஜனஜாதிகள் அதற்கு வெளியிலும் உள்ளனர். இந்நிலையில் ஜனஜாதிகளுக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்க முடிவெடுக்க முனைந்த போது ஜனஜாதி ஆதிவாசி மகாஜன சங்கம் உள் ஒதுக்கீட்டிற்கு ஒருமனதாக வழிமுறை ஒன்றை அதுவே வகுத்துத் தந்தது. இங்குள்ளதுபோல உட்சாதிகளுக்கிடையேயான பகையாகவன்றி அங்கே இது எளிதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மொத்த ஜனஜாதிகளும் அட்டவணை 3ல் கண்டுள்ளபடி 1. ஆபத்தான நிலையிலுள்ளோர் (2) பேரளவில் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள். (3) ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் (4) முன்னேற வாய்ப்பில்லாதோர் (5) முன்னேறிய வர்க்கம் என ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். மலைப்பகுதி, குன்-

பவுத்தம் தோன்றிய நாடு என்ற பெருமை பெற்ற போதிலும், ஜனஜாதி இயக்கம் அம்பேத்கரைப்போல பவுத்த அடையாளத்துடன் இங்கே மலர இயலவில்லை.

றுகள், தராய் உட்புறம், தராய் என்கிற ஐந்து புவியியற் பகுதிகளிலும் உள்ள ஜனஜாதிகளின் எந்தெந்தப் பிரிவினர் மேற்குறித்த ஐந்து நிலைகளிலும் உள்ளனர் என்பது வரையறுக்கப்பட்டது.

இதன்படி ஏதேனும் ஒரு பணியிடம் ஜனஜாதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டதெனில் இந்த ஐந்து பிரிவுகளில் மிகவும் கீழ்நிலையிலுள்ளவர்கள் யாரும் அதைக் கோராதபோதே முன்னேறிய நிலையிலுள்ளோர் அதைப் பெறஇயலும். எடுத்துக் காட்டாக மற்ற நான்கு பிரிவினரும் போட்டியில் இல்லாதபோதே ஒரு

'தகலி' அல்லது 'நெவர்' அந்த இடத்தைப் பெற இயலும்.

மாதேசிகளின் இயக்கம் சமீப காலங்களில் இந்தியாவிலுள்ள இந்துத்துவ அமைப்புக்களின் பின்புலத்திலும் ஞானேந்திரனின் தூண்டுதலுடனும் இயங்கிய செய்திகளை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்த அடிப்படையில் மாதேசிகளின் கோரிக்கையில் நியாயமே இல்லை என்றோ அவர்களின் அடையாள உறுதிப்பாட்டு அரசியல் முற்றிலும் தேவையற்றது என்றோ கூற இயலாது. இந்திய வம்சாவழியினரான இவர்களின் இந்தியத் தொடர்பை நேபாள மன்னரும் ஆளும் வர்க்கமும் இதுவரை ஐயத்திற்குரிய ஒன்றாகவே அணுகி வந்தனர். அவர்களின் தேசப்பற்றும் ராஜவிசுவாசமும் சந்தேகத்திற்குரியதாகவே கருதப்பட்டன. அவர்களில் பலருக்கு குடியரிமையும் மறுக்கப்பட்டன. சமீப காலங்களில் சுமார் 30,000 மாதேசிகள் இவ்வாறு குடியரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அட்டவணை : 3

உள்நாட்டு தேசிய இனங்களின் பிரிவு

பகுதி	ஆபத்தான நிலையிலுள்ளோர்	பேரளவு ஒரங்கட்டப் பட்டோர்	ஒரங்கட்டப் பட்டோர்	முன்னேற வாய்பில்லாதோர்	முன்னேறியவர்கள்
மலை 18		ஷியார் ஷங்சவா துடம்	போடே(0.08) டோல்கோ லார்கே லோபா முகலி டோப்கே கோலா	பர்காகுலே பையான்சி(0.01) கைரோடான் மர்பாலிதகலி ஷெர்யா(0.68) டங்பே	தகலி (0.06)
குன்று 24	பங்கரியா ஹயு(0.01) குஸ்பாடியா சுகந்தா லப்சா(0.02) சுரேல்	பரமு(0.03) செபாங்(0.23) தமி(0.1)	வலுங்(0.01) புஜெல்(0.52) துரா(0.02) பஹரி(0.06) பர்(0.42) தமங்(5.64)	டிங்காலே தகலி சந்த்யால்(0.04) கருங்(0.39) ஜிரெல்(0.02) லிம்பு(1.58) மகர்(7.14) ரங்(2.79) யக்கா(0.07) யோல்மோ	நெவார் (5.48)
தராய் உட்புறம்	ரஜி(0.01) ரவட்	போடே(0.04) தனுவார்(0.23) மக்ஹி(0.32)	தராய்(0.07) குமுல்(0.44)		
தராய் 10	கிசன்(0.01) மொச(0.02)	தனுக்(0.83) துங்கர்/சங்கர் ஜங்கட்/தங்கல் (0.16)	திமல்(0.07) கங்கை(0.14) ரஜ்பன்ஷி(0.43) தஜ்புரியா(0.06)		
மொத்தம் 59 ஜன ஜாதிகள்	10	12	20	15	2

குறிப்பு:- 2001 மக்கள் தொகைக் கணக்கீட்டின்படி தொகுப்பட்டது. எண்கள் ஒவ்வொரு வகையிலும் உள்ள மொத்த ஜனஜாதிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கின்றன. அடைப்புக் குறிக்குள் உள்ள மக்கள் தொகையில் குறிப்பிட்ட பிரிவின் சதவீதத்தைக் குறிக்கின்றன. சதவீதம் குறிப்பிடப்படாத பிரிவுகள் 0.01 சதத்திற்கும் குறைவானவர்கள். மொத்த மக்கள் தொகை 23.15 மில்லின்.

நன்றி : டேவிட் என். கெல்னர்
மேலும் விபரங்களுக்கு nefin-org.np

மன்னராட்சி கட்டமைத்த தேசியம் அப்பட்டமான பரிவீரல் இந்து உயர்சாதிப் பண்பாட்டினடிப்படையிலிருந்தும், நேபாள ஆளும் வர்க்கமாக மலை மக்களின் கலாச்சாரக் குறியீடுகளே உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட்டதும் மாதேசிகளை அந்நியப்படுத்தியிருந்தது. அரசுப் பதவிகளில், குறிப்பாக இராணுவத்தில் மாதேசிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். 1990 ஜனஜாதி எழுச்சியின் அடிப்படையில் பெண்கள், ஜனஜாதியினர், தலித்கள் ஆகியோர் எதிர் கொண்டுள்ள ஒதுக்கல்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டபோதும் மாதேசிகள் கண்டு கொள்ளப்படவில்லை. 'தொப்பி' (அதாவது மலைப் பகுதியினரின் பண்பாட்டுக் குறியீடு)க்குச் சமமாக 'தோதி' (வேட்டி, அதாவது மாதேசிகளின் குறியீடு)யும் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவர்களின் முழுக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

மாதேசிகளின் இந்த நீண்ட நாள் அதிருப்திகளின் விளைவாக மாதேசி ஜனாதிபதி அமைப்பு (Madhesi Janathikar Forum) உருவாக்கப்பட்டு போராட்டங்கள் தொடங்கின. இவர்கள் மாவோயிஸ்டுகளையும் கூட மலைப்பகுதியினரின் நலன்களை முன்னெடுப்பவர்களாகத்தான் பார்த்தனர். மாவோயிஸ்டு அமைப்பிலிருந்து பிரிந்த 'ஜனதந்திரிக் தராய் முக்தி மோச்சா'வின் ஜவாலாசிங் குழுவும் மற்றும் ஜயகிருஷ்ண கோய்த் குழுவும் தராய் பகுதியில் வெடி குண்டுத் தாக்குதல்கள், அரசியல் கொலைகள் முதலியவற்றில் இறங்கினர். கிழக்குத் தராய், மாதேசிகள் பெரும்பான்மையாக உள்ள பகுதி என்ற போதிலும் அங்கும் கூட 30சதம் பேர் பர்வதியர்கள். அவர்கள் இலக்காகிக் கொல்லப்பட்டனர்.

இந்திய நகரங்களான சிதாமார்ஹி, ரக்ஸால், தர்பங்கா, கோரக்பூர் ஆகியவற்றில் தளம் அமைத்து அவர்கள் இந்தத் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டதை இந்திய அரசு அனுமதித்தது. மாவோயிஸ்டுகளின் பொது எதிரிகளாக இருந்த வகைகளான, இந்திய - நேபாள எல்லை வழியாகக் கடத்தல் தொழில் புரிந்த கிரிமினல் கும்பல்கள், அரசு விசுவாசிகள், விசுவ இந்து பரிஷத் மற்றும் ஆர்.எஸ்.எஸ். வன்முறைக் கும்பல்கள்

ஆகியன இவர்களுக்குப் பின்புலமாக இருந்தன.

2006ல் இரண்டாவது ஜன அந்தோலன் வெற்றியடைந்து அடுத்த கட்டத்தை நோக்கிய பேச்சுவார்த்தைகள் சகல தரப்பினர் மத்தியிலும் நடைபெற்ற போது மாதேசிகளின் கோரிக்கை மூன்று அம்சங்களை மையப்படுத்தி அமைந்தன. அவை:

1. முந்தைய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பேராட்டங்களில் கொல்லப்பட்ட மாதேசிகளுக்கு உரிய இழப்பீடு வழங்குதல்.
2. இராணுவத்திலும் அரசுப் பதவிகளிலும் மாதேசிகளுக்கு விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்குதல் - அதாவது அவர்களின் சதவீதத்திற்கு ஏற்ப வாய்ப்புகள் வழங்குதல்.
3. புதிய சட்டமன்றத்தில் மாதேசிகள் உரிய பங்கு பெறும் வகையில் தேர்தல் விதிகளைத் திருத்தி அமைத்தல்.

நமது நாட்டிலுள்ளது போன்ற அதிக வாக்கு பெற்றவர்களே வெற்றி பெற்றவர்களாக அறிவிக்கும் தேர்தல் முறை (First Past The Post System) நாடெங்கிலும் சிதறிக் கிடக்கும் தலித்கள், சிறுபான்மையோர் ஆகியோர் உரிய பிரதிநிதித்துவம் பெற இயலாமல் செய்துவிடுகிறது. எனவே தான் சிறிய எண்ணிக்கையில் உள்ளோர்மற்றும் தேர்தல் வடிவங்களைக் கோர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. முழுக்க முழுக்க 100 சத இடங்களும் கட்சிகள் பெற்ற வாக்கு வீதத்தின் அடிப்படையிலேயே நிரப்பப்பட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை மாதேசிகள் வைத்தபோது அதை நேபாள காங்கிரசும் மைய நீரோட்டப் பொதுவு-

நமது நாட்டிலுள்ளது போன்ற அதிக வாக்கு பெற்றவர்களே வெற்றி பெற்றவர்களாக அறிவிக்கும் தேர்தல் முறை நாடெங்கிலும் சிதறிக் கிடக்கும் தலித்கள், சிறுபான்மையோர் ஆகியோர் உரிய பிரதிநிதித்துவம் பெற இயலாமல் செய்துவிடுகிறது.

டைமைக் கட்சியும் ஏற்கவில்லை. மாவோயிஸ்டுகள் மட்டுமே ஆதரித்தனர். மாதேசிகள் தம் முடிவை மாற்றிக் கொள்ளாததால் தேர்தல் தாமதமானது. இறுதியில் அரசியல் சட்ட அவையிலுள்ள மொத்த இடங்களான 601ல் 40 சதம் அதாவது 240 இடங்கள் வேட்பாளர்கள் பெற்ற வாக்குகளின் அடிப்படையில் விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் நிரப்பப்படும் எனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வாக்காளருக்கும் இரண்டு வாக்குச் சீட்டுகள் அளிக்கப்பட்டன. தாங்கள் விரும்பிய வேட்பாளரைத் தேர்வு செய்ய ஒரு சீட்டு, தாங்கள் விரும்பிய கட்சிக்கு வாக்களிக்க ஒரு சீட்டு. 240 + 355 போக மீதமுள்ள 26 இடங்கள் புதிய பிரதமரால் நிரப்பப்படும். பிரதிநிதித்துவம்

இல்லாத பிரிவுகளுக்கு இது பிரித்து வழங்கப்படும் என முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஒவ்வொரு கட்சியும் தாம் பெற்ற வாக்கு வீதத்தின் அடிப்படையில் பிரதிநிதிகளை நியமிக்கும்போது தலித்களுக்கு 13 சதம், மாதேசிகளுக்கு 31.2 சதம், ஜனஜாதியினருக்கு 37.8 சதம், பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 4 சதம் என்றவாறு இட ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும். இது மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு கட்சியும் இவ்வாறு ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒதுக்கும் இடங்களில் சரிபாதி பெண்களாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக 'x' எனும் ஒரு கட்சி 100 வேட்பாளர்களை விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் நியமித்தால் அதில் 13 தலித்களாக இருக்க வேண்டும். இந்தப் 13ல் பாதிப்பேர் தலித் பெண்களாக இருக்கவேண்டும்.

இவ்வளவு சிக்கல்களுக்கும் மத்தியில் இந்த அளவிற்குப் பல தரப்பினரையும் உள்ளடக்குவதாக இந்தத் தேர்தல் முறை உருவாக்கப்பட்டதற்குக் காரணமாக 1990-2008 கால இடைவெளியில் ஏற்பட்ட மக்கள் எழுச்சியின் அளவு மற்றும் பண்பு ரீதியான மாற்றங்கள் அமைந்திருந்தன என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை விளக்கத் தேவையில்லை.

(அ.மார்க்ஸ் எழுதிய 'நேபாளம்' (2008)
எனும் நூலில் இருந்து)

கமல்வோரி சுயாட்சிப் பகுதியின் தலைவர் ஒரு தலித் புதிய மக்கள் அரசுகளின் பிராந்திய மற்றும் தேசிய குழுக்களில் 20 சதம் இடங்கள் தலித்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. வாட்டுகள் மட்டத்தில் குறைந்தபட்சம் ஒரு இடம் தலித்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது.

தலித் பெண்களுக்கும் மாவோயிஸ்ட் அமைப்புகளில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. மக்கள் குழுக்கள் பல தலித் பெண்களின் தலைமையில் இயங்குகிறது. வெகுஜன அமைப்புக்களின் மட்டுமன்றி மக்கள் விடுதலைப்படையிலும் கமாண்டர்களாகவும், துணைக் கமாண்டர்களாகவும் தலித் பெண்கள் உள்ளனர்.

"சில வரட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்வதுபோல தலித் பிரச்சினையை இணைப்பதன் மூலம் வர்க்கப் பிரச்சினை நீர்த்துவிடாது. மாறாக வர்க்கப் பிரச்சினை அப்போதுதான் வளம் பெறும்" என்கிறார் பார்வதி.

(நன்றி: நேபாளம்)

III

நேபாளிய மாவோயிஸ்டுகளின் புரட்சி தென்னாசிய அரசியலில் புதிய அனுபவம்

கே.ரீ. கணேசலிங்கம்

சுருக்கம்.

நேபாள தேசத்தின் வரலாற்றில் மீண்டுமொரு திருப்பம் நடந்துள்ளது. அந்த நாட்டின் அமைவிடம், அதன் புவியியல் அமைப்பு அதில் வாழும் மக்களின் இயல்புக்கம் என்பன அவ்வப்போது வரலாற்றை எழுதிவிட்டு செல்கிறது. நேபாளத்தில் நிகழ்ந்த மாவோயிஸ்டுகளின் எழுச்சி (2008) என்று மில்லாத வரலாற்று அனுபவத்தை தென்னாசிய அரசியலில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தென்னாசிய அரசியல் மட்டுமல்லாது உலக அரசியலிலும் மாவோயிஸ்டுகளின் எழுச்சியும், மார்க்ஸின் சோசலிசச்சிந்தனை மீளவலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதும் புதிய அனுபவமாக அமையும். அவ்வகை அனுபவம் புதிய உலக ஒழுங்கில் நிகழ்ந்துள்ள வரலாற்றுப்பதிவாகும். அந்தவகையில் நேபாளத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான வரலாற்று மாற்றத்தையும் அதில் தலைமைத்துவம் வகித்த பிரசண்டாவின் பங்கினையும், மாவோயிஸ்டுகளின் என்ற அமைப்பின் அரசியல் - இராணுவ உபாயங்களையும் விபரணமாக அகழ்வாய்வு செய்வது அவசியமானதாகும். நேபாளிய அரசியல் சமூகங்களின் இயல்புக்கங்கள் வெளிக்கிளப்புவதும் பின்னர் வலிந்து மறைக்கப்படுவதும் பின்னர் மேலெழுவதும் இயல்பான அம்சமாக உள்ளது.

அறிமுகம்:-

நிலமானிய சமூக அமைப்பினை கொண்ட நேபாளிய அரசியல் சமூகம் நிலையான முடியாட்சிமுறைமையினை கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளாக கொண்டிருந்தது. குடியேற்றவாத பரம்பலுக்குள் நேரடியாக உட்படாத போதும் பாதி குடியேற்ற ஆதிக்க ஆட்சிக்குள் (Semicolonized) அகப்பட்ட நாடாகவும் அதன் தாக்கங்களுக்குட்பட்ட நேபாளிய சமூக அமைப்பினையும் ¹ காணமுடிகின்றது. வறுமை பாரிய நெருக்கடியாக விளங்குவதும் உல்லாசப் பயணத்துறை

யே நேபாளத்தின் தேசிய வருமானத்தை கொடுக்கும் துறையாகவும் விளங்குகிறமை குறிப்பிடத்தக்கது. மக்கள் தொகையில் எண்பது சதவீதத்தினர் இந்திய நேபாளிகளாகவும் இருபது சதவீதத்தினர் தீபத்திய நேபாளிகளாகவும் உள்ளனர். இந்திய நேபாளிய இனத்தவரில் Paharis, Newars, Tharus ஆகிய இன உட்பிரிவுகளும் காணமுடிகிறது. முழுமக்கள் தொகையில் 58 சதவீதத்தினர் நேபாளிய மொழிகளும் பிரதான இடம்பெறுகின்றன. ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாகக் காணப்படுகிறது. மதத்தைப் பொறுத்தவரை இந்துமதம் 90சதவீதத்தினர் பின்பற்றுவதுடன் பௌத்தம் (5%) முஸ்லீம் (3%) ஆகிய மதப்பிரிவுகளும் நேபாளத்தில் காணப்படுகின்றது.²

நேபாளத்தில் புவியியல் அமைப்பைப் பொறுத்தவரை மலைப்பாங்கான உயர்நிலமாக அமைந்திருக்கின்றது. இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் அமைந்திருக்கும் நேபாளம் இரு நாட்டையும் நீண்ட எல்லைகளை கொண்டிருக்கின்றது. இதனால் இந்தியாவின் செல்வாக்கும், சீனாவின் செல்வாக்கும் மாறிமாறி

நிலமானிய சமூக அமைப்பினை கொண்ட நேபாளிய அரசியல் சமூகம் நிலையான முடியாட்சிமுறைமையினை கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளாக கொண்டிருந்தது.

ஏற்பட்டிருப்பதுடன் இரு நாட்டின் அரசியல் தலையீடுக்கும் உட்படும் அமைவிடத்தில் காணப்படுகிறது. முழு நிலப்பரப்பில் 14 சதவீதமே விவசாய நடவடிக்கைக்குரிய பகுதியாகவுள்ளது. நேபாளத்தின் செல்வாக்குள்ள பிரதேசமாக காத்மண்டு விளங்குகிறது.³ காத்மண்டுவுக்கு கிழக்கு மிகமேசமான வறுமைக்குட்பட்ட பகுதியாக அமைந்திருக்கின்றது. முழு மக்கள் தொகையில் 40 - 42 சதவீதமானவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழ்பவர்களாகவுள்ளனர். மூன்று மில்லியன் நேபாளியர்கள் கல்வி, சுகாதாரம் உட்பட்ட அடிப்படை வசதிகள் இன்றி வாழ்கின்றனர்.⁴ ஏறக்குறைய 1950 களுக்கு பின்பு இந்தியத் தொடர்பும், தலையீடும் நேபாள அரசியலில் ஆழமான தாக்கத்தினை செலுத்தியுள்ளது. 15000கி. மீற்றர் கொண்ட நீண்ட எல்லையை இந்தியாவுடன் பகிரும் நேபாளம் இந்திய அரசியல் பொருளாதார இராணுவ செல்வாக்கு மட்டுமன்றி சமூக கலாசார தொடர்புகளையும் அதிகம் உள்வாங்கியுள்ளது.⁵ இந்தியாவின் ஆந்திரப் பிரதேசம் பீகார், மேற்குவங்கம், சீக்கும் அலாம் ஆகிய மாநிலங்களின் அரசியல் சக்திகளுடன் நேபாளத்தில் இயங்கும் அரசியல் சக்திகளுக்கும் நேபாளத்தில் இயங்கும் அரசியல் - சமூக அமைப்புக்களுக்கும் நெருக்கமான தொடர்பு உண்டு.⁶ இவற்றை முன்னிறுத்தி இந்தியா நேபாளத்தின் மீதான ஆதிக்கத்தை எல்லை கடந்த விதத்தில் மேற்கொண்டு வந்தது.

எனவே வறுமை மிகமோசமான நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. மறுபக்கத்தில் முடியாட்சி முறையின் சர்வதிகார

நடவடிக்கை மற்றும் இந்தியாவின் அரசியல் பொருளாதார சமூக மட்டத்திலான தலையீடு என பல்வேறுபட்ட நெருக்கடியின் மத்தியில் மாவோயிஸ்டுகளின் எழுச்சி எப்படி சாத்தியமான அனுபவமாக ஏற்பட்டது. அவ்வகை அனுபவத்தை விரிவாக ஆராய்வதே பிரதான நோக்கமாகும்.

மக்கள் யுத்தம் (People War)

முதலில் மாவோயிஸ்டுகளின் எழுச்சிக்கான பின்னணியை பரிசீலிப்பது பொருத்தமானதாகும். மாவோயிஸ்டுகளின் வரலாறு நேபாளத்தைப் பொறுத்தவரை மிக நீண்ட காலப்பகுதியைக் கொண்டது. ஆரம்பத்தில் கம்யூனிஸ இயக்கமாக காணப்பட்ட மாவோயிஸ்டுகள் தூயியி⁷ என்ற அமைப்பாகவே எழுச்சியடைந்திருந்தன. 1970-களில் நேபாளத்தின் தென்பகுதி மாவட்டங்களில் இந்தியா எல்லையோரமான பகுதிகளில் இயங்கிய நக்சல்பாரி (Naxalbari) அமைப்புக்களுடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான தொடர்பு மாவோயிஸ்டு அமைப்பினை தோற்றுவிப்பதற்கு பின்னணியாக அமைந்திருந்தது. இதன் பின்புலத்திலேயே மார்ச்சில - வெனிஸில - கம்யூனிஸ அரசியல் கட்சிகளின் எழுச்சி நேபாளத்தில் ஆரம்பமானது. 1986 ஆம் ஆண்டு பிரசண்டா தலைமையில் மாவோயிஸ்டு அரசியல் கட்சி உதயமானது. 1990 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குள் மாவோயிஸ்டு கட்சி பிரவேசித்தது. ஐக்கிய மக்கள் முன்னணியுடன் (UPF) கூட்டுச் சேர்ந்த பிரசண்டா பெரிய வெற்றியை அடையமுடியாது போனது. மொத்த தொகுதிகளில் ஒன்பது ஆசனங்களை மட்டுமே அம்முன்னணி பெற்றுக் கொண்டது.⁸ அதனை அடுத்து UPF கட்சியின் பிரதான தலைமையை வகித்த பாபுராம் பட்டாரி (Babu Ram Bhattarai) யும் பிரசண்டாவும் சேர்ந்து கட்சியினை பிளவுபடுத்தினர். UPF இன் உடைவு தேர்தலை நிராகரிப்பதாக பிரசண்டாவின் கருத்து என்பன 1995 மார்ச்சில் பிரசண்டா தலைமையிலான குழு தமது பிரிவை CPN மாவோஸ்டு என புதிய பெயரை சூட்டிக் கொண்டது. (நேபாளிய கம்யூனிஸ கட்சி - மாவோயிஸ்டு) அது மீளவும் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கான அணுகுமுறையை திட்டமிட்டு நகர்த்த ஆரம்பித்தது. பின்னர் 1996 பெப்ரவரியில் மீளவும் 'People's war' என்ற மக்கள் யுத்தத்தினை பிரகடனப்படுத்தி தேர்தல் கட்சி அரசியலுக்கு வித்திட்டது.

மக்களை அணிதிரட்டும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட மாவோயிஸ்டு அமைப்பு சகர்பகதூர் அரசாங்கத்திற்கு நாற்பது அம்சக் கோரிக்கை அடங்கிய பிரகடனம் ஒன்றை முன்வைத்தது. அதில் பிரதானமாக அரசியலமைப்பு சபை ஒன்றினால் உருவாக்கப்படும் குடியரசுக்கான

மக்களை அணிதிரட்டும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட மாவோயிஸ்டு அமைப்பு சகர்பகதூர் அரசாங்கத்திற்கு நாற்பது அம்சக் கோரிக்கை அடங்கிய பிரகடனம் ஒன்றை முன்வைத்தது.

அரசியலமைப்பினை வரைதல், இந்தியாவுடன் கொண்டிருக்கின்ற வர்த்தக மற்றும் உடன்படிக்கைகளை கைவிடுதல், சொத்துக்கள் மற்றும் நிலங்களை மீள் பரவலாக்கம் செய்வதும் தேசிய மயமாக்குவதும், மக்களின் சமூக - பொருளாதார தேவைகளை நிறைவு செய்தல்⁹ என்பன அடங்கலான கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது. இதற்கான காலக்கெடுவை இரண்டுவாரம் வழங்கியதுடன் தவறும் பட்சத்தில் ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் ஆட்சியை கைப்பற்றப் போவதாக எச்சரிக்கை விடுத்திருந்தனர் மாவோயிஸ்டுகள். இக்கோரிக்கையை அரசாங்கம் உதாசீனம் செய்தது. மாவோயிஸ்டுக்கள் ஆயுதப்போராட்டத்தை மீள் ஆரம்பித்தனர். நேபாளத்தின் தென்பகுதியை அண்மித்த மேட்டுப்பிரதேசங்களின் மாவட்டங்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கையில் மாவோயிஸ்டுக்கள் ஈடுபட்டன. நேபாளிய அரசு தென்மாவட்டங்களை ஆக்கிரமிக்கும் நோக்குடன் தாக்குதலை பதிலுக்கு நிகழ்த்தியது. Rukum மற்றும் Rolpa மாவட்டங்களில் நேபாளிய காங்கிரஸ்ன் தொண்டர்கள், பொலிஸார் மற்றும் நிர்வாகப் பணியாளர்கள் என எல்லாப் பிரிவினரையும் பயன்படுத்தி பாரிய வன்முறை நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது.¹⁰ குஜ்ராலா அரசாங்கம் அம் மாவட்டங்களில் கவனம் செலுத்தியதுடன் கம்யூனிஸ்டு கொள்கைக்கு எதிரான உணர்வினை அதிகம் வெளிப்படுத்தியது. இதனை எதிர்த்து மாவோயிஸ்ட்ப்படை மக்கள் யுத்தத்தை செயல்வடிவம் கொடுக்க தொடங்கியது. மக்கள் யுத்தம் என்பது ஆயுதப் போருக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வகை உபாயம் அல்ல மாறாக நேபாளிய மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளை ஏற்படுத்தும் விதத்திலான நடவடிக்கைகளாகும். நேபாளிய முடியரசின் நிலமானிய ஆட்சியின் அடக்குமுறையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த பிரதேசங்களை மீட்டெடுப்பதும் அம்மக்களின் சுயதேவைகளை முன்னெடுப்பதும் மாவோயிஸ்டு அமைப்பின் நோக்கமாக அமைந்திருந்தது.

பொருளாதாரத்தில் அதிக கவனம் செலுத்திய மாவோயிஸ்டு அமைப்பு உற்பத்தி, நிலப்பங்கீடு, கூட்டுப்பண்ணை அமைப்பு மற்றும் விவசாய உற்பத்தியோடு மக்களை உழைக்கவைக்கும் நடவடிக்கையில் கவனம் செலுத்தியது. வீதிஅபிவிருத்தி, போக்குவரத்து, மின்உற்பத்தி, நீர் மின்வலு, நீர்ப்பாசனம் என்பனவற்றை விருத்தி செய்ய ஆரம்பித்தது. காடழிப்பைத் தடுத்து நிறுத்துவது வனப்பாதுகாப்பினையும் மீள்காடு உருவாக்கத்தினையும் மக்களுடன் இணைந்து விருத்தி செய்துவந்துள்ளது. சிறுகைத்தொழில் விருத்திக்கான

உபாயங்களை மேலும் துரிதப்படுத்திவந்தது. குறிப்பாக பருத்தி, பட்டு போன்ற ஆடை உற்பத்தியும், வாசனைப் பொருட்கள் சுத்திகரிப்பு பொருட்கள் தோல்பதனிடல் என்பனவற்றை மாவோயிஸ்டு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் மேற்கொண்டு வந்தது.

Rolpa, Rukum, Salyan மாவட்டங்களில் வங்கி அமைப்பினை ஏற்படுத்தி உற்பத்தி நடவடிக்கைக்கான உதவிகளை செய்துவந்தது. வங்கி முறையை பாரியளவில் மேற்கொள்ள முடியாத நிலை காணப்பட்டதுடன் அதனைப் பாதுகாப்பதும், பராமரிப்பதும் மக்கள் தொழில் திறனற்று இருந்தமையும் குறைபாடுகளாக கொண்டிருந்தது. இருந்த போதும் இவ்வங்கி அமைப்புக்களை பிரதான உட்கட்டமைப்புப் பிரிவிற்குள் மாவோயிஸ்டுகள் கொண்டிருந்தனர்.

பாடசாலை, சுகாதார அமைப்புக்கள், குழந்தைகள் சிறுவர்கள் பாதுகாப்பது பராமரிப்பது மற்றும் கிராமங்களை செப்பனிடுவது என மக்கள் யுத்தத்தின் விரிவாக்கம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. கல்வித்துறை, பண்பாடு, சேவைத்துறை, மருத்துவம் என்ற பகுதிகளுடன் தேசிய உணர்வு, அரசியல் அறிவு

மக்களை அணிதிரட்டும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட மாவோயிஸ்டு அமைப்பு சுகர்பகதூர் அரசாங்கத்திற்கு நூற்பது அம்சக் கோரிக்கை அடங்கிய பிரகடனம் ஒன்றை முன்வைத்தது.

உலகம்பற்றிய அனுபவங்களை பகிரல் என்றெல்லாம் மாவோயிஸ் அமைப்பின் சாதனைகளுக்கான நடவடிக்கைகள் அமைந்திருந்தது. மதுவை ஒழித்தல், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை நிறுத்துதல், சுரண்டலை முற்றாக இல்லாது செய்தல், போன்ற சமூக அடக்கு முறைக்கு எதிரான நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட்டன. இதனால் ஒரு பரந்து விரிந்த உணர்வு சார்ந்த உரையாடல் நேபாளிய மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட ஆரம்பித்தது.

இவை சோஸலிஸ பாணியிலான மக்கள் அணிதிரட்டலாக அமைந்திருந்தது. மக்களை தம்மோடு, மக்களின் உணர்வுகளை மாவோயிஸ்டுக்களுடனும் இணைப்பதில் வெற்றிகண்ட மாவோயிஸ் அமைப்பு தமது கொள்கையை மிகத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கொண்டனர். மலையும் காடும் சார்ந்த பிரதேசமாகையால் அதிக விவசாய கிராமங்களால் மையப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. நிலமானிய அடக்கு முறையால் வறுமையும், அடிமைத்தனமும் அதிகமாக நிலவிவதனால் மாவோயிஸ் அமைப்பு சீனாவின் மாவோசேதுங் மாதிரியின் புரட்சியை கிராமத்திலிருந்து ஆரம்பித்தனர். கிராமங்களின் வீழ்ச்சி நகரங்களை பலவீனப்படுத்தியது. கிராமங்கள் தன்னிறைவை நோக்கி நகர நகரங்களின் தேவை அற்றுப்போவதும் அரசியல் பலம் அற்றுப் போவதும் மாவோவின் சிந்தனை அடியான புரட்சியாக நோக்கப்படுகிறது.

ஆயுதப் போராட்டம்

1995 மார்ச்சில் ஆயுதப் போராட்டமே மாவோயிஸ் அமைப்பின் போராட்ட வழிமுறையென பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது.¹² விசேடமாக இந்திய ஏகாதிபத்தியத்தை

எதிர்ப்பதும் (Against Indian Imperialism) குர்காஸ் பிரிவினரை இந்திய இராணுவத்தில் ஆட்சேர்ப்பதற்கு எதிரான நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட்டனர். இந்திய வர்த்தகக் கம்பனிகளையும், அவற்றுடனான வர்த்தக உடன்பாடுகளையும் இரத்துச் செய்யக் கோரியதுடன் குண்டுத் தாக்குதல்களையும் நிகழ்த்தினர். 2004 ஆகஸ்டில் அனைத்து இந்தியக் கம்பனிகளுக்கும் காலக்கெடு விதித்தமை¹³ குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும். புதுடில்லியுடனான எதிர்ப்புவாதத்தைக் கொண்டிருந்த மாவோயிஸ் அமைப்பு இந்தியாவின் தீவிர மார்க்சிஸ சக்திகளின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்ததுடன் வடகிழக்கு மாநிலங்களினூடாக ஆயுத உதவிகளையும், பயிற்சி மற்றும் தாக்குதல் ஒத்துழைப்புக்களையும் பெற்றுக் கொண்டது.¹⁴ மேலும் பாகிஸ்தானின் ISI பிரிவோடு மாவோஸ்டுக்களுக்கு தொடர்பிருந்ததாகவும் இந்தியாவின் வடகிழக்கு எல்லைப் பகுதிகளின் அமைதியை குழப்புவதில் ISI ஈடுபட்டதாகவும் சில தகவல்கள் காணப்படுகின்றது.¹⁵

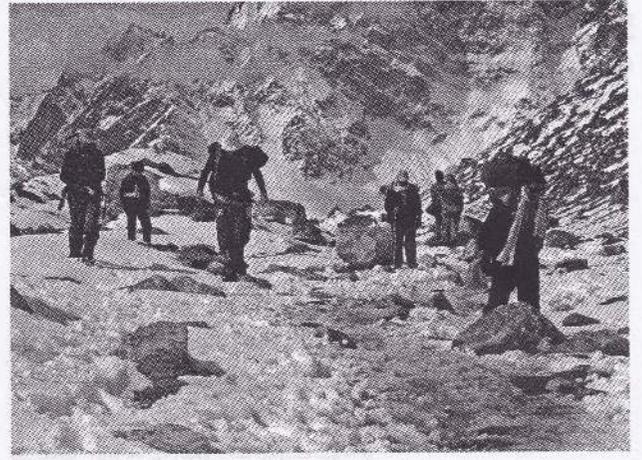
ஆயுதப் போராட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில் மாவோயிஸ் அமைப்பு தந்திரமான வகையில் பல திட்டங்களையும், உபாயங்களையும் வகுத்து செயல்பட்டதனை காணமுடிகின்றது. மிகத் தெளிவாக மார்க்ஸிஸ - லெனினிஸ - மாவோர்ஸி - பாணியிலான கொள்கையும், ஆயுதப்போராட்ட தன்மையில் அதன் பிரதிபலிப்புக்களும் காணப்பட்டன. Thomas A. Marks குறிப்பிடுவது போல் நேபாள மாவோயிஸ் இயக்கம் ஐந்து பிரதான தாக்குதல் முறைகளை கொண்டிருக்கிறது. பரந்த நகர்வு, திரட்சியான நகர்வு, பகுதியான வன்முறை, அரசியற் போர் நகர்வு, சர்வதேசத்தின் கவனத்தை நோக்கிய நகர்வு¹⁶ எனக் அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். மாவோ குறிப்பிடுவது போல் மக்கள் யுத்தத்தில் வெற்றியும், தோல்வியும், இழப்பும், கைப்பற்றலும் மாறிமாறி நிகழும் நியமமாகும். இதற்கிணங்க செயற்பட்ட மாவோயிஸ் அமைப்பு பிரசண்டாவின் பாதையில் (PP) 2001 ஆண்டுக்குப் பின்னர் செயல்பட ஆரம்பித்தது. பிரசண்டா மாதிரி சீனமாதிரி. அது மக்கள் யுத்த மாதிரி. அதன் அடிப்படை கிராமமட்டப் பிரதேசங்களாகும்.¹⁷ மக்களின் ஒத்துழைப்பினை அதிகமாகக் கொண்ட வழிமுறையாக அமைந்திருந்தது. இதுபற்றி பிரசண்டா குறிப்பிடும் போது:

ஆயுத விடுதலைப் போராட்டங்களின் பிலிப்பைன்ஸ், பெரு, துருக்கி மற்றும் பல நாடுகளில் ஒரேமாதிரி பின்பற்றப்படுகிறது. பல்வேறுபட்ட வகை மக்கள் போராட்டங்கள் நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஆயுத நடவடிக்கையும் தேர்தலும் ஒரேவகையான வழிமுறைதான். நாட்டினை பகுதிகளாகக் கி ஆயிரக்கணக்கான நடவடிக்கைகளை மேற்-

ஆயுதப் போராட்டத்தினைப் பொறுத்த வரையில் மாவோயிஸ் அமைப்பு தந்திரமான வகையில் பல திட்டங்களையும், உபாயங்களையும் வகுத்து செயல்பட்டதனை காணமுடிகின்றது.

கொள்ளுதல் வேண்டும். இது முதல் திட்டமாகும். நேபாளத்தின் புவியியல், வரலாறு, கலாரா சூழ்நிலை யாவற்றையும் நன்கு கற்றறிவதுடன் புதியவகை மக்கள் யுத்தத்தை வழிமுறையாக கொள்ளுதல் வேண்டும்.¹⁸ என பிரசண்டா குறிப்பிட்டிருந்தார். உலக நாடுகள் பின்பற்றிய ஆயுதப் போராட்ட வழிமுறைகளை விடுத்து புதிய வழிமுறையை பிரசண்டா கொண்டிருந்தார் என்பதும் நேபாளத்தின் புவியியலையும் அதன் வரலாற்றையும் நன்கு கருத்தில் கொண்டே தமது போராட்டத்தை மேற்கொண்டிருந்தமையும் தெளிவாகின்றது.

பிரசண்டாவின் ஆயுதப் போராட்ட வழிமுறையில் நேபாள நாட்டையும், நேபாளிய சமூகத்தையும் ஒன்றிணைப்பதென்ற அடிப்படையில் அரசு எதிரிகளை முழுமையாக மையப்படுத்தியிருந்தது. மக்களை பகுதியாகக் கொண்ட ஆயுதப்போராட்டத்தில் புதிய அரசியல் முறைமையை உருவாக்குவதென அமைப்புக்கு மாற்று வழிமுறை இல்லை என தெளிவுபடுத்தினார். பிரசண்டா நிலமானியத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் எதிரான புதிய ஜனநாயகப் புரட்சிக்கான அணிதிரட்டலில் மார்க்சிஸ, லெனினிஸ மாவோயிஸ கொள்கையைப் பின்பற்றிய நேபாளிய சமூகத்தை உருவாக்குவதில் கவனம் கொண்டிருந்தார். நகரங்களைவிட கிராமப்பகுதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளதும் சட்டத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைவிடுத்து சட்டத்துக்கு புறம்பானவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தமை, பாரிய அணிதிரட்டலுக்குரிய பிரதேசங்களைவிட தந்திரோபாயமான பிரதேசங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தமை நகரங்களின் வர்க்கப் போராட்டத்தை விட கிராமங்களில் நிலவிய வர்க்க வேறுபாட்டுக்கு எதிராக போராட முக்கியத்துவம் கொடுத்தமை, அரசியல் வெளிப்படுத்துகைக்கும், பிரசாரத்திற்கும் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினைவிட கொரில்லா நடவடிக்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தமை, உலகமட்ட பிரசாரத்திற்கு கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை விட உள்நாட்டு பிரசாரத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தமை முன்னணி அமைப்புக்களுக்கான கட்டுமானத்திற்கு கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினை விட இராணுவ கட்டமைப்புக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம் அதிகமானவை, தவறுவிடப்படும் திடீர் நடவடிக்கைகளுக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினை விட சுயமான படை அமைப்புக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம் முதன்மையாக அமைந்திருந்தமை.¹⁹ என பிரசண்டாவின் உத்திகள் மாவோயிஸ அமைப்பின் எழுச்சிக்கு முதல்படியாக அமைந்தது.

மாவோயிஸ அமைப்பு 1996 முதல் 2001 வரையான காலப்பகுதியில் பிரதான போராட்ட அடிப்படைகள் பலவற்றை மேற்கொண்டது. கொரில்லா வலயங்களுக்கான பிரதேசங்களை இனங்கண்டு அப்பகுதிகளில் அமைப்பினை விரிவுபடுத்தினர். மூன்று வேறுபட்ட பிராந்தியங்களில் ஏழு இலக்குகளை தேர்வு செய்து மக்கள் போரை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தது. அப்பகுதிகளில் பல சிறுகுழுக்களை அமைத்து சாதாரண வகை ஆயுதங்களை வழங்கி தாக்குதல்களை மேற்கொண்டு வந்தது. 13 பெப்ரவரி 1996 இல் பொலிஸ் நிலையத்துக்கு முன்பாக உள்ள நிலைமீது தாக்குதல்களை நிகழ்த்தினர். இதனைத் தொடர்ந்து Rolpa, Rukum, Western Hill, Gorkha பகுதிகளில் தாக்குதல் தொடர்ந்து.²⁰ அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மாவோயிஸ்டுகளின் தாக்குதலில் மக்கள் ஆதரவளித்ததுடன் மக்கள் போர்படையணியில் இணைய ஆரம்பித்தனர். காத்தமண்டு பள்ளத்தாக்கு பிரதேசத்திலும் மாவோயிஸப் பிரிவினர் தாக்குதலை மேற்கொண்டனர். இது ஒரு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கையாகவே நேபாளிய கிராமிய மக்களால் நோக்-

பிரசண்டாவின் ஆயுதப் போராட்ட வழிமுறையில் நேபாள நாட்டையும், நேபாளிய சமூகத்தையும் ஒன்றிணைப்பதென்ற அடிப்படையில் அரசு எதிரிகளை முழுமையாக மையப்படுத்தியிருந்தது.

கப்பட்டது. கிராமத்திற்கும், நகரத்திற்குமான பாரிய வேறுபாடு நிலமானிய சமூகத்தின் ஆதிக்கத்தால் மிக மோசமான வறுமைக்குட்பட்டிருந்த கிராமிய மக்கள் மாவோயிஸ அமைப்பினது அணுகுமுறையால் அதிகம் கவரப்பட்டனர். இதுவே சோஸலிஸ சமுதாயத்தின் பிரதான அணுகுமுறை என்பதனை வெளிப்படுத்திய மாவோயிஸ அமைப்பு போராட்டமும் முழுவது தமது சித்தாந்தத்தை கைவிடாது பின்பற்றிவந்தனர்.

மாவோயிஸ்டுக்களின் ஆயுதப் போருக்கான நடவடிக்கையில் பிரச்சாரம் முக்கியம் பெற்றிருந்தது. சில மாவட்டங்களை தமது உட்கட்டமைப்புக்குரிய நடவடிக்கைப் பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தினர். ஏறக்குறைய முழு மாவட்டங்களிலும் (75) 65 மாவட்டங்களில் தீவிர நடவடிக்கை மாவட்டங்களாக பிரகடனப்படுத்தி பிரச்சாரம் (85%) அழிவுவேலைகள் (12%) கொரில்லாத்தாக்குதல் (3%) என திட்டமிட்டு மேற்கொண்டு வந்தனர்.²¹ குறிப்பாக 1996-2006 ஆம் ஆண்டுக்கிடையில் காவல் நிலையங்கள் மீதும், இராணுவமுகாம் மீதும் பல தாக்குதல்களை மேற்கொண்டதுடன் வன்முறைச் சம்பவங்களிலும் மாவோயிஸ்டுக்கள் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டுள்ளனர்.²² ஆயுதப் போராட்டத்தில் இராணுவ காவல்துறைசார் தாக்குதல்களை மட்டும் மேற்கொள்ளாது நேபாளிய தேசியத்துக்கு எதிரான தரப்பினர் மீதும் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தியது. உள்ளூர் நிலமானிய சக்திகளை பொலீஸ் மரபுரீதியான அரசியல் பணியாளர்கள், அரசாங்க புலனாய்வினர், முதலாளிகள், கொள்ளைக்காரர்கள்

பெண்களுக்கு எதிரானவர்கள், ஊழல் அலுவலர்கள் என தேசத்தை சிதைக்கும் பிரிவினருக்கு எதிரான தாக்குதல்களை தமது ஆயுதப் போராட்டத்தில் பிரதான அம்சமாகக் கொண்டிருந்தனர். இருந்த போதும் மாவோயிஸ்டுக்களால் அவ்வகை பிரிவினரை முழுமையாக கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்றும் ஆயுதப் போராட்டத்தில் அவ்வகை சம்பவங்கள் பல நிகழ்ந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. மனித உரிமைகளை மதிக்காத பல சம்பவங்கள் பலவற்றை மாவோயிஸ்டுக்கள் மேற்கொண்டதாக மேற்குலக ஊடகங்கள் குற்றச்சாட்டுகின்றன. ஏறக்குறைய கொல்லப்பட்ட நேபாளிய மக்களில் 2/3 பங்கினர் மாவோயிஸ்டுகளின் நடவடிக்கைகளால் கொல்லப்பட்டதாக தெரியவருகின்றது.²³ மொத்த மக்களில் 40 வீதமான நேபாளியர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளதாக இன்னோர் புள்ளிவிபரம் கூறுகின்றது. மக்கள், பொலீஸ், இராணுவம் மற்றும் இதர கட்சியின் தொண்டர்கள் பணியாளர்கள் என அனைத்துத் தரப்பினருமாக இப்போராட்டம் முழுவதும் கொல்லப்பட்டுள்ளவர்களின் தொகை என்பது தெரியவருகின்றது.

மாவோயிஸ்டுக்களின் நடவடிக்கையில் 2001 ஆண்டு மிகமுக்கிய மாற்றங்களை ஆயுதப் போராட்டத்தில் நிகழ்த்திய ஆண்டாக காணப்பட்டது. நேபாள முடியாட்சி அவசரகாலப் பிரகடனத்தை மேற்கொண்டமை பின்னர் போர் நிறுத்தத்தை அறிவித்தமை ஆறுமாத இடைவெளிக்குள் தாக்குதலை ஆரம்பித்தமை என்பன நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. மறு பக்கத்தில் மாவோயிஸ்டுக்கள் தமது ஆயுதப்போராட்டத்தின் உறுப்பினர்களை அதிகரித்ததுடன் தாக்குதல் பிரதேசங்களை விரிவுபடுத்துவதும் அவற்றின் மீதான கட்டுப்பாட்டை பலப்படுத்துவதுமென கட்சி தீர்மானம் ஒன்றை முன்வைத்தது. குறிப்பாக 1996க்கு பின்பு தாம் மேற்கொண்ட தாக்குதல் நடவடிக்கையை மதிப்பீடு செய்து புதிய உத்தியை வகுத்தது. அவ்வகைப்பாட்டுக்குள் PLA என்ற மக்கள் விடுதலை இராணுவத்தினை பலப்படுத்தியதுடன் (People Liberation Army) தாக்குதல் திறனையும் அதிகரித்தது. ஆதனைத் தொடர்ந்து இராணுவ முகாம்களை தாக்கும் பலத்தை மாவோயிஸ அமைப்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டது. 2004 இல் சுயாட்சிப் பிரதேசங்களை மாவோயிஸ்டுக்குள் பிரகடனப்படுத்தினர். நேபாளத்தில் எட்டு சுயாட்சி பகுதிகளை பிரகடனப்படுத்தி செயல்பட வைத்தனர்.²⁴

மாவோயிஸ அமைப்பினை தோற்கடிக்க பல தந்திரோபாயங்களை முடியாட்சி மேற்கொண்ட போதும் அவற்றை வெற்றிகரமாக முறியடித்து மாவோயிஸ பிரிவு போராட்டத்தை நகர்த்தியது.

மாவோயிஸ்டுக்களின் ஆயுதப் போருக்கான நடவடிக்கையில் பிரச்சாரம் முக்கியம் பெற்றிருந்தது. சில மாவட்டங்களை தமது உட்கட்டமைப்புக்குரிய நடவடிக்கைப் பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தினர்.

அமெரிக்கா, ஜரோப்பிய யூனியன் இந்தியா என்பனவற்றின் உதவியை பெற்றுக் கொண்ட முடியாட்சி அவ்வப்போது பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்டுவந்தது. மாவோயிஸ்டுக்களைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு யுத்தநிறுத்த காலத்திலும் தமது படைப்பிரிவை அதிகரிக்கவும் பிரதேசங்களை கைப்பற்றவும் தயாராகிவந்தனர். 2001-2004 க்கு இடையில் மேற்குப் பகுதிகளையும் கிழக்குப் பகுதிகளையும் முழுமையாக செல்வாக்குக்குள் கொண்டுவரும் வல்லமையை மாவோயிஸ்டுக்கள் வலிமையடைந்தனர். சர்வதேச மட்டத்திலான இராணுவ தளபாட உதவிகளையும் நிதி உதவிகளையும் பெற்றுக் கொண்ட முடியாட்சி இளம்பிரிவினரை அரசுடன் இணைக்கும் திட்டங்களை முன்வைக்க ஆரம்பித்தனர். அரசுசார்பற்ற அமைப்புக்களை நாட்டுக்குள் வரவழைத்து அவ்வகை நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்கான ஒத்துழைப்பை வழங்கியது.

இதற்கு பதிலளித்த மாவோயிஸ்டுக்கள் மனித உரிமை, ஜனநாயகம் மற்றும் சர்வதேச சமூகங்களுடனான உறவுநிலை என்பவற்றை பேணும் விதத்தில் மக்களை அணிதிரட்டியதுடன் போராட்டத்தில் மக்கள் மிகப் பிரதான சக்தியாக மாற்றினர். மனித உரிமையை மதிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு மாவோயிஸ்டுகள் மீது இருந்தாலும் சமஅளவான குற்றச்சாட்டு அரசுமீதும் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் மக்கள் மாவோயிஸ்டுகளுடன் செயல்பட்டார்கள் என்பது சாதகமான அணுகுமுறையாக காணப்பட்டது. 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான ஜனநாயக அபிவிருத்தி என்ற பிரகடனத்தை மாவோயிஸ அமைப்பு தந்திரோபாய முனைப்பு நடவடிக்கையாக பின்பற்றியது. அரசியல் கட்டமைப்பொன்றை ஏற்படுத்தி அதற்கான கொள்கைகளை வகுத்து செயல்பட்டு வந்தது. 2004களில் இதர அரசியல் கட்சிகளுடனான சமாதான உரையாடல்களை ஏற்படுத்தியதும் ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் மத்தியஸ்தத்தினை ஏற்றுக்கொள்வதையும் புதிய உபாயமாக நோக்கியது. புரட்சிகரமான போராட்ட அமைப்புக்களுடனும் மாவோயிஸ்டுகளை ஆதரிக்கும் நாடுகளுடனும் ராஜலிக உறவுகளை ஏற்படுத்துவதுடன் இராஜதந்திர அரசியல் உறவுகளை மேற்கொண்டுவந்தது. இதனை ஆதாரப்படுத்தும் விதத்தில் பிரசண்டாவின் ஊடகம் ஒன்றுக்கான பேட்டி அமைந்திருந்தது.

எங்கள் தலைமையிலான மாவோஸ் அமைப்பின் கொள்கை லெனினதும் (Brest - Litovsk) மாவோ (Chongqing Negotiations) வினதும் அணுகுமுறை போன்றது என்றார்²⁵ நவம்பர் 22, 2005 இல் ஏழு அரசியல் கட்சிகளுடனான (SPA) உடன்பாட்டை மாவோ அமைப்பு ஏற்படுத்தியது.

இது உடைந்து போன நேபாளிய அரசியலை ஜக்கியப்படுத்த உதவிய அம்சமாக அமைந்திருந்தது. இதனை அடுத்து ஜனநாயகப்புரட்சி ஒன்றுக்கு மாவோயிஸ அமைப்பு தயாராகியது. நேபாளிய மக்கள் மத்தியில் முடியாட்சியை அகற்றும் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திய மாவோயிஸ அமைப்பு (SPA) உடன்பாட்டுடன் கிராமமட்டத் தயார்படுத்தலுடனும் காத்தமண்டு நகரத்தையும் சூழ்ந்து கொள்ளும் உபாயத்தை ஆரம்பித்தது. இது சமாதான பூர்வமான அணுகுமுறை வாயிலாக முரண்பாட்டுக்கு தீர்வு காண உதவுமென மாவோயிஸ்டுக்கள் கூறிவந்தனர். அவர்களுடன் அணிசேர்ந்த அனைத்து கட்சிகளும் அவ்வகைத் திட்டத்தினை வரவேற்றனர்.

முடிவுரை

மாவோயிஸ்டுக்கள் நேபாள அரசியலில் நிகழ்த்திக்காட்டிய ஆயுதப் போராட்ட அரசியல் ஆசியாவுக்கு மட்டுமல்ல உலகத்திற்கே சிறந்த அனுபவமாகும். இந்திய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பையும் மேற்குலக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பினையும், உள்ளூர் நிலப்பிரபுத்துவ உயர் வர்க்க மேலாதிக்க அரசியலையும் எதிர்த்ததோடு 21ஆம் நூற்றாண்டில் கம்யூனிஸ அல்லது சோசலிஸ கொள்கைக்குள் ஓர் அரசை அமைக்கமுடியுமென்ற நம்பிக்கையை உலகம் முழுவதும் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இது மிக அதிசயமான விடயம். பல ஆயுதப் போராட்டங்கள் தோற்றுப் போகின்றன. பல வெல்லமுடியாது தத்தளிக்கின்றன. சில முளையிலேயே அழிந்து போகின்றன. ஆனால் ஒரு தசாப்தத்திற்கு மேல் மிக தெளிவான உபாயத்துடன் மாவோயிஸ்டுகள் புரட்சி

21ஆம் நூற்றாண்டில் கம்யூனிஸ அல்லது சோசலிஸ கொள்கைக்குள் ஓர் அரசை அமைக்கமுடியுமென்ற நம்பிக்கையை உலகம் முழுவதும் ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

வெல்லப்பட்டுள்ளது. மாவோவின் பாணியில் அதேவகையான அணுகுமுறைகளைக் கொண்டு 21ம் நூற்றாண்டில் நேபாள ஆட்சியில் தனித்துவம் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்த வெற்றிக்கு மார்க்கஸ் - லெலின் மாவோ சிந்தனை மட்டுமல்ல லெலின் - மாவோ பாணியும் கலந்திருந்தது. அதிகம் மாவோவின் அணுகுமுறை போராட்டம் முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாபுராம் புராரம், பிரசண்டா, ராம்பகடூர் தாபா, (Chief of the maoist PLA) போன்றோரின் பங்களிப்பும் உத்தியும் மிகச்சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. நேபாளத்தின் புவிசார் அரசியலைப் புரிந்து கொண்ட மாவோயிஸ தலைமை அதற்கேற்ப யுத்தியை கையாண்டு ஆட்சியை அமைந்துள்ளது. இவ்வெற்றி நிலைத்திருக்கக்கூடிய ஆட்சியையும், அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டிய சவால் மாவோயிஸ்டுக்களுக்குரியதாகும். உலகமயவாத நிகழ்ச்சி நிரலுக்குள் வெற்றிநடை போடுவதென்பது குறிப்பாக வறுமையே பிரதான அடையாளமாக கொண்ட மக்களிடையே புரட்சியை பாதுகாப்பதும் மீட்டெடுப்பதும் வரலாற்றுக் கடமையாக உள்ளது. மீண்டுமொரு வரலாற்று பதிவை மாவோயிஸ நேபாளம் எழுதவேண்டும்.

Footnotes

1. Monique Mekenkamp, Paul Van Tongeren, and Hans van deveen (Ed) sear-

ching for peace in central and south Asia; lynne Rien-ner Publishers, 2005. P. 433

2. Political system of the world; P. 672
3. Ibid. P: 674
4. Martin wore and Malcolm Dorey; all - inclusive deal? Developments DFID, No: 43/2008.P:18
5. Nalini Kant Tha; Dynamics of India's Security and foreign policy; Responding to challenges of South Asian Domestic Milieu; P:52
6. Ibid.
7. Moniuse mekenkamp, paul van Tongeren, and Hans Van dereen, P:436
8. Ibid.. 1994 ஆண்டுத் தேர்தலில் நேபாளிய காங்கிரஸ் கட்சி 110ஆசனத்தை பெற்றுக் கொண்டதுடன் நேபாளிய கம்யூனிஸக் கட்சியும் ஜக்கிய மர்க்லிஸ லெனினிஸக் கட்சியின் (CPN - UML) கூட்டு 69 ஆசனங்களையும் பெற்றுக் கொண்டது.
9. Ibid.
10. Moniue mekenkamp,
11. Nalini Kant Tha; P: 55
12. Ibid. P. 52
13. Ibid. P. 54
14. Ibid.
15. Ibid.
16. Nihao Nayuk; the maoist movement in Nepal and its tactical Digressions; A Study of Strategi Revolutionary Phases and Future Implication; strategic Analysis; Vol. 31 issue 6 November 2007. IDSA, P: 921
17. Ibid.
18. Ibid. P. 919
19. Ibid. P. 922
20. Ibid.
21. Moniue mekenkamp: P. 438
22. Nihar Nayak. P: 924

Year	Violent Incidents	Political Army Camp Attacked	Bank& Looted
1996-2000	26	08	04
2001	11	08	0
2002	109	09	07
2003	163	07	03
2004	193	04	00
2005	178	10	01
2006(April)	86	07	01

23. Moniue mekenkamp: P.437

24. Nihar Nayak. P926

25. Ibid. P. 930

Brest – Litovsk இது 1918 ஆண்டு மார்ச் மாதம் ரஷ்யியா ஜேர்மனியுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையாகும். இதனை பிறஸ்லிஹோங்க் உடன்படிக்கையென அழைப்பதுண்டு. இது ஒரு போலந்து நகரம் இங்கு தான் மேற்படி உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கை வெனிஸின் தந்திரத்தையும், புத்திசாலித்தனத்தையும் ரஷ்யியாவினதும் அதன் சோஸலிஸிசித்தாந்தத்தினதும் வெற்றியாக வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதுபற்றி முழுவிபரத்தையும் மு. திருநாவுக்கரசு எழுதி வெளியிட்ட சமஷ்டியா தனிநாடா (2005 ஜனவரி) என்ற நூலில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. (பக்கம் 74-78 வரை) Chongqing Negotiations - என்பது மத்திய சீனாவின் சென்சுவான் மகாணத்தின் நகரத்தை (Chongqing) குறிப்பதாகும். அதன் பெயரால் நிகழ்த்தப்பட்ட உரையாடலைக் குறிப்பதாக

அமைந்துள்ளது. அந்த நகரத்தின் முக்கியத்துவமும், தனித்துவமும் கி.மு 12ம் நூற்றாண்டிலிருந்து வரலாற்றில் இடம்பெறுகின்றது. 1945 ஆகஸ்டில் கம்யூனிஸ தலைவர் மாவோசேதுங் இந்த நகரத்திற்கு வருகை தந்ததும் அதில் தேசியவாதிகளுடன் ஓர் உரையாடலை நிகழ்த்தியதாகவும் பின்னர் நிகழ்ந்த சிவில் யுத்தத்தில் வெற்றிபெற்று 1949 ஒக்டோபர் 1ம் திகதி மக்கள் சீனக்குடியரசு நிறுவப்பட்டதாகவும் தெரியவருகிறது. (பார்க்க: Pdorothy Perkins: Encyclopedia of China; P.84)

26.Ibid. p 935.

IV

நேபாளம் உணர்த்தும் சிறப்புத் தன்மைகள்

நேபாளம் மீண்டும் ஒரு முறை நடப்பு உலக விவகாரங்களில் முன்னிலைக்கு வந்துள்ளது. குறிப்பாக இந்தியா மற்றும் அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு கவலையை தோற்றுவிக்கின்றது. தொடர்ந்து புரட்சியாளர்களை களிப்புறச் செய்தும் பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒருவித ஆர்வ தவிப்பை ஏற்படுத்தியும் உள்ளது.

உலக புரட்சிகர இயக்கத்தின் வரலாற்றில் இதுவரை கண்டிராத ஒரு புதிய பரிசோதனை நேபாளத்தில் நடப்பில் உள்ளது. மாவோவிஸ்ட்டுக்கள் ஆளும் வர்க்கங்களின் விருப்பங்கள் மற்றும் கணக்கீடுகளுக்கு எதிராக மக்களின் ஆணையின் மூலம் அரச அதிகாரத்தின் சுக்காணைப்பற்றும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளனர். இருப்பினும் இது இனிமேல் மாவோஸ்ட்டுக்கள் அதிகாரத்தை தடையின்றி செயல்படுத்தலாம் என்றோ அவர்கள் முனையும் மாற்றங்களுக்கு இட்டுசெல்ல இயலுமென்றோ பொருள்படாது. மன்னன் அங்கே ஓரங்கட்டப்பட்டு விட்டா-

லும் பிற்போக்குச் சக்திகள் என்பன நேபாள காங்கிரஸ் அக்கிய மாலே (UML) மட்டும் மாதேசிக் கட்சிகள் என்ற வழியில் இன்னமும் மிகவும் செயலூக்கமாக உள்ளனர். இராணுவம் நிர்வாகம் நீதிநுறை ஆகியவை இன்னமும் ஊழல் மலிந்த மக்கள் விரோத சக்திகளின் பிடியில் தான் உள்ளன. இவை அனைத்தும் இந்திய மற்றும் அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கங்களால் சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் உதவியும் ஆதரவும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்சொன்ன அரசியல் சக்திகள் தனிமைப்படுத்தப்படாதவரை அரசுக் கட்டமைப்பு ஜனநாயக சக்திகளைக் கொண்டு மாற்றி அமைக்கப்படாதவரை நாட்டு பண்பளவிலான மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது சாத்தியமில்லை. இச்சக்திகள் மாவோஸ்ட்டுகளிடம் அதிகாரத்தை எளிதில் ஒப்படைக்கவோ தீவிர மாற்றங்களை நடக்கவோ விடமாட்டார்கள் என்பதை நிச்சயமானது அவர்கள் அனைவரும் மாவோஜ்ட்டுகளை நொருக்கவதற்கு தம் வலிமையால் முடியக்கூடிய அனைத்தையும் செய்வர்.

எவ்வாறாயினும் நேபாள புரட்சிப் படிப்பினைகள் எமக்கு புதிய பாடங்களாக அனுபவங்களாகவே உள்ளன. மாவோஸ்ட்டுக்களின் கருத்தியல் வளர்ச்சியின் வரலாறே நேபாள புரட்சியின் சிறப்பம்சங்கள் ஆகும். அவற்றை இனி தொகுத்துப் பார்ப்போம்.

1. இந்திய "பழமைவாத பொதுவுடைமை" சிந்தனைப் போக்கிலிருந்து முற்றிலும் தம்மைவிடுவித்துக் கொண்டனர். இது நேபாளத்திற்கேற்ற அரசியல் திட்டங்களை உருவாக்க ஒருமிக முக்கிய காரணியாகிறது.

நேபாளம் மீண்டும் ஒரு முறை நடப்பு உலக விவகாரங்களில் முன்னிலைக்கு வந்துள்ளது. குறிப்பாக இந்தியா மற்றும் அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு கவலையை தோற்றுவிக்கின்றது.

2. உலக வரலாற்றிலிருந்து படிப்பினைகளைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக பெயர்த்தெடுத்தல் என்ற தவறான சிந்தனைப் போக்கிலிருந்து விடுபட்டு நேபாளத்தின் சமூக சூழலுக்கேற்ற திட்டம், மூலஉத்தி மற்றும் செயலுத்திகள் வகுத்து செயல்படுத்தப்பட்டது சிறப்பாகும்.
 3. நேபாள கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் புரையோடிப் போயிருந்த வலது திருத்தலிய, சீர்திருத்தலிய போக்குகளுக்கு எதிராக திட்டவட்டமான கருத்தியல் பேராட்டத்தின் மூலம் பாட்டாளி வர்க்க கருத்தியல் நிலைநாட்டப்பட்டதும் தற்போதைய வெற்றியின் மூலம் மீண்டும் மார்க்சியத்தை உலகில் அனைத்து ஓடுக்கப்படும் மக்களின் நெஞ்சங்களிலே அமரவைத்துள்ளதும் மிகச் சிறப்பானதாகும்.
 4. கூட்டுச் சிந்தனை, கூட்டுத் தலைமை என்ற பெயரில் கோஷ்டிவாதம், தனிநபரியம் மற்றும் இரைச்சல்களுக்கு நடுவே ஒரு குறித்த அரசியல் வழி நிலை நாட்டப்படுவது, செயல்படுத்துவது என்ற இயங்கியல் போக்கிலேயே கூட்டுத்தலைமை கூட்டுச் சிந்தனை உருவாகும் என்பதை மீண்டும் உலகிற்கு உணர்த்தியது மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாகும். அதாவது தோழர் பிரசந்தாவின் வழி மற்றவர்களால் செழுமைப்படுத்தப்பட்டு கூட்டுத்தலைமை மற்றும் கூட்டுச் சிந்தனை நிலைநிறுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாகும்.
 5. கட்சித் தலைமையில் புரையோடிப் போயிருந்த பகைவர்க்கக் கூறுகளுக்கு எதிராக கடுமையான போராட்டம் நடத்தப்பட்டதும் அதிலும் குறிப்பாக தோழர் பாபுரம் பட்டாராய்க் கெதிராக உட்கட்சிப் போராட்டத்தில் தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதலை முறியடித்து உட்கட்சி ஜனநாயகம் மற்றும் அரசியல் மத்தியத்துவத்தை நிலைநாட்டியது தோழர் பிரசந்தாவின் சிறப்பம்சமாகும்.
 6. நிலவுடைமை மற்றும் குட்டி முதலாளிய அமைப்பு வடிவங்கள் மற்றும் முறைகளுக்கு மாறாக பாட்டாளிவர்க்க அமைப்பு வடிவங்கள் மற்றும் முறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. கட்சி, அய்க்கிய முன்னணி, படை ஆகியவை மக்கள்திரள் தன்மையை அடைந்தன. இதனாலேயே மூன்று மந்திரக் கோல்களும் நேபாள புரட்சி என்ற "மந்திரவித்தையை" தோற்றுவித்தன.
 7. ஏகாதிபத்திய காலகட்டத்தில் எவ்வித குழப்பத்திற்கும் ஆளாகாமல் பிற்போக்கு, நிலவுடைமை பிரதிநிதியாக இருக்கும் நேபாள மன்னனை தூக்கியெறிவதை முன்வைத்தது தனிச்சிறப்பம்சமாகும். அதிலும் குறிப்பாக,
- தெற்காசிய மண்டலத்தில் "புதிய சனநாயகப் பரட்சி" என்ற "ஜோதியை" நோக்கி ஆயுதம் ஏந்தியோ ஏந்தாமலோ "காவடி தூக்குவதுதான்" ஒரே நிவாரணி என்ற கருத்தாக்க மாயையை தகர்த்தது சிறப்பம்சமாகும்.
 8. நீண்டகால மக்கள் யுத்தப்பாதை, எழுச்சி வகை என்ற இரண்டு வகைதான் புரட்சிக்கான இராணுவவழி என்ற வறட்டுச் சக்தியிலிருந்து மீண்டு ஒவ்வொரு புரட்சியும் தனிவகைப்பட்டது என்பதை வரலாற்றில் மீண்டும் நீரூபித்தது தலையாய சிறப்பம்சம் ஆகும்.
 9. ஒரு முனையில் மக்கள் யுத்தத்தை தொடுத்துக் கொண்டு இருக்கும் பொழுதே மற்றொரு முனையில் மைய அரசியல் களங்களில் மக்கள் திரளை எழுச்சியுறச் செய்தது சிறப்பாகும். அதாவது, மக்களை எப்பொழுதும் மக்கள்திரள் போராட்டங்களில் பங்குபெறச் செய்ததும் மறுபுறம் மக்கள் யுத்தத்தை தொடுத்ததும் உலகப் புரட்சிகர வலாற்றில் புதிய அத்தியாயங்களாகும்.
 10. மக்கள் யுத்தம் தொடங்கி 10 ஆண்டுகள் நீடித்தபோது யுத்தத்தின் எதிர்கூறான சமாதானத்திற்கான வாய்ப்பை நழுவ விட்டது கிடையாது. இடையிடையே நான்கு முறை பேச்சுவார்த்தைக்கு சென்றது மட்டுமல்லாமல் சமாதான நெருக்கடிகளை எதிரிக்கே விட்டுதந்து மக்கள் யுத்தத்தை வளர்த்தெடுத்தது மிகச் சிறப்பாகும்.

தெற்காசிய மண்டலத்தில் "புதிய சனநாயகப் பரட்சி" என்ற "ஜோதியை" நோக்கி ஆயுதம் ஏந்தியோ ஏந்தாமலோ "காவடி தூக்குவதுதான்" ஒரே நிவாரணி என்ற கருத்தாக்க மாயையை தகர்த்தது சிறப்பம்சமாகும்.

11. ஆயுதப் போராட்டத்தைப் பற்றிய "புனிதத்தன்மையும் நாடாளுமன்றம் பற்றிய "பிரமையும்" தகர்க்கப்பட்டுள்ளன. புறச் சூழலின் உள்ளடக்கத் தன்மைக்கேற்ப வடிவங்கள் உறுதிப்பாட்டுடனும் நெகிழ்வுத்தன்மையுடனும் கையாளப்பட்டுள்ளது மிகவும் சிறப்பாகும்.
12. புரட்சிகர வர்க்கங்களுக்காக மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தின் இதர சிறப்புப் பிரிவினருக்கான திட்டங்களையும் முன்வைத்து அவர்களுக்கு தனி அமைப்புகளும் தொடங்கப்பட்டு இந்த நேபாள புரட்சியுடன் அவர்களும் இணைக்கப்பட்டனர்.

அதாவது, தலித் விடுதலை முன்னணி, முஸ்லீம் விடுதலை முன்னணி மற்றும் பெண்கள், பழங்குடி மக்களுக்கான தனி அமைப்புகள் மூலம் அவர்கள் தங்களுக்கான கோரிக்கைகளை நோக்கி இப்போராட்டங்களில் முன்னேறி உள்ளனர். மா-தேசிகளுக்கான தன்னாட்சி உரிமை போன்ற கோரிக்கைகள் மூலம் சனநாயகத் தன்மை வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. உலகிலேயே இன்று சமூக சிறப்புப் பிரிவினருக்கான அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட ஒரு அவையாக நேபாள அரசியல் சட்ட அவை விளங்குகிறது என்றால் மிகையாகாது.

மேலும், எந்த ஒரு முறையையும் அதற்கான தீர்வையும் மார்க்சியம் தரவில்லது என்பது மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்றத் தாழ்வற்ற மனிதகுல சமத்துவம், சமாதானம், மனிதநேயம் என்னும் அடிப்படையை மார்க்சியம் உட்கொண்டிருப்பதாலேயே இது சாத்தியம் ஆகியது.

13. புரட்சியில் ஆளும் வர்க்கங்களின் முரண்பாடுகளை பயன்படுத்துவது என்பதை மார்க்சியர்கள் ஒரு கலையாகவே கடந்த காலங்களில் பாவித்துள்ளனர். நேபாளமாவோயில்டுக் கட்சி நேபாள ஆளும் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளின் நன்மைகளை உறிஞ்சி புரட்சியின் நன்மைகளாக மாற்றியது வர-லாற்றில் பதிக்க வேண்டிய சிறப்பம்சமாகும்.

அதிலும், குறிப்பாக தெற்காசிய மண்டலத்திலான இந்தியா மற்றும் சீனாவிற்கான முரண்பாடுகள் மிகச்சிறப்பாக கையாளப்பட்டன. பலமான தாக்குதலை தொடுப்பதற்கான நிலையில் விரிவாதிக்க இந்தியாவும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் இருந்தபோதிலும் மாவோயிஸ்ட் கட்சியின் மிகச் சிறந்த இராஜதந்திர உத்திகளினால் அந்நாடுகளை ஒரு செயலற்ற நிலைக்கு (Stalemate) இட்டுச் சென்றது. அதாவது அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் எந்தவிதமான நேரிடையான தலையீடும் செய்ய முடியவில்லை.

இந்த அனுபவம் தெற்காசிய மண்டலத்தின் குறிப்பாக தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் இராஜதந்திர உத்தியின்மை (தெற்காசிய மண்டலத்தில்) அவர்களது போராட்டத்தில் இராஜதந்திர ரீதியான பின்னடைவை ஏற்படுத்தி உள்ள சூழ்நிலையில் நேபாள மாவோயிஸ்டுகளின் இராஜதந்திர வெற்றி மிகவும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது.

14. அடிப்படையானதுக்கும்
X
முதன்மையானதுக்குமான
X
பொதுவானதுக்கும்
X
குறிப்பானதுக்குமான
X
அளவுக்கும் X பண்புக்குமான
X
அகநிலை பலம், பலவீனத்திற்கும்
X
புறநிலை சாதகம்,
X
சாதகமற்றதுமான
X
கோட்பாட்டிற்கும் X நடைமுறைக்கும்
X
உறுதிப்பாட்டிற்கும்
X
நெகிழ்வுத்தன்மைக்குமான
X
அரசியல் உள்ளடக்கத்திற்கும்
X
அமைப்பு
X
மற்றும் போராட்ட
வடிவங்களுக்கான

தெற்காசிய
மண்டலத்தின்
குறிப்பாக தமிழ்
போராட்டத்தின்
இராஜதந்திர
உத்தியின்மை
இயக்கத்தின்
போராட்டத்தில்
இராஜதந்திர
ரீதியான
பின்னடைவை
ஏற்படுத்தி
உள்ளன

இயங்கியலின் உறவுகள் ஆழமாக உட்கிரகிக்-
கப்பட்டு தோழர் பிரசந்தாவாலும் மற்றும் நேபாள
மாவோயிஸ்டு கட்சியாலும் படைப்பாக்கத்துடன்
செயல்படுத்தப்பட்டது. அதாவது,

புதிய சனநாயகப் புரட்சிக்கும்

X

பிற்போக்கு மன்னனை

தூக்கியடித்தல் என்ற இடைநிலைக்கும்

கட்சிக்கும்

X

அயக்கிய முன்னணி மற்றும் படைக்கும்

மக்கள் யுத்தத்திற்கும்

X

மக்கள் திரள் எழுச்சிக்கும்

புரட்சிகர வர்க்கங்களுக்கும்

X

சமூக சிறப்புப் பிரிவினருக்கும்

கிராமங்களுக்கும்

X

நகரங்களுக்கும்

வர்க்கப் போராட்டத்திற்கும்

X

உட்கட்சிப்

போராட்டத்திற்குமான

உறவுகளை கையாண்டதில் நமது சமகாலத்தில்
நேபாள மாவோயிஸ்டுக் கட்சியினர் பண்புரிதி-
யான பாய்ச்சலை காட்டியுள்ளனர்.

15. உலகில் சோவியத் வீழ்ச்சி மற்றும் சீனாவின்
பின்னடைவுக்குப் பிறகு எந்த சோசலிச (சமூ-
கத்துவ) அரசுகள் இல்லாத சூழ்நிலையிலேயே
நாம் இருந்து கொண்டிருந்தோம். மார்க்சி-
யத்திற்கெதிராய் கடும் தாக்குதல்கள் குறிப்பாக
கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடுக்கப்
பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் நே-
பாள மாவோயிஸ்டுகளின் இந்த வெற்றி-
யானது உலகப் பொதுமையர்களிடையே
(கம்யூனிஸ்டுகள்) மாபெரும் உத்வேகத்தை
கொடுத்துள்ளது. இது பொதுமையப் புரட்சி-
யாளர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் அனைத்து
விதமான சனநாயக சக்திகளிடையேயும்
மாபெரும் உத்வேகத்தை கொடுத்துள்ளது.
உண்மையிலேயே "குன்றிலிட்ட விளக்காய்"
உலகம் முழுவதும் மிளர்ந்து கொண்டிருக்-
கிறது என்றால் மிகையாகாது.

16. இறுதியாக, தங்களின் மாபெரும் படைப்-
பாற்றல் மிக்க ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பு-
களின் மூலம் உலகப் பொதுமைய இய-

க்கத்தை வளர்த்தெடுத்-
துள்ளனர். இதன் மூலம்
தோழர் பிரசந்தாவும் நே-
பாள மாவோயிஸ்டு கட்சி-
யினரும் உலகப் புரட்சிகர
வரலாற்றில் தங்களுக்கென
சிறப்பான இடத்தை
பிடித்துள்ளனர் என்றால்
மிகையானது.

மேற்கண்ட சிறப்பம்சங்கள்
நேபாள புரட்சியின் வெற்றிக்கு
அடிப்படையாயின. இந்த
வெற்றியை தக்கவைத்துக்
கொள்வதும் வளர்த்துக்
எடுப்பதும் நேபாள மாவோயிஸ்டு
கட்சியிடம் உள்ள மிகப் பெ-
ரிய சவால்களாகும். அனை-
த்து திசைகளிலிருந்தும் உள்-
னார் மற்றும் இந்திய, அமெ-
ரிக்க ஆதிக்கக் கும்பல்களால்
நெருக்கடிகள் தரப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கின்றன. நேபாள
மாவோயிஸ்டு கட்சி இந்த
நெருக்கடிகளையும் சவால்-
களையும் புரட்சியின் நலன்
மக்களின் நலன் என்பதில்
ஊன்றி நின்று தீர்க்கும் என்-
பதே கடந்தகால அவர்களின்
நடைமுறையாகும்.

சில முக்கிய படிப்பினைகள்

1. இந்தியப் "பழமைவாத
மார்க்சியத்திலிருந்து" விடு-
படுவது என்பது முக்கியப்
படிப்பினை யாகிறது.
அதாவது, மக்கிப்போன
திருத்தலியத்திலிருந்தும்
கரடு தட்டிப்போன பட்-
டறிவிய (அனுபவவாத)
மற்றும் சீர்திருத்தலியத்-
திலிருந்து (ஆயுத சீர்திருத்-
தவாதம் உட்பட அனை-
த்து வகையான சீர்திருத்த-
வாதத்திலிருந்தும்) திட்ட-
வட்டமாக முறித்துக்-
கொள்வது மிக முக்கிய
படிப்பிணையாகும்.

2. இந்திய, தமிழக சமூகப்
புறநிலை எதார்த்தங்களை
உண்மையான அக்கறை-
யோடு எந்தவிதமான குட்டி

நேபாள
மாவோயிஸ்டு
கட்சி இந்த
நெருக்கடிகளையும்
சவால்களையும்
புரட்சியின்
நலன்
மக்களின் நலன்
என்பதில்
ஊன்றி நின்று
தீர்க்கும்
என்பதே
கடந்தகால
அவர்களின்
நடைமுறையாகும்.

முதலாளிய மற்றும் நிழக்கிழாரிய பாசாங்குத்தனம் இல்லாமல் ஆய்வு செய்வதும் இவைகளின் குறித்த தன்மைகளை அடையாளம் காணுவதும் அடுத்த மிக முக்கியப் படிப்பினையாகும்.

3. இரசியாவிலிருந்தும் சீனாவிலிருந்தும் வியட்நாமிலிருந்தும் கடந்த காலத்தில் அப்படியே நகலெடுக்க முயன்றதைப் போன்று நேபாளத்திலிருந்தும் அப்படியே பெயர்த்தெடுக்காமல் சாராம்சங்களைப் புரிந்து கொண்டு நமது கடந்தகால அனுபவங்களை அடிப்படையாக்குவதும் மிக முக்கியப் படிப்பினையாகும்.

4. மாவோ சுட்டிக்காட்டிய புட்சியின் மூன்று மந்திரக் கோல்களான கட்சி, அய்க்கிய முன்னணி, படை ஆகிய வடிவங்களை நிலக்கிழாரிய, குட்டி முதலாளி வடிவங்களில் மற்றும் முறைகளில் இருந்து மீட்டெடுத்து, பாட்டாளி வர்க்க அமைப்பு வடிவங்களாக மாற்றி அமைப்பதும் அவற்றிற்கிடையே இயங்கியல் ரீதியான உறவுகளை பராமரிப்பதும் மற்றொரு படிப்பினையாகும்.

5. பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி நிழக்கிழாரிய பிளவுவாதம் மற்றும் குட்டி முதலாளிய குறுங்குழுவியப் போக்குகளில் இருந்து விடுபட்டு அனைத்து புரட்சிகர வர்க்கங்கள் மற்றும் சனநாயக சக்திகளை அரசியல் போராட்டத்தின் மூலமும் பெறு எதிரிகளுக்கு எதிராக திரட்டுவது முக்கியப் படிப்பினையாகும்.

6. சமூகத்தில் நடக்கும் அனைத்துப் பேராட்டங்களும் வர்க்கப் போராட்டங்களே என்ற அடிப்படையை புரிந்து கொள்வதும் அதே சமயத்தில் இதர சமூக சிறப்புப் பிரிவினரை மையப் போராட்டத்தை நோக்கி அணிதிரட்டுவதும் மற்றுமொரு படிப்பினையாகும். இன்று வரை இதில் இந்தியாவில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி ஈட்டப்படவில்லை.

7. ஆளும் வர்க்கங்களிடையிலான முரண்பாடுகளையும் வாய்ப்பிய (சந்தர்ப்பவாத) குழுக்களின் முரண்பாடுகளையும் புரட்சிக்கு பயன்படுத்துவது மிக முக்கிய உத்தியாகும். இதற்கான எந்தச் சுவடுகளும் இந்திய, தமிழக புரட்சிகர வரலாற்றில் கிடையாது. இதற்கான செயல்பாட்டில் நாம் புதிய அத்தியாயத்தை துவங்க வேண்டியது முக்கிய படிப்பினையாகும்.

கோட்பாட்டிற்கும்

X நடைமுறைக்கும்

பொதுவானதுக்கும்

X குறிப்பானதுக்கும்

அளவு மாற்றத்திற்கும்

X பண்பு மாற்றத்திற்கும்

மூல உத்திக்கும்

X செயல் உத்திகளுக்கும்

அடிப்படையானதுக்கும்

X முதன்மைக்கும்

உள்ளடக்கத்திற்கும்

X வடிவத்திற்குமான

உறவுகளில் இயங்கியல் தன்மையை, குறிப்பாக,

உறுதிப்பாட்டையும்

X நெகிழ்வுத் தன்மையையும்

நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது மிக முக்கியப் படிப்பினையாகும்.

8. புதிய சனநாயகப் புரட்சி என்ற பொது திட்டத்தை மந்திரம் போல் ஜெபித்துக் கொண்டிராமல் அதை நோக்கிய குறிப்பானத் திட்டங்களுடன் பாய்ச்சலில் முன்னேறுவது என்பது அடுத்த படிப்பினையாகும்.

9. நீண்ட கால மக்கள் யுத்தப்பாதை என்பதைப் பற்றிய கொச்சையான புரிதலில் இருந்து விடு

பட்டு நமக்கான இராணுவ வழியை நமக்கான குறித்த தன்மையிலிருந்து அறிவியல் பூர்வமாக உருவாக்குவது மிகமுக்கியப் படிப்பினையாகும்.

10. ஆயுதப் போராட்டப் புனிதத்தன்மையிலிருந்தும் நாடாளுமன்றவாத கூச்சலிருந்தும் விடுபட்டு உண்மையான மக்கள் யுத்தம் மக்கள் திரள் எழுச்சிகளே வெற்றியைத் தரும் என்பது முக்கியப் படிப்பினையாகிறது. அதாவது, "மக்கள் திரள்வழியை" அடிப்படையாக்குவது அடிப்படையான படிப்பினையாகும்.

நேபாளப் புரட்சியானது "செக்குமாட்டுத்தனமாக" சுழன்று கொண்டிருக்கம் இந்திய துணைக்கண்ட "புரட்சிகர நடைமுறை" என்ற சுழற்சியிலிருந்து மீண்டுவர நமக்கொரு நிர்ப்பந்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் ஒருங்கே அளித்துள்ளது.

நாமும் இங்குள்ள பழமைவாத பொதுவுடைமை சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டு அதாவது, திருத்தலிய மற்றும் பட்டறிவை - சீர்திருத்தலிய மாயைகளில் இருந்து நம்மை முறித்துக் கொண்டு ஒரு புதிய வகைப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியை கட்டி அமைப்பதும் ஒரு புதிய அரசியல் மற்றும் இராணுவ வழிகளை அறிவியல்பூர்வமாக கைக்கொள்வதும் ஒரு புதிய புரட்சிகர நடைமுறையை உரித்தாக்குவதும் நமது உடனடி கடமையாகிறது.

(நன்றி : 'புதிய போராளி', இதழ்-02)

நேபாள மாவோயிஸ்டுகள் மாஓ சிந்தனையின் தர்க்கப்படி மக்கள் யுத்தம் என்கிற நிலைப்பாட்டை எடுத்த போதிலும் மாஓ காலத்திய உலகமல்ல இன்று நாம் வாழ்வது. உலகம் பெரிய அளவில் மாறிவிட்டது. தேசிய மூலதனம், தேசியத் தொழில் என்பதெல்லாம் இனி சாத்தியமா என்கிற கேள்வியெல்லாம் இன்று நமக்கு எழுகிறது. தரகு முதலாளியத்தின் வடிவமும் பண்பும் கூட இன்று பெரிய அளவு மாறியுள்ளன. டாடாவும் மிட்டாவும் இன்று ஏகாதிபத்திய மையங்களில் முதலீடுகளைச் செய்கின்றனர். ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களுடன் போட்டியிடுகின்றனர். இதன்பொருள் ஏகாதிபத்தியத்துடன் அவர்களுக்குப் பகையறவு உள்ளது என்பதல்ல. ஆனால் தேசிய முதலாளி, தரகு முதலாளி, அரைக்காலினயம் முதலானவை குறித்த ஷ்கோமின்டெர்னின் ஆறாவது காங்கிரசின் இறுக்கமான வரையறைகள் எல்லாம் இன்று அப்படியே பொருந்தாது என்பதுதான். எனவே இந்த அடிப்படையில் நாம் வந்தடைகிற புரட்சிகர நடைமுறையின் வடிவமும் கூட பழைய மாதிரி இருக்க இயலாது.

இந்த நிலையை நேபாள மாவோயிஸ்ட் கட்சி மிக நன்றாகப் புரிந்திருந்தது என்பதை 1996க்குப் பிந்திய அதன் நடைமுறைகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் யாரும் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். ஒரு பக்கம் அவர்கள் கிராமப் புறங்களை தளங்களாகக் கொண்டு ஆயுதப் போராட்டங்களைத் துவங்கினார்கள். இன்னொரு பக்கம் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் ஊழலைத் தோலுரித்துப் பிரச்சாரம் செய்தனர். அதே நேரத்தில் முழுக்க முழுக்கப் பாராளுமன்றவாதம் பேசியவர்கள் தமது செயல்களாலும் அணுகு முறைகளாலும் மாவோயிஸ்டுகள் என்ன பிரச்சாரம் செய்தார்களோ அதற்கு நிரூபணமாக நின்றார்கள். கிராமப்புறங்களில் தங்களுக்கு வலுவிருந்த போதும் நகர்ப்புறங்களில் தங்களுக்குப் போதிய பிடிமானமில்லை என்பதையும் மாவோயிஸ்டுகள் உணர்ந்திருந்தனர்.

(நன்றி: நேபாளம்)

நிலமானியமும் அதன் பிறகும்

'நிலமானியம்' என்னும் கருத்துப் பற்றிய விளக்கம் எமக்கு இலங்கைச் சமூகங்கள் பற்றிய விரிவான புரிதலை வழங்கும். சமூக அசைவியக்கத்தை அறிவு பூர்வமாக விளங்குவது சமூகமாற்றத்தைத் துரிதப்படுத்த முன்னிபந்தனையாகும்.

தமிழில் நிலமானியம் பற்றிய கோட்பாட்டு ரீதியிலான ஆய்வுகளின் அறிமுகம் குறைவு. அல்லது அறவே இல்லை என்றே கூறலாம்.

மார்க்சிய மரபு வழிவந்த நிலமானியம் பற்றிய அறிவு தேடல் இலங்கையின் பிரத்தியேகமான நிலைமைகளுடன் எவ்வாறு பொருந்துகிறது? எங்கே முரண்படுகிறது? போன்ற கேள்விகளும் எமக்கு முக்கியம். இதைவிட மார்க்சிய அணுகுமுறைகளை முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொண்டு நிலமானியம் குறித்த ஆய்வுகளை இன்னும் விரிவாக்க வேண்டும். இதற்குத் துணை செய்யும் வகையிலேயே இங்கு இரு கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன. இந்தப் பார்வை ஆய்வு தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு நகர்த்தப்பட வேண்டும்.

நிலமானிய உற்பத்திமுறை (Feudal Mode of Production)

'நிலமானியம்' (Feudalism) என்னும் கருத்து பற்றிய வரைவிலக்கணங்கள் மிகுந்த சிக்கல் வாய்ந்தனவாய் உள்ளன. 'இடைக்காலம்' (Meddle Ages) என்ற சொல் எம்மனத்தில் ஐரோப்பா பற்றி எழும்பும் எண்ணங்களுக்கு ஒத்ததான ஒரு மனப்படத்தை நிலமானியம் என்ற சொல் எழுப்புகிறது. இப்படியான பொதுப்பட்ட வரைவிலக்கணத்தால் பயன் இல்லை. திட்டவட்டமான ஒரு வரைவிலக்கணத்தை வகுக்கக் போனால் இன்னொரு வகைப் பிரச்சினை எழுகிறது. 'நிலமானியம்' பற்றிய திட்டவட்டமான வரைவிலக்கணம் எந்தவொரு நாட்டினதும் வரலாற்றின் புறவய-

மான நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தாத அருவமான (Abstract) கருத்தாகவே இருக்கும்.

நிலமானியம் பற்றிய வரைவிலக்கணங்களில் சிக்கலுக்குரிய காரணம் அதன் அர்த்தத்தில் உள்ள இரட்டைத்தன்மையான பிளவு என்று மைக்கல் ஹொபர்ட்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

1. பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்தியனவும், அந்த ஆதிக்கத்தோடு தொடர்புபட்ட நிறுவனங்களின் ஒட்டு மொத்தமான தொகுப்பாக நிலமானியத்தை நோக்குதல் ஒரு முறை
2. நிலவாரம் (feudal Rent) என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட உற்பத்தி முறையாக நிலமானியத்தை நோக்குதல் இன்னொரு முறை.

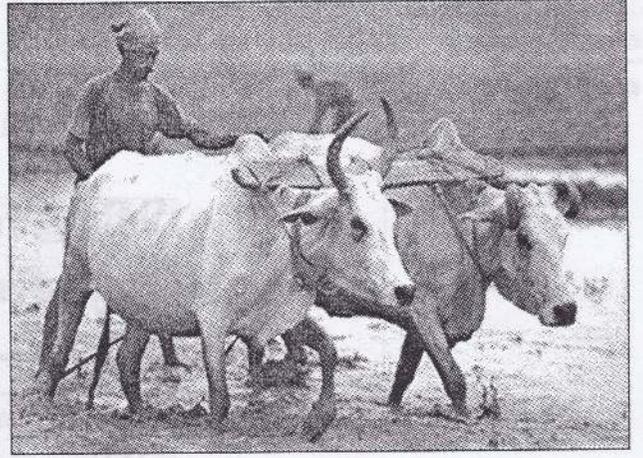
நிலமானியம் பற்றிய தெளிவின்மைக்கு இந்த இரட்டைத் தன்மையும் ஒவ்வொரு நோக்கு முறைக்கும் கொடுக்கும் அழுத்தமும் 'காரணம்'. (பார்க்க Caste Feudalism) என்ற கட்டுரை Exploring Conforntation in Sri Lanka: Politics, Culture and

History என்ற நூலின் பக் 73-88 குறிப்பாக பக் 77 ஆசிரியர் மைக்கல் றொபர்ட்ஸ்)

'நிலமானியம்' என்பதில் இருந்து 'நிலமானிய உற்பத்திமுறை' என்ற கருத்து பிரித்துப் பார்க்கப்பட வேண்டும். நிலமானிய உற்பத்தி முறையை 'FMP' என்ற சுருக்க எழுத்துக்களால் குறிப்பிடுவர். இது Feudal Mode of Production என்பதன் சுருக்கம். இது மார்க்சிய வாதிகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தாக்கம், ஐரோப்பாவில் கி.பி 11ம் நூற்றாண்டில் இருந்து கி.பி 13ம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியில் இருந்து நிலையை 'FMP' அல்லது நிலமானிய உற்பத்தி முறை என்ற கருத்தாக்கத்தின் துணையுடன் புரிந்து கொள்ளலாம். 14ம் நூற்றாண்டு முதல் கைத்தொழில் புரட்சிவரையான காலம் இந்த உற்பத்தி முறையின் நிலமாற்ற காலமாகும். ஆகையால் தான் கி.பி 11-13 நூற்றாண்டுக்குப் பின்னோக்கிச் செல்ல வேண்டி உள்ளது.

மார்க்சியக் கருத்தாக்கமான நிலமானிய உற்பத்தி முறை பற்றிய ஆறு அம்சங்களை மைக்கல் றொபர்ட்ஸ் தருகிறார். 1980 ஆம் ஆண்டில் ஹம்சா அலவி கூறிய வரைவிலக்கணத்தை தாம் மேற்கோள் காட்டுவதாகவும் மைக்கல் றொபர்ட்ஸ் கூறுகிறார். மேற்குறித்த கட்டுரையில் றொபர்ட்ஸ் நிரற்படுத்தியுள்ள ஆறு அம்சங்களையும் அடுத்துப் பார்ப்போம்.

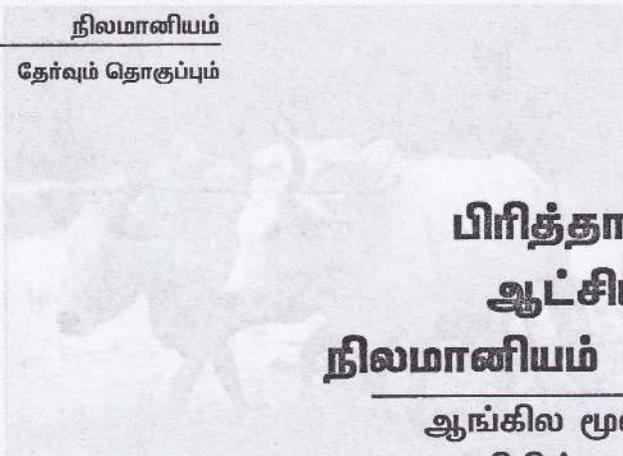
01. உற்பத்தி சாதனங்கள் நேரடி உற்பத்தியாளர்களான குடியான்களின் உடமையாக இருக்கும் (விவசாயிகளோடு பிற கைவினைஞரும் இதில் அடங்குவர்)
02. உபரி உழைப்பு, பொருளியல் சாரா வல்லதிகாரம் (Extra Economic Coercion) மூலம் பெறப்படும்.
03. உற்பத்தி செயல் முறை சார்ந்ததாக அரசியல் அதிகாரம் பொருளியல் அதிகாரம் என்ற இரண்டும் இணைந்து காணப்படும்.
04. இக்காரணத்தால் அதிகாரம் உள்ளூர் மட்டத்தில் போய்ச் சேர்கிறது. அரசனின் இறைமை சிதறித் துண்டாக்கப்படுதல் நிகழ்கிறது.
05. உற்பத்தி நுகர்வுத் தேவை நோக்கியதாக உள்ளது. சந்தைக்கான பண்ட உற்பத்தி (Commodity Production) இருக்காது. இதனால் பிழைப்பூதிய பொருளாதார Subsistence Economy) காணப்படும். இதனை இயற்கைப் பொருளாதாரம் என்றும் கூறலாம்.
06. இக் காரணங்களால் உபரி உழைப்பின் அளவு குறைந்த நிலையில் காணப்படும். பிரபுக்கள் தாம் எடுத்துக் கொள்ளும் உபரியை நுகர்வுக்

கே செலவிடுகிறார்கள். ஆதலால் உற்பத்தியின் மறு உற்பத்தி (Reproduction) பழைய நிலையிலேயே தேக்கமடைந்து விடுகிறது. விரிந்த மறு உற்பத்தி (Expanded Reproduction) நிகழ்வதில்லை. சுருங்கிய மறு உற்பத்தி (Simple Reproduction) என்ற நிலைக்கே திரும்பிவிடுகிறது.

ஹம்சா அலவியின் என்ற கட்டுரையில் இருந்து மேற்கோள் காட்டியுள்ள இந்த ஆறு அம்சங்கள் பற்றி தமது கருத்துக்களையும் றொபர்ட்ஸ் தருகிறார். அலவியின் வரைவிலக்கணம் கூட பொதுப்பட்ட ஒன்றுதான். வெவ்வேறு வரலாற்றுச் சூழல்களில் வேறுபட்ட நிலை காணப்படும் என்கிறார். குறிப்பாக இரண்டாவதான 'பொருளியல் சாராத வல்லதிகாரம்' இடத்துக்கிடம் வேறுபட்ட கோலங்களைப் பெறலாம். இதனால் 'பொருளியல் சாராத வல்லதிகாரம் என்ற கருத்து இடத்துக்கிடம் வேறுபடக் கூடிய வேறுபட்ட கோலங்களை பொதுமைப்படுத்தி மறைத்து விடக்கூடும் என்கிறார் றொபர்ட்ஸ்.

தொகுப்பு : சண்

I

பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் கண்டிய நிலமானியம் - மாற்றமும் நிலைபேறும்

ஆங்கில மூலம் : கலிங்கரியுடர் சில்வா
தமிழில்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்

இலங்கையில் கண்டிய சமூகத்தின் உற்பத்தி முறையினையும், சமூக அமைப்பினையும் 'நிலமானியம்' (Feudalism) என்ற மாதிரிக்கு சிறந்ததோர் உதாரணமாகக் குறிப்பிடுவர். 1956ம் ஆண்டில் Sinhalese Social Organization என்னும் நூலை எழுதிய ரால்ப் பீரிஸ் கண்டிய சமூகத்தை நிலமானியம் என்றே குறிப்பிட்டார். எட்மண்ட் லீச் (Edmund R. Leach) என்னும் பிரித்தானிய மானிடவியலாளரும் 1959ம் ஆண்டில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் 'சாதிய நிலமானியம்' (Caste Feudalism) என வகுணித்ததோடு ஐரோப்பிய நிலமானியத்திற்கு ஒத்ததானதும் அதனில் இருந்து அதிக அளவில் வேறுபடாததுமான நிலமானியம் என்றும் கருத்துரைத்தார். இதன் பின்னர் பண்டாரகே (1993) நியுடன் குணசிங்க (1979, 1993) கண்டிய நிலமானியம் பற்றிய ஆய்வுகளை மார்க்சிய நோக்கில் எழுதலாயினர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் பேராசிரியரான கலிங்க ரியுடர் சில்வா அவர்கள் Capitalist Development, rural politics and peasant agriculture in highland Sri Lanka: Structural change in a low caste village எனும்

தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். 1986ம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை Agrarian Change in Sri Lanka என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகுப்பின் பதிப்பாசிரியர்கள் யேம்ஸ் ப்புறோ James Brow மற்றும் யோ. வீரமுண்ட ஆவர். Sage Publication வெளியீடாக 1992ம் இந்நூல் பிரசுரிக்கப்பட்டது. (மேற்படி நூலின் பக் 63-93 காணலாம்) இக்கட்டுரையின் சுருக்கமான அறிமுகத்தை இங்கு தருகின்றோம். நிலமானிய சமூகம் ஒன்றில் (அ) முதலாளித்துவ உறவுகளின் விருத்தி (ஆ) குடியான் விவசாயம் (இ) சமூகக்கட்டமைப்பு மாற்றமும் சாதியும் ஆகிய விடயங்கள் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றன. சாதி அந்தஸ்தில் தாழ்ந்தவர்களான மூன்று சேவைச் சாதிகளைச் சேர்ந்தோர் பெரும்பான்மையினராக வாழும் வெலிவிற்ற என்றும் கிராமத்தை களனாகக் கொண்டு சில்வா இந்த ஆய்வினைச் செய்துள்ளார். (வெலிவிற்ற ஒரு கற்பனையான பெயர்) இலங்கையின் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, வன்னி ஆகிய பகுதிகளின் காலனித்துவ பின்காலனித்துவ உற்பத்தி சமூக உறவுகள் பற்றிய ஆர்வம் எம்மிடையே வலுப்பெற்றுள்ள போதும் ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்கான ஆக்கங்கள் தமிழில் இல்லாதது பெரும் குறையே. இக்குறையை மனதில் கொண்டே ரியுடர் சில்வாவின் கட்டுரை அறிமுகம் செய்யப்படுகிறது.

நிலமானியம் - கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைகள்

1970க்களில் தோன்றிய சார்புக் கோட்பாடுகள் (Dependency Theories) ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தின் அமெரிக்கா நாடுகளின் உற்பத்தி முறை (Mode of Production) எத்தகையது என்ற கேள்வியை முன்வைத்தன. இதனால் உற்பத்தி முறை பற்றிய விவாதம் (Mode of production debate) மார்க்சியர்களிடையே சூடு பிடித்தது. இந்திய மார்க்சியர்களும் இவ்விவாதத்தில் கலந்து

இலங்கையில் கண்டிய சமூகத்தின் உற்பத்தி முறையினையும், சமூக அமைப்பினையும் 'நிலமானியம்' (Feudalism) என்ற மாதிரிக்கு சிறந்ததோர் உதாரணமாகக் குறிப்பிடுவர்.

கொண்டனர். இந்தியாவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட 'பசுமைப் புரட்சி' (Green Revolution) இந்திய நிலமானிய உறவுகளின் உடைவை வேகப்படுத்தியதோடு கிராம மட்டத்தில் முதலாளித்துவ விவசாய உற்பத்தி முறைகளை புகுத்துவதற்கு உதவியது. அசோக் ரூத்ரா, உஷ்ட்டா பட்நாயக், ஹம்சா அலவி போன்ற மார்க்சிஸ்டுகள் இந்தியாவில் நிகழ்ந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டோரில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர்கள். இலங்கையின் கிராமம் ஒன்றைக் களனாக கொண்டு செய்யப்பட்ட இந்த ஆய்வு மார்க்சியமும் - நவமார்க்சியமும் உற்பத்தி முறைதொடர்பாக எழுப்பிய கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைகளின் பின்னணியில் அந்த நோக்குமுறைகள் பற்றிய தெளிவுள்ள ஒருவரால் செய்யப்பட்டுள்ளது.

'வெலிவிற்ற' கிராமம்

கண்டிய நிலமானியத்தின் மையப்பகுதியான நிலப்பகுதி கண்டி நகரைச் சுற்றி அமைந்திருந்தது.

வெலிவிற்ற கண்டிநகரில் இருந்து சுமார் 10 மைல் தொலைவில் உள்ள கிராமமாகும். கண்டி இராச்சியத்தில் (1815க்கு முன்) 'கபடாகம்' (Gabadagama) என்னும் வகைப்பட்ட கிராமங்கள் அரசனிக்குச் சொந்தமான கிராமங்கள் (Royal Villages) ஆக இருந்தன. வெலிவிற்றவும் அதற்கு அயலில் இருந்த சில கிராமங்களும் 'கபடாகம்' வகையைச் சேர்ந்தவை. வெலிவிற்றவின் நிலமானியப் பின்னணியை அதன் சாதிக்-கட்டமைப்பில் இருந்து விளங்கிக்கொள்ளலாம். 1979ம் ஆண்டில் வெலிவிற்றவின் மக்கள் தொகை கீழ்க்கண்டவாறு இருந்தது.

வெலிவிற்றவின் சாதிகள் 1979

சாதிப் பெயர்	நெல்உற்பத்தியில் பெறும் பங்கு	குடும்பங்கள்	%	மக்கள் தொகை	%
பட்டி	நிலஉடமையாளர்/ சிற்றுடமை விவசாயி	14	7.0	826.7	
நவண்டன/ கல்லாது	சிற்றுடமை விவசாயி	3	1.5	22	1.8
ஹேன (வண்ணார்)	சிற்றுடமை விவசாயி	18	9.0	94	7.7
நக்கடி/பெறவ (மேளமடிப்போர் (நடனம் ஆடுவோர்)	குத்தகைக்குடி	161	80.5	1009	82.1
பிறசாதியினர்		4	2.0	21	1.7
மொத்தம் 100.0		200	100.0	1228	

இக் கிராமத்தின் உற்பத்தி முறை பற்றியும் உறவுகள் பற்றியும் சில்வா கூறியிருப்பனவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு சுருக்கமாக விளக்குவோம்.

கண்டிய அரசர்கள் காலத்தில் வெலிவிற்ற 'கபடாகம்' கிராமமாக இருந்தது. 1832ல் மானிய சேவை ஒழிக்கப்-

இலங்கையின் கிராமம் ஒன்றைக் களனாக கொண்டு செய்யப்பட்ட இந்த ஆய்வு மார்க்சியமும் - நவமார்க்சியமும் உற்பத்தி முறைதொடர்பாக எழுப்பிய கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைகளின் பின்னணியில் அந்த நோக்குமுறைகள் பற்றிய தெளிவுள்ள ஒருவரால் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பட்டது. அது அரை குறை நிலமானிய (Semi-Feudal) அமைப்பாகவே தொடர்ந்து இருந்துவந்தது. மானியக் கடமைகள் இல்லாத கொவிகம சாதியினரைப் பெரும்பான்மையிராகக் கொண்ட கிராமங்களில் இருந்து வெலிவிற்ற வித்தியாசமான கட்டமைப்பைக் கொண்டது. இங்கு பெரவ, ஹேன சாதியினர் தான் பெரும்பான்மையினர். இவர்களோடு நவண்டன, பட்டி என்ற இரு சாதியினரும் உள்ளனர். பெரவ, ஹேன, நவண்டன என்ற மூன்று சாதிகளும் கண்டிய சமூக அமைப்பில் சேவைச்சாதிகள். 'பட்டி' என்போர் கொவிகம சாதியின் உபசாதியாகும். 'ரதல' என்றும் வகுப்பினரே கொவிகமவின் மேல்சாதிப் பிரிவினர். 'பட்டி' பிரிவினர் வெலிவிற்றவில் கிராமவிதானை, வேல்விதானை போன்ற பதவிகளை வகித்தனர். ஏனைய மூன்று சாதியினரும் 'பட்டி'களுக்கு கீழ்ப்பட்டோராவர். நவண்டன. (தச்சர்) ஹேன (வண்ணர்) மக்கள் தொகையில் 10% ஆக உள்ளனர். இவர்கள் பெரவ (மேளம் அடிப்போர்) சாதியினர் போன்று 'பட்டி'களின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவர்களன்று. ஓரளவு சுதந்திரமானவர்கள். பெரவசாதியினர் இருவகையில் கட்டுப்பட்டவர்கள் i. மேளம் அடித்தல், நாட்டியம் ஆடுதல் போன்ற சேவைகள் வழங்குதல் ii. விவசாய உற்பத்தி மூலம் உபரி உற்பத்தியை உருவாக்குதல். வெலிவிற்றவின் எல்லைக்குள் பெரும் எண்ணிக்கையில் இவர்கள் வதிவதும், சாதிக் கட்டமைப்பில் இவர்களது நிலையும் (Position) இவர்களைக் கட்டுப்பட்ட சேவைச் சாதியாக ஆக்கியுள்ளது. மார்க்சிய நோக்கின்படி பெரவ பொருளாதாரம் சாராத பல-

வந்தம் (Extra Economic Compulsion) மூலம் சுரண்டப்படுகின்றனர். சட்டம், அரசியல், வழமை ஆகியவற்றின் அழுத்தம் என இது பொருள்படும். முதலாளித்துவம் தொழிலாளியை பொருளாதார பலவந்தம் மூலமே சுரண்டுகிறது. வெலிவிற்றவில் சுரண்டல் பொருளாதாரம் சாராப் பலவந்தம் மூலம் நிகழ்ந்தது.

வெலிவிற்ற கிராமத்தை தனித்த அலகாகக் கொள்ளவும் முடியாது. ஏனெனில் இக் கிராமத்தின் பெரவ சாதியினர் கிராமத்திற்கு வெளியே உள்ளவருக்கும் சேவை செய்கின்றனர். கிராமத்தின் எல்லைக்குள் 'பட்டி' சாதியினர் மேல் நிலையினர் ஆயினும் வெலிவிற்றவிற்கு வெளியே உள்ள 'ரதல' கண்டிய தேசத்தின் உயர்குடிகளாவர். வெலிவிற்ற கபடாகம் கிராமம் ஆதலால் 1815ற்கு முன்னர் அரசனின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. இக் கிராமத்திற்குள் 'ரதல' பிரபுக்கள் இருக்கவில்லை. அவர்களின் கட்டுப்பாடும் இருக்கவில்லை. 1815ல் கண்டிய அரசின் வீழ்ச்சியின் பின் பிரிட்டிஷார் ஆட்சியின் போது 'ரதல'வின் ஆதிக்கம் வெலிவிற்ற போன்ற கிராமங்களிலும் படரத் தொடங்கியதும். இந்த விடயத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு நாம் வரலாற்றைப் பற்றிச் சிறிது அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கண்டிய நிலமானியம் (1500-1815)

கண்டிய இராச்சியத்தில் நிலம் முழுமையாக அரசனிற்கும் சொந்தமாக இருந்தது. இது வெறும் கொள்கை அளவிலான ஒரு கருத்தே. நடைமுறையில் அரசின் அதிகாரிகளிடையேயும். பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த குடிமக்களிடமும் நிலம் பகிரப்பட்டிருந்தது. கண்டியின் சிங்கள சமூகம் பல்வேறு படித்தரங்களில் உள்ள சாதிகளைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. சைத்திரிய வம்சத்தவனாகிய நாயக்கர்குல மன்னன் சாதிக்கட்டமைப்புக்கு வெளியியே உயர்நிலையில் வைக்கப்பட்டான். கொய்கம்சாதியின் 'ரதல' உபபிரிவினர் சாதியில் உயர்ந்தவர்களாயும் நில உடமைப் பிரபுக்களாயும் விளங்கினர். விவசாயக் குடியான்கள் இருவகையினராக இருந்தனர். சேவைக்கடமைகளை அரசனிற்கும் பிறருக்கும் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடுடைய சேவைச்சாதிகளைச் சேர்ந்த விவசாயக்குடியான்கள் (Peasants) ஒரு வகையினர். சேவைக் கடமைகளைச் செய்யும் கடப்பாடு இல்லாத கொய்கமசாதி விவசாயக் குடியான்கள் இன்னொரு வகையினர். இவர்களை சுதந்திரக் குடியான்கள் (Free Peasants) எனலாம். கொய்கமசாதி விவசாயிகள் வாழ்ந்த கிராமங்களில் இருந்து சேவைச் சாதியினர் வாழ்ந்த கிராமங்கள் வேறுபட்டனவாய் இருந்தன. சேவைச் சாதிக்-

கண்டிய இராச்சியத்தில் நிலம் முழுமையாக அரசனிற்கும் சொந்தமாக இருந்தது. இது வெறும் கொள்கை அளவிலான ஒரு கருத்தே. நடைமுறையில் அரசின் அதிகாரிகளிடையேயும். பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த குடிமக்களிடமும் நிலம் பகிரப்பட்டிருந்தது.

கிராமங்கள் பின்வரும் நான்கு வகையினவாக இருந்தன.

- கபடாகம் - அரசனிற்குரிய காணிகளைக் கொண்ட கிராமங்கள்
- நிந்தகம் - அரச அதிகாரிகளான பிரபுக்களின் காணிகளைக் கொண்டவை
- விகாரகம் - பௌத்த விகாரைகளுக்குரிய காணிகளைக் கொண்டவை
- தேவாலகம் - விஷ்ணு, கத்தரகம் தெய்யோ முதலிய கடவுள்களின் கோவில்களுக்கு சொந்தமான காணிகளைக் கொண்டவை.

கொய்கம விவசாயக் குடியான்களை பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட கிராமங்களில் இருந்து மேற்குறித்த நான்கு வகைக் கிராமங்களும் சில அடிப்படை இயல்புகளில் வேறுபட்டவை. கொய்கம கிராமவாசிகள் பொதுவான வரிகளைச் செலுத்தினர். அவர்களுக்கு மானிய சேவைகளை வழங்கும் கடப்பாடு இருக்கவில்லை. சேவைச் சாதிகள் வாழ்ந்த கிராமங்கள் நில உடமையாளர்களான பிரபுக்களின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்தன. இதனால் நிலமானிய அமைப்பின் சுரண்டல் முறை இக்கிராமங்களில் வெளிப்படையாக இருந்தது. சாதி முறைமையும் நிலமானிய உபரி உழைப்புச் சுரண்டலும் ஒன்றோடு ஒன்று பிணைப்புற்று இருந்தன.

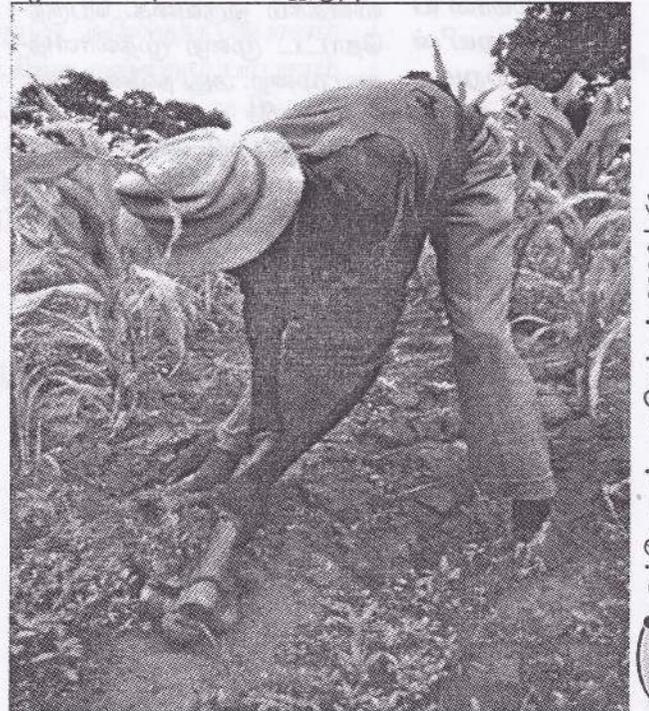
வெலிவிற்ற கபடாகம் கிராமமாக இருந்து வந்ததை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். சேவைச் சாதிக்கிராமம் ஒன்றில் காணிகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் முறை ஒழுங்கை வெலிவிற்றவில் காணலாம். நிலங்கள் 'முத்தெட்டு' 'பங்கு' 'நிலப்பங்கு' என்று மூன்று பிரிவாக இருந்தன.

- 'முத்தெட்டு' - ரதல பிரபுக்களின் காணிகள் முத்தெட்டு எனப்படும்.
- பங்கு - உயர் சாதியினரின் காணிகள். 'பங்கு' என்ற சொல் தமிழில் உள்ள அதே பொருளில் சிங்களத்திலும் உபயோகிக்கப்படுகிறது.
- நிலப்பங்கு - 'நிலப் பங்கு' என்றால் சேவைப் பங்கு என்பது பொருள். சேவைச் சாதிகளின் காணிகளை குறிப்பிடும் சொல் இது.

உற்பத்திச் சாதனமான நிலத்தின் பங்கீடு கபடாகம் கிராமங்களில் அமைந்திருந்த முறையைக் கொண்டு உற்பத்தி உறவுகள் அமைந்தன.

'முத்தெட்டு' நிலங்களின் உற்பத்தியை பிரபுக்களின் வீட்டிற்கு சேர்ப்பிக்கும் கடப்பாடு கிராமத்தவர்களுக்கு இருந்தது. உயர்சாதி கொவிம சாதியினர் தம் நிலங்களை பரம்பரை பரம்பரையாக உரிமை கொண்டிருந்தனர். இவை 'பரவணி' நிலம் என அழைக்கப்பட்டது. 'நில பங்கு' பரம்பரையாக உரிமை கொள்ளப்படவில்லை. அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்கான தற்காலிக உரிமை மட்டும் இருந்தது. இது 'மாறுவென' (Maruvena) உரிமை எனப்பட்டது. சாதிச் சேவைகளைச் செய்யும் வரை அக்காணிகளைப் பயிரிடும் உரிமையை அனுபவிக்கலாம். சேவைச்சாதிகள் தாம் பயிர்செய்த காணிக்கான முழு உரிமையையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அது அவர்களைப் பொருளாதார நிலையிலும் சமூக நிலையிலும் அடிமை நிலையில் வைத்திருப்பதற்கு உதவியது.

காலனித்துவத்திற்கு முந்திய கால கண்டிய சமூகத்தின் நிலமானியம் சாதி அந்தஸ்தில் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் இருந்த

குடியான்களுக்கு இருவகையான பாதுகாப்புக்களையும் கொண்டிருந்தது. முதலாவதாக நில பங்கு காணிகளை உயர்சாதியினர் அபகரிப்பதோ தமது உடமையாக மாற்றுவதோ இயலாததாக இருந்தது. அடுத்ததாகச் சேவைச் சாதிகளின் சேவைக் கடமைகளை பெற்றுக் கொள்வதன் மூலமே உயர்சாதியினர் தம் வாழ்க்கையைக் கொண்டிருக்க முடிந்தது. இதுவும் அவர்களின் சீவியத்திற்கான ஒரு பாதுகாப்பே, கண்டியில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் கீழ் இந்தப் பாதுகாப்புக்கள் அகற்றப்படும் நிலை ஏற்பட்டது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலம் (1815-1948)

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் இருவகையான கருத்துக்களை முன்வைத்தன. (1) இரட்டைப் பொருளியல் (Dual Economy) என்னும் கருத்தின் படியான விளக்கம் ஒருவகை. பெருந்தோட்ட முறை முதலாளித்துவ முறை. அது நவீன துறை, மரபு வழிச் சமூகத்தை பெரிதாக தாக்கத்திற்கு உட்படுத்தவில்லை. என இரட்டைப் பொருளியல் விளக்கம் அமைந்தது. (2) உலக முதலாளித்துவத்தின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இலங்கை மாற்றப்பட்டது. முழுப்பொருளாதாரத்தையும் உலக முதலாளித்துவம் என்ற முறைமையின் பகுதியாகப் பார்க்க வேண்டும் என இன்னொரு சாரார் கூறினர். வெலிவிற்ற கள ஆய்வில் கிடைத்த தரவுகளைக் கொண்டு பார்க்கும் போது கிராமத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பில் பலமாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதைக் காண

முடிகிறது. அத்தோடு சமூகக் கட்டமைப்பின் சில அம்சங்களின் தொடர்ச்சியையும் நிலைபேற்றையும் கூட அவதானிக்கலாம்.

கண்டிய நிலமானிய முறையின் நிலைபேற்றுக்கு உதவிய விடயங்களில் ஒன்றாக அமைந்தது பிரித்தானியர் உள்ளூர் மட்டத்தில் செயற்படுத்திய நிர்வாக முறையாகும். கிராமம் (ஹம), வாசம, கோறள, ரட்ட என நான்கு நிர்வாகப் பிரிவுகள் கண்டியில் இருந்தன. இந்த நிர்வாகப் பிரிவுகள் யாவும் கண்டியின் அரசனின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தன. பிரித்தானியர் செய்த மாற்றம் அரசனின் இடத்தில் பிரித்தானிய அதிகாரியான அரசாங்க அதிபரை பதவிக்கு செய்தது மட்டுமே ஆகும். பிரித்தானிய சிவில் சேவை அதிகாரி அரசனின் இடத்தை பிடித்துக் கொண்டான். நிலமானிய நிர்வாக முறை மாற்றம் எதுவும் இன்றித் தொடர்ந்தது. இதனை கீழே உள்ள அட்டவணை விளக்குகிறது.

பிரித்தானிய ஆட்சியில் கிராம நிர்வாகம்

பதவி	நிர்வாகப் பிரிவு
அரசாங்க அதிபர் (பிரித்தானிய உத்தியோகத்தர்)	கண்டி மாகாணம்
↓	
ரட்டே மஹத்தயா	ரட்ட
↓	
கோறள மஹத்தயா	கோறளை
↓	
←→ ஆராய்ச்சி மஹத்தயா	வாசம
ஆராய்ச்சியின் கீழ் உள்ள பதவி ஆராய்ச்சி/ கிராமத்தலைமைக் காரன்	நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பான 'வேல்விதான்'

கண்டி மாகாணத்தில் எட்டு 'ரட்ட' இருந்தன. ஒவ்வொரு 'ரட்ட' விற்கும் ரட்டே மஹத்தயா ஒருவர் உயர்மட்ட அதிகாரியாக இருந்தார். வெலிவிற்ற பாதஹைவஹட்ட என்ற ரட்டவின் கீழ் அமைந்த கிராமம் ஆகும். வெலிவிற்றவும் அதன் அருகே இருக்கும் சில கிராமங்களும் 'வாசம்' என்ற நிர்வாகப் பிரிவின் 'ஆராய்ச்சி' ஒருவரின் பரிபாலனத்தின் கீழ் இருந்தன. 'வெலிவிற்றவில் கிராம ஆராய்ச்சி' ஒருவர் இருந்தார். இதனை விட நிர்வாக வேலைகளைக் கவனிக்க 'வேல்விதான்' ஒருவரும் இருந்தார். கண்டிய நிலமானிய நிர்வாக முறையை ரட்டே மஹத்தயாக்கள் மூலம் பிரித்தானியர் நிலை பெற வைத்தனர். 'ரட்டே மஹத்தயா' பதவி பரம்பரை

கண்டிய நிலமானிய முறையின் நிலைபேற்றுக்கு உதவிய விடயங்களில் ஒன்றாக அமைந்தது பிரித்தானியர் உள்ளூர் மட்டத்தில் செயற்படுத்திய நிர்வாக முறையாகும். கிராமம் (ஹம), வாசம, கோறள, ரட்ட என நான்கு நிர்வாகப் பிரிவுகள் கண்டியில் இருந்தன.

யாக வழங்கப்பட்ட பதவி. ரட்டே மஹத்தயா பதவிக்கு போட்டியிடுவோர் எண்ணிக்கை பிரித்தானியர் ஆட்சியில் அதிகரித்த போதும் அது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு நவீன சேவை முறைக்குள் அமையாத பதவியாகவே இருந்தது. கோறள மஹத்தயா, ஆராய்ச்சி மஹத்தயா ஆகிய பதவிகளும் இத்தகையனவே. இப்பதவிகளை இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை கண்டிய நிலமானிய நிர்வாக முறை நீடித்தது. குறிப்பாக ரட்டே மஹத்தயா பதவி 'கொவிஹம்' வின் ரதல பிரிவினருக்கு உரியதாக இருந்தது. கொவிகமவின் உபசாதியான 'பட்டி' பிரிவை சேர்ந்த ஒருவர் வெலிவிற்ற கிராமம் அமைந்திருந்த பகுதியின் 'ரட்டே மஹத்தயா' நியமனத்தை ஒரு தடவை பெற்றார். இது விதிவிலக்கான விடயமே ஆகும். 'வெலிவிற்ற' சாதி அந்தஸ்தில் கீழ் நிலை கிராமம். இக்கிராமத்தின் உதவி ஆராய்ச்சி வேல்விதான் ஆகிய இரு பதவிகளுக்கும் கொவிகம அல்லாதவர்களும் நியமிக்கப்படலாம். அவ்வாறு நியமிக்கப்படுபவர் கொவிகம உயர்சாதி ஆராய்ச்சியின் உதவியாளராக இருப்பார். இப்பதவிகளுக்கு கொவிகம நியமிக்கப்பட்டால் அவரை 'ஆராய்ச்சி' என்றே அழைப்பார். கொவிகம அல்லாதவர் பதவி வகிக்கும் போது பதவிப் பெயர் 'தூறய' (Duraya) எனப்படும். 'வேல்விதான்' என்ற பெயர் 'வேல்தூறய' என மாற்றமுறும்.

புதிய உயர்வகுப்பின் தோற்றம்

பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது கண்டியில் புதிய உயர்வகுப்பு ஒன்று தோற்றம் பெற்றது. வெலிவிற்றவிலும் அதனை அண்டிய கிராமங்களிலும் இப்புதிய உயர் வகுப்பு உருவாக்கம் பெற்றதையும் காணலாம். நில உடமையை பலப்படுத்துவதன் மூலமும் ரட்டே மஹத்தயா முதல் கிராம ஆராய்ச்சி வரையிலான நிர்வாகப்பதவிகளைக் கைப்பற்றுவதன் மூலமும் இந்த உயர்வர்க்கம் மேல்நிலைக்கு வரத்தொடங்கியது. இவர்கள் கொவிகம சாதியின் 'ரதல' பிரிவைச் சேர்ந்த உயர் பிரிவினராவர். வெலிவிற்ற போன்ற இடங்களின் 'பட்டி' பிரிவினரும் உயர்சாதி ரதலவுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். நிர்வாகப் பதவிகளை பிடித்துக் கொண்ட இவர்கள் காணிகளையும் தம் உடமையாக்கினர். நிலமானியப் பிரபுக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கினர். திருமண உறவுகள் மூலம் ஒரே வகுப்பினர் என்ற உறவு முறையைத் தமக்குள் உருவாக்கிக் கொண்டனர். இவர்களுக்கிடையே பதவிகளுக்கான போட்டியும் சச்சரவுகளும் இருந்த போதும் ஒற்றுமையும் நிலவியது. வறியவர்களான கொய்கம சாதி மக்களுடன் தமக்கு இருந்து வந்த உறவுகளை

விலக்கிக் கொண்டு தம் உயர்ச்சியை நிலைநாட்டினர்.

காலி மாத்தறை போன்ற தென்பகுதிகளிலும் நிலஉடமை, நிர்வாகப் பதவி என்பவற்றின் மூலம் தம் சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொண்ட குடும்பங்கள் திருமண உறவுகள் மூலம் தம்மை ஒரு உயர் குழுவாக உருவாக்கி குடும்ப வலையமைப்பை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுப் போக்கு இடம் பெற்றது. இந்த உயர் குடும்ப வலையமைப்பு பெலன்டிய (Pelantiya) என்று அழைக்கப்பட்டது. 'நிலமானிய கருத்தியல் படி உருவாகும் அந்தஸ்துக்குழு (Status group formed on the Basis of a traditional feudal ideology) என்று 'பெலன்டிய' பற்றிய விளக்கத்தை கணநாத் ஒபயசேகர தந்துள்ளார். கண்டியில் உருவாக்கம் பெற்ற புதிய நிலப்பிரபு வர்க்கத்தை தென்பகுதியின் 'பெலன்டிய'வுடன் ஒப்பிட்டுத் திணைக்கொள்ளலாம்.

இவர்கள் நிலமானிய உயர் வகுப்புக்குள் புதிதாக வந்து சேர்ந்தவர்கள். தமக்கு வரலாற்று ரீதியாக பிரபுத்துவத் தொடர்பு இருந்துள்ளது என்ற

இவர்கள் முயற்சித்தனர். 'தெலும் கொட' என்னும் கண்டிய கிராமத்தில் இப்புதிய வகுப்பு உதயம் பெற்றதை நியுடன் குணசிங்க ஆராய்ந்துள்ளார். (1975) வெலிவிற்றவிலும் இப்புதிய வகுப்பு தோற்றம் பெறுவதைக் காணலாம். கணநாத் ஒபயசேகர கூறியிருப்பது போல் இந்த வகுப்பு நிலமானியக் கருத்தியல் தொடர்ந்து நிலைபெறுவதற்கு உதவியது. அத்தோடு நிலப்பிரபுத்துவ, நிலமானிய உற்பத்தி உறவுகளை தொடர்ச்சி செய்வதற்கும் இவ்வகுப்பு உதவியது. கண்டியில் உருவாக்கம் பெற்ற புதிய நிலப்பிரபு வர்க்கத்தின் பின்னணியைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

01. பிரித்தானியர் ஆட்சிக்கு முன்னர் இருந்த ரட்டே மஹத்தயா, கோரளை மஹத்தயா, ஆராய்ச்சி மஹத்தயா ஆகிய பதவிகள் இவ்வகுப்பினரின் எழுச்சிக்குத் தளம் அமைத்துக் கொடுத்தன. பெரும்பான்மையான கிராமவாசிகள் சாதி அந்தஸ்தில் குறைந்தவர்களாக இருந்தனர். இப்பின்னணியில் உயர்சாதியைச் சேர்ந்த சிறுகுழு ஒன்று நிர்வாக அதிகாரப் பதவிகளைக் கைப்பற்றியதால் சாதியத்தின் பிடி இறுக்கம் பெற்றது.

02. கண்டியில் முடியாட்சி ஒழிக்கப்பட்டதும், அரசனின் உடமையாக இருந்த 'முத்தெட்டு' நிலங்கள் அரசாங்கத்தால் உள்ளூர்வர்களுக்கு விற்கப்பட்டது. கண்டியில் முதல் தடவையாக நிலம் சந்தையில் விற்கப்படக்கூடிய சொத்து ஆகியது. நிலங்களை விலைக்குக் கொள்வனவு செய்வதில் இப்-

புதிய வகுப்பு ஈடுபட்டது. முத்தெட்டு நிலங்களை கொள்வனவு செய்து நில உடமையாளர்களாக இவர்கள் தோற்றம் பெற்றனர். அடுத்த முக்கிய நிகழ்வு 1832ல் இராஜகாரிய முறை ஒழிக்கப்பட்டதாகும். இராஜகாரிய முறையின் ஒழிப்பின் காரணமாக சேவைச் சாதியினரின் 'நிலப்பங்குவ' எனப்படும் பயிரிடும் உரிமை உடைய காணிகள் கைமாறத் தொடங்கின. கண்டிய நிலமானியம் தாழ்ந்த சாதிகளுக்கு வழங்கியிருந்த இந்தக் காப்புரிமை பிரித்தானியர் ஆட்சியில் தளர்ச்சி பெற்றதும் நிர்வாக அதிகாரப் பதவிகளை பிடித்துக் கொண்ட 'ரதல்' 'பட்டி' உயர் சாதியினர் காணிகளையும் கொள்வனவு செய்து தம் அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்தினர். 1840ம் ஆண்டில் பிரித்தானியர் தானிய வரியினை அறிமுகப்படுத்தினர். 'நிலப்பங்குவ' காணிகளைப் பயிரிட்ட சேவைசாதியினர் தானிய வரியில் இருந்து தப்பிக் கொண்டு சுதந்திரமான குடியான்களாக மாறுவதற்கு காணிகளை நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு விற்பதை வழியாகக் கருதினர். இவ்விதமாக புதிய பிரபுக்கள் நில உடமையாளர்களாக மாறினர். ஒதுக்குப் புறத்தில் இருந்த 'வெலிவிற்ற' வின் காணிகளை உள்ளூர் அதிகாரிகள் (ரட்டே மஹத்தயா, கோரளை ஆராய்ச்சி முதலியோர்) விலைக்குப் பெற்றனர். அக்காலத்தில் கண்டியின் பிறபகுதிகளில் கரைநாட்டு முதலாளிகள் வகுப்பும் காணி வாங்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தது. ஆனால் வெலிவிற்றவில் இவர்கள் நுழையவில்லை.

03. வெலிவிற்றவின் சனத்தொகையின் பெரும்பான்மையினர் பெரவ/நகடி (மேளம் அடிப்போர்) என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். 1832ல் இராஜகாரியம் ஒழிக்கப்பட்டது பற்றியும் குறிப்பிட்டோம். பெரவ/நகடி சாதியினர் நிலமானியத்தின் பிடியில் இருந்து விலகிக்கொள்ள முடியவில்லை. நிலமானியத்தின் பிடி இறுகிறது. ரட்டே மஹத்தயா முதல் ஆராய்ச்சி வரையான பதவிகளும், காணிகளின் உடமையும் புதியவர்க்கத்தின் அதிகாரத்தைப் பெருக்கியது. உபரி உழைப்பின் சுரண்டல் நிலமானிய உறவுகள் மூலம் தொடர்ந்தது. சாதீய முறை நிலமானியத்தின் பொருளியல் சாரா அதிகாரத் (Extra Economic Power)திற்கு வலுச்சேர்த்தது. நிலமானியச் சுரண்டல் சாராம்சத்தில் பொருளியல் சாரா அதிகாரத்தின் மூலம் பெறப்படுவதே ஆகும். நில உடமையாளர்களின் வீடுகளில் (வளவுவு) சேவைக் கடமைகளைச் செய்தல், பிரபுக்களின் காணிகளைக் குத்தகை முறையில்

ரட்டே
மஹத்தயா முதல்
ஆராய்ச்சி
வரையான
பதவிகளும்,
காணிகளின்
உடமையும்
புதியவர்க்கத்தின்
அதிகாரத்தைப்
பெருக்கியது.
உபரி
உழைப்பின்
சுரண்டல்
நிலமானிய
உறவுகள் மூலம்
தொடர்ந்தது.

பயிரிட்டு உடமையாளருக்கு குத்தகையை பண்டங்களாகவும் சேவைகளாகவும் வழங்குதல் ஆகிய வழிகளில் 'பெரவ' சாதியினர் நிலமானியத்தில் பிணைப்புண்டனர்.

04. 'ஆராய்ச்சி' 'கோறளை' 'வேல்விதான' போன்ற உள்ளூர் பதவிகளை விட இன்னொரு வாய்ப்பும் கண்டியின் நிலஉடமை உயர்சாதியினருக்கு கிடைத்தது. 1920க்கு பிற்பட்ட காலத்தில் நில உடமையாளர்களின் பிள்ளைகள் ஆங்கிலப்பாடசாலைகளின் விடுதிகளில் தங்கி ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்கத் தொடங்கினர். ஆங்கிலக்கல்வி அவர்களுக்கு புதிய வாய்ப்புக்களைத் திறந்துவிட்டது. பிரித்தானியர் உருவாக்கிய நிர்வாக முறையின் பதவிகளில் கண்டியின் உயர்குடும்பங்களின் பிள்ளைகள் அமர்ந்து கொண்டனர். அரசாங்க எழுதுவினைஞர்கள், ஆசிரியர்கள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், சிவில்சேவை அதிகாரிகள் ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாக உருவாகினர். கிராம மட்டத்தில் நில உடமையாளரின் ஆதிக்கத்திற்கு வலுச்சேர்க்கும் இன்னொரு அம்சமாக இது அமைந்தது. அரசாங்க உத்தியோகமும், மருத்துவர் பொறியியலாளர் போன்ற உயர் பதவிகளும் நில உடமையாளர் வகுப்பின் பொருளியல் சாரா அதிகாரமும் அதன் வழியான நிலமானிய சுரண்டலும் வலுப்பெற உதவின.

நிலமானியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவத்தை நோக்கிய அரசியல் மாற்றங்களும் பொருளாதார மாற்றங்களும்

1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் 'வெலிவிறற்' வில் நிகழ்ந்த சமூக பொருளாதார அரசியல் மாற்றங்களை மேலே கூறிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் தான் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். வெலிவிறற் அரைகுறை நிலமானிய (Sem Feudal) உறவுகளைக் கொண்டிருந்தது. தாழ்ந்த சாதியினர் பெரும்பான்மையினராக இருந்த இந்தக் கிராமம் பிரபுக் குலத்தவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. சாதிப்படித்தர ஒழுங்கமைப்பு உற்பத்தி முறையைத் தீர்மானித்தது. பிரபுக் குலத்தவர்கள் அரசாங்க, உத்தியோகங்களையும் தமதாக்கியதன் மூலம் தமது அதிகாரத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். கண்டியில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் வெலிவிறற் போன்ற கிராமங்களின் சமூக மாற்றத்தைத் துரிதப்படுத்தின. அரசியல் மாற்றம் தான் முதலாவது பாதிப்பு. அதனைத் தொடர்ந்து பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

பெரவ/நகடி குடும்பங்களைச் சேர்ந்தோரும் உதவி ஆராய்ச்சி (கிராமத்தலைமையாளர்) உதவி வேல்விதான போன்ற பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டனர் என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். இதே போன்று கண்டி தலதா மாளிகையின் பிரதான மேளகாரன் என்ற பதவியும் இச்சாதியினருக்கு கிடைத்தது. நிர்வாகப் பதவிகளுக்கான போட்டியில் பெரவ/நகடி சாதியினரும் இணைந்து கொண்டனர். இதனால் ஊரில் பதவிப் போட்டி காரணமாக பிரிவினைகள் தோன்றின. கோறளை ஆராய்ச்சி, ஆராய்ச்சி என்ற பதவிகளுக்கும் ரட்டே மஹத்தயா பதவிக்கும் உயர்சாதி ரதல/பட்டி குடும்பங்களிடையே போட்டி இருந்தது. பெரவ/நகடி சாதியின் ஒரு பிரிவினர் ரதல/பட்டி சாதிக்கும் குடும்பங்கள் சிலவற்றுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இன்னொரு எதிராளிக்குழு இவர்களுக்குப் போட்டியாக பிறிதொரு உயர்சாதிக் குழுவுடன் இணைந்து கொண்டது. இவ்விதமாக ஆரம்ப கட்டத்தில் அரசியல், பதவிகளுக்கான போட்டியின் அடிப்படையில் அமைந்தது. உயர்சாதியினருக்கு அரசாங்க பதவிகள் கிடைக்கத் தொடங்கியதும் ஆராய்ச்சி, கோறளை போன்ற பதவிகளுக்கான போட்டி தணிந்து கொண்டு வந்தது. பொதுவாக 1945க்கு முற்பட்ட கட்டத்தின் அரசியல் அதிகாரம் உயர்சாதிக் குடும்பங்களின் கையிலேயே இருந்தது.

வெலிவிறற்வின் மேல்சாதியினருக்குப் போட்டியாக 'மம்பர' என்பவர் அரசியலில் பிரவேசித்தார். இவர் பெரவ/நகடி சாதி மக்களை ஒன்று திரட்டினார். 1936ம் ஆண்டில் கிராமசபையின் உறுப்பினராக 'மம்பர' தெரிவு செய்யப்

தாழ்ந்த சாதியினர் பெரும்பான்மையினராக இருந்த இந்தக் கிராமம் பிரபுக் குலத்தவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. சாதிப்படித்தர ஒழுங்கமைப்பு உற்பத்தி முறையைத் தீர்மானித்தது.

பட்டார். இத்துடன் அவரது அரசியல் பிரவேசம் ஆரம்பித்தது. கிராமச்சபையின் உறுப்பினர் (Member) ஆனதால் 'மம்பர' என்ற பெயர் அவருக்கு கிடைத்தது. உயர் சாதியினர் 'மம்பர'வின் எழுச்சியை கண்டு அச்சம் கொண்டனர். பெரவ/நகடி சாதியினரிடையே பிளவை உண்டாக்கி மம்பரவைக் கட்டுப்படுத்தப் பார்த்தனர். ஆனால் மம்பர தம்சாதியினரின் ஆதரவைப் பெற்று செல்வாக்குள்ள அரசியல்வாதியானார்.

வெலிவிற்றவில் மம்பரவின் எழுச்சி தனிமைப்படுத்திப் பார்க்கக் கூடிய ஒரு விடயம் அல்ல. கண்டி மாவட்டத்தில் ஜோர்ஜ் ஈ.டி.சில்வா (1879-1951) என்ற அரசியல்வாதியின் எழுச்சியுடன் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு விடயம் இது. யோஜ் ஈ.டி.சில்வா 1927-1948 காலத்தில் சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்தவர். ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் (UNP) உறுப்பினரான சில்வா மந்திரியாகவும் பதவி வகித்தவர். இறுக்கமான சாதிக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட கண்டியின் சமூகப் பின்னணியில் சாதி அந்தஸ்தில் தாழ்ந்தவரான ஜோர்ஜ்

ஈ.டி.சில்வாவின் உயர்ச்சி ஒரு முக்கிய அரசியல் மாற்றமே ஆகும். உள்ளூர் மட்ட அரசியலில் வெலிவிற்ற போன்ற கிராமங்களும் இணைக்கப்பட்டன. 'மம்பர' இந்த மாற்றத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். அரசியலில் வர்க்கத்திற்கு பதிலாக சாதி முக்கியம் பெறுவதை 'மம்பர' வின் எழுச்சியில் காணலாம். சாதி உணர்வையும் சாதி அடையாளங்களையும் அரசியலில் உபயோகிப்பதற்கு மம்பர போன்றோர் வழிவகுத்தனர். இருந்த போதும் இதனை வெறுமனே சாதி அரசியல் (Caste Politics) என்று மேலோட்டமாக பார்க்கவும் முடியாது. கண்டிச் சமூகத்தின் கட்டமைப்பில் சாதியின் அமைப்பியல் நிலை கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவ்விதம் நோக்கும் போது 'மம்பர' நிலமானிய எதிர்ப்பு என்னும் முற்போக்குப் பாத்திரத்தை வகித்தார் என்றே கூறலாம். பெரவ/நகடி சாதியினரான 'மம்பர' கண்டிய நடனத்திலும் வல்லவராக இருந்தார். தமது சாதியினரின் கலையை வளர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை வெலிவிற்ற சனசமூக நிலையத்தின் மூலம் மேற்கொண்டார். அக்காலத்தில் உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்த எஸ்.டபிள்யூ ஆர்.டி.பண்டார நாயக்காவின் உதவியையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

1956ம் ஆண்டில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி மக்கள் முன்னணி (MEP) யுடன் சேர்ந்து அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய போது மம்பர அக்கட்சியின் ஆதரவாளரானார். முன்னர் ஜோர்ஜ் ஈ.டி.சில்வாவின் வாக்கு வங்கியாக இருந்த வெலிவிற்ற பிரதேச மக்களும் தமது ஆதரவை சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்கு வழங்கினர். முன்னர் ஜோர்ஜ் ஈ.டி.சில்வாவின் வாக்கு வங்கியாக இருந்த வெலிவிற்ற சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு ஆதரவு வழங்கியது.

1958 ஆண்டின் நெற்காணிச்சட்டம் வெலிவிற்றவின் அரை நிலமானிய உற்பத்தி உறவுகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய முக்கியமான சட்டமாகும். குத்தகையின் அளவை மட்டுப்படுத்தவும், குத்தகை விவசாயிகளின் பயிர்ச் செய்கை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் இச்சட்டம் உதவியது.

வெலிவிற்றவின் உயர் சாதிக்குடும்பங்கள் சமூக மாற்றத்திற்குத் தடையான சக்திகளாக இருந்தன. அரை நிலமானிய உறவுகளின் நீடிப்பை அவை ஆதரித்தன. புதிதாக எழுச்சி பெற்ற அரசியல் சக்திகளிற்கு மம்பர தலைமைத்துவத்தை வழங்கினார். நெற்காணிக் குத்தகைச் சீர்திருத்தம் போன்ற அரசியல் நடவடிக்கைகள் வெலிவிற்ற போன்ற கிராமங்களில் மாற்றங்களைப் புகுத்தின. இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மாற்றங்களும் நிலமானிய உறவுகளின் சிதைவுக்கு காரணமாயின.

வெலிவிற்ப வில் சுமார் 200 ஏக்கர் காணி உள்ளது. அங்குள்ள நெற்காணி 73 ஏக்கராகும். தாழ்நிலத்தில் உள்ள நெற்காணிகளில் நெற்பயிர் செய்யப்படும். பருவ மழை மூலம் கிடைக்கும் மழைநீர் நெற்பயிர்ச்செய்கைக்கு உதவுகிறது. அத்தோடு கிராமத்தின் ஊடாக ஓடும் அருவி நீரும் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பெறப்படுகிறது. மே முதல் ஆகஸ்ட் வரை நடைபெறும் சிறுபோகப் பயிர்ச்செய்கைக்கு போதிய நீர் கிடைப்பதில்லை. இதனால் மாரியில் மட்டும் தான் பெரும்பான்மையான நெற்காணிகள் பயிரிடப்படும். உயர்நிலக் காணிகளில் மக்கள் குடியிருப்புக்கள் உள்ளன. வீட்டு வளவுகளில் தென்னை மிளகு, தேயிலை, கோப்பி என்பன பயிரிடப்படும் உயிர்நிலத்தின் அளவு 127 ஏக்கராகும். உயர்நிலத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம் பயிர்ச்செய்கைக்கு ஏற்றதன்று. சரிவான நிலங்களில் பயிர் செய்ய முடியாது. மண்ணரிப்பும் ஒரு பிரச்சினை, வெலிவிற்பவில் விவசாய விருத்திக்கு இயற்கையான சில தடைகள் உள்ளன. காணியின் அளவைக் கூட்ட முடியாது. காலநிலை, தரையமைப்பு போன்ற காரணிகளும் பயிர்ச்செய்கையை மட்டுப்படுத்துகின்றன. நெல் உற்பத்தி விளைவு வீதம் குறைவு. நிலமானிய உற்பத்தி உறவுகள் உற்பத்தியில் புதிய முறைகள் புகுவதற்குத் தடையாக இருந்தன. 1950க்களின் தொடக்க ஆண்டுகளில் வெலிவிற்ப தேக்க முற்றதும் பின்தங்கியதுமான பொருளாதார முறையைக் கொண்டிருந்தது.

1950க்களில் வெலிவிற்பவில் சந்தைக்கான வர்த்தகப் பயிர்ச்செய்கை முதன் முதலாக அறிமுகமாயிற்று. நெற்காணிகளில் கோடை காலத்தில் மரக்கறி வகைகளைப் பயிரிடலாம் என்பதை கிராமத்தவர்கள் கண்டு பிடித்தனர். மரக்கறி காசுப்பயிராகும். கோடையில் நெற்காணியில் மரக்கறியைப் பயிரிடுவதில் சாதகமான அம்சங்கள் சில இருந்தன.

- i) போதிய நீரின்மையால் கோடையில் பயிரிடாமல் இருந்த நெற்காணிகளில் கிராமத்தவர்கள் மரக்கறிகளைப் பயிரிடத் தொடங்கினர். மரக்கறிச் செய்கைக்கு ஒப்பீட்டளவில் குறைந்தளவு நீரே தேவைப்பட்டது.
- ii) சுழற்சி முறைப்பயிர்ச்செய்கை அறிமுகமானது. கோடையில் நெற்காணியில் மரக்கறியைப் பயிரிடுவதால் நெல் உற்பத்தியின் விளைவும் அதிகரித்தது.
- iii) முன்னேறிய தொழில் நுட்பத்தை மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கை கொண்டு வந்தது. பசளை உபயோகம், கிருமி நாசினி உபயோகம்,

திருந்திய விதைகள் ஆகியன உபயோகிக்கப்பட்டன.

- iv) மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கை மூலம் செலிவிற்ப விவசாயிகள் சந்தையுடன் இணைக்கப்பட்டனர். மரக்கறிவகைகளை மொத்தமாகக் கொள்வனவு செய்யும் வியாபாரிகள் கண்டியை மையமாகக் கொண்டு செயற்பட்டனர். இவ்வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்கு முற்பணமாக பணம் கொடுத்து அறுவடையின் போது கடனை அறவிட்டுக் கொண்டனர். வர்த்தக மூலதனம் (Merchant Capital) வெலிவிற்பவில் புகுந்தது.

வெலிவிற்ப கிராமத்தின் பயிர்ச்செய்கையாளர்களில் 35.5 மரக்கறி பயிரிடுவோராக இருந்தனர். ஏனையோர் நெற்செய்கையில் மட்டும் ஈடுபட்டனர். மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்வோரில் மூன்று வகையினர் இருந்தனர்.

1. பேரளவு உற்பத்தியாளர்

ஒன்பது குடும்பங்கள் (09) பேரளவு உற்பத்தியாளர் என்ற வகையினராவர். அவர்கள் 23 ஏக்கர் நிலத்தில் மரக்கறியை உற்பத்தி செய்தனர். ஒரு குடும்பம் சராசரியாக 2.5 ஏக்கர் காணியில் பேரளவு முறையில் உற்பத்தியினைச் செய்தது. பேரளவு உற்பத்தியாளர் அனைவரும் பெரவ/நகடி சாதியினரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2. இடைத்தர உற்பத்தியாளர்:

7 குடும்பங்கள் இடைத்தர உற்பத்தியாளர்-களாவர்.

1950க்களில் வெலிவிற்பில் சந்தைக்கான வர்த்தகப் பயிர்ச்செய்கை முதன் முதலாக அறிமுகமாயிற்று. நெற்காணிகளில் கோடை காலத்தில் மரக்கறி வகைகளைப் பயிரிடலாம் என்பதை கிராமத்தவர்கள் கண்டு பிடித்தனர். மரக்கறி காசுப்பயிராகும்.

**3. மரக்கறிப் பயிர்களை
உபயிராகப் பயிரிடு-
வோர்**

45 பேர் மரக்கறிப் பயிர்-
களை உபயிராக பயிரி-
ட்டனர். வீட்டுத் தேவை-

க்கு எடுத்துக் கொண்டு மேலதிகமான
விளைபொருளை அருகில் உள்ள கடையில்
விற்பனை செய்வது இவர்கள் வழமை. கீழே
தரப்பட்டுள்ள அட்டவணை மரக்கறிப்
பயிர்ச்செய்கையாளர் பற்றிய விபரங்களைத்
தருகிறது.

வெலிவிற்பனையில் மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கை - 1979

வகை	பெரவ நகடி	% சாதி	பிறர்	%	மொத்தம்	%
1. பேரளவு உற்பத்தியாளர்	9	5.5	0	0	9	4.5
2. இடைத்தர உற்பத்தியாளர்	14	8.6	3	7.9	17	8.5
3. மரக்கறிப்பயிர்களை உபயிராக உற்பத்தி செய்வோர்	42	25.9	3	7.9	45	22.5
4. மரக்கறிப்பயிர் செய்வோர் - மொத்தம்	65	40.0	6	15.8	71	35.5
5. மரக்கறிப்பயிர் உற்பத்தி செய்யாதோர்	97	60.0	32	84.2	129	64.5
6. கூட்டுத்தொகை	162	100.0	38	100.0	200	100.0

சாதிக்கட்ட-
மைப்பின்
அடித்தளத்தில்
இருந்த மக்கள்
பிரிவினரின்
மேல்நோக்கிய
அசை-
வியக்கத்திற்கு
வர்த்தகப்
பயிர்ச்செய்கை
துணை
செய்தது.
மரக்கறிப்பயிர்ச்
செய்கையால்
வருமானம்
ஈட்டியவர்கள்
தங்கள்
வாழ்க்கைத்
தரத்தை
உயர்த்திக்
கொள்ள
முடிந்தது.

பெரவ/நகடி சாதியினரான
விவசாயிகளிடையே மரக்கறிப்
பயிர்ச் செய்கை ஏற்படுத்திய
மாற்றங்களை அட்டவணை-
யில் உள்ள புள்ளி விபரங்கள்
எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பேர-
ளவு உற்பத்தியில் ஈடுபடும்
அனைவரும் பெரவ/நகடி-
சாதியினராக இருப்பதோடு
இடைத்தர சிற்றளவு உற்பத்தி-
யாளர்களில் பெரும் பான்-
மையினர் இச்சாதியினராக-
வே இருந்தனர். சாதிக்கட்ட-
மைப்பின் அடித்தளத்தில்

இருந்த மக்கள் பிரிவினரின் மேல்நோக்கிய அசை-
வியக்கத்திற்கு வர்த்தகப் பயிர்ச்செய்கை துணை
செய்தது. மரக்கறிப்பயிர்ச் செய்கையால் வருமா-
னம் ஈட்டியவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை
உயர்த்திக் கொள்ள முடிந்தது. சிலர் ஓரளவு
காணிகளைக் கூட விலைக்குப் பெற்றுக் கொண்டு
காணி உடமையுள்ளவர்களாயினர். தம்பிள்ளை
களுக்கு கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுத்தனர்.
பெரவ/நகடி சாதியினரில் பெரும் பான்மையினர்
வறுமையில் இருந்தபோதும் சிலர் முன்னேற
முடிந்தது. இதனால் கிராமத்தில் வேறாக்கம்
(Defferentiation) நிகழ்ந்தது. தம் உறவுக்காரரை-
விடச் சிலர் வாழ்க்கைப் படிநிலையில் உயர்ந்-
தனர். 'மம்பர' இவ் விதம் உயர்ந்தவர்களுக்கு

உதாணமாக உள்ளார். கிராமிய வர்க்கநிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் வெலிவிறற்றவின் அரசியலில் வெளிப்பட்டது. பிரபு வசம்சத்தின் அதிகாரம் படிப்படியாகக் குறைந்தது.

அரசியல் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட 'மம்பர்' முன்னேற்றகரமான வேலைகள் சிலவற்றை செய்வித்தார். கிராமத்தின் நீர்ப்பாசனக்கால்வாய் சிமெந்தால் கங்கீரிட் போட்டு திருத்தப்பட்டது. போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாக கிராமத்தின் பிரதான வீதி திருத்தம் செய்யப்பட்டது. பள்ளத்தாக்கு பகுதியில் இருந்த வெலிவிறற்ற கிராமத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு சீரற்ற போக்குவரத்து ஒரு தடையாக முன்னர் இருந்தது. வீதி திருத்தப்பட்டதால் மோட்டார் போக்குவரத்து வசதி ஏற்பட்டது. உற்பத்திப் பொருட்களை கண்டிநகருக்கு எடுத்துச் செல்ல முடிந்தது.

1958ம் ஆண்டின் நெற்காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வெலிவிறற்றவில் உற்பத்தி முறையிலும் உற்பத்தி உறவுகளிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. இம்மாற்றத்தை பெரவ/நகடி சாதி விவசாயிகளின் கட்டமைப்பு நிலை (Structural) என்ன என்பதை உற்று நோக்குவதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

- i) குத்தகைப் பங்கு விவசாயிகளாக இருந்த பெரவ/நகடி சாதியினர். 1958ன் நெற்காணிச் சீர்திருத்தம் மூலம் காணிகளில் தமக்கு இருந்த உரிமைகளைப் பலப்படுத்தினர்.
- ii) குத்தகையை நெல்லாக அளந்து கொடுக்க வேண்டும் என்றிருந்த நிலைமாறி பணமாக குத்தகையைக் கொடுக்க முடிந்தது. வர்த்தகப் பயிர்ச்செய்கை மூலம் பணவருவாய் கிடைத்ததால் விவசாயிகள் பணமாகக்க கொடுப்பதை விருப்புடன் ஏற்றுக்கொண்டனர்.
- iii) காணி உடமையாளர்கள் தூர இடங்களில் தொழில் புரிவோராகவும், நேரில் காணியை பராமரிக்க முடியாதவர்களாயும் இருந்தனர். இவர்கள் தலத்தில் இல்லாத நில உடமையாளர்கள் (Absentee Land Lords) பணமாகக் குத்தகையைப் பெறுவதை காணிக்காரர்களும் விரும்பினர்.
- iv) வெலிவிறற்றவின் உயர்சாதிச் சிற்றுடமையாளர்கள் பயிர்ச் செய்கையில் நாட்டம் அற்றவர்களாய் இருந்தனர். இவர்கள் நெல்-விவசாயத்தை சேவைக்கடமையின் நிமித்தம் மேற்கொண்டவர்கள் அல்லர். நிலமானிய அமைப்பில் உற்பத்தியில் ஈடுபடாதவர்களாய் இருந்தோரிடம் முயற்சியாண்மை, ஊக்கம் என்பன இருக்கவில்லை. இவர்கள் தம் நிலங்களை குத்தகைக்கு கொடுத்து குத்தகையை

பணமாகவே பெறவிரும்பினர். பொருளாதார நிலையில் இவர்கள் தாழ்வுற்றனர்.

மேற்குறித்தவற்றில் இருந்து நிலச்சீர்திருத்தங்கள் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையுடனும் அதன் வளர்ச்சியுடனும் அமைப்பியல் முறையில் சம்மந்த முறுவதைக் காணலாம். செவலிவிறற்ற போன்ற கிராமங்களின் மாற்றம் மேலே இருந்து அரசினால் கொண்டு வரப்பட்டது அன்று. அரசாங்கம் அரிசி உற்பத்தியில் தன்னிறைவு என்ற இலக்குடன் செயற்பட்டது. கண்டிய கிராமங்களில் மரக்கறிப் பயிர்ச் செய்கையை ஊக்குவிக்க அரசு தொடக்கத்தில் முன்வரவில்லை. மரக்கறி வியாபாரிகளும், வர்த்தகப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபாடு காட்டிய விவசாயிகளுமே இந்த மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தனர். கிராமியப் பொருளாதாரம் அடைந்த மாற்றங்கள் கிராமங்களுக்குள் மூலதனத்தின் ஊடுருவலை எடுத்துக் காட்டுகிறது. மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கை, நெற்பயிர்ச்செய்கை என்ற இரண்டு பயிர்ச்செய்கை முறைகளும் கணிசமான அளவு முதலீட்டுடன் இன்று செய்யப்படுகின்றன.

முடிவுரை

கண்டியில் கிராமிய சமூகத்தின் பொருளாதாரமும் அரசியலும் 1948ன் பின்னருள்ள காலத்தில் எவ்வாறுமாறின என்பதை நிலமானியத்தில்

இருந்து முதலாளித்துவத்திற்கான மாற்றம் (Transition from Feudalism to Capitalism) என்ற வரலாற்றுப் பின்னணியிலேயே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொருளாதார மாற்றத்தின் அரசியல் பரிமாணத்தையும் நாம் கவனிக்கத் தவறக் கூடாது. “வெலிவிற்ற” பொருளாதார மாற்றத்தின் அரசியல் பரிமாணத்தையும் நன்கு விளக்குகின்றது.

எச்சங்களா? அல்லது மீள உயிர்ப்பித்தலா?

முதலாளித்துவத்திற்கும் முந்திய சமூக உருவாக்கங்களின் பொருளாதார, சமூக, கருத்தியல் அம்சங்கள் நிலைத்து நிற்பதை எச்சங்கள் (Survivals) என்று சிலர் கூறுவதைவிடுத்து பழையபழைய உறவுகளை மீள உயிர்ப்பித்தல் (Reactivation) என்று கூறுதல் வேண்டும் என்கிறார் நியூடன் குணசிங்க, “எச்சங்கள் என்ற கருத்தாக்கம் உயிரியலில் இருந்து பெறப்பட்டது. குறிப்பாக பரிணாமக் கோட்பாட்டில் இருந்து இது பெறப்பட்டது. திமிங்கிலங்கம் போன்ற சில உயிரினங்களின் எச்சஉறுப்பக்களான எலும்பு அமைப்புக்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். பரிணாமப் பாதையின் முந்திய கட்டத்தில் பயன் உடையதாய் இருந்த உறுப்பு ஒன்று புதிய சூழலில் அந்த உயிரினத்திற்குப் பயனற்ற எச்ச உறுப்பாக இருக்கும். இந்த எச்ச உறுப்பு மரபுரிமையால் (Genetic Determination) தீர்மானமாகிறது. சமூக உருவாக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வில் இக் கருத்து பொருத்தம் உடையதல்ல. இந்நூலின் முன்னுரையில் நான் கருக்கமாக இது பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். ‘எச்சம்’ என்னும் கருத்தாக்கம் குறிப்பான சில அர்த்தங்களைக் கொண்டது. i) முந்திய உற்பத்தி முறையின் மிச்ச சொச்சம் - மீதம் என்ற கருத்து ii) தற்போது உள்ள அமைப்போடு பொருந்தாத ஒவ்வாத மிச்சம் என்ற கருத்து iii) தற்போதைய அமைப்பு இந்த மிச்சத்தை ஒழித்துக் கட்டப் போகிறது; அதற்கு எதிரியாக உள்ளது என்ற கருத்து.

கண்டியில் இன்று நிலைத்திருக்கும் பழைய உறவுகள் மேற்குறித்த மூன்றின் எந்த ஒரு அர்த்ததிலும் சேர்க்க முடியாதவை. 1. கண்டியில் நிலைத்திருப்பன திமிங்கிலம் ஒன்றின் எச்ச உறுப்புப் போன்றன அல்ல. அவை முன்னைய உறவுகளில் இருந்து தெரிந்து எடுத்து புதிய அமைப்பின் கீழ் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவை.

சார்பு மண்டல முதலாளித்துவத்திற்கும் பொருந்தாத முரண்பட்டு நிற்கும் உறவுகளும் அல்ல. மாறாக அதற்கு மிக அவசியமானவை; உற்பத்தியில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு உபரிமதிப்பின் சுரண்டலுக்கு உதவுகின்ற உறவுகள் இவை.

புதிய உற்பத்தி முறை பழைய உறவுகளோடு முரண்பாடுகள் சிலவற்றையும் கொண்டிருப்பது உண்மையே. இருப்பினும் இம்முரண்பாடுகள் பகை முரண்பாடுகள் அல்ல. பழைய உறவுகளை அழிப்பதற்கு பதில் அவ்வுறவுகளைப் பலப்படுத்துவதாகவே புதிய அமைப்பு அமைகிறது.

(குணசிங்கவின் நூல் பக் 213)

கோட்பாட்டு ஆய்வு நூல்

Changing Socio Economic Relations in the Kandayan Countryside (கண்டியின் கிராமங்களின் மாற்றமுறும் சமூக, பொருளாதார உறவுகள்) என்னும் நூலின் விடயப் பொருளையும் நோக்ககெல்லையையும் நியுடன் குணசிங்க பின்வருமாறு வரையறை செய்கின்றார்.

“எனது ஆய்வு நிலமானியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவம் நோக்கிய நிலை மாற்றம் (Transition) பற்றியது. இந்த நிலைமாற்றத்தை நான் உலகு தழுவிய முதலாளித்துவத்தின் சார்பு மண்டலப் பிராந்தியம் என்ற பின்னணியில் ஆராய்கிறேன். ஆகவே என்னுடைய ஆய்வு மூன்று முக்கிய விடயப் பொருட்களைக் கொண்டது. நிலமானியம், நிலை மாற்றம், சார்பு மண்டலத்தின் முதலாளித்துவம் என்பனவே அவை மூன்றும்” (மே.கு.நூல் பக் 1) இலங்கையின் கண்டிப் பிராந்தியத்தைக் களனாகக் கொண்டு.

1. நிலமானியம் பற்றிய கோட்பாடு

2. நிலைமாற்றம் பற்றிய கோட்பாடு

3. சார்பு மண்டலத்தின் முதலாளித்துவம் (Capitalism in the Periphery) பற்றிய கோட்பாடு ஆகிய மூன்று கோட்பாடுகளை நியுடன் குணசிங்க பரிசீலனைக்கு உட்படுத்துகிறார். தெலும்கொட யக்கடகம் என்னும் இருகிராமங்களின் தன ஆய்வுத் தகவல்கள் கோட்பாட்டு ஆய்வுக்கு அரண் சேர்த்துள்ளேன்.

K. Jeevananthi
EDITOR
'JEEVANATHY'
KALAI AHAM
ALVAI (N.P.)

முதலாளித்துவத்திற்கு முந்திய சமூக உருவாக்கங்கள்

(Pre-Capitalist Social Formations)

மூன்றாம் உலக நாடுகள் உலக பொருளாதாரமுறையுடன் இணைக்கப்பட்ட பொழுது, அந்நாடுகளில் முன்னர் இருந்து வந்த உற்பத்தி முறைமைகளையும் சமூக உருவாக்கங்களையும் முதலாளித்துவம் பூரணமாக அழித்துத் துடைக்கவில்லை. அவற்றைத் திரிபுபடுத்தி இணைத்துக் கொண்டது. தேக்கமடையவும் செய்தது. இது பற்றி சமீர் அமீன் கூறுவது.

“மைய நாடுகளில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையானது முன்னைய உற்பத்தி முறைகளை துடைத்தெறிந்து தன்னைத் தாபித்துக் கொள்கிறது. சார்பு மண்டலத்தில் இப்படி நிகழ்வதில்லை. சார்பு மண்டலத்தின் சமூக உருவாக்கங்கள் மைய நாடுகளைவிட அடிப்படையில் வேறுபட்டவை. சார்பு மண்டலத்தின் சமூக உருவாக்கம் ஒன்று எந்தெந்த வடிவங்களைப் பெறுகிறது, என்பது இரண்டு விடயங்களில் தங்கி உள்ளது. குறித்த பகுதியில் இருந்த முதலாளித்துவத்திற்கு முந்திய சமூக உருவாக்கங்களின் இயல்புகள் எத்தகையன என்பது முதலாவது விடயம். உலக முறைமையுடன் எந்த வடிவத்தில் இணைக்கப்பட்டது; எந்தக் கட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டது என்பது இரண்டாவது விடயம்”

(சமீர் அமீன் மேற்கோள் குணசிங்கவின் நூலின் பக் 45ல் இருந்து பெறப்பட்டது)

தெலும்கொடவில் சாதியும் வர்க்கமும்

ஆங்கில மூலம் : நியுடன் குணசிங்க
தமிழாக்கம் க. சண்முகலிங்கம்

கண்டிய சமூகத்தின் சமூக அடுக்கமைவு சாதி வர்க்கம் என்ற நிலைகளில் நோக்கப்பட வேண்டும். சாதிப்பிரிவினை கண்டியில் தொழில் முறை வேலைப் பிரிவினையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

கண்டியின் சாதிகளை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

1. உயர்சாதி - 'ஹெவிசம்' என்னும் உழவர் சாதி. இவர்கள் பிறருக்கு சேவைக் கடமைகளை செய்யும் கடப்பாடு அற்றவர்கள்.
2. சேவைச் சாதிகள் - மேளம் அடித்தல், சலவை செய்தல் போன்ற பல்வேறு சேவைகளைச் செய்யும் சாதிகள் இவை தாழ் நிலையில் வைக்கப்பட்டன.

உழவர்களான உயர்ந்தோர், சேவைகள் செய்யும் தாழ்ந்தோர் என்ற இந்த அடிப்படைப் பிரிவனையோடு உழைப்பின் பிரத்தியேக வடிவங்கள் (The Specific forms of Labour) காரணமாக சாதிகள் மேலும் பல வகைகளாகப் பிரிவுபட்டிருந்தன. கண்டியின் பழமையான உற்பத்தி முறைகள் 19ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் திரிபுபட்ட வளர்ச்சிக்கும் மற்றத்திற்கும் உட்பட்டன. இத்தகைய திரிபு சார்பு

முதலாளித்துவத் (Peripheral Capitalism) தின் வளர்ச்சியால் ஏற்பட்டது என்பதையும் நாம் கவனித்தல் வேண்டும். சார்பு முதலாளித்துவம் வழமையான உற்பத்தி முறைகளையும் உறவுகளையும் திரிபுபடுத்தி மீள் உற்பத்தி செய்தது (Distorted Reproduction). சாதி இவ்வாறான திரிபுபட்ட அம்சமாக இன்னும் நிலைத்து நிற்கிறது. குட்டி முதலாளித்துவ தொழில் முயற்சிகள், கூலிக்காகவும், சம்பளத்திற்காகவும் தொழில் செய்தல் அல்லது உழைப்பை விற்றல் முதலாளித்துவத்திற்கு முற்பட்ட முறையிலான தொழில்கள் (தச்சு வேல, இருப்பு, பித்தளை வேலை, குயவர் தொழில்) முதலியன அழிந்து செல்லுதல் ஆகிய காரணங்களால் சாதி அடிப்படையான தொழில் பிரிவு திரிபடைகிறது. சாதி அடிப்படையிலான தொழில் பிரிவின் இடத்தை இன்னொரு வகை அடுக்கமைவான வர்க்கம் பிடித்துக் கொள்கிறது. ஆனால் வர்க்கம் முற்றாக சாதிகளை நீக்கிவிடவில்லை. கண்டியில் நாம் காண்பது சாதி, வர்க்கம் ஆகிய இரண்டின் கலப்பான அடுக்கமைவுகளையே. இவையிரண்டும் தம்முள் இணைவு பெற்றும் முரண்பட்டும் இடையுறவு கொண்டுள்ளன. கண்டியில் இந்த இரு அடுக்கமைவுகள் (Two Modes of Stratification) கலப்புற்ற நிலையில் உள்ளதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

தெலும்கொடவில் சாதி உறவுகள்

கண்டியின் கிராமங்களை பெரும்பான்மையானவை தனிச் சாதிக் கிராமங்களாகும். கிராமம் ஒரு தனித்த உற்பத்தி அலகாக இருக்கும் போது பல தொழில்களும் கிராமம் என்ற எல்லைக்குள் செயற்படும் தேவை இருக்கும். பலசாதிகளையும் கொண்ட கிராம அமைப்பு இதனால் உருவாகும். ஒரு பிராந்தியம் என்ற நிலையில் உற்பத்தியும் உற்பத்தி உறவுகளும் அமையும் போது தனிச்சாதிக் கிராமங்கள் தோன்றும் தெலும் கொட கண்டி அரசர் காலத்தில் ஒரு சாதிக் கிராமமாகவே இருந்தது. இன்று இங்கு நான்கு சாதிகள் உள்ளன. பிரதான உழவர் சாதியும், வேறு மூன்று சேவைச்-

கண்டியின் கிராமங்களை பெரும்பான்மையானவை தனிச் சாதிக் கிராமங்களாகும். கிராமம் ஒரு தனித்த உற்பத்தி அலகாக இருக்கும் போது பல தொழில்களும் கிராமம் என்ற எல்லைக்குள் செயற்படும் தேவை இருக்கும்.

சாதிகளும் இன்று உள்ளன. தென்னிந்தியாவின் தஞ்சாவூர் கும்பாப்பேட்டையில் கத்தலின்கோ ஆய்வு செய்தார். அங்கு 25 சாதிகள் இருந்ததை (1917) அவர் எடுத்துக்காட்டினார். தஞ்சாவூரின் சிறிபுரம் கிராமத்தில் 42 சாதிகள் இருப்பதை அந்திரே பெட்டீல் ஆய்வு (1965) எடுத்துக்காட்டியது.

இலங்கையின் பூல்ஸலிய (எட்மன்ட் லீச் ஆய்வு) மொறபிட்டிய (ரொபின்சன் ஆய்வு) என்பனவும். ஒரு சாதிக் கிராமங்களே. தென்னிந்தியாவில் கிராமம் தனி உற்பத்தி அலகாக முதலாளித்துவத்திற்கு முந்தைய கட்டத்தில் இருந்தது. இன்று அங்கு கிராமம் வேலைப் பிரிவினைக்கு உரிய அலகு என்ற நிலையில் இருந்து மாறிவிட்டது. இருந்த போதும் பழைய சமூக அமைப்பின் கீழிருந்த மாதிரியான சாதிகளின் புவியியல் இட அமைவு நீடித்துள்ளது. கண்டியிலும் ஒரு பிரதான சாதியுடன், வேறு சில சாதிகளும் கலந்திருக்கும் பலசாதிக் கிராமங்களும் ஆங்காங்கே உள்ளன. அவற்றுள் தெலும்கொட ஒன்றாகும்.

தெலும்கொடவின் பெரும்பான்மையினர் கொய்கம (உழவர்சாதி) சாதியினர். இச்சாதியில் பல உட்பிரிவுகள் உள்ளன. 'ரதல' உட்பிரிவினர் கண்டியின் நிலப்பிரபுக்கள் வம்சத்தவர்கள். இவர்கள் மிக உயர்நிலையில் வைக்கப்பட்டனர். பிரித்தானிய ஆட்சியில் 'ரதல' உட்பிரிவுக்குள் 'ரதல' அல்லாத பிற உட்பிரிவினர் பலர் நுழைந்து விட்டனர். இவ்வாறு நுழைந்தவர்கள் தம் குலப்பெருமை பற்றிய கதைகளை கருத்தியல் பலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தெலும் கொடவின் 'ரதல பிரபுக்கள் இப்போது கிராமத்தில் வதிவதில்லை. கண்டிப் பிராந்தியத்தில் 'ரதல' பரவி இருக்கின்றனர். ஆனால் எந்தக் கிராமத்திலும் அவர்கள் பெரும் பான்மையாக இல்லை. பெரும்பாலோர் நகரப்பகுதிகளுக்குக் குடிபெயர்ந்த தலத்திலா நில உடமையாளர்களாக (Absentee Land Lords) உள்ளனர்.

தெலும் கொடவில் ரதலவுக்கும் கீழ் உள்ள கொய்கம உழவர் சாதியில் இரு பிரிவுகள் உள்ளன. ஒன்று 'பட்டி' மற்றது ஹம்மாகே (Gammahe) 'பட்டி' சாதியினர் மந்தை வளர்ப்புடன் தொடர்-

புற்று இருந்தவர்கள் ஹம்மாகே யின் தொழில் யாது என்பது தெளிவில்லை. 'பட்டி' 'ஹம்மாகே' இரு பிரிவினரும் தத்தம் உப சாதிப் பெயர்களால் தம்மை அடையாளப்படுத்தி கொள்வதில்லை. தம்மை 'கொய்கம' என்றே கூறுவர். கொய்கம பொதுப் பெயராகவும் அந்தஸ்துப் பெயராகவும் உள்ளது. இதனால் தாழ் நிலையில் உள்ள உபசாதிகள் யாவும் 'கொய்கம' என்ற பொதுப் பெயரை வைத்துக் கொண்டுள்ளன. கொய்கம சாதியோடு பெரவ, ஹேன, பத்கம என்னும் மூன்று சாதிகளும் தெலும் கொடவில் உள்ளன.

பெரவ - மேளம் அடிப்போர்
ஹேன - சலவைத் தொழில் செய்வோர்

பத்கம - இவர்களுடைய தொழில் என்ன என்பது தெளிவற்றதாக உள்ளது. பண்டையநாளில் மாடு மேய்த்தல், போர்த்தொழில் ஆகியவற்றை செய்திருக்கலாம்.

குயவர், முடிதிருத்துவோர், கருப்பட்டி காய்ச்சுவோர், பிற கைவினைகளில் ஈடுபடுவோர் எனப் பல சாதிகள் கண்டியில் உள்ளன. எந்தவிதமான துடக்குத் தொழிலோடும் சம்பந்த முறாத பத்கம ஏன் யாவரிலும் தாழ்ந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டனர் என்பது புதிராகவே உள்ளது. 1974ல் உள்ளபடி சாதிகளின் மக்கள் தொகை கட்டமைப்பு வருமாறு

தெலும்கொடவின் சாதிகள் - 1974

	தொகை	%
கொய்கம (எல்லா உபசாதிகளும்)	79	68.1
பெரவ	15	12.9
ஹேன	6	5.2
பத்கம	14	12.1
கலப்பு	2	1.7
	116	100.00

தென்னிந்தியாவில் கிராமம் தனி உற்பத்தி அலகாக முதலாளித்துவத்திற்கு முந்தைய கட்டத்தில் இருந்தது. இன்று அங்கு கிராமம் வேலைப் பிரிவினைக்கு உரிய அலகு என்ற நிலையில் இருந்து மாறிவிட்டது.

கொய்கம சாதிகளின் உயர்ந்த பிரிவினர்களுடன் 'பட்டி' 'ஹம்மாகே' பிரிவினர் கலப்புத் திருமணம் செய்துள்ளனர். இதனால் கொய்கம உபசாதிகளின் எண்ணிக்கையைத் துல்லியமாக வரையறுப்பது இன்று சிரமாகிவிட்டது. கண்டி அரசர்காலத்தில் தெலும்கொட கொய்கம கிராமமாகவே இருந்தது. பத்கம சாதியினர் மிக அண்மையில் அங்கு குடியேறியவர்கள். 19ம் நூற்றாண்டில் அயலில் உள்ள கிராமத்தில் இருந்து வந்து பெரவ குடியேறினர். 'ஹேன' தாம் கண்டியரசர் காலம் முதலாக தெலும்கொடவில் இருந்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள்

சாதியின் உயர்மட்டங்களில் உள்ளவர் யார் என்பதில் சர்ச்சைக்கு இடம் இல்லை. பிறசேவைச் சாதிகள் கொய்கம உயர்ந்தோர் என்பதை ஏற்கின்றனர். அதே போல கொய்கம உட்பட யாவரும் 'ரதல' உயர்ந்தவர்கள் என்பதை ஏற்கின்றனர். 'பட்டி' 'ஹம்மாகே' உபசாதிகளுள் அந்தஸ்தில் பெரியது எழு என்பது தெளிவற்றது. கீழே உள்ள சேவைச் சாதிகள் விடயத்திலும் படித்தரம் பற்றி நிர்ணயிப்பது கடினம். 'ஹேன' சாதியினர் தாம் 'பெரவ' 'பத்கம' இரண்டையும் விட உயர்ந்தவர் எனக் கூறுவர். 'பெரவ' 'பத்கம' இதை ஏற்புதில்லை. எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த வரை கண்டியப் பிராந்தியத்தில் 'பெரவ' 'ஹேன' இரண்டும் சிறுபான்மைச் சாதிகள். 'பத்கம' எண்ணிக்கையில் பெருமளவினராய் உள்ள சாதி. பல கிராமங்களில் இவர்கள் தான் பெரும்பான்மையினர்.

சாதி அந்தஸ்து வேறுபாடுகள் தெலும் கொடவில் வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை. உயர்ந்தோர், சேவைச்சாதிகள் யாவரும் கமக்காரர்கள்

தான். விவசாயக் கூலிகளும் இருசாராரிலும் உள்ளனர். பொது வாழ்க்கையில் பேதம் காட்டுவதில்லை. சாதிப் பெயர் சொல்லி அழைப்பது, பேசுவது கெட்ட பழக்கம் என்றே கருதப்படுகிறது. இருந்தாலும் சாதி உணர்வு மக்கள் மனதில் பதிந்துள்ளது. தத்தமக்கிடையே ஒன்றுகூடும் போது பேசிக் கொள்ளக்கூடிய விடயமாக சாதி இருந்து வருகிறது.

பொதுவாழ்வில் சாதி உறவுகள் மிகவும் நுட்பமான மறைமுக வழிகளில் வெளிப்படும். வயது வந்தோர்கள் ஒரே சாதி ஆட்களை பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை. குறிப்பாக வயதில் இளையவர்கள் உண்மையான உறவுக்காரர் அல்லாதவரையும் உறவுப் பெயர்கள் (மாமா, அண்ணா, அக்கா) சொல்லி அழைப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் வேறு சாதிக்காரர்களாயின் உறவு முறைப் பெயர்களைச் சொல்லி விளிக்க மாட்டார்கள். நேரடியாக பெயர் சொல்லாமல் பேசிக் கொள்ளும் உத்தியைக் கையாள்வர். சேவைச் சாதிகளைச் சேர்ந்தோரில் முதியவர்கள் கொய்கம சாதியின் மதிப்புக்குரிய நபர்களை (உயம் பணம் படைத்தவர்) 'நிலமே' என்று அழைப்பார்கள். (நிலமே - உத்தியோகம் ஒன்றைக் குறிக்கும் சொல்) பாடசாலைப் பிள்ளைகள் ஒருவரை ஒருவர் தனியாள் பெயர் சொல்லி அழைப்பர். இவர்கள் கூட வேறு சாதியினரை 'அண்ணா' என்றோ 'அக்கா' 'தம்பி' என்றோ கூப்பிட மாட்டார்கள்.

ஆட்களுக்குப் பெயரிடுதலில் சாதி அடையாளம் கண்டியில் பேணப்படுகிறது. கண்டியின் மரபு வழிப் பெயர்களைக் கொண்டு ஆள் ஒருவரின் சாதியைக் கண்டு பிடித்து விடலாம். ஒவ்வொருவரின் பெயரிலும் இருபகுதிகள் இருக்கும். ஒரு பகுதி குடிப்பெயர். இது 'கெதர' எனப்படும். மற்றது குறித்த நபருக்குரிய பெயர். 'விஜய சிங்க முதியான்-சலாகே சுது பண்டா' என்ற பெயரை உதாரணத்திற்கு எடுப்போம். 'விஜய சிங்க முதியான்சலாகே' என்பது வம்ச பரம்பரை முன்னோர் பெயரைக் குறிக்கும். கொய்கம உயர் குல அந்தஸ்தை இந்தப் பெயர் எடுத்துக் காட்டும் கொய்கம ஆண்கள் யாவரும் 'பண்டா' என்றும் பெண்கள் 'மெனிக்கே' என்றும் பெயரிடப்படுவர். சுது (வெள்ளை) களு (கறுப்பு) றண் (தங்கம்) லொக்கு (பெரிய) முதலிய அடைமொழிகளைச் சேர்த்தவுடன் சுது பண்டா, களுபண்டா, றண்பண்டா, சுது மெனிக்கே ரண் மெனிக்கே என்றவாறு பெயர்கள் கிடைக்கும். பெரவ சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு 'பெறக்கற கதெரே றண்கிறா' என்று பெயர் இருக்கும் 'பெறக்கற கதெரே' என்ற பெயர் (கெதர - என்றால் வீடு, குடி ஆகவே பெறவக் குடி என்பது பொருள்) சாதியை அடையாளம் காட்டிவிடும். 'ரதல' சாதியினர் தம் குடிவழியை வெளிப்படுத்தும் ஹெதர

வயது
வந்தோர்கள்
ஒரே சாதி
ஆட்களை
பெயர் சொல்லி
அழைப்பதில்லை.
குறிப்பாக
வயதில்
இளையவர்கள்
உண்மையான
உறவுக்காரர்
அல்லாதவரையும்
உறவுப்
பெயர்கள்
சொல்லி
அழைப்பார்கள்.

நாமங்களை அடுக்கிப் பெயர் சூட்டிக் கொள்வார்கள். 'முதியான்சே' என்ற பெயர் மரபு வழிச் சமூகத்தின் உயர் உத்தியோகப் பெயர்களில் ஒன்று. 'ரதல' வைத்துக் கொள்ளும் இப்பெயர் உண்மையான ஒரு முன்னோரைக் குறிக்கலாம். அல்லது புனைவாகக் கூட இருக்கலாம். 'பட்டி' 'ஹம்மகே' சாதியினர் 'பண்டா' 'மெனிக்கே' என்ற பொதுவான ஆட்பெயர்களோடு தாம் வாழும் இடத்தின் (கிராமத்தின்) பெயரையும் முன்னால் சேர்த்துக்கொள்வர். பொதுவாக அவர்களது குடிப்பெயர்கள் ஊர்ப் பெயராக இருக்கும் (உத்தியோகப் பெயர் இருக்க மாட்டாது). இவர்களின் முன்னோர் பற்றிய செய்தி பெயரில் இருப்பதில்லை.

தாழ்நிலையில் இருந்து உயர விரும்புவோர் நவீன காலத்தில் தம் பெயர்களை மாற்றிக் கொள்ளும் அவசியத்தை உணர்ந்தனர். சாதி அடையாளம் இல்லாத புதுப்பெயர்களை சூட்ட வேண்டும். பிள்ளைகள் பிறக்கும் போது மரபு முறையில் இல்லாமல் புதுப் பெயர்களை வைத்துக் கொள்வார்கள். பெண்பிள்ளை ஒருவர் 'குசும் ஜயரட்ண' என்றால் 'மலர்' ஜயரட்ண என்று பெயரிடப்படுவார். 'குசும்' என்றால் 'மலர் ஜயரட்ண' என்றால் 'வெற்றிரத்தினம்'. ஆகவே இப்பெயர் 'வெற்றிரத்தின மலர்' எனப் பொருள்படும். குசும் ஜயரட்ண எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதை அறிய முடியாது. இந்த உத்தி கொய்கம அல்லாதவர்களால் பின்பற்றப்படுகிறது. கொய்கம சாதியினர் இப்பொழுது 'பண்டா' 'மெனிக்கே' என்ற பெயர்களைத் தவிர்த்துக் கொள்கிறார்கள். காரணம் இப்பெயர்கள் இப்போது 'பாஷன்' அல்ல என்பது தான். பெயர்களைப் பற்றிய இந்த அக்கறையின் பின்னணி யாது என்பது வெளிப்படை. சேவைச் சாதிகள் தமது தாழ்ந்த நிலையை சாதி அடையாளம் மூலம் வெளிப்படுத்துவதை நிராகரிக்கிறார்கள். இருந்தபோதும் இவர்கள் தெலும் கொடவின் உயர்ந்தோர் போன்று 'குடிவழி' (ஹைதர) பெயர்களைச் சூட்டிக் கொள்வது இயலாது.

உடை உடுத்திக் கொள்ளும் முறையிலும் சாதி அடையாளம் கண்டிய அரசர் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. 'ரதல'வின் உடை பிரபு அந்தஸ்தைக் காட்டும். 'நவண்டன' (கைவினைஞர்) முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்கும் ஆடையை இடுப்பில் அணியலாம். இவர்கள் தலையில் தொப்பியும் போட்டுக் கொள்வர். நவண்டன பெண்கள் சாரி உடுத்து மார்பகத்தை மறைத்துக் கொள்ளலாம். ஏனைய சேவைச்சாதியினர் தம்முழங்காலை மறைக்கும் ஆடையை அணிய முடியாது. சேவைச் சாதிப் பெண்கள் மார்பகத்தை மறைக்கும் ஆடை அணியக் கூடாது. இன்று இத்தகைய உடை அலங்காரம் பற்றிய கட்டுப்பாடுகள் மறைந்து விட்டன. எல்லாச் சாதியினருக்கும்

பொதுவான ஆடைகள் வழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டன.

சாதிப் பாசுபாடுகள் மறைந்து வருகின்றன. ஆனால் முற்றாக மறைந்துவிட்டன என்றும் கூற முடியாது தெலும் கொடவில் எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் நவீன துறைப் பதவி ஒன்றைப் பெற்றுவிட்டால் அவரை மரியாதை செய்து அழைப்பார்கள். உதாரணமாக ஒருவர் ஆசிரியராயின் அவரை 'ஸ்கோல மஹுத்தயா' என்று மரியாதையோடு அழைப்பார்கள். கிராம சேவகர் அயல்கிராமத்தவர்; பத்கம சாதியினர், அவரை 'ஆராய்ச்சி மஹுத்தயா' என்பார்கள். கிராம சேவகருடன் சேர்ந்து நான் (நியூடன் குணசிங்க) கொய்கம ஆட்களின் வீடுகளுக்கு போயிருக்கிறேன். அப்போது எம்மிருவருக்கும் தேநீர் சிற்றுண்டி என்பன தந்து உபசரிப்பார்கள், கொய்கம பணக்காரர் வீடுகளில் கிராம சேவகருக்கு கதிரையில் இருக்க வைத்து உபசரித்துப் பேசுவார்கள். வீட்டு தலைவர் வந்து உபசரித்து உரையாடுவார். இருந்த போதும் இரண்டு விடயங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

1. தெலும் கொடவின் கொய்கம வீடுகளில் சேவைச் சாதியைச் சேர்ந்த விவசாயி (கமக்காரன்) இப்படி உபசரிக்கப்படுவானா என்பது கேள்விக்குரியது.
2. இந்த உபசரிப்புகள் சடங்காசார நிகழ்வுகளில் அல்ல என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். கலியாண விருந்தில் இவர்களை அழைத்து சம ஆசனத்தில் இருத்தி விருந்து அளிப்பார்கள் என்று கூற முடியாது.

தாழ்நிலையில் இருந்து உயர விரும்புவோர் நவீன காலத்தில் தம் பெயர்களை மாற்றிக் கொள்ளும் அவசியத்தை உணர்ந்தனர். சாதி அடையாளம் இல்லாத புதுப்பெயர்களை சூட்ட வேண்டும்.

சாதி அந்தஸ்தில் தாழ்நிலையில் உள்ளவர்கள் பொருளியல் ரீதியில் தங்கியிருப்போராகவும் இருந்துவிட்டால் பேச்சு, நடத்தை, பாவனைகளில் வித்தியாசங்கள் பேணப்படும். குறிப்பாக குத்தகை விவசாயிகளான சேவைச்சாதிதின்ர் கொய்கம 'ரதல' வீடுகளில் ரதல பிரபுவை 'ஹமுதுறுவோ' (எமது பிரபுவே - என்ற பொருள் உள்ள சொல்) என்பார்கள். குத்தகைக்காரராகவும் கூலிகளாகவும் பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்திருக்கும் கொய்கம ஆட்களும் இப்படிப் பணிந்துதான் பேசுவார்கள். கொய்கம சாதி ஆள் என்பதால் அவர்களுக்கு இருப்பதற்கு ஆசனம் கொடுப்பார்கள் என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை. பள்ளி ஆசிரியர் ரதலவைச் 'சேர்' என்றே விளிப்பார். இந்த ஆங்கிலச் சொல் சாதி உயர்வு - தாழ்வுப் படித்தரங்களை வெளிப்படுத்தும் சொல் அன்று. 'ஸ்கோல மஹத்தயா' என்று அழைக்கும் போது அங்கே படித்தரம் மறைந்து போகிறது. விளிப்பவர் உயர்ந்தவரோ அல்லது தாழ்ந்தவரோ என்ற அர்த்தம் வெளிப்படாத இது. சொல் நவீனத்துவ சமூகச் சூழலுக்குரிய சொல்

ரதல ஆண்
ஒருவர்
பணக்காரப்
'பட்டி' அல்லது
ஹம்மாகே
வீட்டில்
திருமணம்
செய்யக்கூடும்.
இருந்தபோதும்
கொய்கம
உபசாதிகள்
தமக்குள்
இப்படியான
உறவை
வைத்துக்
கொள்வார்களா
என்பது
சந்தேகமே.

சாதி தன் முழு பலத்துடன் செயற்படும் அரங்கம் என்றால் அது விவாக உறவு என்ற விடயம் தான். தெலும் கொடவில் பெரும்பான்மையான திருமணங்கள் பெற்றோரால் நிச்சயிக்கப்படுவை. திருமணத்தில் வெவ்வேறு சாதிகள் கலப்பதற்கு இடம் இல்லை. திருமணம் சொந்தக்காரர்கள் அல்லாதவர்களோடு வைத்துக் கொள்ளும் போது பெண்வீட்டாரும் ஆண்வீட்டாரும் சாதி, வம்ச பரம்பரை பற்றிய பூர்வாங்கமான விசாரணை ஒன்றன் பின்னரே சம்மதம் தெரிவிப்பார்கள். விசாரணை முடிவு திருப்தியில்லாதவிடின்

திருமணப் பேச்சு ஒப்பேறாமல் இடையில் முறிந்துவிடும். யல்மன் ஆய்வு நிகழ்த்திய 'தெறுத்தன்ன' கிராமத்தில் கரை நாட்டவர்களான வெளிஆட்கள் திருமணம் செய்திருப்பதைப் பதிவு செய்துள்ளார். இவ்வாறு சாதி விபவரம் அறிய முடியாத ஆட்கள் தெலும் கொடவில் திருமணம் புரிந்திருப்பதற்கு சான்றுகள் இல்லை.

திருமண உறவுகளில் ஓரளவு தளர்ச்சி ஏற்பட்டதற்கான உதாரணங்கள் பல உள்ளன. 'பட்டி' 'ஹம்மாகே' பிரிவினரான கொய்கம ஆண் படித்து முன்னேறி 'ரதல' குடும்பத்துக்குள் பெண் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ரதல அல்லாத கொவிகம ஆசிரியர் ஒருவர் பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்து போன 'ரதல' குடும்பம் ஒன்றில் திருமணம் செய்திருக்கிறார். இப்போது 57 வயதான இந்த ஆசிரியர் (1973ல்) தனது மனைவியின் குலப் பெருமையை சொல்லிக் கொள்வதுண்டு கண்டிராச்சியத்தில் 18 பிரபுக்குடும்பங்கள் தான் 'உண்மையான' பிரபுக்கள் வமிசமாம். அந்தப் பதினெட்டு குடும்பங்களில் ஒன்று தம் மனைவியின் குடும்பம் என்பார் இந்த ஆசிரியர். பொருளாதார பாதுகாப்பு நோக்கம் கருதி ரதல பெண் சாதி அந்தஸ்தில் தாழ்நிலையில் உள்ளவரை திருமணம் செய்தவற்கு இது உதாரணம். இதேபோல் ரதல ஆண் ஒருவர் பணக்காரப் 'பட்டி' அல்லது ஹம்மாகே வீட்டில் திருமணம் செய்யக்கூடும். இருந்தபோதும் கொய்கம உபசாதிகள் தமக்குள் இப்படியான உறவை வைத்துக் கொள்வார்களா என்பது சந்தேகமே. அப்படி நிகழ்வது மிக அருமையாகத்தான் இருக்கும்.

காதல் திருமணம் என்ற பிரச்சினை எல்லாச் சமூகத்திற்கும் பொதுவான ஒன்றுதான். தெலும் கொடவில்லும் காதல் திருமணங்கள் நடந்ததுண்டு. அதற்கு இரு உதாரணங்கள் உள்ளன. லங்காநிலக விகாரையின் இளம் துறவி ஒருவர் 'பெறவ' பெண் ஒருத்தியைக் காதலித்து அவளைக் கைப்பிடித்தார். இதனால் அவர் தன் துறவுக் கோலத்தைக் களைந்து இல்லற வாழ்க்கைக்குத் திரும்பினார். கண்டியில் துறவி என்றால் கொய்கம சாதியாகத் தான் இருக்க முடியும். இத்துறவி வலப்பொன பகுதியைச் சேர்ந்தவர். அவரால் ஊருக்குத் திரும்ப முடியவில்லை. இரட்டை அவமானம் அவருக்கு. ஒன்று துறவிக்குரிய நெறியில் இருந்து வழுவியது. மற்றது சாதி அகமணம் என்ற விதியை மீறியது. அவர் பெரவ சாதி வீட்டில் மாமன், மாமி வதியும் காணிக் குள் ஒரு புறத்தில் குடிசை அமைத்து வாழ்கிறார். இளமையில் துறவியாகப் போன அவருக்கு விவசாயம் செய்யத் தெரியாது. சீவியத்திற்காகச் சோதிடம் சொல்லும் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார். இவருக்கு பத்துப் பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர். எல்லோருக்கும் 'பண்டா' 'மெனிக்கே' என்று கொய்கம சா-

திப் பெயர்களை வைத்தார். ஒரு பிள்ளை கூட இன்னும் திருமணம் செய்யவில்லை. இப்பிள்ளைகள் கொய்கம சாதிக்குள் திருமணம் செய்யும் வாய்ப்பு இல்லை. தெலும் கொடவில் இவர்களை 'பெரவ' சாதி ஆட்கள் என்றே கணிப்பார்கள்.

தெலும் கொடவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஒருவர் 'கராவ' (மீன் பிடிச்சாதி) பெண் ஆசிரியை ஒருவரைத் திருமணம் செய்திருக்கிறார். இந்தக் காதல் உறவு தெலும்கொடவின் சமூகச் சூழலுக்கு வெளியே உதயமாகிய ஒன்றுதான். இவர்கள் இருவரும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இருந்த போது இக்காதல் உருவானது. பெண் கொடும்புக்கு அருகே உள்ள ஊரைச் சேர்ந்தவள். தம்பதியர் இப்பொழுது தெலும் கொடவில் வாழ்கிறார்கள். அயல் கிராமத்தில் உள்ள பாடசாலையில் கற்பிக்கிறார்கள். இந்த உறவில் ஆண் 'பெரவா' சாதியினன். பிள்ளைகள் பெரவசாதியினரின் உறவினர்களாக ஆகிவிட்டனர். வளர்ந்ததும் அவர்கள் தெலும் கொடவின் பெரவ என்றே கணிக்கப்படுவர்.

சாதி மாறித் திருமணம் புரியும் போது உயர்சாதி 'ஆண்' அல்லது 'பெண்' தம்மில் தாழ்ந்த சாதி வீட்டிற்கு தம் வதிவிடத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களின் சந்ததியினர் தாழ்நிலையில் உள்ள சாதியுடன் சங்கமமாகி விடுவர். இதுவே கலப்புத் திருமணம் தொடர்பான பொதுவிதி. ஆனால் இங்கே ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். கலப்புத் திருமணங்கள் ஆண் - பெண் குடும்பங்களிற்கிடையே சச்சரவுகளையோ சண்டைகளையோ உருவாக்குவதில்லை. தெலும் கொடவிற்குள் திருமணம் செய்து கொண்ட துறவி (கொய்கம) ஆசிரியை (கராவ) ஆகியோரின் குடும்ப உறவினர்கள் எவராவது தெலும் கொடவில் இல்லை என்பதே இதற்கான காரணம். தெலும் கொடவுக்குள் உள்ள ஒருவர் அங்கே இருக்கும் இன்னொரு சாதிக்குள் திருமணம் செய்தால் அல்லது கிட்டிய அயற்கிராமத்தில் சாதி மாறித் திருமணம் செய்தால் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். சாதி மாறித் திருமணம் செய்தவர் தன்னைத் தன் குடும்பத்தில் இருந்து தூரவிலக்கிக் கொண்டு விடுவதால் இத் திருமணங்கள் சமூக ஏற்பைப் பெற்று விடுகின்றன.

காதல் திருமணங்களை கொய்கம உபசாதிகளுக்குள் நடைபெறும் திருமணங்களோடு ஒப்பிடக்கூடாது. 'ரதல்' பெண் தாழ்நிலையில் உள்ள கொய்கம உபசாதிக்குள் திருமணம் புரிவது இரு குடும்பங்களில் சம்மதத்தோடு நிகழ்வது. காதல் திருமணம் இருக்கும் அமைப்புக்கு எதிர்ப்பு என்ற வகையில் நோக்கத் தக்கது. சம்மதத்தோடு நடைபெறும் உபசாதிக் கலப்பு மணம் அமைப்பியல் மாற்றங்களோடு ஒத்துப்போகும் தன்மை

உடையது. அது அமைப்பை எதிர்ப்பதாகவோ, உடைப்பதாகவோ அமைவதில்லை. காதல் திருமணம் அமைப்புக்கு எதிரானது; ஒத்துப் போகாத கலக்க குரல்.

தெலும் கொடவில் சமூக வர்க்கங்கள்

ஒரு குறித்த உற்பத்தி முறைமையில் வகிக்கும் நிலை யாது என்பதைக் கொண்டே சமூக வர்க்கங்கள் ஒன்றில் இருந்து ஒன்று வேறுபடுகின்றன. உற்பத்தி சாதனங்களுக்கும் குறித்த வர்க்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு, சமூக உழைப்புப் பிரிவினையில் அது பெறும் இடம், சமூகம் உற்பத்தியாக்கும் செல்வத்தில் எந்தளவு பங்கை அது பெற்றுக் கொள்கிறது. எப்படிப் பெற்றுக் கொள்கிறது என்பனவும் சமூகவர்க்கம் ஒன்றினை வரையறை செய்வன. சமூகவர்க்கங்கள் உற்பத்தி-சாதனங்களோடு கொள்ளும் சிக்கலான உறவுகள் மூலம், ஒன்று மற்றொன்றின் உழைப்பை அபகரித்துக் கொள்கிறது. இதனால் சமூக வர்க்கங்கள் ஒன்றொன்று முரண்படுகின்றன. சமூக வர்க்கங்களின் இருப்பு அவற்றின் முரண்பாடுகள் மூலமும், அந்த முரண்பாடுகள் உணர்வு நிலையில் தோற்றுவிக்கும் பிரத்தியேக வெளிப்பாடுகளிலும் உணரப்படும்.

வர்க்கங்கள் பற்றிய மேற்குறித்த வரையறை தெரிவிப்பது யாதெனில் அவை சமூகத்தின் உற்பத்தி முறைமை, உற்பத்தி உறவுகள் என்ற அடிப்படையில் அமைவன என்பதே. இருந்த போதும் உற்பத்தி உறவுகளை உற்பத்தி முறைமையின் நேரடி விளைவாகவோ சாரமாகவோ குறுக்கவும் கூடாது. வர்க்கங்களை உற்பத்தி முறைமையின் நேரடி விளைவாகக் கருதும் போது, வர்க்க முரண்பாடுகளும் போராட்டங்களும்,

காதல்
திருமணங்களை
கொய்கம
உபசாதிகளுக்குள் நடை-
பெறும்
திருமணங்களோடு
ஒப்பிடக்கூடாது.
'ரதல்' பெண்
தாழ்நிலையில்
உள்ள கொய்கம
உபசாதிக்குள்
திருமணம்
புரிவது இரு
குடும்பங்களில்
சம்மதத்தோடு
நிகழ்வது.

அதிகார உறவுகள், உணர்வு நிலை வெளிப்பாடுகள் என்பன வர்க்கம் பற்றிய விளக்கத்தில் உள்ளடக்கப்படுவதில்லை. வர்க்கங்கள் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புடன் (உற்பத்தி உறவுகள்) மட்டும் தொடர்புடையன அல்ல. அவை உற்பத்திமுறைமை, சமூக உருவாக்கம் என்பனவற்றின் பல்வேறு கட்டமைப்புக்களின் பல நிலைகளில் தொடர்புபட்டவை. முதலாவதாக உற்பத்தி நிலையிலும் இரண்டாவதாக அரசியல் நிலையிலும், மூன்றாவதாகக் கருத்தியல் நிலையிலும் சமூக வர்க்கங்களை தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும்.

கைத்தொழில் சமூகத்தில் வர்க்க உறவுகள் ஒப்பீட்டளவில் சிக்கலற்ற அமைப்பைக் கொண்டவை. தெலும் கொட போன்ற விவசாய சமூகங்களில் சமூக வர்க்கங்கள் மிகவும் சிக்கலான அமைப்பைக் கொண்டவை. இங்கு நிலம் என்னும் உற்பத்தி சாதனத்தின் உடமை முக்கிய அம்சமாகும். யார் யார் நிலத்தை உடமை கொண்டுள்ளனர்? நிலம் உடைமை அற்றவர்கள் யார்? என்பதே வர்க்க உறவுகளின் தீர்மானத்தில் முதலிடம் பெறும் விடயம். நில உடமை/நிலம் இன்மை என்பதோடு குத்தகை முறையில் நிலத்தில் பயிர் செய்யும் உரிமை உடையவரா. என்ற அம்சமும் தெலும் கொடவில் முக்கியம் பெறுகிறது.

நில உடமையை நான்கு பிரிவாகப் பார்க்க முடியும்.

1. 'ரதல'க் குடும்பங்களின் உடமையான நிலம் - உற்பத்தியில் ஈடுபடாமல் விவசாய உற்பத்தியில் பங்கு பெறும் வகுப்பு இது.
2. கோவில்களிற்குரிய நிலம்
3. குட்டி பூஷ்வா நில உடை-

மை - ஆசிரியர்கள், பிற வகையான சம்பளம் பெறும் உத்தியோகத்தர்கள், கடைவியாபாரிகள் ஆகியோர் உடமையாக உள்ள நிலம்.

4. விவசாயக் குடியான்களின் (Peasants) உடமையாக உள்ள நிலம்.

நபர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் ரதலப் பிரபுக்கள், உற்பத்தியில் ஈடுபடாத குட்டி பூஷ்வா உடமையாளர்கள், குடியான் சிற்றுடமையாளர்கள் என்று மூன்று பிரிவினரை அடையாளம் காண முடியும்.¹

உற்பத்திக் கருவிகளாக கலப்பை, மண்வெட்டி, அரிவாள் போன்ற எளிமையான கருவிகள் குடியான்களின் உடமையாக உள்ளன. இவற்றில் உள்ள முதலீடு அற்பமானது. சில குடியான்கள் எருமை மாடுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இன்று எருமைகள் அருகிச் செல்கின்றன. காரணம் இவற்றைப் பராமரிப்பதற்கான செலவு அதிகம். எருமைகளில் முதலீடு கணிசமானது. எருமைகளை உழவு வேலைக்கு வாடகைக்கு விடுவதால் வருமானம் பெறலாம். பொதுவாக தெலும் கொடவின் உற்பத்தித் தொழில் நுட்பம் மரபு வழிப்பட்ட நிலையில் இருந்து கொஞ்சமும் உயரவில்லை. விவசாய இயந்திரங்களின் உபயோகம் என்று சொல்லக் கூடியதாக எதுவும் இல்லை. கிராமத்தில் இரண்டு பேர் சிறிய உழவு இயந்திரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இவை உழவு வேலைக்கு அல்லாமல் ஏற்றி இறக்கல் வேலைக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது. நெல்குத்தும் இயந்திரம் ஒன்று இருக்கிறது. இதனை ரதலப் பிரபு ஒருவரும் கடை முதலாளியும் சேர்ந்து இயக்குகிறார்கள். இயந்திரம் பிரபுவின் உடைமை. அதன் நடத்துபவர் கடை முதலாளி. கடை முதலாளி வருமானத்தின் ஒரு பகுதியைப் பிரபுவிற்குக் கொடுக்கிறார்.

உற்பத்தியின் பரிவர்த்தனையை (Means of Exchange) எடுத்துக் கொண்டால் மூன்று நிறுவன அமைப்புக்கள் உள்ளன. 1. அரசு நிறுவனங்கள் - சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம் வங்கி என்பன 2. 'கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்' 3. தனியார் முயற்சியாளர். ('கூட்டுறவு' என்று அடைப்புக்குறிக்குள் போடப்படுவதன் காரணம் 1970க் களின் பின் 'கூட்டுறவு' மறைந்தது. உற்பத்தியாளர்களின் ஒன்று சேர்ந்த அமைப்பு என்ற முறைமாரிச் சங்கங்கள் அவ்வலர் ஆட்சி முறைத் தபானங்களாக மாறிவிட்டன.) நிறுவனங்களை மூன்றாக மேலே பிரித்துக் காட்டிய போதும் தனியார் முயற்சியாளர்களே பரிவர்த்தனையில் முதன்மை பெறுகின்றனர் இவர்களுக்கு உடந்தையாகவும் ஒத்தாசையாகவும் செயற்படும் நிறுவன அமைப்புக்களாகவே மற்ற இரண்டையும் (அரசு, கூட்டுறவு அமைப்புகள்) பார்க்கலாம்.

கைத்தொழில்
சமூகத்தில்
வர்க்க உறவுகள்
ஒப்பீட்டளவில்
சிக்கலற்ற
அமைப்பைக்
கொண்டவை.
தெலும் கொட
போன்ற
விவசாய
சமூகங்களில்
சமூக
வர்க்கங்கள்
மிகவும்
சிக்கலான
அமைப்பைக்
கொண்டவை.

நிலத்தின் உடைமை தெலும் கொடவின் உற்பத்தி முறைமையிலும் உற்பத்தி உறவுகளிலும் பெறும் முக்கியத்துவம் பற்றி மேலே குறிப்பிட்டோம். அப்படியானால் தெலும் கொடவை ஒரு விவசாய சமூகம் (Agrarian Society) என்று தானே கூற வேண்டும்? ஆனால் அப்படிக்கூற முடியாது. ஏனென்றால் அங்குள்ள வர்க்கங்கள் கிராமிய விவசாய உற்பத்தி, விரிந்த ஒரு பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரத்துடன் (Wider Economy) பிணைப்புண்டதால் உருவாகியவை. பின்வரும் மாற்றங்கள் இதற்குக் காரணமாயின.

1. அரசு நிறுவனங்களின் பெருக்கமும் விரிவாக்கமும்
2. அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள் பெருகியமை
3. பாடசாலைகள், கல்விநிலையங்கள் பெருகியமை
4. தனியார் துறையில் இடைத்தர தொழில் முயற்சி நிறுவனங்கள் பெருகியமை.

இவ்வாறான நிறுவனங்களின் பெருக்கம் நவீன துறைப் பணியாளர்கள் (Modern Sector Workers)

என்ற ஒரு பிரிவினரை தெலும் கொடவில் உருவாக்கி உள்ளது. வேலை வாய்ப்பு என்ற முறையில் இது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் தான் இருந்தது. ஆயினும் இதன் தாக்கம் பெரியது. நடுத்தர விவசாயிகள் குடும்பங்களில் இருந்து தோன்றிய படித்த இளைஞர்கள் (சிங்கள மொழி மூலம் படித்தோர்) நகரங்களில் சம்பளம் பெறும் வெண்சட்டை உத்தியோகத்தர்களாயினர். இந்த உத்தியோகம் நகரம் நோக்கிய இடப் பெயர்வைக் கொண்டு வரவில்லை. குறைந்த கட்டணத்தில் பிரயாணம் செய்யும் வாய்ப்புக்கள் பெருகிய போது தெலும் கொடவுடன் பிணைக்கப்பட்ட குட்டி பூஷ்வா வகுப்பு உருவாகியது.

1974ல் உள்ளபடி தெலும் கொடவின் உழைப்பாளர்கள் (வேலைகளின் படி)

	தொகை	%
கடைவியாபாரிகள்	4	3.5
ஆசிரியர்கள் (ஓய்வு பெற்றோர் உட்பட)	5	4.4
ஹோமியோபதி டாக்டர்	1	0.9
கூட்டுறவு சங்க முகாமையாளர்/மேற் பார்வையாளர்	5	4.4
நகரத் தொழிலாளர்கள்	14	12.4
நடுத்தர குடியான்கள்	19	16.8
வறிய குடியான்கள்	34	30.2
கூலித்தொழில் குடியான்கள்	31	27.4
	<u>113</u>	<u>100.0</u>

நகரங்களிற்குச் சென்று வேலை செய்யும் ஒருவர் உடல் உழைப்பாளியாக இருந்தாலும் கூட கிராமப் பின்னணியில் பணக்காரன் என்றோ பொருளாதார நிலையில் வசதி உடையவர் என்றோ கருதப்பட முடியும். பஸ் கண்டக்டர் ஒருவரை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர் ஏறக்குறைய ரூ.3400/- மாத வருமானத்தை உழைக்க முடியும். ஒரு விவசாயக் கூலி இதன் அரைவாசித் தொகையை கூட மாதத்தின் முழு நாட்களும் அவன் வேலை செய்தாலும் உழைக்க முடியாது. இதனை விடப் பதவி உயர்வு, தொழில் பாதுகாப்பு என்பன பஸ் கண்டக்டர் உத்தியோகத்தில் உள்ளன. நவீன துறைத் தொழிலாளர்கள் தொழிற் சங்கங்கள்

மூலம் தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். விவசாயக் கூலிகளான குடியான்கள் நகரத் தொழிலாளிகளாக உள்ளவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் கட்டுப் படுத்தும் அதிகாரம் அற்றவர்கள். அவர்கள் நிலம் அற்றோர் என்பதோடு அதிகாரம் இல்லாதவர்கள். ஆசிரியர்கள் (5) கூட்டுறவு முகாமையாளர்கள் (5) நகரத்-

நடுத்தர விவசாயிகள் குடும்பங்களில் இருந்து தோன்றிய படித்த இளைஞர்கள் (சிங்கள மொழி மூலம் படித்தோர்) நகரங்களில் சம்பளம் பெறும் வெண்சட்டை உத்தியோகத்தர்களாயினர்.

தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் (14) என்ற மூன்று பிரிவும் மாதச் சம்பளம் பெறுபவர்கள் இவர்கள். கணிசமான அளவில் தெலும் கொடவில் இருக்கின்றனர். கிராமத்தில் செல்வாக்குள்ள வகுப்பு இது. இவ்வாறான ஒரு வகுப்பின் தோற்றம் கிராமத்தவர்களிடையே வேறாக்கம் (Differentiation) என்றும் அம்சத்தைப் புகுத்தியுள்ளது. சமூக அசைவியக்கத்தின் பயனாக எழும் வேறாக்கம் உறவுக் குடும்பங்களிடையே பிளவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆசிரியர் ஒருவர் வசதியோடு இருக்கலாம். அவரது உறவினர்கள் விவசாயக் குடியான்களாகவோ, கூலிகளாகவோ இருக்கலாம். அவர்களிடையான குடும்ப உறவுகள் பொருளாதார வேறுபாடுகாரணமாகப் பாதிக்கப்படுவதில்லை. 'ரதல' குடும்பம் இதற்கு விதிவிலக்கானது. நடுத்தர விவசாயிகள் அதற்கும் கீழ்ப்பட்டோர் என்போருடன் ரதலவுக்கு உறவு முறைத் தொடர்பு இல்லை. கேரளம், வங்காளம் போன்ற இந்திய மாநிலங்களில் விவசாய இயக்கம் வளர்ச்சி பெற்றது. அப்படியான விவசாய இயக்கம் கண்டியில் தோன்றவில்லை. ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையில் விவசாயிகள் ஒன்று திரளும் போக்கு இங்கு இடம் பெறவில்லை. தெலும் கொடவின் வெவ்வேறு சமூக வர்க்கங்கள் பற்றி அடுத்து நோக்குவோம்.

'ரதல' நில உடைமையாளர்

தெலும் கொடவில் ஒரே ஒரு ரதல குடும்பம் உள்ளது. இக்குடும்பத்தினர் நகரங்களில் வாழ்கின்றார்கள். குடும்பத்தின் ஆண்கள் கம்பனிப் பணிப்பாளர்களாகவும் அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளாகவும் உள்ளனர். இவர்கள் தம் தொழில்கள் வழி உயர் வருமானத்தைப் பெறுவதோடு

தெலும் கொடவின் நில உடைமையாளர் என்ற வகையிலும் வருமானம் பெறுகின்றனர்.

கண்டியின் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்வதன் மூலமே சமூக அடுக்கமைவில் 'ரதல' குடும்பங்கள் பெறும் இடத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம். 1815ல் பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்றுவதற்கு 'ரதல' வகுப்பு உதவியாக இருந்தது இதற்குப் பிரதி உபகாரமாகப் பிரித்தானியர் 'ரதல' நலன்களைப் பாதுகாக்கவும் சலுகைகளை அவர்களுக்கு வழங்கவும் முன் வந்தனர்.

1818ல் இடம் பெற்ற கலகத்தின் போது 'ரதல' குடும்பங்கள் பல கலகத்திற்கு உதவின; கலகத்தில் பங்கு கொண்டன. இதனால் பலரது பதவிகள் பறிக்கப்பட்டன; காணிகள் பறிக்கப்பட்டன. பலர் தண்டிக்கப்பட்டனர். இருந்த போதும் 'ரதல' ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையில் பாதிப்புக்கு ஆளாகவில்லை. கண்டியின் 'ரதல' வகுப்பின் இரண்டாம் படியினர் மேல் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டனர். ரட்டே மஹத்தமய போன்ற பதவிகளைப் பெற்றனர். 1848ல் இரண்டாவது கலகம் ஏற்பட்ட சமயம் ரதல பிரிவினர் பிரித்தானியரின் விசுவாசம் மிக்கவர்களாக மாறிவிட்டனர். அக்கலகம் நடந்த வேளை பிரித்தானிய பொலிஸ் சேவையில் சுப்பிரிண்டன் பதவியில் கடமை பார்த்தவரும் சிவில் சேவை அதிகாரிகளும் கண்டியை நிருவகிப்பதற்கு ரதல பிரிவினரின் உதவியைப் பெற்றனர். கண்டி அரசின் கீழ் உச்ச நிலை நிர்வாகப் பதவிகளும் ரதலவின் கையில் இருந்தன. பிரித்தானிய ஆட்சியில் அப்பதவிகளுக்கு பிரித்தானியாவின் சிவில் சேவை அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். அப்பதவிகளுக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்த ரட்டே மஹத்தமய முதலான பதவிகள் ரதல குடும்பங்களுக்குக் கிடைத்தன. 1940வரை இந்நிலை நீடித்தது. இதனால் கண்டியின் குடியான சமூகம் ரதலவின் நிர்வாகப் பிடிக்குள் சிக்கிக் கொண்டது. தெலும் கொட கிராமம் உடுநுவர நிர்வாகப் பிரிவுள் உள்ளது. உடுநுவரவின் 'றட்டே மஹத்தமய' பதவியில் 1940 வரை இருந்தவர்கள் தெலும் கொடவின் ரதல குடும்பத்தவர்களே. 1900-1930 காலப்பகுதியில் ரதல சுமார் முப்பது வருடம் கண்டியின் மஜிஸ்திரேட் நீதிவானாகவும் தெலும் கொட ரதல ஒருவர் இருந்தார்.

1815 கலகத்தில் பங்கு பற்றிய ரதல குடும்பங்கள்தம் காணிகளை இழந்தன. பின்னர் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட போது இக் காணிகள் பெருந்தோட்ட நிலமாக மாறின. இருந்த போதும் ரதல பிரிவு ஒரு வர்க்கம் என்று பார்க்குமிடத்து பாதிப்புக்கு உள்ளாகவில்லை. தெலும் கொடவின் ரதல குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அக் குடும்பம் தனது நில உடைமையை பிரித்தானிய ஆட்சியில் பெருக்கிக் கொண்டது.

கண்டியின்
வரலாற்றைத்
தெரிந்து
கொள்வதன்
மூலமே சமூக
அடுக்கமைவில்
'ரதல'
குடும்பங்கள்
பெறும்
இடத்தைப்
புரிந்து
கொள்ளலாம்.

கண்டியில் நிலம் முக்கியமான உற்பத்தி சாதனம். நில உடைமை முறையில் அடிப்படையான மாற்றங்கள் எதுவும் கண்டியில் நிகழவில்லை. 1972ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தம் தெலும் கொடவிலும், அயல் கிராமங்களிலும் மாற்றம் எதனையும் ஏற்படுத்தவில்லை. நில உச்ச வரம்பு உயர்வாக இருந்ததால் நில உடைமையாளர் பாதிக்கப்படவில்லை. கோவில் நிலங்கள் நிச்சீர்த்திருத்தத்தில் இருந்து விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டன. இதனால் ரதல வின் அதிகாரம் பாதிக்கப்படவில்லை. 'விகாரகம காணிகளிற்கு' கோவிலின் பிரதான குருவின் ஆட்சியில் இருக்கும். 'தேவாலகம் காணிகள்' (கத்தரக, விஷ்ணு முதலிய தெய்வங்களின் கோவில் காணிகள்) ரதல பிரபுக்கள பொறுப்பாளர்களாக இருந்தனர். விகாரைகளின் அதிபதிகளும் ரதல குடும்பத்தவர்களே.

லங்காதிலக விகாரையின் பிரதமகுருவாக முன்னர் இருந்த ஐந்து துறவிகள் பரம்பரை வழியாக உறவு முறைக்காரர்களாகவும், 'ரதல' குடும்பங்களைச் சேர்ந்தோராகவும் இருந்தனர். இதனை எவர்ஸ் (EVERS) என்னும் ஆய்வாளர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தேவாலகம் காணிகளின் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள் நிலப்பிரபுக்கள் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கூடியிருக்கும் சபையில் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். ஆகவே காணிகள் மீது நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் உடைமையும் கட்டுப்பாடும் கொண்ட வகுப்பாக ரதலப் பிரபுக்கள் இருந்து வந்தனர். இதுதான் அவர்களின் பொருளாதரப் பலத்தின் ஒரு அம்சம். பிரித்தானிய ஆட்சியில் நிர்வாகப் பதவிகள் ரதலவின் அதிகாரத்தைப் பெருக்கிய இன்னோர் விடயமாகும். கடந்த இரு தசாப்தங்களில் (1950-1970) பொருளாதாரத்தில் அரசின் வகிபாகம் அதிகரித்தது. இதனால் செல்வாக்குள்ளவர்கள் அரசுப் பதவிகளையும் பிடித்துக் கொண்டனர்.

ரதல பிரபுக்கள் பிரிவு சாதி என்ற வகையிலும் வர்க்கம் என்ற வகையிலும் ஒன்றாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். ரதல பிரபுக்கள் குடும்பங்கள் ஒன்றோடொன்று விவாக உறவுகளால் தொடர்புபட்டவை. அகமணம் மூலம் ரதல ஒரு குழுவாக உறவு முறைப் பிணைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இக்குழுங்களிடையே பிராந்திய அலுவல்களில் உட்சண்டைகள் இருந்தாலும் பொதுப்பட்ட ஐக்கியமும் ஒற்றுமையும் நிலவுகிறது. இது போன்ற ஒற்றுமையைக் கண்டியின் வேறு எந்தச் சாதிப் பிரிவிடமோ, வகுப்பிலோ காணாதல் அரிது.

குட்டி பூஷ்வா வர்க்கம்

குத்தகைப் பயிர்ச் செய்கை முறை (Share Cropping) போன்ற பழமையான உற்பத்தி உறவுகள் இன்னும் நீடித்து வருகின்ற போதிலும் கிராம

பொருளாதாரத்தில் குட்டி முதலாளித்துவம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. ஆசிரியர்கள், கிராமத்திற்குள் கடை வைத்திருக்கும் வியாபாரிகள் போன்றோர் தெலும் கொடவில் பயிர்ச்செய்கைக் காணியின் உடைமையாளர்களாயும் உள்ளனர். இக்காணிகளை இவர்கள் கூலியாட்களைக் கொண்டு பயிரிடுகிறார்கள். கொடுக்கல் வாங்கல்களும் பரிவர்த்தனையும் பணம் மூலமே செய்யப்படுகின்றன. கண்டியின் சமூக உருவாக்கத்தில் குட்டி முதலாளித்துவத்தின் பங்கினை பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டு அடையாளம் காணலாம்.

அ) சிற்றளவு உற்பத்தி : உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்படும் மூலதனத்தின் அளவு சிறியது. பெருந்தொகையில் தொழிலாளர்கள், கூலியாட்கள் வேலையில் ஈடுபடுத்தப்படுவதில்லை. சந்தைக்கான உற்பத்தியாக இது இருந்த போதும் உற்பத்தியின் அளவு சிறியது.

ஆ) வர்த்தக மூலதனம் (Merchant Capital) குட்டி முதலாளிகளின் மூலதனத்தைக் கொண்டு உற்பத்தி நடைபெறுகிறது. மூலதனம் எந்த வகைப் பட்டதாயினும் அதற்குரிய தேவை உபரிமதிப்பை உருவாக்குவதே. இங்கே குட்டி முதலாளிகளின் மூலதனம் உபரிமதிப்பை பரிவர்த்தனை மூலம் (Exchange) பெறுவதால் வர்த்தக மூலதனத்தில் தன்மையைப் பெறுகிறது.

இ) தனியாளர் உடைமை: கைத்தொழில் முதலாளித்துவத்தின் பிரதான வடிவமாக கூட்டுப் பங்கு தொகுதிக் கம்பனிகள் விளங்குகின்றன. கம்பனியில் பங்குதாரர்களாவதே இந்த முறை

ஆண்டு
நிலச்சீர்திருத்தம்
தெலும்
கொடவிலும்,
அயல்
கிராமங்களிலும்
மாற்றம்
எதனையும் ஏற்படுத்தவில்லை.
நில உச்ச வரம்பு
உயர்வாக
இருந்ததால் நில
உடைமையாளர்
பாதிக்கப்படவில்லை.

முதலீட்டின் வடிவமாகும். குட்டி முதலாளித்துவம் தனியாள் உடைமையாகும். அத்தோடு மானியகால முறையில் இருந்தது போன்று உடைமை உறவுகள் இருப்பதில்லை. குட்டி முதலாளியின் நேரடி உடைமை மீது கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் இருப்பதில்லை.

ஈ) குட்டி முதலாளி உற்பத்தியில் நேரடியாகப் பங்கு கொள்வதில்லை. நேரடியாக உழைப்பில் ஈடுபடுவதில்லை ஆயினும் அவன் மேற்பார்வை வேலைகளைச் செய்தல் கூடும். கூலியாட்கள் மூலம் உற்பத்தியைச் செய்வித்து உபரி உழைப்பை அபகரிக்கும் முறை இது.

விவசாயம், கைவினைகள், வர்த்தகம் ஆகிய மூன்று விடயங்களில் குட்டி முதலாளித்துவம் செயற்படுகிறது. மூலதனத்தை ஈடுபடுத்துதல், கூலிக்கு உழைப்பைப் பெறுதல் என்ற இரண்டும் இம் முறையின் பிரதான அம்சங்கள். ஆசிரியர் ஒருவர் இரண்டு ஏக்கர் நெற்காணியை வைத்திருக்கிறார் எனக் கொள்வோம். அவர் காணியில் பயிரிடும் தொழிலில் நேடியாகத் தன் உழைப்பை வழங்குவதில்லை. கூலியாட்களை வைத்துப் பயிர்ச் செய்கையை நடத்துகிறார். அவரது பிரதான வருமானம் சம்பளமாக ஆசிரியர் தொழில் மூலம் கிடைக்கிறது. விவசாயி (Farmer) என்பது 'ரென்ரியர்' (Rentier) என்பதில் இருந்து வேறானது. (ஆங்கிலத்தில் 'ரென்ரியர்' என்னும் சொல் உற்பத்திக்கான சாதனம் ஒன்றை உடைமையாக வைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் பிறர் உழைப்பை சுரண்டும் முறையைக் குறிக்கும்) குட்டி முதலாளிகள்

தெலும் கொடவின் விவசாயிகள் அல்லர். அவர்கள் ரென்ரியர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். நேரடியாக உடல் உழைப்பில் ஈடுபடாதவர்கள்.

தெலும் கொடவில் நாலுபேர் கடைவைத்திருக்கும் வியாபாரிகள். ஆசிரியர்கள் ஐந்து பேர் இருக்கிறார்கள். ஐந்து பேர் கூட்டுறவுச் சங்க முகாமையாளர்கள் மேற்பார்வையாளர்கள். ஒருவர் ஹோமியோபதி டாக்டராவார். இந்த டாக்டர் வெளியிடத்தைச் சேர்ந்தவர்; இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் தெலும் கொடவில் குடியேறியவர். இவரைத் தவிர்ந்த மேற்குறித்த நபர்கள் யாவரும் தெலுங்கொடவில் காணி உடைமையாளர்களாக இருக்கின்றனர். பயிர்ச் செய்கையில் குத்தகை முறை, கூலியாட்களை வைத்துப் பயிரிடுதல் என்ற இருமுறைகள் தெலும் கொடவில் உள்ளன. ஆசிரியர்களும் கூட்டுறவு முகாமையாளர்களும் மாதம் மாதம் சம்பளம் பெறுகிறார்கள். கடைக்காரர்களின் வருமானம் வியாபாரத்தில் இருந்து கிடைக்கிறது. நில உடைமையாளர்கள் என்ற முறையில் இவர்களுக்கு வருமானமும் கிடைக்கிறது.

கிராமசமூகத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குள்ள மனிதர்களாக குட்டி முதலாளி வகுப்பினர் உள்ளனர். 'கிராமத்தின் தலைவர்கள்' என்ற வகையில் இவர்களின் பங்கு முக்கியமானது. கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் சமுதாய வளர்ச்சி திட்டங்கள் என்பனவற்றோடு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு கிராமத்தைப் பற்றிய விடயங்களை இவர்களிடம் தான் கேட்டு அறிந்து கொள்வார்கள். குறித்த பகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் ஆதரவாளர் குழாத்தில் இவர்கள் முதன்மையிடம் பெறுவர். இதனால் கமநல உற்பத்திக்குழு கூட்டுறவுச் சங்கப் பணிப்பாளர்சபை ஆகியவற்றில் இவர்கள் நியமிக்கப்படுவர். சுருங்கக் கூறினால் இன்றைய சமூக அமைப்பில் கிராமத்தை நகர மட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்கள் இக்குட்டி முதலாளி வகுப்பினரே. கிராமிய சமுதாயத்தின் வர்க்கங்களை இனம் காண்பதில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. வருமானம், நில உடைமை என்ற அளவுகோல்களைக் கொண்டு 'செல்வந்த குடியான்கள்', 'நடுத்தர குடியான்கள்' 'வறிய குடியான்கள்' என்று குடியான்களை (Peasants) பாகுபடுத்துவதில் திட்டவாட்டமான வரையறைகள் இல்லை. இவை எழுந்தமான வகைப்படுத்தலாகும். உற்பத்தி உறவுகளின் அடிப்படையிலான வகைப்பாட்டை செய்தல் பிரயோசனம் உடையது. கண்டியில் நிலவும் சிக்கலான உறவு முறைகளில் மூன்றை மிக அடிப்படையானவை எனக் கொள்ளமுடியும்.

அ) நேரடியான உழைப்பில் ஈடுபடாதவர்கள்; பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டுபவர்கள்

கிராமசமூகத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குள்ள மனிதர்களாக குட்டி முதலாளி வகுப்பினர் உள்ளனர். 'கிராமத்தின் தலைவர்கள்' என்ற வகையில் இவர்களின் பங்கு முக்கியமானது.

ஆ) நேரடியான உழைப்பில் ஈடுபடாதவர்கள்; ஆனால் பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டுவதன் மூலம் பயன் பெறாதவர்கள்

இ) உழைப்பாளிகள்; பிறரால் சுரண்டப்படுவோர்.

இந்த மூன்றும் பிரதான வகைகள். இவற்றை விட வேறு பலவகைகளைக் குறிப்பிடலாம். உழைப்பில் தாம் நேரடியாக ஈடுபடுவதோடு பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டுவோர் என்று ஒருவகையும் உள்ளது. ஆனால் இவையெல்லாம் முக்கியம் அற்றவை. மேற்குறித்த மூன்று வகைகளில் கிராமத்தில் உழைப்பு சக்தியின் பிரயோகம் இடம் பெறுகிறது என்று கூறமுடியும். உற்பத்தி உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட மூன்று பிரிவுகள் இவை.

உற்பத்தியில் நேடியாக தம் உழைப்புச் சக்தியை ஈடுபடுத்துவோர் என்று பலரைக் குறிப்பிடலாம். சிற்றுடமை விவசாயக் குடியான்கள், குத்தகைக் குடியான்கள், கூலி விவசாயிகள், சேவைகளை வழங்கும் கடப்பாடு உடைய குடியான்கள், கைவினைஞர்கள் என்று பலரை நேரடி உழைப்பாளர் என்று கூறலாம். இவை உற்பத்தி உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரிவுகள். உற்பத்தி உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வர்க்கங்களை அடையாளம் காண முடியுமா? உதாரணமாக 'சிற்றுடமைக் குடியான்கள் வர்க்கம்' என்றோ 'குத்தகை குடியான்கள் வர்க்கம்' என்றோ சேவைக் குடியான்கள் வர்க்கம் என்றோ கூறுவது பொருந்துமா? இது தவறான ஒரு வழிமுறை. ஏனெனில் வர்க்கம் (Class) என்பதை பொருளாதார உறவு என்ற வகையாக குறுக்கிப் பார்க்கின்றோம். வர்க்கம் என்பது வெறுமனே ஒரு பொருளாதார உறவு அன்று. அது ஒரு சமூக உருவாக்கம் ஒன்றினது மொத்தக் கட்டமைப்பின் ஒரு அங்கமாகப் பார்க்கப்படவேண்டியது. அப்போதுதான் வர்க்கம் என்ற எண்ணக்கரு பற்றிய சரியான புரிதல் எமக்குக் கிடைக்கும்.

தெலும் கொடவில் செல்வந்த விவசாயக் குடியான்கள் (Rich Peasants) என்று ஒரு பிரிவு கிடையாது. வறிய விவசாயக் குடியான் என்ற பிரிவில் இருந்தும் நடுத்தரக் குடியான் என்ற பிரிவில் இருந்தும் தன்னை வேறுபடுத்திக் கொள்ளும் குலாக் (Kulak) என்னும் வகுப்புத் தோன்றும் போதுதான் 'செல்வந்த குடியான்' பற்றி நாம் பேசமுடியும். 'குலாக்' வகுப்பின் அடையாளம் என்ன?

- பரந்த அளவில் நிலங்களை உடைமை கொண்டோராய் இருத்தல்
- யந்திரங்களை விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்துதல்

iii) கூலியாட்களை பெரும் எண்ணிக்கையில் வேலைக்கு அமர்த்தி உற்பத்தி செய்தல்.

ஆகிய அம்சங்களைக் கொண்டவர்களே 'குலாக்குள்' அது மட்டுமல்ல அவர்கள் குடியான் வகுப்பில் இருந்து தோற்றம் பெற்றவர்களாயும், படிப்படியாக தங்கள் மூலதனத்தைப் பெருக்கிச் செல்வந்த விவசாயிகளாக ஆகியவர்களாயும் இருப்பர். இத்தகைய 'குலாக்குகள்' வகுப்புகண்டியில் உருவாகவில்லை. இதற்குரிய காரணம் யாது என்பதைப் பார்ப்போம். குலாக்குகளின் தோற்றம் குடியான் வகுப்புக்குள் இருந்தே வர வேண்டும். அப்படியானால் உபரி உழைப்பு குடியான்கள் வகுப்பிடமே பகிரப்பட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக உபரி உழைப்பு குடியான் அல்லாத பிரிவிடம் (Non Peasant Class) போய்ச் சேருமானால் குடியான் வகுப்பின் மத்தியில் மூலதன ஆக்கம் அல்லது மூலதனக் குவிப்பு (Accumulation of Capital within the Peasantry) இடம் பெற மாட்டாது. குலாக் வகுப்பும் தோன்ற முடியாது. தெலும் கொடாவில் இவ்வாறான ஒரு நிலையையே நாம் காண்கிறோம்.

i) குத்தகைச் செய்கை முறை தெலும் கொடாவில் இன்னும் நிலைத்து உள்ளது. இதன் மூலம் உற்பத்தியின் 50% விவசாயக் குடியான்களிடமிருந்து நில உடைமையாளர் கைக்குப் போய்ச் சேருகிறது. வாடகையாகப் பெறப்படும் இப்பங்கு குடியான் அல்லாத பிரிவினருக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பது முக்கியமானது.

ii) சிற்றுடமை விவசாயிகளிடம் சொந்தமாக இருக்கும்

வர்க்கம் என்பது வெறுமனே ஒரு பொருளாதார உறவு அன்று. அது ஒரு சமூக உருவாக்கம் ஒன்றினது மொத்தக் கட்டமைப்பின் ஒரு அங்கமாகப் பார்க்கப்படவேண்டியது. அப்போதுதான் வர்க்கம் என்ற எண்ணக்கரு பற்றிய சரியான புரிதல் எமக்குக் கிடைக்கும்.

நிலத்தின் அளவு மிகவும் குறைந்தது. இது மேல்-மிகையை உருவாக்குவதில்லை. இதனால் மூலதனம் குடியான் கையில் திரள்வதில்லை.

iii) விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உள்ளீடுகளான பசளை, கிருமிநாசினி முதலியன வெளியில் இருந்து வருகின்றன. உற்பத்திவிளை பொருள் வர்த்தகர் மூலம் சந்தைப்படுத்தப்படுகிறது. இவ் வழிகளிலும் குடியான்களிடமிருந்து உழைப்பின் ஒரு பகுதி வெளியேறுகிறது. 'குலாக்கள்' வகுப்பு தோன்றாமல்குரிய காரணங்கள் இவையே.

நடுத்தர விவசாயக் குடியான்களில் இருந்து சமூக அசைவியக்கம் மூலம் உயர்ச்சி பெறுவோர் நவீன துறை பணியாளர்கள் (ஆசிரியர்கள், கூட்டுறவுசங்க முகாமையாளர்கள் முதலியோர்) ஆக இருக்கிறார்களே அல்லாமல் செல்வந்த விவசாயிகள் அல்லது 'குலாக்குள்' என்று கூறக் கூடிய ஒரு வகுப்பினர் அல்லர். நடுத்தரக் குடியான்களிடமிருந்து படிப்பால் உயர்ச்சி பெறும் குழு ஒன்று தோன்றியுள்ளது. இவர்கள் நகரத்துறையில் உத்தியோகங்களைப் பெறுகிறார்கள். விவசாயத்தில் இருந்து நவீனதுறைக்கு மாறும் இவர்கள் தங்கள் பெற்றோரின் நிலங்களின் உடைமையாளர்கள் ஆகிறார்கள். இந்த நிலங்களை குத்தகை முறையிலோ அல்லது கூலிக்கு ஆட்களை வைத்தோ பயிரிடுகிறார்கள். இங்கே குட்டி முதலாளித்துவ முறையை இவர்கள் பின்பற்றுவதைக் காண்கிறோம். செல்வந்த விவசாயிகள் என்ற வகுப்பு கண்டியில் இல்லை. கண்டியின் குடியான் சமூகம்

ஒரினத்தன்மை கொண்டது என்றும் கூறமுடியாது. நடுத்தரக் குடியான்கள், வறிய குடியான்கள், விவசாயக் கூலிகளான குடியான்கள் என்ற மூன்று வகையினர் குடியான்களிடம் உள்ளனர்.

நடுத்தரக் குடியான்கள்

நேரடியாக உழைப்பில் ஈடுபடுவோரான நடுத்தர குடியான்கள் பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டாதவர்கள். இவர்கள் தம் குடும்ப உறுப்பினர் உழைப்பு மூலம் உற்பத்தியைச் செய்பவர்கள். இடைக்கிடை கூலியாட்களைப் பிடிக்கும் தேவை எழுந்தாலும், கூலி உழைப்பு முக்கியம் பெறுதில்லை. வறிய குடியான்களிற்கும் நடுத்தர குடியான்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு யாதெனில் நடுத்தர குடியான்கள் கூலி வேலைக்கு போகும் நிலையில் இல்லை. வறிய குடியான்கள் தம் நிலத்தில் உழைப்பதோடு கூலிவேலைக்கும் போகிறார்கள். நிலத்தைச் சொந்த உடமையாகக் கொண்டிருக்கும் குடியான்கள் 'நடுத்தரம்' என்ற வகைக்கு உரிய மாதிரி ஆயினும் கண்டியின் சேவைசாதிக் குத்தகைக்குடிகளிலும் பயிரிடுவதற்கு போதிய நிலம் உள்ளவர்கள் நடுத்தரக் குடியான்கள் என்ற வகைக்குள் அடங்குவர். நடுத்தரக் குடியான்களிடம் விவசாயக் கருவிகளான மண்வெட்டி, கலப்பை, அரிவாள் போன்ற மரபு வழிக் கருவிகள் உடைமையாக இருக்கும். எருமைகள் வளர்க்கக் கூடிய கிராமங்களில் நடுத்தரக் குடியான்களில் பலர் எருமைகளைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கின்றனர். நடுத்தரக் குடியான்களில் நிலத்தை உடைமையாகக் கொண்டவர்கள் பரிவர்த்தனை (Exchage) என்ற நிலையில் இடைத்தரக்களால் சுரண்டலுக்கு ஆளாவர். குத்தகைக் குடிகளான சேவைச் சாதியினர் நில உடைமையாளர்களால் நேரடியாகவும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். பரிவர்த்தனை என்ற நிலையில் மறை முகமாகவும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். "நிலம் உழைப்பவனுக்கே" என்று ஒரு குரல் ஒலிக்கிற என்றால் அது சேவைச் சாதிக் குத்தகைக் குடிகளின் குரல் தான். (முழுக் குடியான் சமூகத்தின் குரல் அன்று) நாங்கள் பயிர் செய்யும் காணியை தங்கள் வசம் வைத்துக் கொண்டு சிற்றுடமை விவசாயத்தைத் தொடர்வதையே இவர்கள் விரும்புகிறார்கள். கூட்டுறவுப் பண்ணைமுறைக்கு இவர்கள் தயாரில்லை. நடுத்தரக் குடியான்களின் குண இயல்புகளில் முக்கியமானவை வருமாறு 1. இவர்கள் நிலப் பிரபுக்களால் சுரண்டப்படுகிறார்கள், ஒடுக்கப்படுகிறார்கள் 2. தம் நிலம் குட்டி முதலாளிகளின் கைக்கு மாறிவிடுமோ என்ற அச்சம் இவர்கள் மனதில் உள்ளது 3. வறிய குடியான்கள், கூலி விவசாயிகள் என்ற இருவகையினரில் இருந்து தாம் வேறானவர்கள் என்ற உணர்வும் இவர்களிடம் உண்டு 4. நடுத்தரக் குடியான்களில்

சிலர் குட்டி முதலாளி வகுப்பினரின் உறவினர்களாகவும் உள்ளனர். 5. தாம் தம் நிலையில் இருந்து வழுவிய வறிய குடியான்களாகத் தாழ்ந்து விடுவோமோ என்ற அச்சம் இவர்களை வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. 6. நடுத்தரக் குடியான் குடும்பத்து இளைஞர்கள் பலர் படித்து முன்னேறி நவீனதுறை உத்தியோகங்களைப் பெறுகின்றனர். 7. கிராமத்தில் ஒப்பீட்டளவில் எண்ணிக்கையில் கூடிய தொகையினராக இவர்கள் உள்ளனர். உற்பத்தி உறவுக் கட்டமைப்பில் இவர்கள் பெறும் இடம் காரணமாக நில உடைமையாளர் நலன்களுக்கு எதிரான பிரிவினராகவும் இவர்கள் உள்ளனர்.

வறிய குடியான்கள்

பயிர்ச் செய்கை நிலத்தை உடைமையாகக் கொண்ட குடியான்களில் வறியவர்கள் என்ற பிரிவும் உள்ளது. வறியவர்களில் பலர் நிலம் அற்றவர்கள், இருந்த போதும் பயிர்ச்செய்கை உரிமை உடையவர்கள். வறிய குடியான்கள் இவ்வகையில் விவசாய உற்பத்திச் சாதனமாகிய நிலத்தில் இருந்து முற்றாகப் பிணைப்பு அறுக்கப்பட்டவர்கள் அல்லர். இவர்களது வறுமைக்குக் காரணம் இவர்கள் பயிர் செய்யும் நிலத்தின் அளவு சிறியது; அதன் விளைவு குறைவு. இதனால் சீவியத்திற்குப் போதுமான வருமானம் இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் கூலி வேலைக்குப் போகும் கட்டாயத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். நடுத்தர விவசாயிகளில் இருந்து இவர்கள் இவ்விதமாக வேறுபடுகிறார்கள். இவர்களில் பெரும் பான்மையினர் தாம் பயிரிடும் காணியில் பயிர்ச்செய்கை உரிமையுடைய குத்தகைக் குடிகளாவர். மிகச் சிறிய உடைமைகளைக் கொண்டவர்களும் வறிய குடியான்களாக உள்ளனர். இவர்களுக்கு போதி அளவு நிலம் இல்லையே என்ற குறை உள்ளது. இவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் மூலம் தமக்கு நிலம் கிடைக்குமா என்று எதிர்ப்பார்ப்புடன் இருப்பவர்கள். கிராம விஸ்தரிப்பு குடியேற்றத் திட்டங்கள் போன்ற வழிகளிலும் நிலத்தை பெறமுடியுமா என்ற எதிர்ப்பார்ப்புடன் உள்ளவர்கள். காணி போதியளவு இல்லையே என்ற அங்கலாய்ப்பு இவர்களது உலகக் கண்ணோட்டத்தை நிர்ணயம் செய்கிறது. காணி பற்றிய இவர்களது ஆசை கிராமத்தோடு இவர்களைப் பிணைக்கிறது. கூலி விவசாயிபோல் இடம் பெயருவதற்கும் வேறு இடம் போய்ப் பிழைப்பதற்கும் இவர்கள் விரும்புவதில்லை. இந்த விரும்பின்மையும் இவர்களது வருமானத்தை மட்டுப்படுத்துகிறது.

கூலிவிவசாயிகள்

கூலி விவசாயிகள் எண்ணிக்கை அதிகரித்துச் செல்வது கண்டியின் கிராமப்புறத்தின் முக்கிய

இயல்பாகவும் போக்காகவும் காணப்படுகிறது. கிராமப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை இயல்பு சிற்றுடைமை உற்பத்தி (Petty Production) எனக் கண்டோம். சிற்றுடைமை உற்பத்தியோடு இணைந்தாக கூலி உழைப்பும் தொடருவதோடு கூலி உழைப்பு முக்கியம் பெற்ற ஒன்றாகவும் மாறி வருகிறது. கூலி விவசாயிகள் உற்பத்தி சாதனங்களினை உடைமையாக கொண்டிருப்பதில்லை. வறிய குடியான்களில் இருந்து கூலி விவசாயிகளை வேறுபடுத்தும் இயல்பு இதுவே. ஆண்களின் கூலி ரூ. 5-6 ஆகவும் பெண்களின் கூலி 3-3.50 ஆகவும் உள்ளது. கூலி விவசாயிகள் வேலை தேடி அலைவதில் நாட்களை செலவிட வேண்டியும் உள்ளது. எல்லா நாட்களும் வேலை கிடைக்குமானால் வறிய குடியான்களை விடக் கூடிய வருமானத்தைக் கூலி உழைப்பாளர் பெற முடியும். ஆனால் கண்டியில் கிராமங்களில் கூலி உழைப்பு வாய்ப்புக்கள் போதிய அளவு இல்லை. நகரத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிராமத்துக் கூலி விவசாயிகளுக்கும் பொதுமையான அம்சம் இருசாராரும் உற்பத்தி சாதனங்களை உடையவர்கள் அல்லர் என்பது தான். ஆனால் வேற்றுமைகளோ பல. தேங்காய் பிடுங்கும் கூலி விவசாயியை எடுத்துக் கொள்வோம். அவன் ஒரு தோட்டத்தில் தனித்து நின்று வேலை செய்கிறான்; வேலை ஒழுங்காக கிடைப்பதில்லை; வேலை-தேடி அலைய வேண்டும். மாதச் சம்பளம், ஒழுங்கான வேலை என்று இல்லை. நகரத் தொழிலாளி வர்க்கம் போன்று சங்கமாக ஒன்று திரள்வதும் முடியாது. கூலி விவசாயிகள் அறுவடை போன்ற வேலைகளுக்காகத் தூர இடங்களுக்கு போய் உழைக்கிறார்-

கூலி விவசாயிகள் எண்ணிக்கை அதிகரித்துச் செல்வது கண்டியின் கிராமப்புறத்தின் முக்கிய இயல்பாகவும் போக்காகவும் காணப்படுகிறது.

கள். வறிய விவசாயிகள் இவ்-
விதம் இடம் பெயர விரும்பு-
வதில்லை. கூலி விவசாயி நில-
த்தில் இருந்து பிணைப்பு அறு-
க்கப்பட்டவன் என்பது உண்-
மைதான். இருந்தபோதும்
அவன் பழமைச் சூழலில் கட்-
டுண்ட படி கூலி உழைப்பில்
ஈடுபடுகிறான். முதலாளித்-
துவத்தின் கீழான விடுவிக்கப்-
பட்ட உழைப்பாளி என்று
அவனைக் கருதமுடியாது.
விவசாயக் கூலி விடுவிக்கப்-
படா உழைப்பாளி (Unfree
Labour) ஆகவே உள்ளான்.

கிராமத்தில் வதியும் நகரத் தொழிலாளர்கள்

ஏனைய குறை விருத்தி நாடு-
களின் கிராமங்களுடன் ஒப்-
பிடும் பொழுது கண்டியின்
கிராமங்களில் போக்குவரத்து
வசதி நன்கு விருத்தி பெற்-
றுள்ளது. சாதாரண ஒரு தொழி-
லாளி நாளாந்தம் வேலைக்குப்
போய் வருவதற்கான பிரயா-
ணச் செலவு அதிகமானது
என்று கூறமுடியாது. இத-
னால் தொழிலாளர்கள் 20-30
மைல் தூரம் பிரயாணம் செ-
ய்து வேலைக்குச் செல்கிறார்-
கள். கிராம நகர இடைவெளி-
யையும் போக்குவரத்து வசதி
குறைத்துள்ளது. நகரங்களில்
தொழில் செய்யும் கிராமத்-
தவர்களுக்கு கிராமத்திற்குள்-
ளே வீடு, வீட்டைச் சுற்றிய
சிறுதோட்டம் என்று சொத்து-
களும், சொந்தமாக நெற்செய்-
கைக் காணியும் இருக்கும்.
குடும்ப உழைப்பைக் கொண்டு
இக் காணியைப் பயிரிடுவார்-
கள். தேவைப்பட்ட போது
கூலிக்கும் ஆட்களை அமர்த்தி
வேலை செய்விப்பார்கள்.
கிராம மட்டத்தில் இவர்கள்
சுரண்டலுக்கு உள்ளாவதில்-
லை. தேசிய மட்டத்தில் தொழி-
லாளர் என்ற முறையில்
சுரண்டப்படுகிறார்கள்.

தெலும் கொடவின் வர்க்கப்
பிரிவினை கிராமிய விவசாய

உற்பத்தி, நவீனதுறை என்ற இரண்டின் கலவையால் உருவானது. இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று ஊடுருவி உள்ளன. குட்டி முதலாளி வர்க்கம், நகரத் தொழிலாளர்கள் என்ற இரு பகுதியினரும் இவ்விரு துறைகளின் ஊடுருவலிலும் சங்கமத்திலும் நிலை கொண்டுள்ளனர். ரதல நிலப் பிரபுக்கள், நடுத்தரக் குடியான்கள் வறிய குடியான்கள், கூலிவிவசாயிகள் என்ற வர்க்கங்களை கிராமிய விவசாயம் பொருளாதாரம் சார்ந்த வர்க்கங்கள் என்று கூறலாம். இருப்பினும் ரதல நிலப் பிரபுக்கள் நவீன துறையுடன் தொடர்புடையவர்கள் என்பதையும் கவனித்தல் வேண்டும்.

சாதியும் வர்க்கமும்

கண்டியின் சாதி முறைமை தொழில் பிரிவினையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. குறிப்பாக சேவைச் சாதிகள் தொழில் அடிப்படையில் பரம்பரைத் தொழிலைச் செய்பவர்களாக இருந்தனர். இன்று இந்நிலை மாறிவிட்டது. கைவினைத் தொழில்கள் மறைந்துவிட்டன. சேவைச் சாதிகளைச் சேர்ந்தோர் பெரும்பான்மையினர் வறிய விவசாயக் குடியான்களாயும், கூலி விவசாயிகளாகவும் உள்ளனர். சேவைச் சாதியினரில் பலர் நவீனதுறை வேலைகளிலும் சேர்ந்துள்ளனர். பெரவ சாதியினரில் மேளம் அடிக்கும் பரம்பரைத் தொழில் புரிவோர் எவரும் இன்று தெலும் கொடவில் இல்லை. சலவைத்தொழிலை பரம்பரைத் தொழிலாகக் கொண்ட ஹேன சாதியினரில் ஒரு குடும்பம் மட்டும் சலவைத் தொழில் செய்கிறது. இக்குடும்பம் கலியாணம், செத்தவீடு, பூப்பெய்தல் போன்ற சடங்குகளிலும் சேவை செய்வதுண்டு. பத்கம் சாதிக்குரிய தொழில் என்று ஒன்று கிடையாது என்று முன்னர் குறிப்பிட்டோம். கொய்கம் சாதியினர் நடுத்தர, வறிய குடியான்கள் என்ற நிலையில் உள்ளனர். அவர்களில் பலர் மாதச் சம்பளம் பெறும் தொழில்களைப் பெற்று உயர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். சாதிகளின் வர்க்க நிலை மாற்றங்களை நோக்கும் பொழுது சாதிவர்க்கம் என்ற இரண்டும் பெற்றிருந்த இணைவு இப்போது முறிவடைகிறது என்பதைக் காணலாம். தஞ்சாவூரின் சிறிபுரம் கிராமம் பற்றி ஆராய்ந்த அந்திரே பெட்டீஸ் (Andre Beteille) இத்தகைய முறிவு அங்கு ஏற்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். மேற்கு மயமாதல், சமயத்தின் சார்பில் இருந்து விடுபடுதல் என்ற இரண்டு காரணிகளும் சாதியில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தன. பணப்பொருளாதாரமுறை வர்க்க அமைப்பில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. இந்த இரு போக்குகளின் சேர்க்கையால் சாதி-வர்க்க இணைவில் முறிவு ஏற்பட்டுள்ளது. கீழே தரப்பட்டுள்ள புள்ளி விபர அட்டவணை தெலும் கொடவின் சாதிகளையும் வர்க்கங்களையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கண்டியின் சாதி முறைமை தொழில் பிரிவினையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. குறிப்பாக சேவைச் சாதிகள் தொழில் அடிப்படையில் பரம்பரைத் தொழிலைச் செய்பவர்களாக இருந்தனர். இன்று இந்நிலை மாறிவிட்டது.

1974ம் ஆண்டில் தெலுங் கொடவில் சாதிகளும் வர்க்கங்களும்

	கொய்கம்	பெரவ	பத்கம	ஹேன	கலப்பு	மொத்தம்	%
ரதல	3	0	0	0	0	3	2.6
பிரபுக்கள்							
குட்டி	12	0	0	2	1	15	12.9
முதலாளிகள்							
நடுத்தரக்	18	1	0	0	0	19	16.4
குடியான்கள்							
வறிய	24	6	3	1	0	34	29.3
குடியான்கள்							
நகரத்	10	1	0	3	0	14	12.1
தொழிலாளர்							
கூலி	12	7	11	0	1	31	26.7
விவசாயிகள்							
	79	15	14	6	2	116	100

தெலுங் கொடவில் மேல் நோக்கிய சமூக அசைவியக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. நவீன துறையில் மாதச்சம்ளம் பெறக்கூடிய வேலையைப் பெற்றுக் கொள்ளாதவே சமூக அசைவியக்கத்தின் பிரதான வழியாக உள்ளது. இவ்வாறு உயர்ச்சி பெற்றவர்களில் கொய்கம் சாதியினர் முன்னணியில் உள்ளனர். கிராமத்தின் ஆசிரியர்கள் ஐந்து பேரில் மூவரும், கூட்டுறவுச் சங்க முகாமையாளர்கள் ஐந்து பேரில் நால்வரும், கொய்கம் சாதியினர். நகரத் தொழிலாளர்கள் பதினாங்கு பேரில் பத்துப் பேர் கொய்கம் சாதியினர். ஹேன சாதியினரின் ஆறுகுடும்பங்களில் ஒரு குடும்பம் தவிர ஏனைய ஐந்தும் உயர்ச்சி பெற்றுள்ளன.

பெரவ சாதியில் பதினைந்து குடும்பங்களில் இரண்டு குடும்பங்கள் நவீன துறைப் பதவிகள் பெற்று உயர்ச்சி பெறமுடிந்தது. பத்கம குடும்பங்களில் ஒன்று கூட நவீன துறைக்குள் நுழைய முடியவில்லை. அவர்களில் பெரும்பான்மையினர் கூலி விவசாயிகளாகவே உள்ளனர்.

தெலுங்கொட மாதிரியைக் கொண்டு கண்டியில் பத்கம் சாதியினரின் நிலையைப் பற்றி கணிப்பிடுதல் தவறு. பத்கம் சாதியினர் தெலுங் கொடவில் இடையில் வந்தேறு குடிகளாக வந்தனர். ஆரம்ப முதலே அவர்கள் சொந்தமாக காணியில்லாத வறிய கூலியாட்களாகவும், குடியான்களாகவும் இருந்தனர். இதனால் தெலுங் கொடவில் அவர்கள் பின்தங்கிப் போதற்கு காரணம் உண்டு. கண்டியின் கிராமங்கள யாவற்றிலும் பத்கம் சாதியினர் கூலி விவசாயி-

களாகவும் வறிய குடியான்களாகவும் தான் உள்ளனர். என்று முடிவு செய்யக் கூடாது. தெலுங் கொடவின் அயற்கிராமத்தில் பத்கம் சாதியினர் சிலர் நில உடைமையாளர்களாகவும் வியாபாரிகளாகவும் உள்ளனர். ஆளும் கட்சியின் முக்கிய பிரமுகர் ஒருவர் இக்கிராமத்தில் இருக்கிறார் (1973) இக் கிராமத்தின் பெரும்பான்மைச் சாதியும் பத்கம் சாதிதான். இச்சாதியினர் பலர் வெண்சட்டை உத்தியோகங்களிலும் இருக்கிறார்கள்.

தெலுங்கொடவின் நில உடைமையாளர் வகுப்பு கொய்கமவின் ரதல பிரிவுக்குடும்பத்தினரே. ரதலவின் காணிகள் தவிர்ந்த மீதிக் காணிகளின் பெரும் பங்கு கொய்கம் சாதியினரிடம் (பட்டி, ஹம்மாஹே பிரிவினர்) உள்ளது. பொதுவாக கொய்கம் பணக்காரச் சாதி. சேவைச் சாதிகளோடு ஒப்பிடும் பொழுது இவர்கள் உயர்நிலையில் உள்ளனர். நவீன துறைப் பணிகளிலும்

நவீன துறையில் மாதச்சம்ளம் பெறக்கூடிய வேலையைப் பெற்றுக் கொள்ளாதவே சமூக அசைவியக்கத்தின் பிரதான வழியாக உள்ளது.

ஈடுபட்டுள்ளனர். தெலும் கொடவின் பத்கம சாதியினர் சேவைச் சாதிகளைவிடக் குறைந்த பொருளாதார அந்தஸ்தில் உள்ளனர்.

கிராமத்தின் வறிய குடியான்களதும் கூலி விவசாயிகளினதும் பிள்ளைகள் கல்வியால் முன்னேறி நவீனதுறையில் வேலை பெறுவது இலகுவான காரியமல்ல. நடுத்தர விவசாயிகளின் பிள்ளைகளால் இவ்விதம் முன்னேற முடியும். அப்பிள்ளைகள் வறிய பிள்ளைகள் போல் கஷ்டப்பட்டு உழைக்க வேண்டியதில்லை. குடும்பச் சுகமை இல்லை. இதனால் படித்து முன்னேறலாம். நவீன துறை வேலையைப் பெறலாம். சமூக அசைவியகத்தில் சாதியைவிட வர்க்கம் தான் பிரதான பங்கைப் பெறுகிறது. கொய்கம சாதியினரில் 23% த்தினர் நவீன துறையில் வேலைகளை கூடிய அளவில் பெற்றிருப்பது ஆச்சரியத்துக்குரிய விடயம் அன்று.

நவீன துறை வேலைகளின் பிரதான வழங்குநராக அரசு உள்ளது. பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் (பா.உ) உதவி இல்லாமல் நவீன துறை வேலைகளைப் பெற முடியாது. பதவிகளுக்கு ஆட்களை தெரிவு செய்பவர் பா. உ ஆவர். அவரைச் சுற்றி ஆதரவாளர் குழாம் ஒன்று இருக்கும் கிராமங்களின் குட்டி முதலாளிகள் தான் முக்கியமான ஆதரவாளர்கள். பா.உ.வின் கருணையைப் பெறுவதற்கு ஒருவரின் சாதி முக்கியம் இல்லை. அவர் எந்த வர்க்கத்தவர் என்பதே முக்கியம். உதாரணமாக ஒரு ஆசிரியர் தம் செல்வாக்கை உபயோகித்து தனது மகனிற்கு வேலை ஒன்றைப் பா.உ மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். எந்தச்சாதியினராக இருந்தாலும் ஒரு வறிய குடியானாலும், கூலி விவசாயி-

யானாலும் தம் பிள்ளைகளுக்கு வேலையை தேடிக் கொள்வது இலகுவான காரியமல்ல. சாதியை விட வர்க்கம் முக்கியமானது. இருந்த போதும் சேவைச் சாதிகளின் குட்டி முதலாளிகள் கூடிய செல்வாக்கு உடையவர்களாய் உள்ளனர். இவர்கள் தம் சாதியின் பிரதிநிதிகள் என்ற வகையிலும் செயற்படுகின்றனர். அடுத்து வரும் பொதுத் தேர்தலில் தமது சாதியினரின் வாக்குகளை ஒட்டு மொத்தமாக பெற்றுத் தருவோம் என்ற உறுதிமொழியை பா.உ விற்கு இவர்களால் வழங்க முடியும். சேவைச் சாதி இளைஞர்கள் சிலர் நவீன துறை வேலைகளைப் பெறுகிறார்கள். இருந்தபோதும் இதன் பயனாக சேவைச்சாதிகளின் வறிய குடியான்களும் கூலி விவசாயிகளும் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்றோ அவர்களின் வாழ்க்கை மேம்பட்டது என்றோ சொல்ல முடியாது.

தெலும் கொடவின் மக்கள் தம்மிடையே உள்ள வர்க்க வேறுபாடுகள் பற்றிய உணர்வு உடையவர்களாகவே இருக்கின்றனர். தெலுங்கொடவின் ஆறு வர்க்கங்களை நான் அடையாளம் காட்டியுள்ளேன். கிராம வாசிகளில் எவராவது தமது உரையாடல்களில் ஆறு வர்க்கங்களின் அடையாளம் பற்றிய உணர்வை வெளிப்படுத்தியது கிடையாது. கிராமத்தின் வர்க்கங்கள் பற்றிய அவர்கள் பார்வை வித்தியாசமானது.

கொய்கம சாதியை சேர்ந்த ஆசிரியர் ஒருவர் கிராமத்தவர்களை மூன்று 'மட்டம்' (நிலை என்ற கருத்துடைய சிங்கள மொழிச் சொல்) அல்லது நிலைகளில் வைத்துப்பார்க்கிறார். 'பொஹேசத்மினிசு' (பணக்கார மனிதர்) 'சாமான்ய மினிசு' (சாதாரண மக்கள்) 'துப்பத் மினிசு' (வறிய மனிதர்) என்பனவே இந்த மூன்று மட்டங்கள். முதல்வகையில் 'ரதல' பிரபுக்கள் குடும்பம் உள்ளது; இரண்டாம் வகையில் நவீன துறையில் பணியாற்றும் தன்னைப் போன்றோரையும், நகரத் தொழிலாளர்களையும் இந்த ஆசிரியர் சேர்த்துக் கொள்கிறார். கிராமத்தின் எஞ்சிய மக்கள் யாவரும் அவர் பார்வையில் 'துப்பத் மினிசு'. மூன்றாம் பிரிவில் இருக்கும் பேதங்கள் அவர் கண்ணில் தெரியவில்லை. பத்கம சாதியைச் சேர்ந்த கூலிவிவசாயி ஒருவரும் ஆசிரியர் கூறும் பிரிவுகளுக்கு ஒத்த பிரிவுகளையே இனம் காணுகிறார். ஆனால் அவர் உபயோகிக்கும் சொற்கள் வித்தியாசமானவை. ரதல பிரபுக்களை 'லொக்கு மினிசு' (பெரிய மனிதர்) என்றும் ஆசிரியர் கடைவைத்திருக்கும் வியாபாரிகள் ஆகியோரை 'சல்லிக்காரயோ' (காசுக்காரர்) என்றும் இவர் வகைப்படுத்துகிறார். இந்த இரு பிரிவினரையும் தவிர்ந்த பிறர் யாவரும் வறியோர் (துப்பத் மினிசு) என்றே இவர் வகைப்படுத்துகிறார்.

கிராமத்தின்
வறிய
குடியான்களதும்
கூலி
விவசாயிகளினதும்
பிள்ளைகள்
கல்வியால்
முன்னேறி
நவீனதுறையில்
வேலை
பெறுவது
இலகுவான
காரியமல்ல.
நடுத்தர விவசாயிகளின்
பிள்ளைகளால்
இவ்விதம்
முன்னேற
முடியும்.

ஆசிரியரும் கூலி விவசாயியும் கிராமத்தின் வர்க்கங்களை அடையாளம் காணும் போது சிலவகை மாதிரியான உதாரணங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றின் கீழ் ஆட்களை இணைக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. இருவரும் வெவ்வேறு வர்க்கங்களைச் சேர்ந்தோராயினும் கிராமத்தின் மக்களை வகைப்படுத்தும் முறையில் ஒரேவிதமான நோக்கைக் கொண்டிருப்பது சுவாரசியமானதோர் விடயம். ரதல பிரபுக்களை தனியான வர்க்கமாக இருவரும் அடையாளம் காண்கின்றனர். குட்டி முதலாளி வர்க்கம் என்ற வர்க்கத்தையும் அவர்களால் வித்தியாசப்படுத்திப் பார்க்க முடிகிறது. அதற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் யாவரையும் ஒருங்கே சேர்த்து வறியோர் என்று பார்க்கிறார்கள். குடியான் வகுப்பிடை இருக்கும் பேதங்கள், அவர்களை வேறுபடுத்தும் பிரிக்கோடுகள் இவர்கள் கண்களிற்கு மங்கலாகி விடுகின்றன. இதற்குக் சில காரணங்கள் உள்ளன.

i) செல்வந்த விவசாயிகள் அல்லது குலாக்கள் வகுப்பு தெலும் கொடவில் இல்லை. ii) குடியான்களிடையே நிலவும் உறவு முறைத் தொடர்புகள் வர்க்க பேதங்களை மறைக்கின்றன. iii) எல்லா குடியான்களும் உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். உழைப்பில் ஈடுபடாமல் உழுவித்து உண்ணும் பிரிவு ஒன்று இவர்களிடம் இல்லை. iv) வறிய குடியான்களும், கூலிவிவசாயிகளும் தம் உழைப்பைச் சந்தையில் விற்கின்றனர். இவ்வாறான பொது இயல்புகள் குடியான்களிடையே இருப்பதால் அவர்களிடையே நிலவும் வர்க்க வேறுபாடுகள் கண்ணில் படாமல் போனதில் ஆச்சரியமில்லை. குட்டி முதலாளிகளையும். நகரத் தொழிலாளர்களையும் ஒரு குழுவாகச் சேர்த்துப் பார்ப்பதையும் நாம் கவனித்தல் வேண்டும். இந்த இரு குழுக்களும் நடுத்தரக் குடியான் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருப்பதும், ஒரே சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாயின் உறவு முறை தொடர்புடையவர்களாய் இருப்பதும் இவர்களிடையான பேதங்களை மறைக்கின்றன. நகரத் தொழிலாளிகளாய் உள்ளோர் கிராமத்தில் வயலில் இறங்கி உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்கின்றனர். அத்தோடு இவர்களது வருமானம் குடியான்களை விட உயர்வானதாகவும், இவர்களது வாழ்க்கைப் பாங்கு குட்டி முதலாளிகளின் வாழ்க்கைப் பாங்கை ஒத்ததாயும் உள்ளது. கிராமத்தவர்கள் இவ்விரு பிரிவினரையும் ஒன்று சேர்த்துப் பார்ப்பதற்குரிய காரணங்களாக இவற்றைக் கூறலாம்.

வறியோர் (துப்பத் மினிசு, சாமான்ய மினிசு) என்ற பிரிவு கிராமத்தில் இருப்பதான உணர்வு வறியோர்களிடம் இருக்குமாயின் அதனை வர்க்க உணர்வு என்று நாம் கூற முடியுமா? வறிய

சமூகங்களிடையே இயல்பாகவே எழும் ஐக்கியம், ஒற்றுமை, தங்கள் பொதுவான ஏழ்மை நிலை காரணமாக எழும் சகோதரத்துவ உணர்வு என்பன வர்க்க உணர்வு என்பதில் இருந்து வேறுபட்டது என ஜோர்ஜ் லூக்கஸ் (George Lukes) குறிப்பிடுகிறார். வர்க்க உணர்வு செயல் நோக்கிய ஒன்றுபடுதல் என்றும், எதிர்காலம் பற்றிய குறித்த ஓர் இலக்குடன் தமக்கோர் வரலாற்றுப் பாத்திரம் உள்ளது (Historical Destiny) என்ற உணர்வோடு ஒன்றுபடுதல் என்றும் லூக்கஸ் விளக்கம் தந்துள்ளார். அவ்வாறானதொரு வர்க்க உணர்வு தெலும் கொடவில் உள்ளதென்று கூறுவதற்கு இடம் இல்லை. ஆனால் இது சமூக உணர்வு அல்லது விழிப்பு ஒன்றின் ஆரம்ப வடிவம் என்றும் சமூகத்தில் நிலவும் உண்மையான பேதங்களை பொதுமைப்பட்ட வடிவில் 'வறியோர்' என இனங்காண்பதாய் உள்ளதென்றும் கூற முடியும். சாதி உணர்வு தொடர்ந்து இருப்பதும், குடும்ப உறவுப் பிணைப்புகளும் கீழ்மட்டத்தில் உள்ள குடியான்களை வர்க்க அடிப்படையில் ஒன்றாக பார்ப்பதற்குத் தடைகளாக உள்ளன.

குட்டி முதலாளிகளிடமும், நகரத் தொழிலாளர்களிடமும் நிலப்பிரபுக்களிற்கு எதிரான உணர்வு உள்ளது. கொய்கம சாதியைச் சேர்ந்த நகரத் தொழிலாளி ஒருவர் நிலப்பிரபுக்கள் தொடர்பாக வெளியிட்ட கருத்தொன்று நல்ல உதாரணமாகும். அயல் கிராமத்தில் உள்ள பத்கம சாதி அரசியல் தலைவர் தெலும் கொட மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறார். கிராமத்தின் ரதலக் குடும்பம் இப்படி உதவி செய்ய முன் வரமாட்டாது

நகரத் தொழிலாளிகளாய் உள்ளோர் கிராமத்தில் வயலில் இறங்கி உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்கின்றனர். அத்தோடு இவர்களது வருமானம் குடியான்களை விட உயர்வானதாகவும், இவர்களது வாழ்க்கைப் பாங்கு குட்டி முதலாளிகளின் வாழ்க்கைப் பாங்கை ஒத்ததாயும் உள்ளது.

என்றார் அவர். ரதல குடும்பத்தின் காணிகளில் பயிர் செய்யும் குத்தகைக்காரர்களான கிராமத்தவர்கள் இது போன்ற கருத்தைச் சொல்லமாட்டார்கள். இருந்த போதும் கிராமத்தவர்களிடம் எதிர்ப்பு உணர்வு ஒன்று உள்ளது. இந்த எதிர்ப்புக் கூட மறைமுகமான வழிகளிலேயே வெளிப்படுகிறது. கிராமத்தின் ரதலகுடும்பம் பற்றி ஒரு கதை மக்களிடையே உலவி வருகிறது. இக்குடும்ப முன்னோர் ஒருவர் லங்காதிலக விகாரையின் புத்தர் சிலையை அலங்கரித்த இரத்தினக் கல்லைத் திருடினாராம். புத்தர் பெருமானின் கண்களை அலங்கரித்த இந்த இரத்தினக் கல்லை திருடிய பழியும் பாவமும் ரதலக்குடும்பத்தை அலைக்கிறதாம். நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராக இருந்து கொண்டு செய்த இந்தப்பாவச் செயலுக்கான பிரதிபலனாக அந்தப் பிரமுகர் தொழுநோயால் வருந்தி இறந்தாகவும், அவரது 'வளவு' வீட்டில் பேய் பிசாசுகள் குடி கொண்டு வீட்டு ஆட்களை துன்புறுத்தியதாகவும், வளவு வீட்டைவிட்டு நகரத்திற்கு இந்தக்குடும்பம் போய்விட்டது என்றும் கதை உலாவுகிறது. கண்டியப் பிராந்தியத்தின் ரதல குடும்பங்கள் பற்றி மக்களிடையே இது போன்ற கதைகள் பல பரவலாக உள்ளன. கதைகள் யாவற்றிக்கும் பொதுவான அமைப்பு ஒன்று உள்ளது. 'ரதல' கோவில் நிலங்களின் பராமரிப்பாளர்களாக, நிர்வாகிகளாக உள்ளதால் குடியான்களிடையே உள்ள வெறுப்புணர்வும் எதிர்ப்புணர்வும் இக்கதைகளில் வெளிப்படுகிறது. கோவில் நிலங்களில் நிலப் பிரபுத்துவம் வைத்திருக்கும் கட்டுப்பாடு ஒரு யதார்த்தம். பழிபாவம் தொடர்தல் ஒரு கட்டுக்கதை. இந்த இரண்டுக்கும் இடையே

நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. குத்தகைக்குடியான்களதும், கிராமத்தவர்களினதும் எதிர்ப்புணர்வு நேரடி வடிவம் பெறாது கற்பனை வடிவம் பெறுகிறது. கண்டியில் கிளர்ச்சி வடிவிலான விவசாய இயக்கம் தோன்றவில்லை. அதன் அடிப்படையில் எழுந்த நிலச் சீர்திருத்தமும் இடம் பெறவில்லை. மக்களின் எதிர்ப்புணர்வு கற்பனையானதும், சமயச் சார்புடையதுமான வடிவத்தை பெற்றுள்ளதெனக் கூறலாம்.

சாதி அடிப்படையிலான பழைய வேலைப் பிரிவினை மறைந்துவிட்டது. சாதிகளிற்குள் வர்க்கவேறு பாடுகள் தோன்றிவிட்டன. ஒரு சாதிக்கும் மற்ற சாதிக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்புகளில் மேல்-கீழ் அடிப்படையிலான சாதிச் சம்பிரதாயங்கள் தளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இருந்த போதும் சாதிய உணர்வு இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. இதனை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? சாதிப் பிரிவினைகள் ஏன் மீள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன? தெலும் கொடவின் உற்பத்தி முறையிலும் அங்கிருக்கும் தொழில் பிரிவினை என்ற அடித்தளத்திலும் (Base) சாதி அமைப்பு நிலை கொண்டு இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். சாதி அந்தரத்தில் தொங்குகிறது. சாதிய உணர்வுக்கான ஆதாரம் மேற்கட்டுமானம் (Super Structure) என்ற தளத்தின் சுய இயக்கம் கொண்ட விடயங்களைச் சார்ந்து உள்ளது.

ஒவ்வொரு சாதியினரும் தங்கள் தங்கள் சாதிக்குள்ளே திருமண உறவுகளை வைத்துக்கொள்ளும் அகமணமுறை (Endogamy) கண்டியில் நிலை பெற்றுள்ளது. சாதியை நிலைநிறுத்தும் ஒரே ஒரு காரணி அகமண முறை தான் என்று ஒருவர் கூறக்கூடும். இது மேலோட்டான ஒரு கருத்து ஆகும். இது இருக்கும் நிலை பற்றி விபரிக்கிறதே தவிர சாதி உணர்வின் நீடிப்புக்கான விளக்கமாகக் கொள்ள முடியாது. சாதிப்பிரிவினைகளை அகமணத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதற்கு மாறான சான்றுகள் கள ஆய்வில் கிடைத்துள்ளன. கொய்கம சாதியின் உட்பிரிவுகளிடையே கலப்பு நிகழ்கிறது. அவர்கள் ஏன் அகமண விதிகளைக் கைவிடுகிறார்கள் என்பது சிந்தனைக்குரியது.

சாதி முறைமையை கண்டிய சமூக உருவாக்கத்தின் மிச்ச சொச்சம் பழமையின் எச்சம் என்று பார்க்காமல் இன்று தோற்றம் பெற்றுள்ள உற்பத்தி முறையின் ஓரம்சமாக, ஒரு நவீன தோற்றப்பாடாக பார்க்க வேண்டும். சார்பு முதலாளித்துவத்தின் அமைப்பியல் (Structure of Peripheral Capitalism) என்பதோடு சாதியைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் போது சில உண்மைகள் வெளிப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சாதி முறைமையை கண்டிய சமூக உருவாக்கத்தின் மிச்ச சொச்சம் பழமையின் எச்சம் என்று பார்க்காமல் இன்று தோற்றம் பெற்றுள்ள உற்பத்தி முறையின் ஓரம்சமாக, ஒரு நவீன தோற்றப்பாடாக பார்க்க வேண்டும்.

பாராளுமன்றத்த தேர்தலிலும், உள்ளூராட்சி தேர்தலிலும் சாதி முக்கியமான விடயமாக உள்ளது. குறித்த தேர்தல் தொகுதியின் பெரும்பான்மைச் சாதி எதுவோ அந்தச் சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவரையே தமது வேட்பாளராக அரசியல் கட்சிகள் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்கின்றன. எந்தப் பிரதான கட்சியாவது பெரும்பான்மைச் சாதியைச் சேராத ஒருவரை வேட்பாளராக நியமிக்க முன்வருவதில்லை. அரசியல் கட்சிகளின் இந்தத் தந்திர நடவடிக்கைக்கும் வறிய குடியான்களதும் கூலிவிவசாயிகளினதும் சாதி உணர்வுக்கும் தொடர்பு கிடையாது. அம்மக்களின் சாதி உணர்வின் வெளிப்பாடாக தேர்தல் அரசியலிற்கு விளக்கம் கொடுப்பதும் பொருத்தமற்றது. சாதி உணர்வுக்கு தூபம் போடுபவர்கள் அரசியல் வாதிகளே i) சாதி உணர்வு வர்க்கப் பிரிவினைகளை ஊடறுத்து எதிர் எதிரான அணிகளை உருவாக்குகிறது. இதனால் வர்க்க அடிப்படையில் மேல் உள்ளவர்களும், கீழ் உள்ளவர்களும் சாதி அடையாளத்தின் படி ஒன்று சேருகிறார்கள். ii) குட்டி முதலாளிகளுக்கும் குடியான்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளை சாதி உணர்வு மூடி மறைக்கிறது. iii) வறிய குடியான்களும், கூலிவிவசாயிகளும் தங்கள் வர்க்க நலன்கள் பற்றிய உணர்வைப் பெற்றுக் கொள்வதில் இருந்து அவர்களைத் திருப்புவதாக அரசியல் கட்சிகளின் நடவடிக்கைகள் உள்ளன. கண்டியில் நிலவும் சுரண்டல் அமைப்பு முறைக்கும் ஒத்திசைவான முறையிலேயே அரசியல் கட்சிகளின் தந்திரங்கள் அமைந்துள்ளன.

தெலும் கொட உடுநுவர தேர்தல் தொகுதியில் அமைந்துள்ள கிராமம். 1975ம் ஆண்டு தேர்தலில் இரண்டு பிரதான கட்சிகளின் வேட்பாளர்களும் கொய்கம சாதியினராகவே இருந்தனர். ஆகவே தேர்தலின் பிரதான பிரச்சினையாக சாதி இருக்கவில்லை. இருந்த போதும் சாதி உணர்வு தேர்தலின் பின்னணியில் இருந்திருக்கிறது. சேவைச் சாதியின் வாக்காளர்கள் தேர்தலின் போது கேட்கும் பிரதான கேள்வி இதுதான். 'எங்கள் மக்களுக்கு இந்தக் கட்சி என்ன செய்தது? அந்தக் கட்சி என்ன செய்தது? உதராணமாக ஆளும் கட்சியான் (1970-1977) சுதந்திரக் கட்சி 1956ல் ஆட்சியைப் பிடித்தால் தான் "எங்கள் மக்கள் தலைநிமிர முடிந்தது" என்று சேவைச் சாதியினர் கருதுகிறார்கள். அயல் கிராமத்தில் பெரவ சாதியைச் சேர்ந்த பழுத்த அரசியல் வாதி ஒருவர் இருக்கிறார். இவர் உள்ளூராட்சி சபையில் தன் கிராமத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறார் 75 வருட அரசியல் அனுபவம் அவருக்கு உண்டு. கிராமத் தலைமைக்காரன் (தமிழ் பகுதிகளின் விதானை பதவி) முறையை ஒழித்து கிராமசேவர்

முறையை 1956ல் ஆட்சியை பிடித்த கட்சியினர் கொண்டு வந்த படியால் சாதி பேதமின்றி கிராம சேவகர் பதவிக்கு ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இதனை உதாரணம் காட்டும் இந்த அரசியல்வாதி "எங்களுடைய ஆட்கள்" இந்தப் பதவிக்கு வர முடிந்தது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியால் தான் என்று கூறுகிறார்.

காங்கிரஸ் கட்சி பிராமணர்களோடும், தி.மு.க உழவர் சாதிகளோடும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டுள்ளன என்று தமிழ் நாட்டின் நிலைபற்றி குர்யே (Ghurye) குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கண்டியில் இதற்கு ஒப்பான நிலை இல்லை என்றே கூறலாம். இங்கு அரசியல் கட்சிகள் எந்த ஒரு சாதியுடனும் தம்மை இணைவு படுத்திக் கொள்வதில்லை. பழமைவாத ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 1956ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் கண்டியின் நில உடைமையாளர்கள் நலன்களினை வெளிப்படுத்தியது. இதன் காரணமாக கொய்கம சாதியின் உயர்பிரிவினரின் சார்புடையதாக இக்கட்சி இனம் காணப்பட்டது. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி லிபரல் தோற்றம் ஒன்றை கொடுப்பதன் மூலம் சேவைச் சாதிகளின் வாக்குகளைக் கைப்பற்றியது. 1956ன் பின்னர் கட்சிகளின் சாதி அடையாளம் தெளிவற்றதாகவே இருந்து வருகிறது. இருந்த போதும் சேவைச் சாதியினரின் வாக்குகள் ஒட்டுமொத்தமாக ஏதாவது ஒரு கட்சிக்குப் போகிறது. அவர்களின் ஆதரவு காலத்திற்குக் காலம் ஒரு பக்கத்தில் இருந்து மறுபக்கமாக மாறிக் கொண்டிருக்கும்.

கிராமத்தின் வர்த்தகம் இன்று பெருமளவில் 'கூட்டுறவு' மயமாக்கப்பட்டுவிட்டது. உற்பத்தி, வியாபாரத் துறைகளில்

ஆளும்
கட்சியான
(1970-1977)
சுதந்திரக் கட்சி
1956ல்
ஆட்சியைப்
பிடித்தால் தான்
'எங்கள் மக்கள்
தலைநிமிர
முடிந்தது' என்று
சேவைச்
சாதியினர்
கருதுகிறார்கள்.

படிப்படியாக அரசின் தலையீடு அதிகரித்துவிட்டது. ஆகையால் பொருளாதார வளங்களான உத்தியோகம், வங்கிக்கடன்கள், நிலச்சீர்திருத்த திட்டங்கள் மூலம் கிடைக்கும் நிலம் ஆகியன அரசின் உடைமையாக உள்ளன. ஆகையால் அரசியல் செல்வாக்கு இருந்தால் தான் இந்த வளங்களில் பங்கு கேட்கலாம். இன்று தேர்தல் என்பது பா.உ ஒருவரைத் தெரிவு செய்வதோ அல்லது அரசாங்கம் ஒன்றைத் தெரிவு செய்வதோ மட்டுமல்ல. அது சூதாட்டம். ஒருவர் ஆதரிக்கும் வேட்பாளர் தேர்தலில் வென்று விட்டால் அவர் மூலம் பலவிடயங்களைச் சாதிக்கலாம். இதற்குப் பா.உவோடு உள்ள உறவு முக்கியமானது. கிராமத்தில் அரசியல் ஒருவகையில் பொருளாதார பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது. 'எங்களுடைய மக்கள்' எவ்வளவு பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற கேள்வி சாதியையும், சாதிஉணர்வையும் புதுப்பிக்கின்றது. பொதுக் கூட்டங்களில் சாதி உணர்வை ஊட்டும் பிரச்சாரம் நடப்பதில்லை. வீட்டுக்கு வீடு சென்று நடத்தும் பிரச்சாரம் சாதி உணர்வைத் தூண்டுவதாக இருக்கும். குறிப்பாகச் சேவைச் சாதிகளின் வீடுகளுக்கு அந்தச் சாதிகளின் ஆட்களே போய் பிரச்சாரம் செய்வார்கள்.

ஒரு பக்கத்தில் வர்க்க வேறுபாடுகள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. குடியான்கள் தரப்பில் இருந்து பலர் நவீன துறைத் தொழில்களில் சேர்-

ந்து கொள்கின்றனர். இவ்வாறாக ஒரு வர்க்கம் தோற்றம் பெறுவதால் பழைய நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் ஆதிக்கம் தளர்ச்சி பெறவில்லை. மறுபக்கத்தில் சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேலைப் பிரிவினை மறைந்துவிட்டது. இருந்த போதும் சாதி ஒரு சமூகக் குழு என்ற நிலை மறையவில்லை. சாதி உணர்வும் மறையவில்லை. வர்க்கம், சாதி என்ற இருவகையான சமூக அடுக்கமைவுகளும் உள்ளன. வர்க்கத்தைச் சாதி ஊடறுத்துச் செல்கிறது. சாதியை வர்க்கம் ஊடறுத்துச் செல்கிறது. அவை திரிபுபட்ட வடிவங்களில் மீள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

குறிப்பு:-

'Changing Socio Economic Relations In the Kandyan Countryside' என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வு நூல் இலங்கைச் சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தினால் (S.S.A) 1990ல் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இதன் மறுபதிப்பு 2007ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் எட்டு அத்தியாயங்கள் உள்ளன. நூலின் நான்காம், ஐந்தாம் அத்தியாயங்கள் 'தெலும் கொட' என்னும் கிராமம் பற்றிய நுண்நிலை ஆய்வாகும். 'The Dialectic of Caste and Class in Delum Goda' என்னும் தலைப்புடைய ஐந்தாம் அத்தியாயத்தின் மொழி பெயர்ப்பாக இக் கட்டுரை அமைகிறது. ஆங்கில மூலத்தின் சில பகுதிகள் சுருக்கி எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் தரும் விரிவான அடிக்குறிப்புக்களில் உள்ள கருத்துக்கள் கட்டுரையுடன் சேர்த்துத் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. விளக்கம் கருதி நான்காம் அத்தியாயத்தில் உள்ள சில கருத்துக்களும் மொழி பெயர்ப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நியூடன் குணசிங்க தமது ஆய்வுக்காக கள ஆய்வை 1974-1975ம் ஆண்டுகளில் நிகழ்த்தினார். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக பணிபுரிந்த இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் அவுஸ்திரேலியாவின் மொனாஷ் பல்கலைக்கழகத்திலும், பிரித்தானியாவின் செக்ஸ் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆகியவற்றில் உயர்கல்வியை மேற்கொண்டார்.

நியூடன் குணசிங்க 1987ம் ஆண்டில் தமது 46வது வயதில் காலமானார்.

ஒரு பக்கத்தில்
வர்க்க வேறு
பாடுகள்
அதிகரித்துச்
செல்கின்றன.
குடியான்கள்
தரப்பில் இருந்து
பலர் நவீன
துறைத்
தொழில்களில்
சேர்ந்து
கொள்கின்றனர்.

சேமமடு பதிப்பகத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

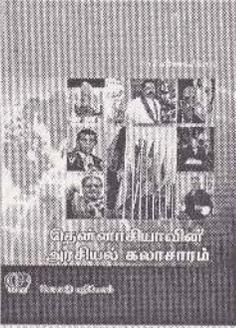
பேரா.சபா.ஜெயராசா
ISBN:955-1857-24-0
விலை : 250/-

CBCN:2008-11-25-025

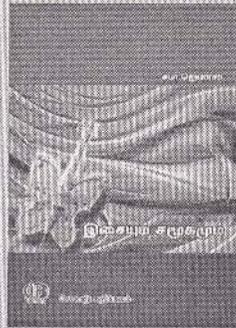
பேரா.சோ.சந்திரசேகரம்
கலாநிதி.மா.கருணாநிதி
ISBN:955-1857-27-1
விலை : 340/-

CBCN:2008-12-28-028

கே.ரீ.கணேசலிங்கம்
ISBN:955-1857-25-7
விலை : 480/-

CBCN:2008-11-26-026

பேரா.சபா.ஜெயராசா
ISBN:955-1857-28-8
விலை : 250/-

CBCN:2008-12-29-029

அ.ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி
ISBN:955-1857-26-4
விலை : 750/-

CBCN:2008-11-27-027

எஸ்.அன்ர்னி நோர்பேட்
ISBN:955-1857-29-5
விலை : 350/-

CBCN:2008-12-30-030

சேமமடு பொத்தகசாலை CHEMAMADU BOOK CENTRE

UG 49.50, People's Park, Colombo - 11, Sri Lanka.
Tel : 011-247 2362, 232 1905 Fax: 011-244 8624
E-Mail: chemamadu@yahoo.com

ISSN 1800-2102

9 771800 210005